

DR. AMBEDKAR COLLEGE OF SOCIAL WORK

CRITERION 3 –RESEARCH, INNOVATION AND EXTENSION

METRICS NO. 3.3.2

MATRICES NAME - *Number of books and chapters in edited volumes/books published and papers published in national/international conference proceedings per teacher during last five years*

CONTENT

Sr. No.	Name of Evidence	Page No.
	2017-18	
1	List of Research Paper and Books	3-5
2	Dr.MilindSawai- Social Identity-A Human right of Dalit	6-11
3	Dr.MadhuriZade–ManavAdhikarvaBharatatil Dalit Mahila	12-19
4	Dr.AnandprakashBhele - Discrimination and human right violation in Asia, Africa and American Countries-An Analysis	20-29
5	Dr.SunitaBhoikar - Stress Management in changing time	30-39
6	Dr.SunitaBhoikar- Violation against Dalit women	40-48
7	Dr.SunitaBhoikar - MahilancheRajkiyaSakshamikarn	49-50
8	Dr.P.L.Wankhede - Violation and initiatives human rights Schedule Caste and Scheduled Tribes	51-56
9	Dr.P.L.Wankhede–SwayamsahayataBachat Gat AniMahilaSakshmikaran	57
10	Dr.Vitankar - Human Rights of Dalit and Adiwasi	58-64
	2018-19	
11	List of Research Paper and Books	65

12	Dr.P.L.Wankhede- Farmers Suicide and its impact	66-73
13	Dr.AnandprakashBhele - ShetkariAtmahatyaDhoran, Karnevaparinam	74-84
14	Dr.MinakshiKubde - MaharashtraatilKrushipragativaadchani	85-89
15	Dr.MadhuriZade - ShetkaryanchyaAtmahatyaSamajikvaArthikprashna	90-98
16	Dr.SunitaBhoikar - VidarbhatilShetkaryanchyaAtmahatyavaupayyojana	99-106
	2019-20	
17	List of Research Paper and Books	107
18	Dr.VijayataVitankar - RuddhaAniSamajikSanvedana	108-109
19	Dr.P.L.Wankhede - Statistics : Information and Technology	110
	2020-21	
20	List of Research Paper and Books	111
21	Dr.AnandprakashBhele - Disaster Management	112-116
	2021-22	
22	List of Research Paper and Books	117
23	Dr. Vilas Wani - Right to quality education	118-123
24	Dr.SunitaBhoikar - Right to Woman in India	124-133
25	Dr.MinakshiKubde - MahilanchiSurakshaVaManvadhikar	134-141
26	Dr.SunitaBhoikar - Human Right & Constitution of India	142-150
27	Dr.VijayataVitankar - Tan- TanavVavasthapan	151-158
28	Dr.SunitaBhoikar - Sampreshanach and Tatwe	159-171
29	Dr.VijayataVitankar- Counselling	172-179
30	Dr.VijayataVitankar - NET/SET ParikshaSamajkarya	180-182
31	Dr.MadhuriZade - Maharashtra ShetkariChalvalivaAdhunikVavashta	183-192

2017-18

List of Research Paper and Books

Total Books and chapters in edited volume / Books published and paper in national / International conference Preceding

Author Name	Books	Title of Paper	Year	ISBN No	Publication / Website
Dr. Milind Sawai	-	Social identity A human right of dalit	2017-18	978-93-84198-99-2	PSPK Book Publish Nagpur
Dr. Anandparkash Bhele	-	Discrimination and human right Violation in Asia , Africa and American centers An Analysis	-	-	Edited by Dr. Milind Sawai P.L. Wankhede
Dr. Anandparkash Bhele	-	मानव अधिकारों का संरक्षण व सुधारण	-	-	Edited by Dr. Rajashri Meshram Dr. P.R. Somkuware, Dr. Pranil Patil
Dr. Sunita Bhoikar	-	Stress management an changing time	-	978-81-926293-4-6	Dr. Madhukarrao Wasnik, P.V. art and commers College Nagpur
Dr. Sunita Bhoikar	-	विधवाओं का जीवन-समस्याओं का समाधान व सुधारण	-	978-81-934270-5-7	Shivali Publication Nagpur
Dr. Sunita Bhoikar	-	Violence against Dalit women	-	978-96-84-198-99-2	PSPK book Publisher Nagpur
Dr. Sunita Bhoikar	सिद्धांतकारिता व प्रयोग	-	-	978-81-93-77-36-8-0	Sr Sahitya Lendra Nagpur
P.L. wankhede	-	Violation and initiatives human rights scheduled caste and schedule tribe	-	-	Edited by Dr. Milind Sawai Dr. Anandkar College of Social Work Wardha
P.L. wankhede	-	Farmer suicide and its impact	2017-18	978-81-934270-5-7	Shivali Publication Nagpur

[Signature]
PRINCIPAL UC.
 Dr. Ambedkar College of Social Work, Wardha

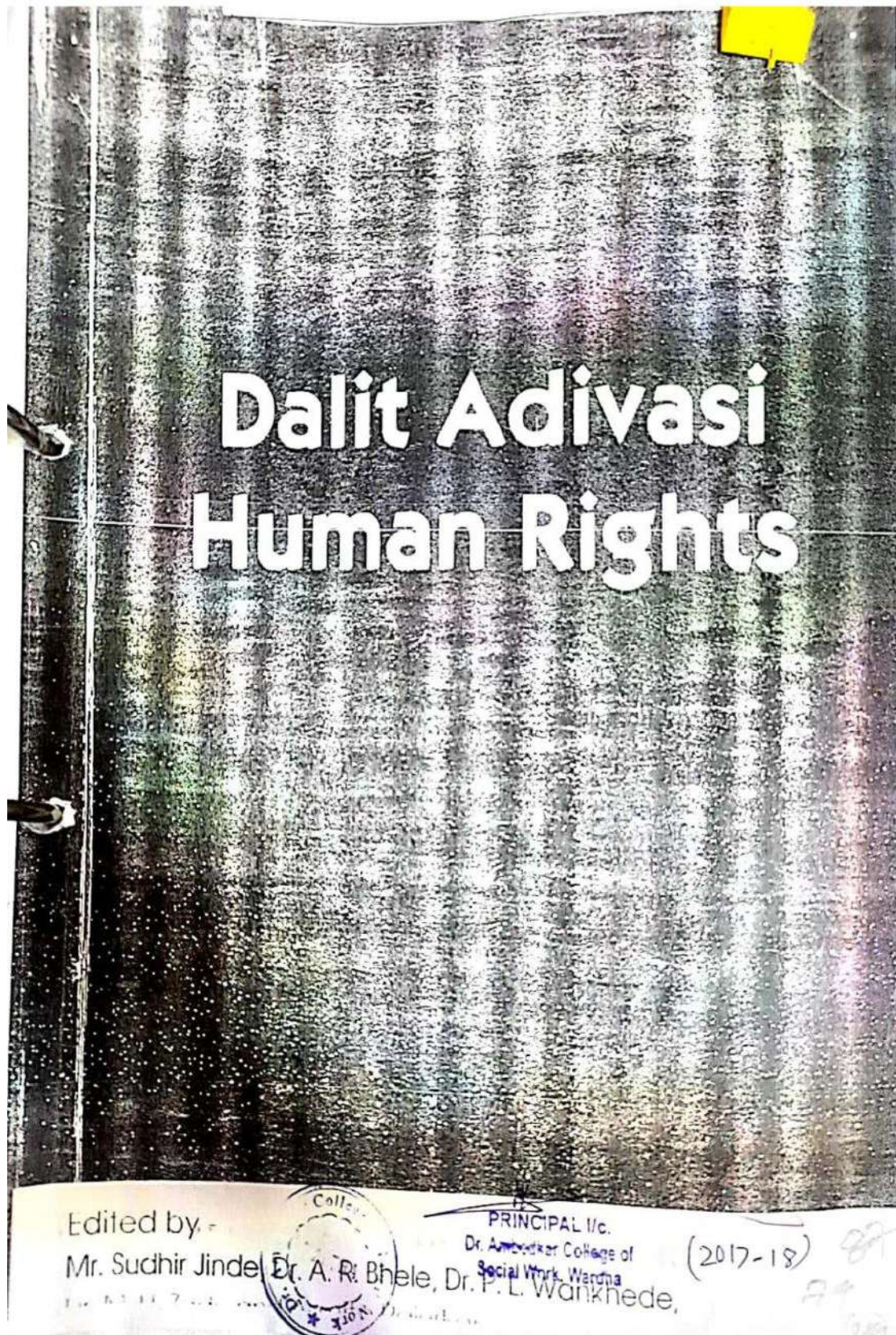
P.L. wankhede	अपरमहापात्रावतणटआणिमहि ला सभनीकरण	2017-18		
Dr. V.M. Vitankar	Need for Social Work intervention of Socio economic right in India (Maswe) – State Level	2018-19	978-81-939849-0-1	
Dr. Sunita Bhoikar	वाल्सैंगिक गीपण (Maswe, State Level)	2018-19	978-81-939849-0-1	
Dr. V.M. Vitankar	कूट आणित्मातिकस्यवेदा	2019-20	978-81-94663-03	
P.L. Wankhede	Statistics Information and Technology	2019-20	78-8194266303	
Dr. Minakshi Kubde	-			Edited by Dr. RajashriMeshramDr.P. R. Somkuware, Dr.PranilPatil College of Social Work Kamtee
Dr. M.H. zade	सहायकारिक कृषीगती व अडवणी		978-81-934270-5-7	
Dr. Anandparkash Bhele	अन-यवोआपणसहयसामाजिक व अधिकरण	2020-21	978-93-91542-21-4	Current Publication Agra (UP)
Dr. Vilas Wani	Right to quality education	2021-22	978-93-91305-49-9	Aadhar publication Amravati
Dr. Sunita Bhoikar	Right of Woman in India	-	978-93-5506-230-7	Akshita publication Delhi
Dr. Minakshi Kubade	Mahilanchi Suraksha Va Mahavadhikar	-	978-93-91305-56-6	Aadhar publication Amravati
Dr.Sunita Bhoikar	Human Right & Constitution of India	-	978-93-556-230-7	Edited Mr Nahar Patil & Ruksana bano
Dr. Vijayata Vitankar	Tan – Tanav Vavasthapan	-	978-93-92865-32-9	Educational Publication Aurangabad
Dr. Sonita Bhoikar	Sampreshanach and tatwe	-	978-93-928665-32-9	Educational Publication

PRINCIPAL I.C.
Dr. Anandkar College of
Social Work, Warana

3

Dr. Vijayata Vitankar	Counselling		-	978-620-4-20639-4	Auragabed Lambert Academic publishing
Dr. Vijayata Vitankar	NET/ SET/ Pariksha Samaj karya		-		Prakashan Vidhyabharati
Dr. Madhuri Zade	-	Maharashtra Shetkari chalvaliva Adhunikkrushivavastha	-	978-93-91210-80-7	Saj yoti publication Nagpur
Dr. Vijayata Vitankar	Samajkaryatini/ Samu pdeshan			978-93-5268-6551	

Principal UC.
Dr. Anubhakar College of
Social Work, Warananagar

Dalit Adivasi Human Rights

Editor - Mr. Sudhir Jinde, Dr. A.R. Bhele,
Dr. P.L. Wankhede, Dr. M.H. Zade
Asmita Rajurkar

Published By:
Dr. Ambedkar College of Social Work, Wardha

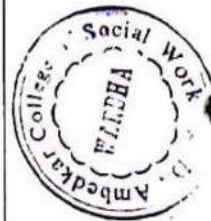
BSPK Book Publishing Company
40, Mahapushpa Society, Bahujan Chowk,
Belarodi Road, NAGPUR-440027
(M) 094230397095
Email:sujiturnmade@gmail.com

Compiled by
Sivali Graphics

ISBN: 978-93-84198-99-2

- All rights of this book reserved. No part of this book may be reproduced, store in retrieval system, or transmitted in any form or by any means: electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without the prior written permission of the editor and the publisher.

This book has been published in good faith that the material provided by authors is original. Every effort is made to ensure accuracy of material, but the publisher and the printer will not be held responsible for any inadvertent error(s). In case of any dispute, all legal matters are to be settled under Nagpur jurisdiction only.

PRINCIPAL I/c.
Dr. Ambedkar College of
Social Work, Wardha

FOREWORD

Despite the existence of strong legal provisions ensured by the constitution of India, Dalit and Adivasi populations have found it virtually impossible to access their rights through the legal system. Untouchability and caste discrimination are the fundamentals of Dalit Human Rights violations. Human rights are more critically conversed in the wake of growing atrocities against the historically deprived group. Dalit human rights have become an international issue. Since caste still operates as a definite pre-condition in establishing marriages, social relations and access to employment, millions of Dalits and other former low-caste people remain behind in education, employment and access to wealth. Although untouchability and casteism is banned in India, discrimination is widely practiced, and statistics draws the logical conclusion that there is a broad correlation between one's economic state and one's position within the caste hierarchy. The government may boast of economic progress and grand new development schemes, such as highways joining major cities or plans to interlink major rivers, but it has failed to address issues like education, caste and gender discrimination and the rural-urban gap. The result is continued upper-caste dominance in professions, business, and culture. Dalits continue to face the wrath of the caste lords and denial of human dignity and their rights including a just share in the resources like land, water, mines, aqua resources, etc.

Now the new time has come to analyse existing scenario by using and methodology parameter through scientific glance. The major aim of this conference as to assess and mapping our issues, challenges and suggestive measures in operative, legal and practical forms. Therefore, finally the objective assessment of national policy for human rights for scheduled caste and scheduled tribe towards the promotion of social

their research papers to this conference and made their research papers available before deadline and helped us to bring out this book well in advance for the readers.

Beside this a special word thanks goes towards Dr. Milind Sawai, the official principal and the organizing committee of the conference members Prof. Anand Prakash Bhele, Dr. Sunita, Dr. Vijayata Vitankar, Dr. Minakshi Kubde, Dr. Madhuri Zade, Prof. Deepak Magarde, Prof. Dharyasheel Taksande, Prof. B.N. Khedkar who actively helped us during the publication process of the book. We are also thankful to non-teaching staff of the college who provided us necessary technical help related to the publication.

Finally we are indeed indebted to all the contributors of the papers who made this volume a reality.

We thank you all who made this journey possible.

Editor Team

CONTENTS

1	Scheduled Caste: Dilemma And Explication	Dr. Dipratiha R. Raut	13
2	Human Rights For Dalit Women & Education	Naveen Tiwari	18
3	Violation And Initiatives Of Human Rights Of Scheduled Castes And Scheduled Tribes	Dr. Pravin Wankhede Dr. Anita Taksande	25
4	The Scheduled Castes And Scheduled Tribes (Prevention Of Atrocities) Act, 1989 And Awareness	Prof. Ranjana B. Ingole	31
5	Human Rights and SC/ST Entrepreneurship Development With reference to Daily Wage Earners of KDMC	Mr. Sanjay Ramraje	37
6	Human Rights Violation of Backwards in India- Changing trends with Constitutional safeguards	Ms Swati B. Shringate	52
7	Status of Human Rights India, its meaning & Constitutional Provisions	Dr. T. S. Raibool	64
8	Human Rights Of Dalit And Adivasi	Dr. Vijayata M. Vitankar	68
9	Labour Provisions Benefiting To Women In India - A Human Rights Preview	Mrs. Vrushali N. Thorat	73
10	Situational Analysis of Deneitified Nomadic Tribe: A Study on Rajgond /Gond in Bastar of Chhattisgarh	Deena Nath Yadav Mrs. Sheshula D. Mahant	80
11	Status of Human Right Violation and Atrocities against Scheduled Tribes	Ranjana H. Ade	87
12	Violence against Dalit Women	Dr. S.d. Bhorkar	92
13	Social Identity: A human Right of Dalit	Dr. Milind Sawai	99
14	A Struggle Among Scheduled Tribe And Scheduled Caste - A Social Change	Anil Kuntia Verma Sunder Kumar	103
15	Discrimination And Human Right Violation in Asia, Africa and Euro American Countries: An Analysis	Dr. Anand P. Bhele	109
16	Devadasi: A System of Forced Prostitution, Devastated the Life Of Dalit And Adivasi Women In India	Dr. Chetana D. Sawai	126

PRINCIPAL I/c.
Dr. Ambedkar College of
Social Work, Wardha

5. CERD/C/IND/CO/19
6. Irudayam, A., Mangubhai, J.P. and Lee, J., 2006. Dalit Women Speak Out: Violence against Dalit Women in India. Chennai: National Campaign on Dalit Human Rights, National Federation of Dalit Women, and Institute of Development Education, Action and Studies.
7. Caste-wise, both forward castes (FCs) and backward castes (BCs) are seen to engage in violence against Dalit women, either as individuals or as a group. Dalit perpetrators are also present in significant numbers, as mentioned above.
8. National Crimes Record Bureau, 2006. Crimes in India 2006. New Delhi: National Crimes Record Bureau.
9. Irudayam, A., Mangubhai, J.P. and Lee, J., 2006. Dalit Women Speak Out: Violence against Dalit Women in India. Chennai: National Campaign on Dalit Human Rights, National Federation of Dalit Women, and Institute of Development Education, Action and Studies.
10. In 2007 the Committee on the Elimination of Discrimination against Women made specific recommendations on this issue in its Concluding Comments in the review of India (CEDAW/C/IND/CO/3).
11. In India this applies to the Scheduled Castes/Scheduled Tribes (Prevention of Atrocities) Act 1989 and the Protection of Civil Rights Act 1955 - and measures to ensure the abolition of 'untouchability' in compliance with Article/17 of the Indian Constitution.

PRINCIPAL I/c.
Dr. Ambedkar College of
Social Work, Waridha

SOCIAL IDENTITY: A HUMAN RIGHT OF DALIT

■ DR. MILIND SAWAI
Dr. Ambedkar College of Social Work, Waridha

Identity is the basic human right of a social being. Social identity is a person's sense of who they are based on their group membership. The groups (e.g. social class, family, football team etc.) which people belonged to were an important source of pride and self-esteem. Groups give us a sense of social identity: a sense of belonging to the social world. Identity formation is a complex process. It calls for the sharing of a common culture on the one hand, and harps on separateness from others, on the other. Identities take shape over a period of time for varied ends and through as varied means. They are historically arrived at, sociologically presented and discursively constituted. This necessitates a reading of the contexts located across cultural, social, political and economic spaces to comprehend what identities are and how they are constituted. However, what is fundamental to all identities is a process of struggle for recognition from the other. The other could be other individuals, contesting communities and social groups or the State. Politics of recognition bring together identities into a process of mutual reciprocity.

As far as the identity of dalit is concerned they have been called by different names as identity by the upper caste in varna system. In the varna system they were called shudra. There was again an identity called untouchable for dalits. Gandhi came with the term Harijan which has been widely used by caste Hindus as a substitute for achhuta, i.e., untouchable. Dr Ambedkar and his followers did not find any difference between being called achhuta or Harijan, as the new nomenclature did not change their status in the social order. Though Dr Ambedkar did not popularise the word Dalit for untouchables, his philosophy has remained a key source in its emergence and popularity. In a way, the word Dalit is of relatively recent origin-the 1960s-in public discourse. Marathi-speaking literary writers, neo-Buddhists by persuasion, began to use the word Dalit in their literary works instead of Harijan or achhuta. Dalit writers who have popularised the word have expressed their notion of Dalit identity in their essays, poems, dramas, autobiographies, novels and short stories. They have reconstructed their past and their view of

the present. They have expressed their anger, protest and aspiration. Punalekar, for example, examines Dalit literary works and identity formation. The word gained currency in public spheres during the SC-caste Hindu riots in Bombay in the early 1970s. Dalit Panthers used the term to assert their identity and to stake a claim for rights and self-respect. Later, the term has been used with a wider connotation. It includes all the oppressed and exploited sections of society. It does not confine itself merely to economic exploitation in terms of appropriation of surplus. It also relates to suppression of culture-way of life and value system-and, more importantly, the denial of dignity. It has essentially emerged as a political category. For some, it connotes an ideology for fundamental change in the social structure and relationships. According to Gangadhar Pantawane: Dalit is not a caste. Dalit is a symbol of change and revolution. The Dalit believes in humanism. He represents the exploited man in his country. Gopal Guru argues that the Dalit identity not merely expresses who Dalits are, but also conveys their aspirations and struggle for change and revolution.

Following Dr Ambedkar's ideology, some Dalit intellectuals stress the history of their separate identity in the philosophical postulation developed by the Lokayats and Buddhism. According to them, the world-view of Dalits is based on materialist philosophy which is essentially different from the world-view of Brahmanism. Itaiyah, in *Dalitism vs Brahmanism: The Epistemological Conflict in History*, argues: The modern Dalit-Bahujan movements, while building up an anti-caste ideology, drew upon the dialectical materialistic discourses that started in a proto-materialist form with Indus-based lokayats or charvakas and continued to operate all through the history.

All intellectuals of the community, however, do not prefer to be called Dalits. Some of them have reservations about its usage. It is argued that this category compels Dalits with different experiences to carry the load of the muck of the historical past. That, they argue, does not reflect the ideology of Buddhism and Dr Ambedkar. This view is strongly contested by Gopal Guru. He argues that the Dalit category is historically arrived at, sociologically presented and discursively constituted. The formation of Dalit identity aims at uniting them as the oppressed at one level, cutting across religious and linguistic boundaries. It is secular in nature, and is not confined to any caste or religious community.

Let us now return to the discussion of identities. It is important to note that identities are not fixed and permanent. Their scope, meaning and content are open to continuous changes. Identities are fluid, multiple and contingent, depending on the context in which they are articulated. For instance, dalits have multiple identities, which change with their context. They belong to different religious communities and linguistic groups. One could be a Hindu, Muslim or a Christian dalit, as well as a chamar, Mahar, or Vankar Dalit and also a Gujarati, Maharashtrai or Bihari dalit. Thus identities are subject to continuous changes and get displaced by new demands for either inclusion or exclusion. We privilege different aspects of our identities at different points in our lives and in different situations.

Historically, various social groups have constructed certain kinds of identities because they have felt suppressed, exploited and dominated. It could be economic exploitation, political suppression or cultural exclusion. Other constructions may be motivated by the need to dominate, to prove superiority, like a pure Aryan identity.

In the Indian context for instance, the self-identification of scheduled caste or untouchable groups as 'Dalits' was constructed to struggle against Brahminical hegemony and mobilise all those who suffered similar types of oppression. Often these struggles convert into organised social movements to achieve their demands. They build new symbols, idioms and values to create an alternative space. For instance, open confrontation between the Dalit Panthers (Dalit organisation formed in Maharashtra in the 1970s) and upper caste Hindus took place several times in the 1970s. The Worli riots of 1974 and the Aurangabad riots of 1978 are well known.

Present day, Dalits are marching towards their self made identity as far as their social existence is concerned. They have denied the identity given to them. They are looking for a unified identity. So, they are taking the help of religious identity by converting to Buddhism by many Dalit communities. Now they are feeling proud to be what they have accepted as their identity. This is a symbol of human right expression as far as their identity is concerned. As dalit have the problem of identity as their identity was denied, suppressed and defamed. And the whole dalit community dispersed. It can be said that gaining identity is their basic right. They should be listened as far as their identity is concerned.

the p
Punal
formi
caste
term
respe
inclu
confi
of su
syste
emen
funde
to Ga
and i
expl
not n
and s
the b
devel
view
diffe
Brah
mod
ideol
in a f
conti
callo
that i
load
the i
conti
arriv
form
level
natu

A STRUGGLE AGAINST CASTE: A SOCIAL CHANGE

Dalit Adivasi Human Rights

Reference :

1. McLeod, S. A. (2008). Social Identity Theory. Retrieved from www.simplypsychology.org/social-identity-theory.html
2. H. S. Wankhede, The Political and the Social in the Dalit Movement Today, 43(6) Economic and Political Weekly, (2008)
3. S. R. Bharati, 'Dalit: A Term Asserting Unity', 37(42) Economic and Political Weekly 4339-4340, (2002)
4. Omvedt, Gail (1995): Dalit Visions: The Anti Caste Movement: the Construction of an Indian Identity, Orient Longman, New Delhi.
5. Zelliott, E (2001): From Untouchable to Dalit: Essays on Ambedkar, Movement, pp. 267, Manohar Publishers and Distributors, New Delhi.
6. Ram, Nandu (1995): Beyond Ambedkar: Essays on Dalits in India, Har Anand Publications, New Delhi.
7. H. S. Wankhede, The Political and the Social in the Dalit Movement Today, 43(6) Economic and Political Weekly, (2008),
8. Zelliott, E (1996): From Untouchable to Dalit, Essays on Ambedkar Movement, pp. 11-13, Manohar Publishers, Delhi.
9. J. A. Conhursi, Militant Hindus and Buddhist Dalits: Hegemony and Resistance in an Indian Slum, 16(3) American Ethnologist, (1989)
10. H. S. Wankhede, The Political and the Social in the Dalit Movement Today, 43(6) Economic and Political Weekly 50-57, (2008)

PRINCIPAL I/c.
Dr. Ambedkar College of
Social Work, Wardha

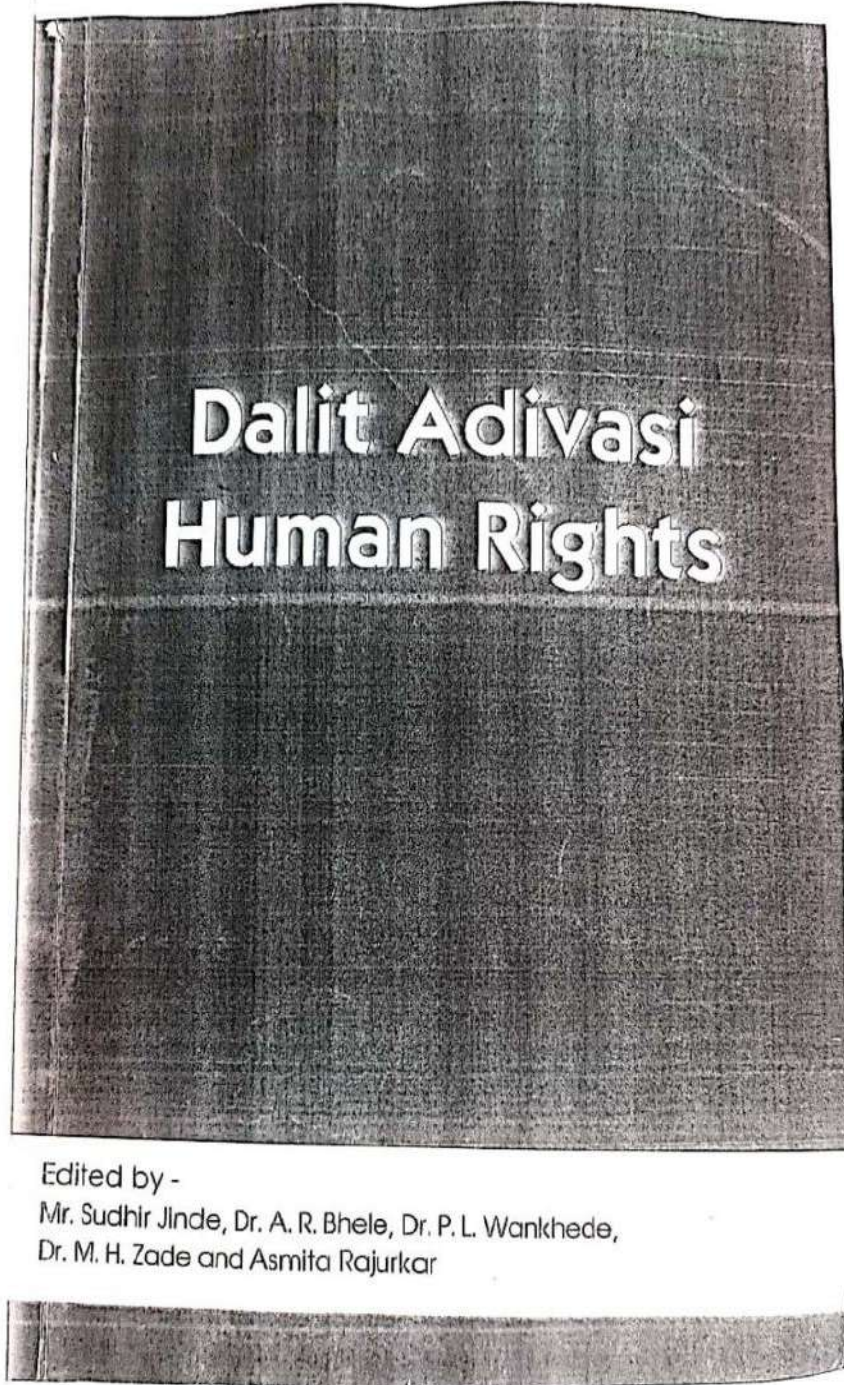
- ANIL KUMAR VERMA
Assistant professor, B.H.U., U.P., Ban
- SURINDER KUMAR
Assistant professor, H.O.D. C.P.E. Thablu
Higher Education Department, B.K.K. Govt

Casteism is a social genetic problem of Indian society. Change is law of nature. Society is changing. Root cause for atrocities among weaker section of the society is by the dominant caste society. The Indian constitutional Mechanism provides safeguards for weaker and under privileged section of the society. Financial inclusion should provide. Deprived section of the society may act as a bridge between developing India and Developed India, so utmost care is taken for the upliftment of weaker section of the society. Social stratification promotes social mobility and expedites the casteism. The varied, vast and rich Indian literature decents the glimpses of Dalitism and Untouchability. Dalit welfare has been sidelined by so called upper section of the society leads to the depravedness of schedule caste and schedule tribes. Untouchability is due to lack of awareness and suppression of scheduled tribe and scheduled caste by dominant and powerful higher section of the society.

Introduction

Indian constitution put forth the notion of unity in diversity. Every society shows remarkable feature of its stratification in higher or lower or superior or inferior in relation to each other. "unstratified society with real equality, is a myth that has never been realized in the history of mankind". (P.A. Sorokin) social stratification may regarded as the classification of people as per their social role in the society. Thus the process of stratification people is fixed in the social structure of the society.

Karl Marx "Religion is the opium of the masses". The varied, vast and rich Indian literature decents the glimpses of Dalitism and Untouchability. Policies and program should be in correlation with the Religion keeping touch with sentiments of Indian so the problem can be uprooted from the gross roots. Social mobility offers a social acceptance and rise the social status of deprived section of the society.

Edited by -
Mr. Sudhir Jinde, Dr. A. R. Bhele, Dr. P. L. Wankhede,
Dr. M. H. Zade and Asmita Rajurkar

PRINCIPAL I/c.
Dr. Ambedkar College of
Social Work, Wardha

Scanned with CamScanner

DALIT ADIVASI HUMAN RIGHTS

Proceeding

Edited by
**MR. SUDHIR JINDE, DR. A.R. BHELE,
DR. P.L. WANKHEDE, DR. M.H. ZADE
ASMITA RAJURKAR**

**Dr. Ambedkar College of Social Work
Wardha**

PRINCIPAL Uc.
Dr. Ambedkar College of
Social Work, Wardha

Scanned with CamScanner

Dalit Adivasi Human Rights

Editor - Mr. Sudhir Jinde, Dr. A.R. Bhele,
Dr. P.L. Wankhede, Dr. M.H. Zade
Asmita Rajurkar

- Published By:
Dr. Ambedkar College of Social Work, Wardha
- **BSPK Book Publishing Company**
40, Mahapushpa Society, Bahujan Chowk,
Beltarodi Road, NAGPUR-440027
(M) 094230397095
Email:sujitmurmade@gmail.com
- Compiled by
Sivali Graphics
- **ISBN: 978-93-84198-99-2**
- All rights of this book reserved. No part of this book may be reproduced, store in retrieval system, or transmitted in any form or by any means: electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without the prior written permission of the editor and the publisher.

This book has been published in good faith that the material provided by authors is original. Every effort is made to ensure accuracy of material, but the publisher and the printer will not be held responsible for any inadvertent error(s). In case of any dispute, all legal matters are to be settled under Nagpur jurisdiction only.

PRINCIPAL I/c.
Dr. Ambedkar College of
Social Work, Wardha

17	Human Rights of Scheduled caste Forest Forestry Sector	Prashant Tambe	135
18	सांस्कृतिक मानवाधिकार का नूत	डॉ. गुलशन मल्होत्रा	144
19	मानवाधिकार और दलित आदिवासी महिलाएँ	श्रीमती गीताश्री ठाकुर	149
20	भारत में दलित तथा अनुसूचित जनजातियों का मानव अधिकार	डॉ. आर.के.डी.विल्लि कुमारी राजपूत	155
21	दलित-आदिवासी महिलाओं का मानवाधिकार और भोगल भीड़िया	रुचली अलोरे	159
22	मानवाधिकार तथा आदिवासी महिलाएँ	प्रा. विशाल च. गजपिने	160
23	जाति आधारित श्रम विभाजन : दलितों के मानवाधिकारों का ऐतिहासिक उद्घोषण	अस्मिता राजुकर	169
24	मानवाधिकार और महिला उत्पीड़न	निलीमा के. तारुमांडे	176
25	आदिवासी बहुल क्षेत्रों में मानवाधिका	अनु सुमन बड़ा	184
26	आदिवासी साहित्य में दलित चेतना	डॉ. सुनीता गर्मा	188
27	दलित आदिवासी महिलांच्या परीस्थीतीचे वास्तव व मानवधिका	प्रा. डॉ.बी.डी. जामनेकर	193
28	मानव अधिकार व भारतातील दलित महिला	डॉ. माधुरी श्राडे	198
29	आदिवासी महिला आणि मानवाधिका	प्रा. महेंद्र पखाले	205
30	मानवाधिकार व दलित, आदिवासी स्त्रियांचे शोषण	प्रा. नागसेन ना. मेश्राम	211
31	डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांच्या दृष्टिकोनातील सामाजिक, आर्थिक लोकशाही आणि मानवी हक्क	प्रा. रमेश काशिराम शेंडे	216
32	मानव अधिकार आणि कुटुंबाची जबाबदारी	प्रा.सुधीर मा. गोटे	229
33	अनुसूचित जातीची सामाजिक ओळख आणि मानवी हक्क	सुकेशिनी संजय जोगदंड	234
34	स्थानिक स्वराज्य संस्थांमध्ये आदिवासी महिलांचा सहभाग व राजकीय सक्रमीकरण	दीपक मगरदे	243
35	जाती आधारित श्रम रचना आणि मानव अधिकार	डॉ. सुरेश रा.सोमकुवर	248
36	आदिवासी समाज आणि मानवाधिका	प्रा. वसंत एम. राठोड	254
37	दलित आणि मानवाधिकार	प्रा. किशोर ना.वाहाणे	257
38	मानवाधिकार आणि आदिवासींची सद्यस्थिती	प्रा. रविंद्र अर्जुन पवार	262
39	मानवी हक्क आणि महिलांच्या समस्या- एक समाजशास्त्रीय दृष्टीक्षेप	डॉ. आर.एन. ठाकरे	266

PRINCIPAL I/c.
Dr. Ambedkar College of
Social Work, Wardha

मानव अधिकार व भारतातील दलित महिला

■ डॉ. माधुरी झाडे
सहा. प्रा.डॉ. आंबेडकर कॉलेज ऑफ सोशल वर्क, बर्पा

मानव अधिकार ही संकल्पना २० व्या शतकात उदयास आली असली तरी फार प्राचीन काळापासून या संकल्पनेला सुरुवात झाली. शोशण व्यवस्थेला जेव्हा सुरुवात झाली तेव्हापासूनच मानवी अधिकार या संकल्पनेचा उदय झाला असे म्हणता येईल. निसर्गतः मानव हा स्वतंत्र प्राणी आहे. म्हणून मानवाला आपला सर्वांगीण विकास घडवून आणण्यासाठी व आपल्या हक्काच्या रक्षणासाठी मानवी हक्काची संकल्पना पुढे आली.

पहिल्या व दुसऱ्या महायुद्धानंतर अनेक देशांची वेगवेगळ्या पध्दतीने जी प्राणहानी व वित्तहानी झाली त्यामुळे साम्राज्यवादाच्या माध्यमातून मूळतेले शहानपण म्हणजे 'मानवअधिकार' किंवा मानवअधिकाराची सनद होय. याकीता अमेरिका, ब्रिटन, रशिया यांच्या नेतृत्वामध्ये अनेक देश एकत्रित येवून जागतिक शांतेसाठी आणि माणसाला माणूस म्हणून 'जगा आणि जगू घा' चा उद्देश करून मानवी हक्काचा जाहिरनामा संयुक्त राष्ट्रसंघाच्या विचारपीठावर महासभेने १० डिसेंबर १९४८ साली मानवी हक्काची घोशणा केली आणि तेव्हापासून १० डिसेंबर हा दिवस जागतिक स्तरावर 'मानवी हक्क' दिवस साजरा केला जातो. परंतु ज्या इच्छाशक्तीने त्याच्या अंमलबजावणी व कार्यतत्वातेचा विचार व्हावयास हवा होता तो जवळपास ४०-४५ वर्षे झालाच नाही. त्यामुळे जागतिक स्तरावर मानवी हक्काचे उद्गमन नित्याचेच होत गेले व काही ठिकाणी त्याला राजाश्रय देखील प्राप्त झाला.

मानव अधिकाराचा अर्थ :

मानवी अधिकाराच्या संदर्भात काही विचारवंतांनी व्याख्या केल्या त्याचा विचार आपणास पुढीलप्रमाणे कराता येईल.

प्रा. एच. जे. लारकी यांच्या मते, मानवअधिकार म्हणजे समाजव्यवस्थेच्या अशा अटी आहे की ज्याशिवाय कोणतीही व्यक्ती स्वतःचा सर्वांगीण विकास करू शकत नाही.

त्या नॉर्दर्सिंग यांच्या मते, प्रत्येक स्त्री पुरुषाला 'लिंग', 'धर्म', 'रंग' आदी भेदभावाशिवाय केवळ मनुष्य म्हणून मिळालेले अधिकार म्हणजे मानवअधिकार असे.

Dalit Adivasi Human Rights

201

डॉ. डी. बसू यांच्या मते, प्रत्येक व्यक्तीला कोणत्याही भेदभावाशिवाय आणि जन्मतः राज्याविरुद्ध प्राप्त झालेले किमान हक्क म्हणजे मानवाधिकार होय.

संयुक्त राष्ट्रसंघ, "Human Rights generally defined as those rights which are inherent in our nature and without which are could not live as human being"

वरील सर्व व्याख्यांवरून आपल्या असे निर्दर्शनस येते की, मानवाला विकासाकडे घेऊन जाणारी प्रक्रिया म्हणजे छान्या अर्थाने मानवाधिकाराची संकल्पना आहे जी पुढातच जन्मापासून व्यक्तीला प्राप्त झालेली असते.

विषयाची निवड :

संशोधनकर्ती गेल्या आठ वर्षांपासून समाजकार्य महाविद्यालयामध्ये सहायक प्राध्यापक म्हणून कार्यरत आहे तसेच महिलांच्या समस्या, महिला भेळवे व महिला संदर्भात अनेक विषयांवर व्याख्याने देण्याची संधी मिळाली. त्या अनुषंगाने दलित महिलांची स्थिती मानवअधिकार, त्यांचे हक्क व अधिकार त्यांच्यावर होणारे अन्याय, अत्याचार या विषयांवरील वाचन, चिंतन, मनन, यातूनच हा संशोधनात्मक पेपर लिहित आहे.

संशोधनाची उद्दिष्टे :

१. मानव अधिकाराची स्वरूप व व्याप्ती जाणून घेणे.
२. मानवाधिकारामध्ये महिलांचे स्थान जाणून घेणे.
३. मानवाधिकारामुळे महिलांमध्ये आलेली जागृकता जाणून घेणे.
४. दलित महिलांवर होणाऱ्या अत्याचारासंदर्भात मानवाधिकाराचे महत्व जाणून घेणे.

गृहीतकृत्ये :

१. मानवाधिकारामुळे भारतीय समाजात समानतेचे तत्व रुजण्यास मदत झाली.
२. मानवाधिकारामुळे दलित महिलांवर होणारे अन्याय, अत्याचार कमी झाले.
३. मानवाधिकाराच्या अंमलबजावणीमध्ये भेदभाव पूर्वक वर्तन घडू नये असे.

मानवाधिकार आणि महिला :

जागतिक पातळीवर महिलांच्या संदर्भात मानवाधिकाराच्या बाबतीत विचार केला असता असे स्पष्टपणे दिसून येते की, एका विशिष्ट काळापर्यंत जगातील महिलांच्या हक्क व अधिकाराकडे दुर्लक्ष केले किंवा दुय्यम दर्जाने बघितले त्यामध्ये अमेरिका, इंग्लंड, स्वित्झर्लंड यासारख्या प्रांत व लोकशाही असलेल्या देशात १९५६ पर्यंत स्त्रियांना मतदानचा अधिकार नव्हता. फ्रान्समध्ये स्वातंत्र्य, समता व मनुष्येची तत्व स्त्रियांना मिळाले असेली तरी १९४५ पर्यंत स्त्रियांना मतदानचा अधिकार नव्हता. पुणे 'ची

PRINCIPAL
Dr. Ambedkar College of
Social Work, Baroda

निर्मिती झाल्यानंतर संयुक्त राष्ट्र संघाच्या घोषणापत्रात स्त्रियांच्या अधिकाराला महत्त्वाचे स्थान देण्यात आले.

संयुक्त राष्ट्रांच्या घोषणापत्रात मूलभूत मानवी हक्कावर विश्वास आणि मानवी प्रतिष्ठा पुरूष व स्त्रिया यांचे हक्क याबाबत स्पष्टीकरण करण्यात आले आहे. जून १९४६ मध्ये स्त्रियांच्या दर्जाबद्दलच्या राजकीय, आर्थिक, सामाजिक, नागरी क्षेत्रातील अधिकाराबद्दल अहवाल द्यावा असे निश्चित केले. त्यानंतर गेल्या ५० वर्षात आंतरराष्ट्रीय स्तरावर जागतिक मानवीहक्क घोषणापत्राद्वारे आंतरराष्ट्रीय स्तरावर जागतिक मानवी हक्काबाबत अनेक प्रयत्न करण्यात आले. त्यामध्ये संयुक्त राष्ट्रांने १९७५ साली पहिली महिला परिशद मॉक्सिको येथे आयोजित केली आणि महिलांच्या विकासाच्या व अधिकाराच्या दृष्टीने जगभर विकास व्हायला सुरुवात झाली. त्यानंतर १९८० ला कोपनहेन, १९८५ नेरोबी, १९९५ बिजिंग, २००० न्युयॉर्क इत्यादी देशात क्रमाने महिला परिशद घेण्यात आल्या. याचा उद्देश असा होता की, स्त्री पुरूष भेदभाव नष्ट करून महिलांविषयी आदरभाव व सन्मान व्यक्त करणे.

वरील सर्व परिशदा स्त्री-पुरूष भेदभाव नष्ट करण्याच्या दृष्टिकोनातून घेण्यात आल्या असल्या तरी त्याचा फारसा परिणाम झालेला दिसून येत नाही. जागतिक पातळीवर जर्मनी, इटली, पाकिस्तान, भूतान, इजिप्त आणि यासारख्या अनेक देशात आजही स्त्रियांना सन्मानपूर्वक वागणूक दिल्या जात नाही उलट त्यांना हिंसेची वागणूक दिल्या जाते. शिक्षा, नोकरी, राजकारण व व्यावसायिकदृष्ट्या विचार केला तर असे स्पष्टपणे दिसून येते की, कायदे करूनही स्त्रियांना सन्मानपूर्वक वागणूक दिल्या जात नाही. स्त्रियांवरील अनेक प्रकारची बंधने लादण्यात येते. यातूनच त्यांना काही प्रथा पंपरांमुळे मृत्यूलाही सामोरे जावे लागते. आजही सोमालिया, लिबिया सारख्या देशांमध्ये अनेक अनिश्चिती, प्रथा, परंपरा दिसून येते.

भारतामध्ये भारतीय राज्यघटनेच्या कलम १४, १५ व १६ यात मूलभूत हक्कांनुसार स्त्री-पुरूष समानता सूचवून वेळोवेळी स्त्री रक्षणासाठी अनेक कायदे केले आहे. उदा. सतीबंदी कायदा, वारसा हक्क अधिनियम, बालविवाह प्रतिबंधक कायदा, मजुरीदर कायदा, हिंदू विवाह कायदा १९५५, मातृत्वलाभ अधिनियम १९६१, हुंडा प्रतिबंधक कायदा १९६१ इत्यादी कायदे करून देऊन भारतात स्त्रियांच्या बाबतीत अत्याचाराचे प्रमाण वाढतच आहे. यामध्ये प्रामुख्याने दलित महिला वरील अत्याचाराचे प्रमाण मोठ्या प्रमाणात दिसून येते. उदा. भारतात ३०: बलात्कार १८ वर्षाखालील मुलीवर होतात व यामध्ये ७८: प्रमाण हे दलित व आदिवासी मुलींचे आहे. कारण स्त्रियांच्या असाह्यतेचा गैरफायदा घेतल्या जातो व तिला वॉर्ड मार्गाचा अवलंब करतायत नाही. भारत सरकारने १९८०: कायदे केले आहेत, १९८०: तर १९८०: कायदे केले आहेत. आज महाराष्ट्रात बालविवाहाचे प्रमाण ४८: आहे, केरळमध्ये १८: तर १९८०: पाडले जाते.

तामिळनाडूमध्ये २५: आहे. यामध्ये आदिवासी व दलित बालविवाहाचे प्रमाण मोठ्या प्रमाणात आहे. आजही बिहार, राजस्थान, छत्तीसगढ, मध्यप्रदेश येथे सतीप्रथेची चाल अल्प प्रमाणात दिसून येते यामध्ये देखील दलित व आदिवासी महिलांचे प्रमाण मोठ्या संख्येने आहे.

स्त्री विकासाच्या सर्वेक्षणानुसार जागतिक पातळीवर १३० देशांच्या सर्वेक्षणानुसार भारताचा ११३ वा क्रमांक लागतो. या बाबतीत विचार होणे काळाची गरज आहे. भारतीय स्त्री व मानवाधिकार :

भारतीय राज्यघटनेने स्त्रियांना प्रत्येक क्षेत्रात पुरूषांच्या बरोबरीचे अधिकार दिलेले आहेत परंतु स्त्रीया प्रत्यक्षात आपल्या मानव अधिकाराचा उपभोग घेतात का? अथवा त्यांना याविषयी त्या जागृक आहेत का? इत्यादी अंगानी अभ्यास केला असता काही पुढीलप्रमाणे तथ्य समोर येतात.

शोषण आणि हिंसा :

कोटिबिक कलह, शारीरिक व मानसिक शोषण, लैंगिक दुर्व्यवहार, घरातील पत्नीला, मुलींना, वृद्ध स्त्रियांना होणारी मारहाण, छेडखानी, हुंड्यासाठी होणारा त्रास, आर्थिकदृष्ट्या परावलंबित्व इतकं एक ना अनेक कठिण, अत्यंत त्रासदायक प्रमाणात स्त्रियांना जावे लागत आहे. भारतीय दंडविधान १८६० मध्ये स्त्रियांवर होणाऱ्या अन्यायासाठी कठोर स्वरूपाच्या शिक्षा करण्याची तरतूद आहे. काल ३५४ (क) लज्जाभंग, अपहरण काले ३३६, ३७६ बलात्कार ३. गुन्ह्यांसंदर्भात कठोर स्वरूपाची शिक्षा करण्याची तरतूद आहे. दर ३० मिनिटात १ महिला बलात्काराने पीडित होत आहे.

प्रजोत्पादनात स्त्री निर्णयक्षमतेचा अभाव व आरोग्याची दैनंदिनता :

जागतिक आरोग्य संघटनेने विवाहित जोडप्याला प्रजोत्पादन तसेच लैंगिक संबंधाविषयी स्वस्थ आरोग्य राखण्याचा समान अधिकार बहाल केला आहे पण भारतात चित्र निपतीत आहे. त्यातही दलित, आदिवासी समाजातील स्त्रियांमध्ये शिक्षणाचे प्रमाण इतर स्त्रियांच्या तुलनेत अल्प असल्यामुळे त्यांच्यात जागृकता कमी प्रमाणात दिसून येते. मोठ्या प्रमाणात हा संपुदाय ग्रामीण व आदिवासी क्षेत्रात राहत असल्यामुळे अंधश्रद्धेचे तसेच शिक्षण, आरोग्य व रोजगाराचा अभाव दिसून येतो. याशिवाय गरोदरपणातही तिच्या आरोग्याकडे, आहारकडे, औषधोपचाराकडे लक्ष दिले जात नाही. खेडयपट्टीतील आरोग्य केंद्रातील एकूण प्रसुतीपैकी ५५:

प्राचीन वैद्यक्य मन्तीने ज्ञात. आजही आदिवासी भागातील महिला दवाबान्यात प्राचीन वैद्यक्य करवायस तंत्रा, नसंघते, आरोग्य केंद्रात पुरेशा सोयी उपलब्ध नाही. बालरक्षण करवायस तंत्रा, नसंघते, आरोग्य केंद्रात पुरेशा सोयी उपलब्ध नाही. उपकेंद्रावर परिचारिका अनेकदा नसलेल्या बंद असते, अतःही फार दुरचे आहे.

PRINCIPAL
Dr. Arin
C:
Social

दखणवळणाच्या साधनांचा आजही आदिवासी दुर्गम भागात अभावच आढळतो. ८० प्रसुती ही आजही घरीच केल्या जाते. उत्तप्रेषणात तर दरवर्षी ४००० महिला प्रसुती दरम्यान मृत्यूला कवटाळतात. दलित स्त्री आणि मानवाधिकार :

आगदी प्राचीन काळापासून भारतामध्ये जातीव्यवस्था अस्तित्वात होती. जाती जातीमधील विषमतेमुळे दलितांवर मोठ्या प्रमाणात अत्याचार होत होते. दलित स्त्री ही तर संवर्णांच्या अत्याचारासोबतच पुरुषाप्रधान संस्कृतीनुसार स्वकियाच्या अत्याचारासुद्धा बळी पडत होती. राज्यव्यवस्थेकडून सुध्दा तिला न्याय मिळत नव्हता. कुटुंब पातळीवर नवऱ्याकडून माझोड, सासरच्या मंडळीकडून होणाऱ्या अत्याचाराला तोंड द्यावे लागत होते. नवऱ्याच्या बरोबरीने शेतावर काम करणे, आजारी असल्यावरही तिच्यावर कामाची सक्ती केल्या जात असे. एकंदरीत कुटुंब पातळीवर या दलित स्त्रीचा जगण्याचा अधिकारच हिरावून घेतला होता. इतकेच नव्हे तर सवर्णांकडून सुध्दा अनेक प्रकारचे अन्याय अत्याचार होत होते. आजही अनेक ठिकाणी विनयभंग, बलात्कार जातीवाचक, शिवीगाळ, मानसिक, आर्थिक, शारीरिक शोषण या सर्व अत्याचारांना तिला सहन करावे लागत आहे. आजही अनेक ठिकाणी दलित महिलांवर मोठ्या प्रमाणात अत्याचार होताना दिसत आहेत. राज्यव्यवस्था / शासन बघाची भूमिका घेताना दिसत आहे. याचे अलिकडेच उदाहरण म्हणजे उत्तप्रेषणातील सहारंगपूर होय.

दलित महिलांवरती अन्याय अत्याचाराच्या संदर्भात २००७ पर्यंतच्या मिळालेल्या व दाखल झालेल्या अॅट्रॉसीटीची नोंदणीकृत आकडेवारी पुढीलप्रमाणे.

वर्ष	नोंदणीकृत संख्या (अॅट्रॉसीटी)	वर्ष	नोंदणीकृत संख्या (अॅट्रॉसीटी)
१९९०	५९४	१९९९	६९९७
१९९१	२९९०	२०००	२७६४
१९९२	७४९५	२००१	३३६१
१९९३	८४५८	२००२	१२०९१
१९९४	९५६१	२००३	४८६५
१९९५	७६५९	२००४	३०५१
१९९६	११६१५	२००५	५९५०
१९९७	९२५६	२००६	६९१८
१९९८	७०९५	२००७	५७०४

PRINCIPAL I/c.
Dr. Arjunakar College of
Social Work
Wardna

प्रस्तुत तक्त्यावरून असे निदर्शनास येते की, दलित महिला अत्याचारांचे प्रमाण कमी जास्त होत असले तरी थांबलेले नाही व ही आकडेवारी मोठ्या प्रमाणात आहे. आजही अनेक ठिकाणी दलित महिलांवर वेगवेगळ्या प्रकारे अत्याचार होतच आहे.

क्राईम रिपोर्ट ब्युरो भात सत्कारच्या २०११ च्या अहवालानुसार अनुसूचित जातीच्या महिलांवर बलात्काराची प्रकरणे ही २००७ मध्ये १३४९, २००८ मध्ये १४५७, २००९ मध्ये १३४६, २०१० मध्ये १३४९ आणि २०११ मध्ये १५५७ एवढे असून २०१० च्या तुलनेत २०११ मध्ये अनुसूचित जातीच्या महिलांवर झालेल्या नोंदणीकृत बलात्काराच्या केसेसमध्ये १५.४% वाढ झाल्याचे निदर्शनास येते. यासोबतच महिलांवरती वेगवेगळ्या स्वरूपाचे झालेल्या अत्याचाराची २००५ पर्यंतची सांख्यिकीय माहिती आपणास पुढील तक्त्यावरून दिसून येते.

अपराध	२००१	२००२	२००३	२००४	२००५
हत्या	७६३	७३९	५८१	६५४	६९०
बलात्कार	१३१६	१३३१	१०८९	११५७	११७२
अपहरण	४००	३१९	२३२	२५६	२५८
डकैती	४१	२९	२४	२६	२६
लुट	१३३	१०५	७०	७२	८०
जखमी	४५४७	४४९१	३९६९	३८२४	३८४७
नागरी अधिकार	६३३	१०९८	६३४	३६४	२९१
संरक्षण अधिनियम	१३११३	१०७७०	८०४८	८८११	८४९७
जाती अधिनियम	१२२०९	१४३८३	११४०९	११४३	११०७७
अन्य	३३१४७	३३५०७	२६२५२	२६८८७	२५९४७
एकूण					

(स्त्रोत : ग. अ. रि. ब्युरो भात सत्कार)

प्रस्तुत तक्त्यावरून असे निदर्शनास येते की, दलित महिलांवर विविध प्रकारे अन्याय अत्याचार घडून येताना दिसत आहे. याकारिता मानव अधिकार तसेच भारतीय संविधानातील घटनात्मक तरतुदी चांगल्या असून सुध्दा त्याच्या अंमलबजावणीचा अभाव तसेच सवर्ण व पुष्पी मानसिकता या अत्याचाराकारिता कारणीभूत असलेली दिसून येते.

निष्कर्ष :

अनेक वर्षांपासून मानव अधिकार दिवस जागतिक स्तरावर साजरा करित असले तरी भारतामध्ये दलित महिलांवर अत्याचारांच्या शृंखला चालूच असलेल्या

दिसून येते. भारतीय संविधानामध्ये सुद्धा दलित महिलांवरील अन्याय अत्याचारांच्या संदर्भात विविध कलमांचा समावेश केला आहे. असे असले तरी अत्याचार थांबलेले नाही. याकारिता अंमलबजावणीचा अभाव दिसून येतो. मानव अधिकार आयोगाकडे दाखल झालेल्या केसेसमध्ये अधिकांश संख्येने दलितांच्या केसेसचा समावेश आहे त्यामध्येही दलित महिलांच्या केसेस मोठ्या प्रमाणात दिसून येतात.

दलित महिलांवरील अन्याय अत्याचार कमी करण्याकरिता त्यांच्या मूलभूत गरजेच्या पूर्ततेसोबतच त्यांना चांगले आरोग्य व शिक्षणविशयक सुविधा देण्यात याव्या व त्यांची योग्य पध्दतीने अंमलबजावणी करण्यात यावी. दलित महिला स्वावलंबी होण्याकरिता त्यांची रोजगाराची व्यवस्था करावी. जेणेकरून त्या अन्याय अत्याचारांना तोंड देऊ शकेल. मानवाधिकारामुळे व भारतीय संविधानामुळे भारतीय समाजव्यवस्थेमध्ये समानतेचे तत्त्व रूजण्यास सुरुवात झाली असली तरी पूर्णपणे समानता निर्माण झालेली नाही. अनेक घटकांवर आधारित भेदभाव दिसून येतात. मानवाधिकार हा महिलांवरील अत्याचार थांबविण्याकरिता महिलांना एक आशेचा किरण वाटतो परंतु त्याची योग्य अंमलबजावणी झाली तर खऱ्या अर्थाने दलित शोषित पिढीत महिलांना योग्य न्याय मिळेल.

संदर्भ सूची

- १ चोसरो, विजय (२००४). स्त्री सत्तेची पहाट. कोल्हापूर : एक्सप्रेस पब्लिशिंग.
- २ लांजेवार, ज्योती. भारतीय स्त्री आणि समाज. पुणे : सुगावा प्रकाशन.
- ३ आपटे ज. श., रोडे पुरुषा (२००८). भारतीय महिला विकासची वाटचाल. पुणे : डायमंड पब्लिकेशन.
- ४ Unheard Voice : Dalit Women An Alternative Report. INWF, Jan. 2007
- ५ Dalit Women Speak out. Violence against Dalit Women in India NCDHR, March 2006
- ६ Violation of Human Rights of Dalit Women : Issue, factors and concerns. Ms Prabha Tirmare, CSW Nirmala Niketan Institute, Mumbai
- ७ सुमन, मंजु (२००४). दलित महिलाएँ. नई दिल्ली : सम्यक प्रकाशन.
- ८ शर्मा रमा, मिश्रा एम. के. (२०१०). महिला और मानवाधिकार. नई दिल्ली : अर्जुन पब्लिकेशन हाऊस.
- ९ राय, अरुण (२००३). भारत मे जनहित याचिका और मानव अधिकार. नई दिल्ली : राधा पब्लिकेशन.
- १० पलाइ अरुण कुमार (१९९९). भारत का राष्ट्रीय मानव अधिकार आयोग गठन कार्य और भावी परिदृश्य. नई दिल्ली : राधा पब्लिकेशन.

आदिवासी महिला आणि मानवाधिकार

■ प्रा. महेंद्र पखाले
गुलाम नबी आझाद समाजकार्य महाविद्यालय, पुसद वि. खतपाळ

प्रस्तावना

कोणत्याही देशाचा सर्वांगीण विकास घडवून आणण्यासाठी काही विकासात्मक योजना राबवाव्या लागतात. याला भारत सुद्धा अपवाद राहू शकत नाही. म्हणून प्रत्येक व्यक्तीला जीवन जगत असतांना अनेक समस्यांना तोंड द्यावे लागते. त्यांना त्यांचे अधिकार मिळावे व त्यांना जीवन जगताना अडवणी निर्माण होऊ नये यासाठी प्रयत्नशिल असणे गरजेचे आहे. मानवी हक्क म्हणजे केवळ स्वातंत्र्य नाही तर मानवी हक्क ही समता, न्याय, बंधूता ह्या मानवी मूल्यांची जोपासना आहे, सामाजिक, राजकीय धार्मिक, वार्शिक, लिंग किंवा वर्ण या मूल्यांची जोपासना करणे म्हणजे मानवी हक्क होय. उत्पादनाची साधने सर्वासाठी खुली असणे, त्याच बरोबर निर्यात - निर्यात प्रक्रियेमध्ये समान संधी असणे हा मानवी हक्काचा केंद्रबिंदू आहे. सर्वत्र न्यायालयाने तर असे म्हटले आहे की, प्रत्येकाला प्रतिष्ठेने जगण्याचा अधिकार प्राप्त होणे म्हणजे मूलभूत अधिकार होय. जागतिक मानवी हक्काच्या सन्देशाचे सुद्धा याचेच विश्लेषण आहे. याचेच एक रूप भारतीय संविधानात मूलभूत अधिकारामध्ये दिसते. मानवी हक्काचा उद्देश करित असतांना दलित आदिवासी स्त्रियांचे अधिकार त्यांना मिळणारी वागणूक व त्यांच्या समस्या सोडविण्यासाठी व उत्पादनासाठी शासनाने केलेले प्रयत्न ह्या सर्व बाबींचा विचार होणे आवश्यक आहे.

भारतीय समाज हा बहुविध घटकांना बनला आहे. विशेषतः भारतामध्ये अनुसूचित जाती, जमाती व इतर मागासवर्गीय समाजबांधव आहेत. स्वातंत्र्यपूर्व काळाचा विचार केल्यास काळानुरूप हा समाज चातुर्वर्ण्य व्यवस्थेत भरडल्या गेला त्याला आत्मभान नव्हते या जातीच्या संदर्भात सामाजिक, राजकीय, आर्थिक व सांस्कृतिक क्षेत्रात म्हणवी तशी दखल घेतली गेली नाही. स्वातंत्र्यानंतर घटनेने बहाल केलेले विशेष मानवी अधिकार असूनही त्यांच्या अस्तित्वाचा, अस्तित्वाचा प्रश्न निर्माण झाला. कारण पूर्वी उच्च वर्गीयांच्या गुलामगिरीत असणारा असूश्य व मागास समाजाला शिक्षणापासून वृत्तित-वेण्यात आले होते. शिक्षणशिवाय अशा समाजाचा विकास होऊ शकत नाही असे डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांचे मत होते.

PRINCIPAL I/c.

Dr. Ambedkar College of

Sub.

Dr. Anandprakash Bhele - Discrimination and human right violation in Asia, Africa and American Countries - An Analysis

We are thankful to all the paper presenters who have distributed their research papers to this conference and made their research papers available before deadline and helped us to bring out this book well in advance for the readers.

Beside this a special word thanks goes towards Dr. Milind Sawai, the official principal and the organizing committee of the conference members Prof. Anand Prakash Bhele, Dr. Sunita, Dr. Vijayata Vitankar, Dr. Minakshi Kubde, Dr. Madhuri Zade, Prof. Deepak Magarde, Prof. Dharyashree Takande, Prof. B. N. Khedkar who actively helped us during the publication process of the book. We are also thankful to non-teaching staff of the college who provided us necessary technical help related to the publication.

Finally we are indeed indebted to all the contributors of the papers who made this volume a reality.

We thank you all who made this journey possible.

Editor Team

PRINCIPAL I/C.
Dr. Ambedkar College of
Social Work, Warana

CONTENTS

1	Scheduled Caste: Dilemma And Explication	Dipranta R. Raut	11
2	Human Rights For Dalit Women & Education	Naveen Tiwar	16
3	Violation And Initiatives Of Human Rights Of Scheduled Castes And Scheduled Tribes	Dr. Pravin Wankhede Dr. Anita Takande	23
4	The Scheduled Castes And Scheduled Tribes (Prevention Of Atrocities) Act, 1989 And Awareness	Prof. Ranjana B. Ingole	29
5	Human Rights and SCST Entrepreneurship Development With reference to Daily Wage Earners of KDMC	Mr. Sanjay Ramraje	35
6	Human Rights Violation of Backwards in India - Changing trends with Constitutional safeguards	Ms Swati B. Shingate	50
7	Status of Human Rights India, its meaning & Constitutional Provisions	Dr. T. S. Rathod	62
8	Human Rights Of Dalit And Adivasi	Dr. Vijayata M. Vitankar	66
9	Labour Provisions Benefiting To Women In India - A Human Rights Preview	Mrs. Vrushali N. Thorat	71
10	Situational Analysis of Demotivated Nomadic Tribe A Study on Rajmond /Gund in Bastar of Chhattisgarh	Deena Nath Yadav Mrs. Shushila D. Mahant	78
11	Status of Human Right Violation and Atrocities against Scheduled Tribes	Ranjana H. Ade	85
12	Violence against Dalit Women	Dr. S. D. Bhoikar	90
13	Social Identity - A human Right of Dalit	Dr. Milind Sawai	97
14	The Dimensions of Dalit, Adivasi human rights	Prof. Ramesh Somkavay	101
15	Discrimination And Human Right Violation in Asia, Africa and Euro American Countries - An Analysis	Dr. Anand P. Bhele	107
16	Devadas: A System of Forced Prostitution, Devastated the Life Of Dalit And Adivasi Women In India	Dr. chetana D. sawai	124

DISCRIMINATION AND HUMAN RIGHT VIOLATION IN ASIA, AFRICA AND EURO AMERICAN COUNTRIES: AN ANALYSIS

■ DR. ANAND P. BHELE
Dr. Ambedkar Social College of Wardha

Abstract:

Discrimination based on caste, colour, creed, race, language, religion, minorities and Socio-economic power find every where in the world which is basically supported and promoted by Social and Political systems and religious Institution of their concern countries. Indian political institutes have publically rejected discrimination and its practices, they talks, discuss and think about its demolition. For this purpose they pass various acts. However due to the improper implementation of laws, schemes, programmes and poor responses and ininterest of officials, leaderships, and functionaries, People don't feel fear hence instead its of eradication, phenomemal growth is being observed. Some Orthodox philosophical religious and social groups are directly rejecting human rights of Dalits and Tribes in India.

In other countries this discrimination find on race, colour minorities and religious superiority base. Some countries has accepted it and provided legal sanction, therefore no mechanism work for the justices and it the people have to tolerate it as a part of their routine life. The sufferer groups however wanted to change the suffering. For this they started to organised and rushing toward human right based organization and activists. (Purandare- 2010).

The attempt of Indian government toward protection of public interest and their worth is considerable. Dr. Babasaheb, Ambedkar the makers of constitution have added Fundamental Rights, Directive principles of state policy and Fundamental duties, that prescribed the fundamental obligation of state to its citizens and the duties of citizen to the state. These rights define in part III; apply irrespective of place, religion, caste, creed, gender. They are enforceable by the courts, subject to the specific restrictions. The Directive Principles are guide lines for framing of Laws by the government. Civil Right protection Act 1956 and SC/ST city prevention Act 1989 are the major stepping toward

Dalit Adivasi Human Rights

connect communities engaged in these practices, even if the communities were far apart and distant in both language and culture. Therefore, it is important that tribal communities located in different regions can gain publicity for the expression and handling of their rights through their campaigns and civil movements. When the recognition and registration of Adivasi community rights becomes easier, it will be more difficult for the government and commercial players to grab, destroy or pollute the Adivasi lands, forests and waters.

As far as their social identity is concerned they are also forced to accept the identity given by upper castes hindus as Vanvasi. Its looks like a strategy to tag them as inhabitants of forest like animals. This way they can be denied as human being and from all the facilities and development policies made for civil society. The true human right of Adivasi is to identify them as a part of society and not of forest. When they will be given their right of being a part of society then only their other social rights can be identified on the basis of the treatment towards them by the upper caste what they show towards Dalits. It is the time to think both dalits and adivasis about their similarity of culture and social identity to fight for their human rights together.

Reference :

1. Dr. M Obulapathi, Dr. C Ramanjaneyulu, 'Violation of Dalit human rights: The Indian experience', International Journal of Applied Research 2016
2. Observations on the State of Indigenous Human Rights in India, <https://www.culturalsurvival.org/sites/default/files/INDIAUPR2016final.pdf>
3. <http://www.ohchr.org/EN/Issues/Pages/WhatareHumanRights.aspx>
4. 1. Introduction to Human Rights: Problems and Prospects Delhi, 2001.
5. Human Rights of Dalits in India Human Rights Brief 2001.
6. The Language of Dalits Bahujan Political Discourse, in Ghanashyam (ed.), 2001.
7. Lit Identity and Politics Guha Ray, 2001
8. Untouchability in Rural India New Delhi: Sage Publications, 199 Da Shab, Ghanashyam et al., 2006.
9. Human Rights Abuses of Dalits, Human Rights Brief (13), PRINCIPAL I/c. Hanchinamami, B.B.-2001

Dr. Ambedkar Social College of Wardha
Principal I/c.

to controlling atrocities and discrimination. (Gajbhyy G.N.- 2012).

The report of Human Right Watch 2010, observed that India had significant human right problem in state and International level Human Right hence have provided various measures through its several conventions, however despite of having such strong mechanism and Universal agreement, severe religious orthodoxism and brutal killing of men through extensive terrorism, naxalism and communal groups atrocities are being recorded which are now unstoppable.

This article basically described the causative factors of growing discrimination. a against weaker, depressed, oppressed and minorities by the high Powered groups under the shadow of two Component that is 1) Religion, Caste, race and Lifestyle and 2) Globalization and political power which has empowered one and weakened others that grove the way For conflicts and bloodsheds.

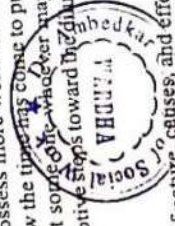
This report is research article based on secondary data. The objective of report is to high light the present situation of human right and its nature of violation in India and world along with the measures toward its prevention and controls.

We generally talk about human right of child, women and working classes but few about Dalit or depressed. These dalit, depressed or, exploitree (victims) class does not exist only in India, even, in other countries such hierarchies based on caste, class race, colour and religion are being seen. The status of their humanity is as lower as in India or elsewhere. Every where the base of in ferity is different, however out of these different bases caste and religion find more disgust and inhuman. The traditional customs and power made their lives panic. No body care about their natural right, human rights, political and social right. The system has accounted them as slave or a goods or means for services, by which they can meet their needs. Heritiages and heritiages are living with these brutal experiences. There find no values for their life. Even domestic and wild animal possess more worth and value than the cost of dalit's Life, There fore now the time has come to put this topic before people for discussion so that some one who ever may so he or she feel shameful and will take at emptive steps toward the elimination or eradication.

Research Methodology:

Objective of the study :

- 1) To make analysis of nature, causes, and effects of human right

violation.

- 2) To find out the role and contribution paid by state in this regard.
- 3) To know what the people in society feels about the caste, religion, race and power based discrimination.
- 4) Finally to treat some new by pothetical views and statement regarding determinant role of society in context of its dilution.

Hypothesis :

- 1) As the religious, social and cultural system has awarded power to particular class of people that gives birth to inferiority, conflicts and discrimination.
- 2) Contribution, of state regarding eradication of human right practices is depending on the ideologies that they have adopted.
- 3) Least sensitization among people affecting initiatives taken by activities and organizational movement.

Research Design :

Descriptive research design is used in this concern. The research article gives elaborative description based on secondary data, such as national and international research studies books and world wide NEWS. The research is mostly of library based.

Coverage of the study:

The research study has focused its intention at Universal level. Hence if has universal scope and not only academic it has practical approach.

Human Right are moral principle or norm (1) which describe certain standards of human behaviour and are regularly protected as legal right in municipal and in international law (2) They are commonly understood as inalienable (3) Fundamental right "to which person is inherently entitle simply because she or he is human being (4) and which are "inherent in all human being" (5) regardless of their nation, location, language, religion, ethnic origin or any other status (3) They are applicable every where and at every time in the sense of being the same for every one (3) They are regarded as requiring empathy and the rule of law (6) and imposing and obligation on person to respect the human right of others (1)(3) and it is generally considered that they should not be taken away except as a result of due process based on specific circumstances (3) for example, human right may include

freedom from unlawful imprisonment, torture execution.

From these explanation this can be revealed that it is broad concept and contains right to fair trial, protection against enslavement, prohibition of genocide, free speech (10) or a right to education there is disagreement about which of these particular right should be included within the general frame work of human right (1), some thinkers suggest that human right (1) some thinkers suggest that human right should be a minimum requirement to avoid the worst-case abuses, while others see it as a higher standard. However, while speaking about the necessity of human right it is said that Human rights and the fundamental freedom are essential to all the individuals because they allow the individual human being to fully develop and use their human qualities, their intelligence, their talent and conscience and to satisfy their spiritual and other needs. They are also necessary because they provide suitable, condition for the material and moral up lift of people. (Denver Journal 1997).

Therefore, human right in practice have been redefined and encompass every aspect of human existence based on equality, dignity and freedom. Hence, any humiliation of an human being is an affront to his human dignity and thus a violation of human right (Quoted by Zilpilwar P, 2012).

Against this backdrop when we think of the problems of caste discrimination, racial discrimination, religious superiority and women's marginalization, We have to admit that the plight of human right in India and abroad is on higher and it is only because they are powerless and Dalits.

When we talk about atrocities on SC in India, the situation find horrible. Government of India published its report in 2011 and it was found that during 2011, 33714 crimes were committed and recorded against scheduled castes. For crime against SC's U.P. is rank 1st, Rajasthan 2nd, Andhra Pradesh 3rd, and Maharashtra 9th. As the types of crime is concern, rape rank first with 1557 out of which 772 cases were against SC, & S.Ts, then come murder (673), The crime against crimes like kidnapping and abduction. (616 and 597). The crime against SC and ST were get classified in two act. Total crimes under protection of Civil rights were registered SC-11343 and ST-1154. Cases under SC/ST. Prevention of Atrocities Act 1989 crime against SC-1495 and

(Article by Dr. Borkar A-2013).

Regarding the discrimination against scheduled caste one more research tell us that In India.

<p>More than 50% of villages</p> <ul style="list-style-type: none"> Denied entry in to non-Dalit Houses. Prohibition against food sharing Denied entry in to places of worship. <p>More than 40-45% of villages</p> <ul style="list-style-type: none"> Denied cremation and burial grounds. Denied access to water taking Ban on marriage processions. Not allow to self milk to co-operatives. Denied barber Services. Denied Laundry services. 	<p>30-40% of Villages</p> <ul style="list-style-type: none"> School-separate eating Payment of wages - no construct Denied entry into village shop. Denied work as agriculture labour. Cannot sell things in local market. Denied visit by health worker. Separate seating and utensil in hotel Discriminations treatment in police station.
<p>In 25-30% villages</p> <ul style="list-style-type: none"> Separate seating in Panchayat. Separate seating in school. Denied entry in to PDS shops. Forced to stand before upper -caste man. <p>In 20-25% villages</p> <ul style="list-style-type: none"> Paid lower wage. Ban on Festival procession on road. Segre gated seating to school. No entry in private health clinic Separate drinking water in school <p>In 10-15% of villages</p> <ul style="list-style-type: none"> Denied entry in to panchayat office. School - SC-Teacher and non SC students Separate line at polling booth. Discrimination in primary health centre 	<p>In 15-20% of villages.</p> <ul style="list-style-type: none"> Cannot wear new bright clothes. Denied access to public road, passages. <p>Less than 10% of villages</p> <ul style="list-style-type: none"> Denied entry to transport road Cannot use cycle on public roads Denied entry in to cinema halls Compulsion to seek blessing to marriages.

Source : (Quoted by Ambekar, 2013)

PRINCIPAL I/C
Ambedkar College of
Social Work, Wardha

Over view of the forms/sites of Untouchability practices in Rural India by Degree of prevalence in study done in 4000 villages- UNHCR, Annual Report of Ministry of Social Justice and Environment 2009.

8) Table : Comparative incidence of Crime Against Scheduled Castes-

Sl.No.	Crime Head	2007	2008	2009	2010	2011	% Variation in 2011
1.	Murder	674	626	624	570	673	18.1
2.	Rape	1349	1457	1346	1349	1557	15.4
3.	Kidnapping & Abduction	332	482	512	511	616	-
4.	Deceit	23	51	44	42	36	-14.3
5.	Robbery	86	85	70	75	54	-28.0
6.	Arson	238	225	195	150	169	12.7
7.	Hurt	3814	4216	4410	4376	4247	-2.9
8.	Protection of Civil Right Act	206	248	168	143	67	-53.1
9.	SCST Prev. Act 1989	9819	11602	11143	10513	11342	-0.2
10.	Others	13490	14602	15082	14983	14958	

(Source :- <http://ncrb.nic.in>, National Crime Record Bureau, Ministry of Home Affairs, GOI.)

In case of discrimination in political Institute, it is observed that some traditional thinking and mind set posing problems for effective functioning of leaderships. Five, Factor mainly relative to culture and tradition were find out

(a) entry into temple (44%) (b) Dalit conversion (47%). Dalit's self Dignity (38%), Social taboos (36%), Socio-cultural org. (41%) was the perception of Panchas in Haryana.

One more study of Madhya Pradesh satma revealed that 53.06% non-Dalit Panchayat member do not trust in Dalit Panch's ability because non-Dalit says that Dalit-Panchas are dummy, they cannot take decision. (Rai & Kumar 2006).

In addition to this, a study by Sydenham, Irudayam and Mangubhai (2009) reveal that majority of women obstructed women (Dalit) from attending meeting in Gujrat and Tamilnadu. These person who obstruct are Dominant Caste member Gujrat-7, Tamilnadu-15. Vice president

(12) Klerk (11), Villages (etc) (37).

Still (6), Panchayat President in Tamilnadu after that they have no prohibit to enter into panchayat office (3) of Gujrat and 17 Tamilnadu. Said that they cannot enter in office with sandles.

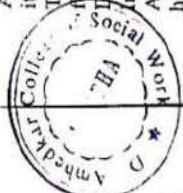
(35) Gujrat and 28-Tamilnadu Women elected member has to seat on different - separated chari, 57 of Gujrat and 50 of Tamilnadu women can not drink water from same container (Sydenham 2009)

This is the fact of lower caste people including Dalit and others. Specially Dalit community held more heinous. It is taking place in 21st century where, Science guide the minds, however, brutal killing like khairilanj (Maharashtra) Laxmanpur Bathe (Bihar), Mirchpur (Haryana), Jawadi (Ahmadnagar-Maharashtra) are taking places regularly, though entire human races has accepted the Fundamental principles of equality. Even GOI, do not found positive regarding reservation policy. In the year of 2017, reservation quota is ended up for SC student for the admission of MD, MS, and other Post Master Degree Courses. (Lokmat 6th, June 17). Government has cut of grants of Research Centres and scholarship for abroad. This mean that all the time Dalit remain hatred in the eye sight of upper caste. For this the attitude and thinking religious teaching and caste factor has played significant role among Hindus, MUSLIM, SIKHS, CHRISTIAN and JAIN. Specially, Buddhist and Dalit Hindus are more hated they are worst than animal.

Scenario Of Human Right Violation In Asian And Euro American Countries (State-politics Discrimination).

During the world war I and II crore of people along with military and Civils were killed in Lakhs and thousands of those who stay alive, become handicapped, distress, homeless, sick, morally torture and of emperership, nation capturing and worlds leadership remain same. These were the symptoms of human killing ideology. Germany, Britain, America, Japan, Russia were the leader of these both war at world realized it as a evil or ghost's deed and realized the importance of 'peace', finally The Buddha's Teaching got with and all these nation took initiative to found Universal pence forum. They did this in the year of 1948, 10th Dec. and passed the 'Declaration of Human Right' by United Nations. In this race, the same countries shown their dominance, and Britain, America, Germany, came forward. Out of these United State of America hold the responsibility of world wide peace and became the universal

PRINCIPAL I/C.
Ambekar College of Social Work, Warananagar

leadership in context of protection of Human Right of the people in world.

But, still since from 1948, these nation could not, get success in establishing universal peace.

Regarding this some example can be stood as witness of event.

- Bombing on Yugoslavia by NATO Nation in 1999 by the name of humanitarian intervention. But it was the example of imperialistic terrorism.
- In 1972 America has prisoned 3 lakh 30,000. Now this number goes around 21 lakhs. Racial based and Gender based discrimination was always remained to topic on peak of Universal agenda for discussion.
- 2003 America capture Iraq's Faluja state and take over hospitals under their power treating nurses, doctors and patients in humanly. This event has violated Geneva agreement (Gawai 2010).
- 7th April - July 1994. During this period Hutu-Tulsi conflict took place. Near about 500000 people died. America and Other countries has ideas and knowledge of this phenomena, intentionally they neglect and given dumb acceptance. Even the par of this the world Bank which worked under dominance of America has provided the Loan of Rs. 83 million dollars to Habiari Mana-The precedence of Rawanda, for its structural Adjustment Programme. (Linda Melvern: The people Betrayed : The Role of west in Rawandayan Genocide).
- Many European thinkers have blaim the Biggest countries such as: America, Great Britain, France, Russia, etc, has maintain unrest in underdevelopment countries to creat and developed market for their weapon produces. For this purpose the thinkers claims that these developed state has supported terrorist. They again protect the American president Nixon Ford and Carter for their best regime but blamed Ronald Riggan as he use human right concept for the **PRINCIPAL** of American imperialism. He abolished communism and **WORLD WAR II** as Social Work, Ward of Communist Collisgenged in Japan Burakh are called occupation to be eta and hinin (non-person). These newly lower caste occupation

only about 60 dollars which was least.

All African countries were in grip, where 240 tones weapons were supplied by east Europe to maintained terrorism.

- Congress research service submitted its report in 1997 stating that alone America has supplied 57% weapon to un-developed countries- (Congress Research Service Report 1997).

These example are enough to prove that globalization has supported partially human right violation activities. (DARU, 2000) has assisted to make certain countries master and same enslaved.

Social Discrimination in Asian and Euro-America and African Countries.

India's cast system naturally finds corollaries in other part of subcontinent, including Nepal, Pakistan, Srilanka, and Bangladesh. Within the Dalit community of Nepal, there are eight major caste groups and twenty Five, identified Sub Castes Some NGOs estimate the Dalit population at 4.5 million of (20%) in Nepal.

Nepal's 1990 constitution prohibit discrimination on the basis of caste, religion, sex, race and ideology. However, an exception was created for Hindu religious practice. Dalit are most offencely legally excluded from Hindu temples and rituals. They are also kept from entering hotels, shops, or homes and even from cowsheds.

Gaidakot Milk Scandal 2000is the reknown examples.

Now about Nigeria, within the Igbo Communities of South-eastern Nigeria, the marginalization of these that have been catagorised as a reportedly remains largely unchecked. The caste 'Osu'. The Osu share the same legal status as other Nigerians - the Osu system was out lawed with the passage of Osu system Laws of Eastern Nigeria in 1956 and 1963 - members of Osu community are still shunned on Pariahs and denied social equality. Mostly land less, Osu can traditionally only marry within their caste and are buried in separate cemeteries.

Discrimination against Buraku in Japan Burakh are called "pollution abundant or unclean" are in number three million are remain engaged in unclean occupation from Japanese Feudal to Kugawa era in 19th century. They are leather maker, a task shunned by shintoists and Buddhist. The then government codified such discrimination against Buraku when it explicitly deemed certain groups distinguished by their occupation to be eta and hinin (non-person). These newly lower caste

Masses killing during Stalin Regimes Tibetans killing in chino, all are the examples of Human Right violation. Entire world is sham full by their (black) dark -deeds (sharad, 2010)

In Pakistan, Ahmadiya Muslim are minority with 4000000 number. According to traditional Muslim, they do not accept Ahmadiya as Muslim. They consider Ahmadiya as 'Kafeer' because of religious ideological differences. They become the enemies of shia and sunni. They reside in Bangladesh, India, Pakistan and Afghanistan. They reside in Bangladesh, India, Pakistan and Afghanistan. They Practice muslim prevalent entire practices. They also find in Egypt and Indonesia. Sunni of Pakistani hated Severely Ahmadiya Therefore Masacre between them always occurs. There was great riot in 1953, 1974 and 2000. During this time Ahmadiya were murdered because they are Ahmadiya Lateron. The then Prime minister. Zulfikar Ali Bhutto made constitutional amend ment and provided some special rights to them but after word the then Prime Minister Zia-UL-Hukk abolished all rights. Afterward they (Sunni) declares the religious teacher of Ahmadiya will be punished for three years- Sakt Majuri if he work for spreading out his ideology. The Rabawa village of Ahmadiya Communities with 3500 population was declared as criminal. They are frequently brutally kill kidnap, raped, loot and frequent attack of their mosque are the common evidences. In 1995 Dr. Rashid was murdered along with his son-in-law. On 28th May 1995, 80 Ahmadiya were brutally killed with no mercy (Sharad, 2010).

The same things being observed in Arab countries of Middle part of Asia. Kurd community is the largest community in the world. The largest community with 3.50 crore population. They found in Egypt, Siria, Iraq and Saudi Arabia. After first world war i.e. in 1920 the boundaries of Turkey, Siria, Iran, Iraq and Saudi Arabia were done fixed, but kurd could not get their own land.

Britain have gave them assurance of their independent land but it could not happened. Still they have no their own home land and large population became migrated one.

America have provided so help and they got some land, however, yet kurd are sufferers. They have to tolerate atrocities of seria, Turkey, Iraq, Iran and saudi's people. Syria has rejected their citizenship in 1964. They face several. Problems such as, home land, water, electricity health service, school, employment and other development. Kurd is the most victimized group of Human Right violation. (Vidroh- 2010)

Failure to Implement Domestic and International Law :

The practice of "untouchability" other caste based discrimination, violence against lower caste men, women and children and other abuses out line in this report violet numerous domestic and international laws. International human right Laws on government a duty to guarantee the rights of all people without discrimination and to punish those who engaged in caste base exploitation, violence and discrimination.

In its August 2000 resolution, the UN sub commission on the Promotion and protection of Human Right urged government to ensure the "appropriate legal penalties and sections, including criminal sanctions are prescribed for and applied to all persons or entities within the jurisdiction of the Government concerned who may be found to have engaged in practices of discrimination on the basis of work and descent. But these all attempt have seen no significant impact on state, countries administration and people. (Website <http://www2001>.)

Review of Literature:

The topic of the research article is 'Discrimination and Human right Violation in Asian, Euro-American and African countries: A Review was designed with certain objective and hypothesis. According to the objectives and hypothesis, frame of article was designed. To fulfill the contain of the study some literature noted out.

In this research, standard Encyclopedia of philosophy by James Nickel (2013, 14 and 2010) was referred regarding philosophical ideas of Human Right, then what are Human Right by united Nation 2014, Encyclopedia Britanica 'Human Right by Burrn H. Westson 2014, The New Republic, The Old New things by Garry J Bass (book Reviewer) 2014, 10 referred.

In addition to this Freeman 2002 p-8 have also seen along with this standard texts, some national level research studies such as Dalit women's Rights to political participation in Rural. Panchayati Raj by Mangubhai Patil (2009), Dalit leadership in Panchayats - A comparative study of four states by Narender Kumar and Manoj Rai (2006) were referred.

Beside this the author has referred some sovienir, journal and magazines. Such as Vidrohi (edited by Dr. Yeshwant Manohar and committee) in 2010, scheduled caste in India. Issues and challenges (edited by Dr. Anand K. Patil-2013) Journal named Decision and Action Research Journal. An interdisciplinary journal of 2010 July edited by Dr. Rekha Wankhede and Board were referred.

From the collected data and its analysis following conclusions have been drawn.

Conclusion:

1. United Nation Human Right convention and Declaration have provided brilliant charter and format of Human Right for entire nations of the world as a key guideline for effective execution of human right domestic and international laws for their respective nation, country or state.

Apart from this every country and nation have their own constitution and individual Laws concern about Human right of their respective citizens, individual, masses, groups organization: but due to lack and gap in the effective administration, execution, human right violation, individual and community discrimination is occurs.

This is the symbol of every nation and country Even it is the failure of united nation organization UNHRC and various organization.

2. World Wide Human Right base issues are large in numbers, more complex, wide in range and more critical to find out its solution; state has its certain limitation regarding international issues. Hence the problem of Syria, Turkey, Iran, Iraq and south Arabia become more complex.

The Problem of Kurd and Ahmardia of Pakistan, Kashmir of India, and Tibetan of china is the most urgent issues which need immediate solution for that UNO, UNHRC, Convention on Human right International court are require to take immediate stepping. Otherwise the people are dying without justice which will be shameful for everybody. Developed and under developed countries. Including UNO.

3. Discrimination, violence and violation of Human Right occurs everywhere in the world. It has mainly two reason. 1) Caste, Religion, Economy Power 2) Racism, colour and power and Authority acquire thoroughly globalization.

4. Discrimination based on caste, religion and economy power is observed in Asia countries. In all Asia countries caste similar groups found lower at hierarchy of social system. This is prove that social structure near about similar another thing is that maximum Hindus have migrated in Nepal, Srilanka, Bangladesh, Japan, Britain, Surinam, Mauritius and Malesia, these Hindu have invaded. Caste system and hierarchical mechanism.

Srilanka have sinhalesed Tamil, Bangladesh have Indian Hindu of Lower caste etc.

Another thing is found that muslim countries are found more religious orthodox. Within muslim they discriminate their own people were cruelly as like Hindu and Dalit. Ahmardia, Kurd are examples.

5. In western country state discrimination found more aggressive. European- American countries have struggle and conflict for power of nation. They wanted to be more powerful with universal leadership for that they used the globalization as useful mean. America Britain Russia France are Example which kept alive terrorism in underdeveloped countries so that those countries would be market for their weapons. This has disturb world peace and broken silent with human right violation of their people and other countries people also.

6. These practices have brought tremendous growth in extensive violence in world. Serbia, Israyal, Iran Iraq, Turkey, China and Japan are the major countries which keeps control over global market and countries administration.

7. What so ever since from India to America, South Africa, Tibet, Syria Pakistan and Britain entire nation have failed to implement agenda of human Right appropriately.

In India even after Dr. B.R. Ambedkar have provided complete ideal constitution, because of polluted nature mined politics and political leadership. It could not vanished dirty caste system and cast dominance over every field. Religion particularly Hindu Nationalism remained major obstruct and obstacle in removing caste from Indian polity.

8. People are negative about minority Muslim, Buddhist, Buddhist rulers in India, hence after discrimination and Human Right violation no proper justice gets available within short span of time. They want Dalit would be survival and servant Class for ever. That's why no real efforts are done to improve status of dalit and therefore in context of social development India are lagging much behind. Now a day politic's

key are going in the hand of religions teacher who trust more in vedic ideologies than constitutional ethics values and principle in such case how one can expect for social development. Therefore there is need to find out answer to these above question.

Suggestion :

- 1) United Nation organization should take more precaution in the implementation of international, domestic human an right laws.
- 2) It should award punishment to those countries which basically violate human right agreement and contract fearlessly. They should acquire control over the malpractices. For this purpose merciless working of united Nation Human Right Commission is required without caring about international support to any other country.
- 3) To eradicate growing terrorism all democratic and peace demanding countries should come together. For that all nation group such as BRJCKS, G-21, SARC, UISICEF, UNO and else other need to come together and join then hands. Policy shall be design in that direction.
- 4) UNO should not keep the fear of war from terrorist countries. Aggressive measures are needful.
- 5) Caste Discrimination should not tolerate by UNO at all. It must give clear cut instruction to the countries such as India, Pakistan, Japan and other. It shall charge penalties and register case on the person, group or institutes what so ever.
It shall keep watch on malpractices. They should assist Judicial system to be more strong and neutral.
- 6) Government of concern State/ countries should keep faith in their constitutional ideology and mechanism. They should contribute greater effort to built nationality, brotherhood ness for their Justice.
- 7) On National level all government organization officers, Human Right Organization officers, Human Right Organization, Activist, Police Dept and local level functionaries, educational institute should come together and work hand in hand for the promotion of human right and social people.

Thomas Pogge, MBE, Smith
University of

- Philosophy, Human Rights, Retrieved August 14, 2014.
- Nickel 2010
- The United Nations, office of the High Commissioner of Human Rights, What are human Rights? Retrieved August 14, 2014.
- Burns H. Weston, March 20, 2014, encyclopedia Britannica, Human Rights Retrieved Aug. 2014.
- Gary J. Bass (book reviewer), Samuel Moyeen Oct 20, 2010, The New Republic, The Old New Thing, Retrieved Aug. 14, 2014.
- Beitz 2009, P.1
- Shaw 2008 P. 265.
- Freeman 2002 PP 15-17.
- UDHR 1948
- Narendra Kumar and Manoj Rai (2006) : Dalit Leadership In panchayat - A Comparative study of four states Indian Institute of New Delhi, Rawat Publication Jaipur.
- Mangubhai Jaishri, Irrudiyamsj Aloysius and Emma Sydenham (2009): Dalit women Rights to Political Participation in Rural Panchayati Raj: A study of Gujrat and Tamilnadu- Justia et Pax, The Netherland Insitof Development Education, Action and Studies, India Equal Rights, the Netherlands.
- Dr. Rekha Wankhede (editor) 2010 - Disciplinary and action research journal Vol No. 02/2010 ISSN 0975-590X Prof Shivkumar Solanke Amruvati (Mah. Ind).
- Dr. K.S. Patil (Editin Chiet) (2013): Scheduled caste in India: Issues and challenges. BSPK Nagpur.
- Virag Gawande (2012) : Human Right (Proceedings) Adhar Publication Amravati.
- Sharad Gaikwad (2010) : Virohi V-Two Enterprises Mumbai.
- Website:
- <https://www.hrw.org/reports/2001/global caste 0801-03.htm> NEWS PAPER
- Daily Lokmat Dated 06/06/2014 (Marathi) Nagpur Edition (Maharashtra)

PRINCIPAL I/c.
Dr. Ambedkar College of
Social Work, Wardha

Management in changing time ...

Madhavi

PRINCIPAL I/c.
Dr. Ambedkar College of
Social Work, Wardha

Dr. Ambedkar College in Social Work

28

Importance of Stretching Exercise For Sportsperson

Editor
Dr. Yeshwant V. Patil

PRINCIPAL I/c.
Dr. Ambedkar College of
Social Work, Wardha

Dr. Madhukarrao Wasnik
P. W. S. Arts and Commerce College
Kamptee Road, Nagpur - 440026

Scanned with CamScanner

Editorial Board

Editor

Dr. Yeshwant V. Patil

Members

Dr. Jatin Soni (V.C. Gujrat)	Dr. A. K. Uppal (Ex. V.C. and President PEFI, New Delhi)
Dr. A. K. Bansal (New Delhi)	Dr. Rajashree Vaishnav (Nagpur)
Dr. Shinkukumar Singh (Nanded)	Dr. Balwant Singh (Mumbai)
Dr. Mritunjay Singh (Gondia)	Dr. Pramod Katkar (Ahert, Gadchiroli)
Dr. Piyush Jain (New Delhi)	Dr. Avinash Asnare (Amrawati)
Dr. Vishwambhar Jadhav (Mumbai)	Dr. Matin Kadri (Aurangabad)
Dr. Pradeep Deshmukh (Latur)	Dr. Dinesh Patil (Jalgaon)
Dr. Umesh Rathi (Amrawati)	Dr. Anil Karwade (Nagpur)
Mr. A. K. Pande (Nagpur)	Dr. Babaso Ulpe (Kolhapur)

First Published : 24th February 2018

Published by

Principal

Dr. Madhukarrao Wasnik P. W. S. Arts and Commerce College

Kamptee Road, Nagpur - 440026

Contact : 0712-2653711

Web : www.pwscollege.edu.in E-mail : principal@pwscollege.edu.in

Enterprises, Nagpur.

78-81-926293-4-6

This present Anthology contains papers invited for publication on the occasion of 100th Sponsored one day National Workshop on the topic Importance of Stretching Exercises for Enhancement of Performance levels of Sports Persons held on Saturday, 24th February 2018. Hence the anthology or any part of it may not be reproduced in any form without the prior permission & information of the principal, Dr. Madhukarrao Wasnik P.W. S. Arts and Commerce College, Kamptee Road, Nagpur-26.

The Board of Editors and the Publisher may or May not be agree with the views of the research paper writers printed in this anthology. Individual authors are responsible for the authenticity of published matter of the research papers.

Scanned with CamScanner

only one part of the picture on the other injuries lack of flexibilities, postural deformities and frustration are the other part. Therefore, a greater focus and awareness regarding new techniques to increase the physical sporting ability is need of the hour.

Through this workshop the organizers are trying to involve coaches, educationists and sportspersons to focus on the importance of the exercises and ultimately the flexibility and performance level of sports persons. This topic has multiple facets which have been dealt in the various subthemes. The various Workshop presentations and published research papers will also throw new lights on these areas.

The organizers sincerely hope that this workshop will help increase the awareness towards the importance of specialized stretching exercises in performance level of different sports. The publication of an anthology will also provide a permanent resource for future researchers.

The poster competition organized on the occasion of the workshop will also provide a visual treat and fire the imagination of the teacher, students and researchers. The competition will also bring out the creativity amongst the sport lovers.

We are grateful to UGC for its financial support to this workshop. The organizers would also like to take this opportunity to thank UGC for its collaboration, the participants from the different states, the honorable members of People's Welfare Society, the organizing staff of Dr. Madhukarrao Wasnik P. W. S. College, the organizers of the workshop for its unstinting support and co-operation in the workshop. A word of thanks is also due to the organizers for their generous contribution and the Organizing Committee for their kind support.

Dr. Anandh College of
Social Work, Warangal

Editor
Dr. Yeshwant V. Patil

Contents

1	Preface	1
2	Comparative Effect of Yoga Practices and Walking Exercises on Health Related Physical Fitness among the Students - Dr. Vanshika Arora Khosla	10
3	Importance of Stretching Exercise for Enhancements of Sports Related Performance - Dr. Yeshwant V. Patil	17
4	Bio-mechanics in Sport - Dr. Nirmal Desai	28
5	Impact on Collegiate Students of Stress Management - A Study - Dr. Rahul D. Kulkarni, Dr. Suresh B. Sathe	39
6	Psychological Techniques Adopted for Peak Performance in Sports Competition - Dr. Jankumar G. Kulkarni	48
7	Globalization and its Impact on Higher Education in India - Prof. Sumit Dhakulkar	57
8	Rehabilitation in Sports - Dr. Pravin (Gopalrao) Patil	67
9	Benefits, Need and Importance of Daily Exercise - Shri. Pandurang Jajamath Grite	76
10	Drug Abuse in Sports and its Psychological Effects on Athletes - Prof. Nilasabeh Patil	85
11	Effect of yoga practices on health status and psychological and physiological parameters of cancer - Dr. Shubhangi Damle	95
12	Massage - Dr. Vijay Singh	103
13	Health Benefits of Vigorous Exercises - Dr. Ashwin H. Sakalkale	111
14	Strength Training for Athletes: Does it Really Help Sports Performance? - Prof. Sarpreet Karambham Wagh	119
15	Sports Injury and Sachin Tendulkar - Dr. Ajay S. Bhande	128
16	Importance of Vision Training to Improve Sports Performance - Dr. Vivek P. Gulhane	136
17	External Factors Affecting on the Sports Performance - Dr. Santosh D. Dade	144
18	Role of Nutrition in Performance Enhancement and Post Exercise Recovery - Dr. Divakar Rautkar	152
19	Postural Management and the Prevention of Deformity in Children - Prof. Dhananjay B. Vitalkar	160
20	Role of Physical Education and Sports in Indian Prospective - Dr. Prasad Humbar	167
21	Importance of Yoga in Physical Fitness - Prof. Geetashree Y. Wankhede	174
22	Physical Education in India: Current Scenario and Future Prospects - Prof. Bijendra Ingole	181
23	It's Important and Beneficial - Stretching - Dr. N. N. Jangirwar, Dr. D. R. Sapat	185
24	Aerobic vs Anaerobic exercise training effects on the cardiovascular system - Dr. Anil Vaidya	198
25	Exercise and Health Compensation - Dr. Raju D. Chawke	200
26	Postural and Postural Deformation - Ravishankar Bhatu	208
27	Workout Injuries: Prevention and Treatment - Dr. Umesh J. Rath	215
28	Cricket Performance Can Be Maintained by Regular Stretching - Prashant Bamral	222
29	Postural Deformities and Exercise - Dr. Vikrant Ramdas Bhandari Wankhede	229
30	Isokinetic Exercise - Dr. Shaabak G. Nikhat	235
31	Yoga Exercises and its Effect on Selected Motor Fitness Components of College Girls - Dr. Sunishi R. Saikh	242
32	Massage: Indian Tradition, Substrate - Critical Analysis of Physical Education and Sports in India - Prof. Sanyal Anand Kumar Saravali	249
33	Stress Management in Changing Times - Dr. Sunita Bhatkar	256
34	Biomechanical Analysis of the Effect on Selected Motor Fitness Components of College Girls - Prof. Dr. Sanyal Anand Kumar Saravali	265
35	Reliability of Vision Training in Prevention of Sports Injuries - Mrs. Anushka P. Deshmukh	272

37	A Comparative Study of Health Related Physical Fitness School going 12-14 years Girls Students in Rural and Urban regions of Nagpur district.	279	71	Medical Benefits of P... yama - Rohit Kumar	4
38	A Critical Review of the Role of Exercise in Injury Prevention and Road Ahead	286	72	Yoga and its Effects on... aman Body - Tuskar Junde	4
39	Kinesiology - Systematic Review - Prof. Zakir S. Khan	293	73	Levers - Dr. O. P. Aneja	4
40	Effect of L-methionine, Ascorbic Acid (Wood Apple) and Jaggery Pulp as a Nutrients for the Enhancement of Athletes Performance	307	74	Ancient Stretching Exercises - Dr. Sagar P. Narkhede	4
41	Fit is Not a Destination, It's a Way of Life	313	75	Isometric and Isometric Exercises - Dr. J.M. Jagtap	4
42	Sport Psychology in India - Current Status and Future Direction	320	76	Can Alcohol Affect Sports Performance and Fitness Levels of Athletes	4
43	Importance of Yoga in Daily Life	326	77	Prevention of Sports Injuries with the Help of Swiss Ball Exercises	4
44	Drugs in Sports - Chemical Warfare - Mr. Shaileendra D. Giripujje	331	78	Different Types of Isometric Exercise - Dr. Dhiraj Bhoskar	4
45	Effect of Selected Exercises on Agility and Jumping Ability of Badminton Players	337	79	Sport and Exercise Biomechanics	4
46	Isometric and Isometric Exercises - Dr. Amit Kanwar	343	80	Health Benefits and Importance of Exercises and Physical Activities	4
47	Effect of Selected Ankle Exercises on the Performance of Vertical Jump and Standing Broad Jump of Volleyball Players	350	81	Sports Psychology and Stress Management - Dr. Archana Falke	4
48	Exercise for Fitness and Healthy World - Dr. Sunil Sitaram Bhotmange	357	82	Role of Yoga in Physical Fitness - Dr. Dewanand G. Meher	4
49	Meditation & Its Benefits For Human Being - Mr. Kuldip Rajkishor Gond	363	83	Benefits of Massage Therapy in Sports - Prof. Pankaj R. Sharma	4
50	Rehabilitation of Injury in Sports through Exercise - Dr. V.V. Pande	367	84	Psychological Factors Affecting Sports Performance	4
51	Role of Exercise in Weight Management	373	85	Techniques and Benefits of Surya Namaskar	4
52	Dr. Dinesh Kumar Kinnia	378	86	Incorporating Physical Activity into the Rehabilitation Process after Spinal Cord Injury	5
53	Common Postural Deformities and Its Remedies - Kamalakar Thakre	385	87	10 Different Types of Massage Therapy - Dr. Satinder B. Singh	5
54	Physical Activity and Exercise Motivation of the First Year Students of Nagpur Paribhad Shivaji College Mowad: A Study	390	88	Nutrition & Physical Activity for School Going Children's	5
55	Correlation Between Selected Co-Ordinative Abilities and Sports Performance of Kabaddi Players	396	89	Postural Deformities and Corrective Exercises	5
56	Personality Consistency in the Behaviour of Individuals in Sports	401	90	Importance of Yoga - Yogesh Patil	5
57	Pharmaceuticals and Its Benefits - Nirmalini, Dr. R. R. Durg	406	91	Exercise and Body Composition - Dr. Raju D. Chawke	5
58	Need and Importance of Sports Science - Anam Ravji Deshkar Joshi	410	92	Effect of Six Weeks Stretching Exercise for Improvement of Flexibility in Ice Hockey Player of Jammu & Kashmir : Shabir Hussain	5
59	Contribution of Sports to Sustainable Development Goals	415	93	Doping in Sports - Advantages and Disadvantages	5
60	Dr. Ghanshyam Nalkhane	421	94	Yogasana Moharima - Tussseef Ahmad Bhat	5
61	Impact of Training on Physically Fitnes's Conditions: A Study	427	95	Exercise and Injury Prevention	5
62	The Effect of Two Week Plyometrics Training Program on Sprint and Jumping Performance	433	96	Asst. Prof. Atri P. Khevale, Asst. Prof. B. G. Tambe	5
63	Dr. Subhjit Chhaple	438	97	Postural Deformities and Exercise - Dr. Meena Bupande	5
64	Prof. Pratik Deshpande, Sanjay Kumar Singh	442	98	Exercise and Injury Prevention	5
65	Dr. Anil Kumar Kulkarni	447	99	Prof. Lt. Shweta P Mendhe, Smt. Radhadevi Goyanka	5
66	Dr. Anil Kumar Kulkarni	452	100	Tips for Healthy Eating Habits for College Students	60
67	Dr. Anil Kumar Kulkarni	457	101	Importance and Benefits of Exercise - Sumil M. Kawle	60
68	Dr. Anil Kumar Kulkarni	464	102	Exercise and Physical Fitness Development	60
69	Dr. Anil Kumar Kulkarni	470	103	B. B. Kayaakar and V. M. Chore	61
70	Dr. Anil Kumar Kulkarni	474	104	Yoga As A Form of Sports - Dr. Chandrajit B. Jadhav	61
			105	Latest Technologies in Physical Education	61
			106	Dr. Praveen Gendhal Yadav	61
			107	Aerobic Exercises and Its Effects on Body	61
			108	Dr. Naresh Ambadasji Bhojwar	62
			109	Importance of physical fitness exercise - Prof. Dnyaneshwar V. Thakre	62
			110	Uses of Psychology in Games & Sports - Dr. Vasant Raut	62
			111	Massage Manipulation and Therapeutic Exercise	62
			112	Prof. Sameta R. Bambode	62
			113	Personality Development Through Yoga And Meditation	62
			114	Dr. Vivek Damodararao Mulkute	62
			115	Improve Your Sport Performance Through Yoga	62
			116	Prof. Avinash Vinhalrao Kharat	62
			117	Isometric Exercises and Isometric Endurance Exercises in Improving Cardiovascular Efficiencies of School Going Players	62
			118	Ashlesha Ingole (Nagpur)	62

“Stress Management in Changing Times”

Dr. Sunita Bhoikar
Dr. Ambedkar College of Social Work
Wardha

Introduction

In simplest terms, stress is the opposite of relaxation. Both positive and negative aspects of life can be equally stressful. Stress comes from the external forces in our lives that push our buttons and provoke extreme emotions. Although we commonly think of stress coming from the frustrations and low points in life, high points and achievements are stressful as well.

- Ups - Downs
- Jubilation - Depression
- Promotion - Termination
- Marriage - Divorce
- Birth - Death

Each of the above pairs of opposites has one thing in common - stress. Yet, to add to the confusion, even uncertainty can cause stress. In addition, stress can result from something as minor as breaking a shoestring or something as major as your child ruining his new expensive shoes!

❖ Definition of Stress, What is stress?

- Stress is:
 - An environmental condition that may trigger psychopathology
 - A response to environmental conditions that leads to emotional upset, deteriorating performance or physiological changes

❖ Definition: Stress is the body's reaction to a change that requires a physical, mental or emotional adjustment or response.

Dr. Sunita Bhoikar
Principal I/c.
Dr. Ambedkar College of
Social Work, Wardha

Stress can come from any situation or thought that makes you feel frustrated, angry, nervous, or anxious.

❖ Causes of stress

The situations and pressures that cause stress are known as stressors. We usually think of stressors as being negative, such as an exhausting work schedule or a rocky relationship. However, anything that puts high demands on you or forces you to adjust can be stressful. This includes positive events such as getting married, buying a house, going to college, or receiving a promotion.

Common external causes of stress

- Major life changes
- Work
- Relationship difficulties
- Financial problems
- Being too busy
- Children and family

Common internal causes of stress

- Inability to accept uncertainty
- Pessimism
- Negative self-talk
- Unrealistic expectations
- Perfectionism
- Lack of assertiveness

Signs and Symptom of Stress

- Slip disturbance (insomnia, sleeping fitfully)
- grinding teeth
- digestive upsets
- lump in your throat
- difficulty swallowing
- playing with your hair
- increased heart rate

- general restlessness
- sense of muscle tension in your body, or actual muscle twitching
- dizziness, lightheadedness
- stumbling over words
- high blood pressure
- lack of energy
- fatigue

❖ **Effect of Stress on Health**

Cognitive signs of stress

- mental slowness
- confusion
- general negative attitudes or thoughts
- constant worry
- your mind races at times
- difficulty concentrating
- forgetfulness
- difficulty thinking in a logical sequence

Emotional signs of stress

- irritation
 - no sense of humor
 - frustration
 - jumpiness,
 - feeling overworked
 - feeling overwhelmed
 - sense of helplessness
- Behavioral signs of stress**
- decreased contact with family and friends
 - poor work relations
 - sense of loneliness
 - decreased sex drive

- avoiding others and others avoid you because you're cranky
- failing to set aside times for relaxation through activities such as hobbies, music, art or reading

❖ **Managing Stress:**

- **Manage the Body:** Care for yourself through eating right, getting enough sleep and exercising!
Follow a routine to keep the body healthy, balanced and resilient!

Avoid sugar, nicotine, alcohol and caffeine! They over stimulate and produce highs and lows that lead to distress—especially in excess

- **Mindfulness.** A technique in which you stay focused, engaged and completely absorbed in the present moment.
- **Meditation.** A practice that calms and focuses the mind, tuning out distractions, sometimes involving repeating a word or phrase, or visualizing a peaceful place.
- **Guided imagery (visualization).** Picturing calming mental images of relaxing places and situations to cope with negative emotions, feelings or circumstances.
- **Progressive muscle relaxation.** Tensing and relaxing the muscle groups throughout your body to reduce muscle tension and calm anxious feelings.
- **Deep breathing.** Breathing from your diaphragm (muscle under the rib cage) to establish a pattern of slower, deeper and more efficient breathing.
- **Counseling.** Discussion of life and health-related stresses with a medical professional to develop coping skills that address feelings, illnesses and challenging situations.
- **Massage therapy.** Various techniques that involve pressing and rubbing the body's soft tissues — muscle, connective tissue, tendons, ligaments and skin — for comfort, healing and pain reduction.

Acupuncture. Insertion of fine needles in the skin at key points in your body to boost your body's natural painkillers and increase blood circulation.

Yoga. Various types of mind-body practices that combine a series of precise postures with controlled breathing to help relax your mind and increase strength and flexibility.

Cooling Pranayama:

Sheetali Pranayama - These pranayama induces muscular relaxation and soothen eyes.

Sitkari Pranayama - purifies blood and reduces blood pressure very fast.

Sadanta Pranayama - distributes cooling effect through out the body and thus reduces stress immediately.

Things that influence your stress tolerance level

Your support network - A strong network of supportive friends and family members is an enormous buffer against life's stressors.

Your sense of control - If you have confidence in yourself and your ability to influence events and persevere through challenges, it's easier to take stress in stride. People who are vulnerable to stress tend to feel like things are out of their control.

Your attitude and outlook - Stress-hardy people have an optimistic attitude. They tend to embrace challenges, have a strong sense of humor, accept that change is a part of life, and believe in a higher power or purpose.

Your ability to deal with your emotions - You're extremely vulnerable to stress if you don't know how to calm and soothe yourself when you're feeling sad, angry, or afraid. The ability to bring your emotions into balance helps you bounce back from adversity.

Your knowledge and preparation

about a stressful situation, including how long it will last and what to expect, the easier it is to cope.

Stress Relieving Exercises

Get up and stretch: Visualize the stress flooding from your back, legs, your shoulders, and pour out of your fingertips and toes.

Take a short walk after lunch or in lieu of a coffee break: A brisk ten or fifteen minute walk each day is not only physically beneficial but transfers your focus from your problems to the scenery along your route, whether it's the good-looking person in the hallway or the trees in the neighborhood park.

Progressive relaxation: is especially beneficial when stress keeps you from getting a good night's sleep. Start at your toes and "tell" them to relax. When you feel them relaxing move to your feet, ankles, calf muscles, knees, thighs and so on up your torso to your shoulders and finally to the top of your head or alternatively down through your arms to your fingertips.

Dance: Join an aerobics class, a tai chi class or just turn on the tunes and dance. Dancing has a double advantage in that along with exercise, music is a great stress reducer.

Avoid unnecessary stress

Learn how to say "no" - Know your limits and stick to them. Whether in your personal or professional life, refuse to accept added responsibilities when you're close to reaching them. Taking on more than you can handle is a surefire recipe for stress.

Avoid people who stress you out - If someone consistently causes stress in your life and you can't turn the relationship around, limit the amount of time you spend with that person or end the relationship entirely.

Take control of your environment - If the evening news makes you anxious, turn the TV off. If traffic's got you tense,

PRINCIPAL I/c.

Dr. Ambedkar College of
Social Work, ...

take a longer but less-traveled route. If going to the market is an unpleasant chore, do your grocery shopping online.

- **Avoid hot-button topics** – If you get upset over religion or politics, cross them off your conversation list. If you repeatedly argue about the same subject with the same people, stop bringing it up or excuse yourself when it's the topic of discussion.
- **Pare down your to-do list** – Analyze your schedule, responsibilities, and daily tasks. If you've got too much on your plate, distinguish between the "shoulds" and the "musts." Drop tasks that aren't truly necessary to the bottom of the list or eliminate them entirely.
- **Learn how to say "no"** – Know your limits and stick to them. Whether in your personal or professional life, refuse to accept added responsibilities when you're close to reaching them. Taking on more than you can handle is a surefire recipe for stress.
- **Avoid people who stress you out** – If someone consistently causes stress in your life and you can't turn the relationship around, limit the amount of time you spend with that person or end the relationship entirely.
- **Take control of your environment** – If the evening news makes you anxious, turn the TV off. If traffic's got you tense, take a longer but less-traveled route. If going to the market is an unpleasant chore, do your grocery shopping online.
- **Avoid hot-button topics** – If you get upset over religion or politics, cross them off your conversation list. If you repeatedly argue about the same subject with the same people, stop bringing it up or excuse yourself when it's the topic of discussion.
- **Pare down your to-do list** – Analyze your schedule, responsibilities, and daily tasks. If you've got too much on your plate, distinguish between the "shoulds" and the

"musts." Drop tasks that aren't truly necessary to the bottom of the list or eliminate them entirely.

❖ **Easy Stress Management Tips**

- Always take time for yourself, at least 30 minutes per day.
- Be aware of your own stress meter: Know when to step back and cool down.
- Concentrate on controlling your own situation, without controlling everybody else.
- Eat lots of fresh fruit, veggies, bread and water, give your body the best for it to perform at its best.
- Hugs, kisses and laughter: Have fun and don't be afraid to share your feelings with others.
- Identify stressors and plan to deal with them better next time.
- Judge your own performance realistically; don't set goals out of your own reach.
- Keep a positive attitude, your outlook will influence outcomes and the way others treat you.
- Manage money well, seek advice and save at least 10 per cent of what you earn.
- Outdoor activities by yourself, or with friends and family, can be a great way to relax.
- Play your favorite music rather than watching television.
- Relationships: Nurture and enjoy them, learn to listen more and talk less.
- Sleep well, with a firm mattress and a supportive pillow; don't overheat yourself and allow plenty of ventilation.
- Treat yourself once a week with a massage, dinner out, the movies: Moderation is the key.
- Understand things from the other person's point of view.
- Verify information from the source before exploding.

- Worry less; it really does not get things completed better or quicker.
- Xpress: Make a regular retreat to your favorite space, make holidays part of your yearly plan and budget.
- Yearly goal setting: Plan what you want to achieve based on your priorities in your career, relationships, etc.
- Zest for life: Each day is a gift, smile and be thankful that you are a part of the bigger picture.
- Conclusion: Stress is the body's reaction to a change that requires a physical, mental or emotional adjustment or response. Stress can come from any situation or thought that makes you feel frustrated, angry, nervous, or anxious.
- Stress manage in changing times our life is full good and healthy, avoid negative things, every day thing positive, involve any culture activity and programs, more time expend in your family, plan your time table, eat healthy thing healthy.

Reference:

Chapter 8 *Psychophysiological Disorders and Health Psychology*
(Hawkins8) ppt.

<http://www.webmd.com/balance/guide/effects-of-stress-on-your-body>
<http://www.stressmanagementtips.com/http://dying.about.com/od/glossary/g/stress.htm>

http://www.usmc-mccs.org/healthpromotions/stress_mgmt.cfm ?sid = rf

<http://hindumommy.wordpress.com/2006/05/02/how-to-lessen-stress-in-our-life-from-a-z/>

PRINCIPAL I/c.
Dr. Ambedkar College of
Social Work, Wardha

Bio-Mechanical Principles and Sports Performance

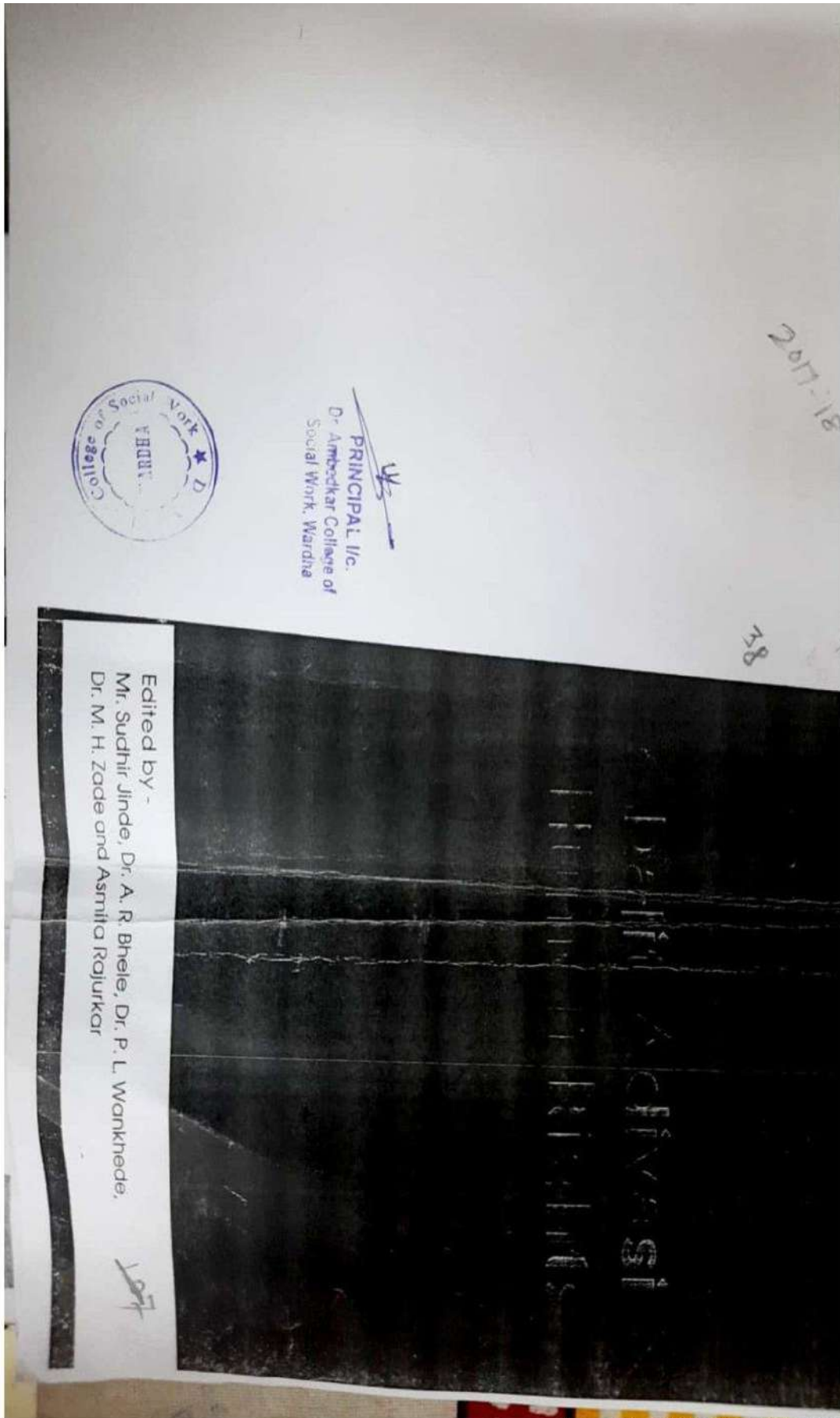
Prof. Dr. Sajay M. Madavi
Degree college of Physical Education (H.V.P.M.) Amravati.

Introduction

Biomechanics in Sport incorporates detailed analysis of sport movements in order to minimise the risk of injury and improve sports performance. Sport and Exercise Biomechanics encompasses the area of science concerned with the analysis of the mechanics of human movement. It refers to the description, detailed analysis and assessment of human movement during sport activities. Mechanics is a branch of physics that is concerned with the description of motion/movement and how forces create motion/movement. In other words sport biomechanics is the science of explaining how and why the human body moves in the way that it does. In sport and exercise that definition is often extended to also consider the interaction between the performer and their equipment and environment. Biomechanics is traditionally divided into the areas of kinematics which is a branch of mechanics that deals with the geometry of the motion of objects, including displacement, velocity, and acceleration, without taking into account the forces that produce the motion while kinetics is the study of the relationships between the force system acting on a body and the changes it produces in body motion. In terms of this there are skeletal, muscular and neurological considerations we also need to consider when describing biomechanics.

Principles of Biomechanical

The foundation to exercise Angular momentum Reaction Torque Impulse Stability Maximum Velocity Maximum Effort. The production of maximum force requires the use of all possible joint movements that contribute to the task's objective. The greater the applied impulse, the greater the increase in velocity. Movement usually occurs opposite that of the applied force. Angular motion is

Dr. Sunita D. Bhoilkar
Dr. Ambedkar College of Social
Work, Wardha.

**DALIT ADIVASI
HUMAN RIGHTS**

2017-18.

Proceeding

Edited by

**MR. SUDHIR JINDE, DR. A.R. BHELE,
DR. P.L. WANKHEDE, DR. M.H. ZADE
ASMITA RAJURKAR**

**Dr. Ambedkar College of Social Work
Wardha**

Dalit Adivasi Human Rights

Editor - Mr. Sudhir Jinde, Dr. A.R. Bhele,
Dr. P.L. Wankhede, Dr. M.H. Zade
Asmita Rajurkar

Published By:
Dr. Ambedkar College of Social Work, Wardha

BSPK Book Publishing Company
40, Mahapushpa Society, Bahujan Chowk,
Beitarodi Road, NAGPUR-440027
(M) 094230397095
Email:sujitmurmade@gmail.com

Compiled by
Sivali Graphics

ISBN: 978-93-84198-99-2

All rights of this book reserved. No part of this book may be reproduced, stored in retrieval system, or transmitted in any form or by any means: electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without the prior written permission of the editor and the publisher.

This book has been published in good faith that the material provided by authors is original. Every effort is made to ensure accuracy of material, but the publisher and the printer will not be held responsible for any inadvertent error(s). In case of any dispute, all legal matters are to be settled under Nagpur jurisdiction only.

PRINCIPAL I/c.

Dr. Ambedkar College of
Social Work, Wardha

FOREWORD

Despite the existence of strong legal provisions ensured by the constitution of India, Dalit and Adivasi populations have found it virtually impossible to access their rights through the legal system. Untouchability and caste discrimination are the fundamentals of Dalit Human Rights violations. Human rights are more critically conversed in the wake of growing atrocities against the historically deprived group. Dalit human rights have become an international issue. Since caste still operates as a definite pre-condition in establishing marriages, social relations and access to employment, millions of Dalits and other former low-caste people remain behind in education, employment and access to wealth. Although untouchability and casteism is banned in India, discrimination is widely practiced, and statistics draws the logical conclusion that there is a broad correlation between one's economic state and one's position within the caste hierarchy. The government may boast of economic progress and grand new development schemes, such as highways joining major cities or plans to interlink major rivers, but it has failed to address issues like education, caste and gender discrimination and the rural-urban gap. The result is continued upper-caste dominance in professions, business, and culture. Dalits continue to face the wrath of the caste lords and denial of human dignity and their rights including a just share in the resources like land, water, mines, aqua resources, etc.

Now the new time has come to analyse existing scenario by using and methodology parameter through scientific glance. The major aim of this conference as to assess and mapping our issues, challenges and suggestive measures in operative, legal and practical forms. Therefore, finally the objective assessment of national policy for human rights for scheduled caste and scheduled tribe towards the promotion of social

We are thankful to all the paper presenters who have contributed their research papers to this conference and made their research papers available before deadline and helped us to bring out this book well in advance for the readers.

Beside this a special word thanks goes towards Dr. Milind Sawai, the official principal and the organizing committee of the conference members Prof. Anand Prakash Bhele, Dr. Sumita, Dr. Vijayata Vitankar, Dr. Minakshi Kubde, Dr. Madhuri Zade, Prof. Deepak Magarde, Prof. Dharyasheel Taksande, Prof. B.N. Khedkar who actively helped us during the publication process of the book. We are also thankful to non-teaching staff of the college who provided us necessary technical help related to the publication.

Finally we are indeed indebted to all the contributors of the papers who made this volume a reality.

We thank you all who made this journey possible.

Editor Team

CONTENTS

1	Scheduled Caste: Dilemma And Explication	Dipratna R. Raut	11
2	Human Rights For Dalit Women & Education	Naveen Tiwari	16
3	Violation And Initiatives Of Human Rights Of Scheduled Castes And Scheduled Tribes	Dr. Pravin Wankhede Dr. Anita Taksande	23
4	The Scheduled Castes And Scheduled Tribes (Prevention Of Atrocities) Act, 1989 And Awareness	Prof. Ranjana B. Ingole	29
5	Human Rights and SC/ST Entrepreneurship Development With reference to Daily Wage Earners of KDMC	Mr. Sanjay Ramraje	35
6	Human Rights Violation of Backwards in India- Changing trends with Constitutional safeguards	Ms Swati B. Shingate	50
7	Status of Human Rights India, its meaning & Constitutional Provisions	Dr. T. S. Rathod	62
8	Human Rights Of Dalit And Adivasi	Dr. Vijayata M. Vitankar	66
9	Labour Provisions Benefiting To Women In India - A Human Rights Preview	Mrs. Vrushali N. Thorat	71
10	Situational Analysis of Denotified Nomadic Tribe: A Study on Rajgond /Gond in Bastar of Chhattisgarh	Deena Nath Yadav Mrs. Shushila D. Mahant	78
11	Status of Human Right Violation and Atrocities against Scheduled Tribes	Ranjana H. Ade	85
12	Violence against Dalit Women	Dr. S.d. Bhoikar	90
13	Social Identity: A human Right of Dalit	Dr. Milind Sawai	97
14	The Dimensions of Dalit, Adivasi human rights	Prof. Ramesh Somkuvar	101
15	Discrimination And Human Right Violation in Asia, Africa and Euro American Countries: An Analysis	Dr. Anand P. Bhele	107
16	Devadasi: A System of Forced Prostitution, Devastated the Life Of Dalit And Adivasi Women In India	Dr.chetana D.sawai	124

VIOLENCE AGAINST DALIT WOMEN

■ DR. S.D. BHOIKAR
Dr. Ambedkar College of social Work, Wardha

Introduction

Vulnerably positioned at the bottom of caste, class and gender hierarchies, Dalit women experience endemic gender-and-caste discrimination and violence as the outcome of severely imbalanced social, economic and political power equations. Their socio-economic vulnerability and lack of political voice, when combined with the dominant risk factors of being Dalit and female, increase their exposure to potentially violent situations while simultaneously reducing their ability to escape.

Studies on violence against Dalit women in India presents clear evidence of widespread exploitation and discrimination against these women subordinated in terms of power relations to men in a patriarchal society, as also against their communities based on caste.

This is a widespread phenomenon found in India, Nepal, Pakistan, Bangladesh and Sri Lanka where caste-based discrimination subjects millions of Dalit women to inhumane living conditions and systematic human rights violations. In India the Dalits constitute about 16.20 percent of India's population in 2001 with little less than half being women, which means that 80 million Dalit women face multiple forms of discrimination in this country alone.

Violence against Dalit women reinforces caste norms wherein they are seen as available for all forms of violence, especially sexual violence. According to India's National Commission for Women, "In the commission of offences against... [Dalit] women the [dominant caste] offenders try to establish their authority and humiliate the community by subjecting their women to indecent and inhuman treatment." Further, when they transgress caste norms such as those prescribing caste endogamy or untouchability practices, or assert their rights over resources or public spaces, violence is unleashed on them.

The UN Special Rapporteur on Violence against Women has noted that Dalit women "face targeted violence, even rape and death from state actors and powerful members of dominant castes, used to inflict

Dalit Activist Human Rights

93
Political lessons and crush dissent within the community..." Similarly, in its 2007 Concluding Comments the CERD Committee noted its concern about the alarming number of allegations of acts of sexual violence against Dalit women primarily by dominant caste men.

Forms and Frequency of Violence against Dalit women There are nine major forms of violence against Dalit women; six being violence in the general community - physical assault, verbal abuse, sexual harassment and assault, rape, sexual exploitation, forced prostitution, kidnapping and abduction; and three being violence in the family - female foeticide and infanticide, child sexual abuse and domestic violence from natal and marital family members. The more frequent forms of violence that are perpetrated against the majority of Dalit women are verbal abuse, physical assault, sexual harassment and assault, domestic violence and rape, in descending order. Child sexual abuse in terms of particularly early child marriages and sexual relations with minor Dalit girls below the age of 16 years is also prominent.

A recent three-year study of 500 Dalit women's experiences of violence across four Indian states revealed that the majority of Dalit women faced one or more incidents of verbal abuse (62.4%), physical assault (54.8%), sexual harassment and assault (46.8%), domestic violence (43.0%) and rape (23.2%).

Location of Violence

The majority of Dalit women face violence in public spaces - streets, women's toilet areas, fields, etc. - in and around their villages and towns. The next most common place for violence is within the home. Aside from domestic violence, a number of women face physical assaults, verbal abuse, sexual harassment and sexual assaults in their very home from non-family members. Violence in the workplace ranks third in terms of common locations for violence. Finally, government spaces become grounds for violence where women are forcibly incarcerated, verbally abused, sexually harassed or raped in police stations. Otherwise, verbal abuse is the most common form of violence meted out in government spaces from a range of government actors including the police, district administration officials and doctors.

Social Status of Perpetrators of Violence in the General Community

Within the wide range of identified perpetrators of violence against Dalit women in the general community, dominant caste landlords emerge as the most prominent group. Police also emerge as key perpetrators of

SCHEDULED CASTE: DILEMMA AND EXPLICATION

■ Dipratna R. Raot
Orange City College of Social work, Nagpur

17	Human Rights of Scheduled caste Forest Forestry Sector	Prashanti Tambe	135
18	सांस्कृतिक मानवाधिकार कायदे	डॉ. गुलशन सक्सेना	144
19	मानवाधिकार और दलित आदिवासी महिलाएँ	श्रीमती मीनाक्षी ठाकुर	149
20	भारत में दलित तथा अनुसूचित जनजातियों का मानव अधिकार	डॉ. आर.के.डी. निवृत्ति कुमारी राज्यसूक्ष्म	155
21	दलित-आदिवासी महिलाओं का मानवाधिकार और सोशल मॉडिग्य	रुपाली अलने	159
22	मानवाधिकार तथा आदिवासी महिलाएँ	प्रा. विशाल च. गजपिडे	160
23	जाति आधारित श्रम विभाजन : दलितों के मानवाधिकारों का ऐतिहासिक उल्लंघन	अस्मिता रावुरकर	169
24	मानवाधिकार और महिला उन्पीडन	निलीपा के. राक्सोडे	176
25	आदिवासी बहुल क्षेत्रों में मानवाधिकार	अनु सुमन शर्मा	184
26	आदिवासी साहित्य में दलित चेतना	डॉ. सुनीता शर्मा	188
27	दलित आदिवासी महिलांच्या परिस्थितीचे वास्तव व मानवधिकार	प्रा. डॉ.बी.डी. जामनेकर	193
28	मानव अधिकार व भारतातील दलित महिला	डॉ. माधुरी झाडे	198
29	आदिवासी महिला आणि मानवाधिकार	प्रा. महेंद्र पखले	205
30	मानवाधिकार व दलित, आदिवासी स्त्रियांचे शोषण	प्रा. नामदेव ना. नेत्राम	211
31	डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांच्या दृष्टिकोनातील सामाजिक, आर्थिक लोकजाही आणि मानवी हक्क	प्रा. संघा काशिराम शेंडे	216
32	मानव अधिकार आणि कुटुंबाची जबाबदारी	प्रा. सुधीर मा. गोटे	229
33	अनुसूचित जातींची सामाजिक ओळख आणि मानवी हक्क	सुकेशिनी संजय जोगांडे	234
34	स्थानिक स्वाम्य संस्थांमध्ये आदिवासी महिलांचा सहभाग व राजकीय सहभागीकरण	दीपक मगदे	243
35	जाती आधारित श्रम रचना आणि मानव अधिकार	डॉ. सुरेश रा. सोमसुखर	248
36	आदिवासी समाज आणि मानवाधिकार	प्रा. वसंत एम. गडोड	254
37	दलित आणि मानवाधिकार	प्रा. किशोर ना. वाहणे	257
38	मानवाधिकार आणि आदिवासींची सद्यस्थिती	प्रा. रविंद्र अर्जुन पवार	265
39	मानवी हक्क आणि महिलांच्या समस्या- एक समाजशास्त्रीय दृष्टीक्षेप	डॉ. आर.एन. ठाकरे	266

Problems of scheduled Caste in India:

Scheduled caste or untouchables were suffering from several problem. These problem are as follows

Social problem :-

The high caste Hindus maintain a social distance from them. They were denied many basic amenities of life which were accorded to the high-caste Hindus. They were dependent on the tradition of Hindus

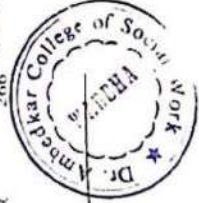
Introduction:-
India is a developing country but some authorities going to propagated that the India is a developed country. If it is true, we will proudly feel so. But on social background, can we should firm on such a statement? Dr. B.R. Ambedkar one's states that 'Swarajya has got not a significance without establishing a casteless society'. Today, can India is a casteless society? The answer is negative Nevertheless, we have achieved lot of development in various fields but there is a grey area on some issues like problem faced by scheduled caste in India. Caste is an inevitable thing in India, but caste discrimination is a man made calamity. When the people are recklessly intolerance on the basis of caste, there is a necessity of some safeguards that protect the affected people on the basis of human right concern. In remote areas lot of discrimination against dalits were observed. It is also a game of bipolarization among the people.

Problems of scheduled Caste in India:

Scheduled caste or untouchables were suffering from several problem. These problem are as follows

Social problem :-

The high caste Hindus maintain a social distance from them. They were denied many basic amenities of life which were accorded to the high-caste Hindus. They were dependent on the tradition of Hindus

violence against Dalit women. They are not active perpetrators: they also act in a significant number of cases in collusion with the perpetrators by failing to enforce the law when violence against Dalit women takes place. Two other groups of perpetrators whose numbers are significant belong to the professional category, namely doctors and teachers. In addition, there are a large number of "other dominant caste persons" as perpetrators. Moreover, often this violence is committed by these perpetrators not only as individuals, but also as group violence involving people of the same status (or different status). Finally, a number of "other Dalit persons" are either active perpetrators of violence against Dalit women, or colluders in the violence.

Caste Background of Perpetrators of Violence in the General Community

While in some instances the perpetrators of violence belong to one homogenous dominant castes, there are instances where they cut across all dominant caste lines, that is, backward castes and forward castes. This is particularly so where the Dalit woman is seen to transgress established caste norms, for example, by asserting her rights in defiance of 'untouchability' practices. The punishment meted out, therefore, takes on the form of collective punishment that is both expressive of caste outrage as well as instrumental in terms of teaching the woman and her community a lesson of 'obedience' to caste norms. Otherwise, sexual violence against Dalit women often takes a collective caste aspect, in terms of gang rapes or forced prostitution.

Perpetrators of Violence in the Family

As far as violence in the family is concerned, husbands, the Dalit women's in-laws, her relatives and husbands? relatives are perpetrators of violence, in descending order.

Causal Factors for Violence I.

Violence in the General Community

The primary identified factor for violence in the general community relates to the issue of Dalit women sexual or bodily integrity. Accompanying Dalit women's low caste status and the socio-economic and political power of the dominant castes is the latter's view of their superior caste and gender status and accordingly a perceived right of Dalit women's bodies. Sexual violence is a tool utilised by dominant caste men to reinforce the caste impurity of both the Dalit

her community, given the hegemonic discourse of women symbolising the group identity and bearing the honour of their community.

A second frequent causal factor for violence in the general community directly links to gender inequality and the natural caste hierarchy as often manifested in untouchability practices, and Dalit women's counter discourse of equality, rights, dignity and self-respect.

Almost as frequently identified a causal factor for violence in the general community lies in the area of Dalit women's civil rights.

A fourth causal factor for violence in the general community, given the aspect of economic exploitation built into the caste system, related to economic resources - land, or other economic resources/capital such as wages, payment for services, etc. - and particularly Dalits asserting their rights to own or utilise resources.

In the realm of political rights, several Dalit women's assertions of their basic political rights provoke violent dominant castes backlashes. The issues that led to violence are Dalit women contesting panchayat elections; Dalit women exercising or attempting to exercise political authority as elected panchayat representatives.

Finally, violence also takes place when Dalit women sought justice and the protection of the law for violence done to them, or to forestall such action

II. Violence in the Family

Similarly, Dalit women face violence in the family over a range of issues, suggesting the assimilation of the larger patriarchal caste system's norms by particularly Dalit men, with negative implications for Dalit women's personal lives and interactions in their community. When it comes to domestic violence, however, the causes for this violence are much more nuanced and varied. Gender inequality and norms of female subordination formed a major category of causal factors for violence meted out by natal and marital family members to Dalit women.

Impunity for Violence against Dalit Women

The systemic nature of violence against Dalit women is accompanied by equally systemic patterns of impunity. In 2006, the official conviction rate for Dalit atrocity cases was just 5.3 percent. The study of 500 Dalit women's cases of violence revealed:

Less than 1% of cases were the perpetrators convicted by the Courts.

PRINCIPAL I/c.

Dr. Ambedkar College of Social Work, Wardha

"In 17.4% of instances of violence, police obstructed the women from attaining justice.

"In 26.5% of instances of violence, the perpetrators and their supporters, and/or the community at large, prevented the women from obtaining justice.

"In 40.2% of instances of violence, the women did not attempt to obtain legal or community remedies for the violence primarily out of fear of the perpetrators or social dishonour if (sexual) violence was revealed, or ignorance of the law, or the belief that they would not get justice.

One negative implication is that violence against Dalit women is legitimised, spurring further violence.

Recommendations

Affected governments are encouraged to:

"Follow-up on recommendations relevant to the promotion and protection of Dalit women's rights of UN Special Procedures, particularly the Special Rapporteur on violence against women, UN Treaty Bodies, the Universal Periodic Review, etc;

"Enact and implement national legislation to eliminate practices such as dowry, devadasi/jogini, manual scavenging, caste-based discrimination and "untouchability" in accordance with recommendations by the UN Committee on the Elimination of all forms of Discrimination against Women (CEDAW);

"Cooperate fully with the UN Special Rapporteurs by responding to their questions and accepting invitations to country visits;

"Provide disaggregated data on the incidence of crimes against Dalit women, as well as police and judicial handling of such cases (as per CERD General Recommendation XXIX, 2002) and include the following sections in periodic reports to UN treaty bodies:

"The extent of domestic violence against Dalit women, and on the legislative and other measures taken to address this phenomenon, including facilities and remedies provided for victims;

"The situation of women and the extent to which they enjoy the right to own land and property independent of their male relatives;

"Annual data, disaggregated by age, sex, caste, ethnicity and religion, as well as specific benchmarks, to enable adequate monitoring and evaluation of the progress achieved.

National demands

Affected governments should:

"Recognize Dalit women as a distinct social group rather than subsuming them under the general women or Dalit category, and accordingly evolve and implement a specific focus and activities or Dalit women's rights within the broader framework of the Dalit and women's empowerment agenda.

"Ensure full and strict implementation of laws in place to protect Dalit women's rights and implement measures to ensure the abolition of 'untouchability' practices, and implement strict sanctions against anyone preventing or discouraging victims from reporting incidents of violence or accessing the criminal justice system, including police and other law enforcement officers.

"Ensure the implementation of national penal codes in its jurisdiction, and that law enforcement officials, judges, lawyers, social workers and medical professionals are duly trained on the serious and criminal nature of domestic violence;

"Evolve a national perspective plan aimed at specifically accelerating efforts to reduce the development gap between Dalit women and the rest of the population within fixed time-bound targets.

"Introduce affirmative action policies to increase Dalit women's participation in the police, judiciary, legal professions and education.

"Produce and disseminate disaggregated data on the status of Dalit women, particularly in government plans and development programmes.

REFERENCES

1. The information in this briefing note is based on the 2006 study on Violence against Dalit women in India prepared by the National Campaign on Dalit Human Rights. Link: http://idsn.org/uploads/media/Violence_against_Dalit_Women.pdf
2. For more information see www.idsn.org
3. National Commission for Women, 1996. Women of Weaker Sections: Socio-Economic Development of Scheduled Caste Women. New Delhi: National Commission for Women, p.33.
4. UN Special Rapporteur on Violence against Women, 2002. Cultural Practices in the Family that are Violent towards Women. UN Doc. E/CN.4/2002/83, para.53.

5. CERD/C/IND/CO/19

Irudayam, A., Mangubhai, J.P. and Lee, J., 2006. Dalit Women Speak Out: Violence against Dalit Women in India. Chennai: National Campaign on Dalit Human Rights, National Federation of Dalit Women, and Institute of Development Education, Action and Studies.

7. Caste-wise, both forward castes (FCs) and backward castes (BCs) are seen to engage in violence against Dalit women, either as individuals or as a group. Dalit perpetrators are also present in significant numbers, as mentioned above.

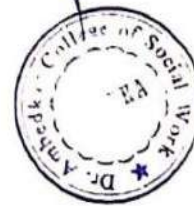
8. National Crimes Record Bureau, 2006. Crimes in India 2006. New Delhi: National Crimes Record Bureau.

9. Irudayam, A., Mangubhai, J.P. and Lee, J., 2006. Dalit Women Speak Out: Violence against Dalit Women in India. Chennai: National Campaign on Dalit Human Rights, National Federation of Dalit Women, and Institute of Development Education, Action and Studies.

10. In 2007 the Committee on the Elimination of Discrimination against Women made specific recommendations on this issue in its Concluding Comments in the review of India (CEDAW/C/IND/CO/3).

11. In India this applies to the Scheduled Castes/Scheduled Tribes (Prevention of Atrocities) Act 1989 and the Protection of Civil Rights Act 1955 - and measures to ensure the abolition of 'untouchability' in compliance with Article 17 of the Indian Constitution.

■ ■ ■ ■ ■

PRINCIPAL I/c.

Dr. Ambedkar College of
Social Work, Wadgaon

SOCIAL IDENTITY: A HUMAN RIGHT OF DALIT

■ DR. MILIND SAWAI
Dr. Ambedkar College of Social work, wardha

Identity is the basic human right of a social being. Social identity is a person's sense of who they are based on their group membership. The groups (e.g. social class, family, football team etc.) which people belonged to were an important source of pride and self-esteem. Groups give us a sense of social identity: a sense of belonging to the social world. Identity formation is a complex process. It calls for the sharing of a common culture on the one hand, and harps on separateness from others, on the other. Identities take shape over a period of time for varied ends and through as varied means. They are historically arrived at, sociologically presented and discursively constituted. This necessitates a reading of the contexts located across cultural, social, political and economic spaces to comprehend what identities are and how they are constituted. However, what is fundamental to all identities is a process of struggle for recognition from the other. The other could be other individuals, contesting communities and social groups or the State. Politics of recognition bring together identities into a process of mutual reciprocity.

As far as the identity of dalit is concerned they have been called by different names as identity by the upper caste in varna system. In the varna system they were called shudra. There was again an identity called untouchable for dalits. Gandhi came with the term Harijan which has been widely used by caste Hindus as a substitute for achhuta, i.e., untouchable. Dr. Ambedkar and his followers did not find any difference between being called achhuta or Harijan, as the new nomenclature did not change their status in the social order. Though Dr. Ambedkar did not popularise the word Dalit for untouchables, his philosophy has remained a key source in its emergence and popularity. In a way, the word Dalit is of relatively recent origin-the 1960s-in public discourse. Marathi-speaking literary writers, neo-Buddhists by persuasion, began to use the word Dalit in their literary works instead of Harijan or achhuta. Dalit writers who have popularised the word have expressed their notion of Dalit identity in their essays, poems, dramas, autobiographies, novels and short stories. They have reconstructed their past and their view of

BT
2

महिलांचे राजकीय सक्षमीकरण

डॉ. सुनिता भोईकर

Principal Uc
Dr. Ambedkar College
Social Work, Warananagar

SIR SAPIENTIA KENDRA

Scanned with CamScanner

**DALIT ADVIASI
HUMAN RIGHTS**

Proceeding

Edited by
MR. SUDDHIR JINDE, DR. A.R. BHELE,
DR. P.L. WANKHEDE, DR. M.H. ZADE
ASMITA RAJURKAR

Dr. Ambedkar College of Social Work
Wardha

MS
PRINCIPAL I/c.
Dr. Ambedkar College of
Social Work, Wardha

We are thankful to all the paper presenters who have contributed their research papers to this conference and made their research papers available before deadline and helped us to bring out this book well in advance for the readers.

Beside this a special word thanks goes towards Dr. Milind Sawai, the official principal and the organizing committee of the conference members Prof. Anand Prakash Bhele, Dr. Sunita, Dr. Vijayata Vitankar, Dr. Minakshi Kubde, Dr. Madhuri Zade, Prof. Deepak Magarde, Prof. Dharyasheel Taksande, Prof. B.N. Kihedkar who actively helped us during the publication process of the book. We are also thankful to non-teaching staff of the college who provided us necessary technical help related to the publication.

Finally we are indeed indebted to all the contributors of the papers who made this volume a reality.

We thank you all who made this journey possible.

Editor Team

PRINCIPAL I/C.
Dr. Ambedkar College of
Social Work, Wardha

CONTENTS

1	Scheduled Caste: Dilemma And Explication	Dipratna R. Raut	11
2	Human Rights For Dalit Women & Education	Naveen Tiwari	16
3	Violation And Initiatives Of Human Rights Of Scheduled Castes And Scheduled Tribes	Dr. Pravin Wankhede Dr. Anita Taksande	23
4	The Scheduled Castes And Scheduled Tribes (Prevention Of Atrocities) Act, 1989 And Awareness	Prof. Ranjana B. Ingole	29
5	Human Rights and SC/ST Entrepreneurship Development With reference to Daily Wage Earners of KDMC	Mr. Sanjay Ramraje	35
6	Human Rights Violation of Backwards in India - Changing trends with Constitutional safeguards	Ms Swati B. Shingate	50
7	Status of Human Rights India, its meaning & Constitutional Provisions	Dr. T. S. Rathod	62
8	Human Rights Of Dalit And Adivasi	Dr. Vijayata M. Vitankar	66
9	Labour Provisions Benefiting To Women In India - A Human Rights Preview	Mrs. Vrushali N. Thorat	71
10	Situational Analysis of Denotified Nomadic Tribe: A Study on Rajgond /Gond in Bastar of Chhatisgarh	Deena Nath Yadav Mrs. Shushila D. Mahant	78
11	Status of Human Right Violation and Atrocities against Scheduled Tribes	Ranjana H. Ade	85
12	Violence against Dalit Women	Dr. S.d. Bhoikar	90
13	Social Identity: A human Right of Dalit	Dr. Milind Sawai	97
14	The Dimensions of Dalit, Adivasi human rights	Prof. Ramesh Somkuvar	101
15	Discrimination And Human Right Violation in Asia, Africa and Euro American Countries: An Analysis	Dr. Anand P. Bhele	107
16	Devadasi: A System of Forced Prostitution, Devastated the Life Of Dalit And Adivasi Women In India	Dr.chetana D.sawai	124

Suggestions-

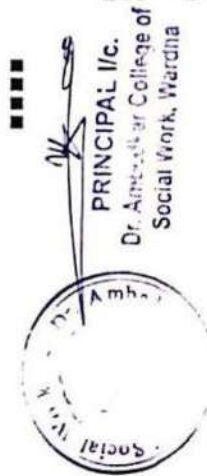
(1) Only the laws are not sufficient. The implementation agency is also important. (2) Need to improve the police efficiency to protect the Dalit's human rights. (3) Make the adequate law to protect the women's rights. (4) National Human Rights commission and State Human Rights commission have strictly to pay the attention to protect the people's human rights and government also empowers this commission. (5) Each and every person respect to others rights to protect his own rights. (6) Introduce the new programme by government for awaking the people to eradicate any type of discrimination from society.

Conclusion-

Human Rights are the broad concept. Each and every person needs these rights for his development. But Dalits human rights are always violated by the others. There are many provisions for the protest of Dalits human rights, but these articles are seriously not implemented by government agencies. Because of that, the human rights violations are create. If the above suggestions are executed, then the violation of rights may be under control.

References:-

1. Untouchables (Dalits) and Human Rights in India, Shreedhar Barki, Volume : 2 | Issue : 8 | Aug. 2013, ISSN - 2250-1991.
2. <http://www.hindustantimes.com/india-news/problem-graver-than-una-chhattisgarh-dalits-up-in-arms-over-custodial-death/story-rUtaE0d4FFycBSKLy0JUK.html>
3. http://censusindia.gov.in/Tables_Published/A-Series/A-Series_links/t_00_005.aspx

PRINCIPAL I/c.
Dr. Anita Takasande
College of
Social Work, Wardha

VIOLATION AND INITIATIVES OF HUMAN RIGHTS OF SCHEDULED CASTES AND SCHEDULED TRIBES

■ DR. PRAVIN WANKHEDE

Dr. Ambedkar College Of Social Work, Wardha

■ DR. ANITA TAKSANDE

S. D. College Of Engineering, Selukate, Wardha

Introduction

Our society is a diversified patchwork of different sets of people practicing different cultures, customs and belonging to different race, religion, caste, gender and so on. These diversities however lead to a lot of inequalities in the population. In such conditions there is a growth of vulnerable groups who are the most exploited, suppressed and discriminated groups in the country. The Scheduled Castes (Dalit) and Scheduled Tribes (Adivasi) are various officially designated groups of historically disadvantaged indigenous people in India. The terms are recognised in the Constitution of India and the various groups are designated in one or other of the categories.

The constitution of India seeks to secure for its entire citizen, among other things social justice, equalities of status and opportunity and dignity of individual. A segment of country's population, belonging to scheduled castes, continuous to suffer social indignities and economic deprivation. Similarly the schedule tribes, who inhabit remote areas, have not been able to take full advantage of various development programs and continue to live in economic backwardness and subject to exploitation by various unscrupulous elements.

Violation of Human Right of the Scheduled Castes

The traditional Indian society has a complex system of stratification based on the caste system. Its grades the society in a hierarchical order which is socially visible in the behavior of different caste groups. Problems of the Scheduled caste can be enumerated as follows:

Untouchability and other crimes:

Untouchability has been a major crime practiced for generations together against the lower caste. There has always been a depiction of untouchability related crimes in the media and the government of India

has taken several measures to combat these sectarian crimes against the lowest in the social strata.

Crimes against the Scheduled Castes were high in Maharashtra. In 2006, the NCRB recorded 1,053 cases of violations against SC in Maharashtra, compared to 865 cases during 2005 signifying an increase of 21.73%. Of the 1,053 cases included 21 killings, 87 rape cases, five abduction cases, nine cases of arson, 36 cases registered under Protection of Civil Rights Act, 1955 and 350 cases registered under SC/ST (Prevention of Atrocities) Act, 1989 among others. According to "Crime in Maharashtra-2006", two crimes were committed against Dalits on average every day in 2006. There was an increase of 21.73% in crime against Dalits during 2006 compared to 2005.

The conviction rate for crimes committed against Dalits has been very low in Maharashtra. According to information obtained through the Right to Information Act by the National Campaign for Dalit Human Rights, 4,864 cases were filed under the SC/ST (Prevention of Atrocities) Act of 1989 between 2000 and 2006 in the State. However, there were less than 200 convictions during the same period. According to the National Crime Records Bureau, the rate of filing charge-sheet for crimes committed against Dalits in Maharashtra was 96.3% during 2006 but the conviction rate in court was merely 3.6% during the same year. Out of total 1208 cases in which trials were completed, only in 44 cases the accused were convicted. Trial in 6,181 cases of crimes committed against Dalits was pending in the courts at the end of 2006.

Poverty:

Along with Untouchability comes the issue of poverty which is the most prominently held fear of the lower castes in the India society. They are denied access to landholdings and all attempts made to undermine poverty are defeated in the long run. There have been attempts to bring the scheduled caste in the mainstream. However, the success has been limited.

Economic Exploitation:

Further, the main issue that the people in this group face is economic exploitation on account of illiteracy, landlessness and poverty. Attempts to alleviate their status were made by social reformers in various parts of India.

Violation of Human Right of the Scheduled Tribes

The Scheduled Tribes, who are the original people (aborigines) from the forests, are the most vulnerable group of people in India. They constitute 8.6% of the population living here with a maximum concentration of population seen in the north eastern parts of India. This group is recognized as the weaker section by the Constitution of India. The violation of rights which began from the time of the British are still found.

Crime against tribals in Maharashtra is the highest in India. According to "Crime in Maharashtra-2006" report of the Maharashtra Crime Investigation Department, one crime was committed against the tribals every day in 2006. There was an increase of 19.20% in crime against the tribals during 2006 as compared to 2005. The NCRB recorded 267 cases (4.6% of the total crimes against STs in India) of atrocities committed against the Scheduled Tribes in Maharashtra in 2006. These included 56 rape cases, three abduction cases, eight arson cases and 58 cases registered under the SC/ST (Prevention of Atrocities) Act of 1989, among others. The main problems of the tribals are as follows:

Land Alienation:

The tribals have been alienated from their native lands owned by their forefathers for generations together. This is not a post-Independence phenomenon, but it was common even during the colonial days. The Forest laws not only alienated the Forest Dwellers (as know today) but further pushed them to the brinks of poverty and vulnerability. They no more live contented lives and their art and culture that was known to proliferate throughout the world, does not exist any longer.

Forest Land Loss caused due to environmental degradation:

The Scheduled Tribes are landless and usually face discrimination. They are further deprived of land which is, today used for commercial purposes. Further, the forest cover has been soon depleting in India that has caused severe damages to the environmental conditions in which the tribals lived.

Displacement:

Development induced displacement has been a regular feature amongst tribals and there has been large scale migration to cities and towns on account of this.

PRINCIPAL
Dr. Ambedkar College of
Social Work, Waridha

Economic Exploitation and Bonded Labour:

On account of being landless there is a need to work as agricultural labourers in the farms to earn a living for themselves. This however, takes a brutal turn and the indebted poor are made to work as bonded labourers where they are expected to work for long hours without being paid and it is the employee who decides the tenure and the nature of such work. Matters worsen when the families are attacked for not obeying orders.

Lack of Basic amenities:

The tribal's lack all basic necessities required to live a life in a sufficiently decent life. Right from malnutrition, disease, lack of proper food, excess intake of liquor, lack of schooling, the tribal's face a larger set of problems and the government which lacks in an adequate monitoring sector finds the entire exercise of spending on their amenities, a very difficult exercise. Large scale corruption has not only led to deprivation but today the tribal's are more into insurgent movements and are ready to sacrifice their lives demanding for separate states.

Protection of SC/ST Rights

The National Commission for Scheduled Castes and Scheduled Tribes is a body set up pursuant to Article 338 of the Indian constitution. It has been entrusted with the responsibility of ensuring that the safeguards and protections that have been given to scheduled castes and tribes are implemented. As part of the National Commission, the Commission on Atrocities against Scheduled Castes and Scheduled Tribes oversees implementation of the Prevention of Atrocities Act, 1989, and the Protection of Civil Rights Act, 1955, though does not have a statutory responsibility to do so. The commission both receives complaints and proactively investigates matters that come to its attention through news reports or by any other means. Under the constitution the commission has the powers of a civil court and can call on anyone for evidence to ensure that the laws are being implemented. The commission lacks the powers of a criminal court, however, and therefore cannot enforce its findings.

Initiatives of Dalit (SC) and Adivasi (ST) Rights

The Indian Constitution banned the practice of untouchability under Article 17 and the Schedule Caste/ Schedule Tribes (Prevention of Atrocities Act), 1989 was introduced to combat persecution and discrimination against Dalits and Adivasi (tribal) people. Despite the

existence of these strong legal provisions, Dalit and Adivasi populations have found it virtually impossible to access their rights through the legal system. In this context, the Dalit and Adivasi Rights Initiative provides legal aid and rights-awareness to members of Dalit and Adivasi communities and uses the law to ensure that the violation of Dalit and Adivasi rights are addressed through the legal system.

Role of Society and NGOs⁵

This initiative works with the affected communities to set up legal aid centers in order to increase access to justice for Dalit and Adivasi populations. A crucial element of our work is creating awareness amongst these marginalized communities about their fundamental human rights through training programmes and publications in vernacular languages on Dalit/Adivasi rights and the law. Another significant component of this initiative is building a network of Dalit/Adivasi lawyers, while simultaneously sensitizing the judiciary to the needs and issues of populations marginalized by caste and tribal status. For this purpose NGO organize training programmes, in different parts of the country, for discussion, consultation, and sensitization.

This initiative also files individual cases as well as public interest litigations in order to bring litigation on Dalit and Adivasi issues into the mainstream. NGO should provide legal expertise in crisis situations by conducting fact-findings, rescues, and crisis-interventions in cases of atrocities. Also team should develop alliances with organizations, Schedule Caste/ Schedule Tribe unions and grassroots organizations; would engage in advocacy and campaigns; and is part of the larger movement working for Dalit/ Adivasi rights in India.

Conclusion

The Indian government should enlist the support of the United Nations, multilateral financial institutions; India's trading partners, and national and international nongovernmental organizations to eradicate the pervasive problem of caste-based abuse. It should also place a priority on strengthening institutional mechanisms aimed at addressing issues of violence and discrimination. In 1997 India celebrated its fiftieth anniversary of independence from British rule. In 1998 the world celebrated the fiftieth anniversary of the Universal Declaration of Human Rights. The Indian government should mark these occasions by dismantling the system that in practice relegates millions of people to a

PRINCIPAL I/c.

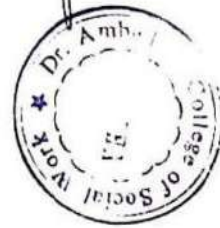
Dr. Ambedkar College of
Social Work, Wardha

lifetime of violence, servitude, segregation, and discrimination, all on the basis of caste.

References

- Suman Manju (2004), Dalit Women; New Delhi: Sanyak Prakashan
- Alston et al, Phillip (2005). Human Rights and Development Towards Mutual Reinforcement. Oxford: Oxford University Press.
- Sharma & Mishra (2010), Women and Human Right; New Delhi: Arjun Publication
- Roy Arun (2003), Bharat me Janhit Yachika aur Manav Adhikar Aayog ; New Delhi: Radha Publication
- Manju Lata (2010), Anusuchit Jati me Mahila Utpidan; New Delhi: Arjun Publication
- <http://www.hrn.org/hrln/dalit-rights.html#ixzz4SeTlDom>
- "Governor wants overhauling of police system," The Hindu, October 8, 1998.

■ ■ ■

PRINCIPAL I/c.

Dr. Arun
Social Work, Wardha

THE SCHEDULED CASTES AND SCHEDULED TRIBES (PREVENTION OF ATROCITIES) ACT, 1989 AND AWARENESS

■ PROF. RANJANA B. INGOLE
College of Socialwork, Amravati

Introduction:

Scheduled Caste and Scheduled tribes: scheduled castes generally consist of former untouchables (the term dalit is now preferred). The present population is 16% of the total population of India (around 160 million). Under article 341 and 342 of the constitution, the president has specified the scheduled castes and scheduled tribes.

The prevention of atrocities act (POA) is a tacit acknowledgement by the Indian government that caste relations are defined by violence, both incidental and systematic. In 1989 the government of India passed the prevention of atrocities act (POA), which clarified specific crimes against scheduled castes and scheduled tribes (the dalits) as "atrocities" and created strategies and punishment to counter these acts. The purpose of the act was to curb and punish violence against dalits. Firstly, it clarified what the atrocities were: both particular incidents of harm and humiliation, such as the forced consumption of noxious substances, and systematic violence still faced by many dalits, especially in rural areas. Such systematic violence includes forced labor, denial of access to water and other public amenities, and sexual abuse of dalit women.

Discussion:

The scheduled castes and scheduled tribes (prevention of atrocities) act, 1989

An act to prevent the commission of offences of atrocities against the members of the scheduled castes and the scheduled tribes, to provide for special courts for the trial of such offences and for the relief and rehabilitation of the victims of such offences and for matters connected therewith or incidental thereto.

**Dr.P.L.Wankhede - Swayamsahayata Bachat Gat
Ani Mahila Sakshamikaran**

2017-10

५५

स्वयंसहायता बचत गट

आणि

महिला सक्षमिकरण

डॉ. प्रवीण एल. वानखेडे

PRINCIPAL I/c.
Dr. Ambedkar College of
Social Work, Werdha

Scanned with CamScanner

Dalit Adivasi Human Rights

Edited by -
Mr. Sudhir Jinde, Dr. A. R. Bhele, Dr. P. L. Wankhede,
Dr. M. H. Zade and Asmita Rajurkar

PRINCIPAL I/c.
Dr. Ambedkar College of
Social Work, Warana

Scanned with CamScanner

5/12/17
KBS
5/9

DALIT ADIVASI HUMAN RIGHTS

Proceeding

Edited by
MR. SUDHIR JINDE, DR. A.R. BHELE,
DR. P.L. WANKHEDE, DR. M.H. ZADE
ASMITA RAJURKAR

Dr. Ambedkar College of Social Work
Wardha

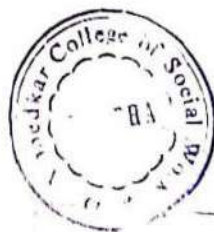

PRINCIPAL Vc.
Dr. Ambedkar College of
Social Work, Wardha

Dalit Adivasi Human Rights

Editor - Mr. Sudhir Jinde, Dr. A.R. Bhele,
Dr. P.L. Wankhede, Dr. M.H. Zade
Asmita Rajurkar

- Published By:
Dr. Ambedkar College of Social Work, Wardha
- **BSPK Book Publishing Company**
40, Mahapushpa Society, Bahujan Chowk,
Beltarodi Road, NAGPUR-440027
(M) 094230397095
Email:sujitmurmade@gmail.com
- Compiled by
Sivali Graphics
- **ISBN: 978-93-84198-99-2**
- All rights of this book reserved. No part of this book may be reproduced, store in retrieval system, or transmitted in any form or by any means: electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without the prior written permission of the editor and the publisher.

This book has been published in good faith that the material provided by authors is original. Every effort is made to ensure accuracy of material, but the publisher and the printer will not be held responsible for any inadvertent error(s). In case of any dispute, all legal matters are to be settled under Nagpur jurisdiction only.

PRINCIPAL I/c.
Dr. Ambedkar College of
Social work, Wardha

We are thankful to all the paper presenters who have contributed their research papers to this conference and made their research papers available before deadline and helped us to bring out this book well in advance for the readers.

Beside this a special word thanks goes towards Dr. Milind Sawai, the official principal and the organizing committee of the conference members Prof. Anand Prakash Bhele, Dr. Sunita, Dr. Vijayata Vitankar, Dr. Minakshi Kubde, Dr. Madhuri Zade, Prof. Deepak Magarde, Prof. Dharyashree Takasande, Prof. B.N. Khedkar who actively helped us during the publication process of the book. We are also thankful to non-teaching staff of the college who provided us necessary technical help related to the publication.

Finally we are indeed indebted to all the contributors of the papers who made this volume a reality.

We thank you all who made this journey possible.

Editor Team

CONTENTS

1	Scheduled Caste: Dilemma And Explication	Dipratna R. Raut	11
2	Human Rights For Dalit Women & Education	Naveen Tiwari	16
3	Violation And Initiatives Of Human Rights Of Scheduled Castes And Scheduled Tribes	Dr. Pravin Wankhede Dr. Anita Takasande	23
4	The Scheduled Castes And Scheduled Tribes (Prevention Of Atrocities) Act, 1989 And Awareness	Prof. Ranjana B. Ingole	29
5	Human Rights and SC/ST Entrepreneurship Development With reference to Daily Wage Earners of KDMC	Mr. Sanjay Ramraje	35
6	Human Rights Violation of Backwards in India - Changing trends with Constitutional safeguards	Ms Swati B. Shingate	50
7	Status of Human Rights India, its meaning & Constitutional Provisions	Dr. T. S. Rathod	62
9	Labour Provisions Benefiting To Women In India - A Human Rights Preview	Dr. Vijayata M. Vitankar Mrs. Vrushali N. Thorat	66 71
10	Situational Analysis of Denotified Nomadic Tribe: A Study on Rajgond /Gond in Bastar of Chhattisgarh	Deena Nath Yadav Mrs. Shushila D. Mahant	78
11	Status of Human Right Violation and Atrocities against Scheduled Tribes	Ranjana H. Ade	85
12	Violence against Dalit Women	Dr. S.d. Bhoikar	90
13	Social Identity: A human Right of Dalit	Dr. Milind Sawai	97
14	The Dimensions of Dalit, Adivasi human rights	Prof. Ramesh Somkuvar	101
15	Discrimination And Human Right Violation in Asia, Africa and Euro American Countries: An Analysis	Dr. Anand P. Bhele	107
16	Devadasi: A System of Forced Prostitution, Devastated the Life Of Dalit And Adivasi Women In India	Dr.chetana D.sawai	124

PRINCIPAL I/c.
D. Ambedkar College of
Social Work, Waruna

HUMAN RIGHTS OF DALIT AND ADIVASI

■ DR. VUAYATA M. VITANKAR
Dr. Ambedkar College of social work, wardha

Marginalized groups refer to those categories of people in a society who remain in a state of deprivation and subjugation for centuries as a result of which they are not able to attain a position of parity with the other sections of society in contemporary times. Denied of their equal share in the social, economic and political rights, privileges and resources of the country for obvious reasons over the years, such groups continue to remain in a vulnerable position even after country gains independence and marches ahead on the path of progress and development. In India, for instance, such groups of people included the vulnerable sections of the society like dalits, Adivasis, women, minorities, unorganized workers etc. The discourse of human rights for such group of people differs from the discourse of human rights for other sections of society for at least two reasons. First, owing to their long drawn social, economic and political deprivation, these groups become some sort of marginalized lot in the society in comparison to the mainstream sections as result of which the notions, standards and exercise of the general human rights do not remain valid and meaningful for such group. Second, each of the marginalized group carries certain distinct physiological, social, economic, cultural, religious and related traits which distinguish them from the rest of the people in society whose obvious result is that the norms of human rights for letter could not be applied uniformly to the former. Hence, a discussion on the issue of the human rights of the marginalized groups becomes an exercise in diagnosing the ills and evaluating the remedies in action for the time being with a view to evolve a holistic perspective on the human rights of these groups.

Dalits :

Dalits or the scheduled castes have been the largest marginalized section of the Indian society, indeed, cast has remained as one of the predominant paradigms of the Indian social system, emerging out as perverted off-shoot of the classical and puritan varna-system of the ancient times. It has introduced a variety of cleavages in the Indian society which in the course of time evolved out to be the most cruel and

inhuman traits of glorious India civilization. For the last many centuries, the Indian society is fragmented into hundreds of castes and sub-castes neatly ordered into a hierarchical pyramidal form. Broadly, there are distinct levels of hierarchy in the caste system which can be discerned.

A. The so-called forward castes people occupying not only the superior echelon of the social hierarchy but also the power, privileges and false ego.

B. The middle order of the caste system consists of those people who own a part of the parameters of position and distinguished by their profession and vocational acumen. This category of people is generally termed as other backward castes (OBCs)

C. The lowest rung of the social order is occupied by the people who have neither social status nor economic powers and properties. Known as dalits in the contemporary political discourses and badly bereft of necessary resources and rights, these people have been suffering from various despised social stigmas like slavery, indenture and the curse of untouchability.

Adivasis:-

In the discourses on human rights, Adivasis or tribals stand out prominently as a community owing to their unique cultural traits and inhabitation. Etymologically they are referred to as a group of people, families clans or communities who share social, economic, political etc. ties and often a common ancestor and who usually have a common culture, dialect and a leader. (Cambridge 21st century Dictionary) However, the point that has emerged as the nucleus of the debate on the issues of the human rights of the adivasis is the unfettered traditional rights of these people in forest and the erosion of this right has been the hallmark of the most of the tribal movements in both pre and post independent India (Singh, 1985, 107)

Demographic profile of Adivasis in India :-

The demographic profile of Adivasis in India presents a sporadic picture having both numeric as well as spatial variations, with a total population of around 6.76 crore (8.08% of the total population) according to 2001 census, the highest number of adivasis are found in Madhya Pradesh (1.5 crore) followed by Maharashtra (0.73 crore) Orissa (0.70 crore) etc. The position of state, in terms of percentage of the scheduled tribes to their total population is as follows, Mizoram 94.75% Nagal. 87.7% Meghalaya 85.53% and Arunachal Pradesh 63%

Dalit Adivasi Human Rights

tribal development in the areas dominated by them. Even till date, the tribal sub-plan continues to be the mainstay of the development policies of the government. In addition to this, the other initiatives for the tribal development included various specific tribal development projects. Setting up of tribal research institutes, Tribal cooperative marketing Development federations and financial assistance for minor forest produced operations. These policies and programmes have, however, not been found to achieve the desired results to large extent.

Concluding Observations :-

The idea of the human rights of the marginalized sections of society has come to occupy a sort of centre stage in the contemporary discourses on human rights. The uniqueness of the notion of marginalized sections of society and their human rights lies in the denial of such rights to these people for many centuries. Ostensibly for extraneous and repressive motivations of the dominant sections of the society. However, with the deep rooting of democratic ethos and emergence of some kind of accommodate active spirit amongst the hitherto dominating classes, the human rights of the marginalized sections of society have come to signify a new dawn in the empowerment of the marginalized sections of society by way of providing for certain specific human rights for them.

Reference:-

1. Kumar suresh singh, Tribal society in India, Delhi, manohar 1985
2. V.T. patil, Human right; Tribal millennium vision; New Delhi- Authorspress2001
3. Raghu rai; Human Right; Un Initiatives, New Delhi - Authorspress2001
4. M.V. pylec-Indias constitution, New Delhi, s.chand and co.2001
5. M.A.khan, Human Right and the Dalits; New Delhi; Uppal; 1995
6. Kumar pandey rajendra; Human Right of marginalized group: dalits, Adivasis, woman, minorities and unorganized workers. Delhi; 2017

Dr. Arun...
Social Work, ...
Principal, ...

Principal, ...
Social Work, ...

LABOUR PROVISIONS BENEFITING TO WOMEN IN INDIA - A HUMAN RIGHTS PREVIEW

■ MRS. VRUSHALI NITIN THORAT

Introduction :

An independent labour system for India is the outcome of the thoughts of national freedom strugglers, debates of the constituent leaders, and get strengths from the constitutional provisions with international conventions and recommendations. These labour provisions are bound not to cross binding restrictions made under united nations charter. Basically as we have seen the labour provisions are nothing but legal safeguards available for imparting justice whenever human beings are earn money for daily needs it should be protected with labour provisions, so indirect responsibility vested on the authority that not to bias any sex for completing their needs whether in form of money or otherwise. Men and women both having equal space in the eyes of the law and protection of their human rights, constitutional rights are the basic responsibility of every legal system.

The human rights concepts not new to the society but its various angles are not known to the every human being. The human rights means all those concepts related to the human beings right from his birth to the death and essential for his existence should be protected. Vary strangely we seen here that the other is human being should recognise in united nations charter and other should follow it, it means today in society human beings are not accept other as human being and deed with them as animals here the legal system should bound to check those incidences and penalise the wrong doers, as per list of the human rights right to work with equal money is protected under the labour laws.

Constitution of India -

According to the report of the united nations published in 1980- "women constitute half of the world population, perform nearly two-thirds of the work hours, receives one tenth of the world income and own less than one hundred per cent of world's property. With these words the constitution of the India, 1950 has certain provisions relating to the women in every sphere of the life. In the view of the supreme court as observed in Madhu Krishnan v. State of Bihar, women form half of the Indian population. Women have always been discriminated

PRINCIPAL
Dr. Arun...
Social Work
Principal, ...

Among other issues that cause concern to the human right of the adivasis are poverty, indebtedness and unemployment. Bereft of the ownership over land and forests, the adivasis lost their means of livelihood and were forced into poverty in course of time. Due to their frequent need for money in adverse times and famines, the adivasis were compelled to borrow money from the unscrupulous moneylenders. The transformation of subsistence agriculture into a cash crop economy also led to their indebtedness, as the adivasis become more and more dependent on the market for their food requirements. Above all Industrialization has not been of much help to these people because, although, new job opportunities were created, the native people could not fit themselves into these jobs due to the lack of necessary skills and education (sinha:2002,259)in the face of these bottlenecks in the human right of the adivasis, the pursuits of both the governmental and the non-governmental organizations should not only be restore the traditional rights of these people but also to modernize them in such a way that they are not cut from their roots.

Policies and programmes for the Development of Adivasis:-

In the past independence times, there existed a wide gap among the scholars and officials regarding the development strategy to be adopted for the adivasis. The main reason for the divide was that the tribal development would have required a very delicate balance between the economic growth and d have required a very delicate balance between the protection and prosperity of the tribals on the one hand and the ecological systems of the people on the other. The Two broad policy formulations were suggested on the issue one, schemes of national park, total non-interference in the tribal areas by the governments. As advanced by v. Elwin and the other the scheme of G.S. Ghurye calling for complete assimilation of tribals with the rest of the people in the national mainstream. In this regard the final word came from pandit Jawaharlal Nehru who called for a development strategy for the tribals with the emphasis on development along the lines of their own genius with respect for their rights in and forest (Oomen;1998:77)

Later on, the successive five year plans became the basic policy document containing the policies and programmes for the tribal development. Within the overall development plan . The component of tribal development plan was introduced to accommodate the special needs of the

Dr. Ambedkar College of Social Work, Warangal
PRINCIPAL

The spatial distribution of the adivasis shows a strong tendency among these groups to cluster and concentrate in the hilly, forested and the geographically inaccessible tract of the country. On the map of India thus, there is a clustering of Adivasis in the north-Eastern part of the country and also in the central eastern zone comprising of Madhya Pradesh, chhatsgarh, maharashtra, Orissa and Jharkhand.

Issues in Human Rights of the Adivasis :-

A distinct feature of the life to the Adivasis has been their aloofness from the so-called plain or modernized people which afforded the former the right to preserve their ethnic-cultural characteristics to carry on with their traditional social-economic and political formations and to share a symbiotic relationship with the natural environment, particularly the forests. However, with the establishment and consolidation of the colonial rule in the country, the adivasis were sought to be politically, Economically and administratively integrated with the rest of the society. This integration resulted not only the disturbance of the quite and autonomous life-style of the adivasi people but also introduced the perennial problems of the so-called modern people like poverty and indebtedness unemployment and exploitation into the life of the tribals. These problems led to the erosion of the traditional life style of the adivasi communities.

The starting point to analyze the issues in the human rights of the adivasis is the notion of land alienation owing to the factors like opening up of the tribal areas and their acquisition by the government and other institutions for the purposes of communication and development. Coupled with the lacunae in the land laws, the native people lost their prized possession resulting into land alienation. Moreover, the modern system of the adivasis and led to the infiltration of Non-tribals in the tribal regions.

Another significant issue in the realm of the human rights of the adivasis is the symbiotic relationship with the forests. Traditionally, the forests have been along with the land, the basis of sustenance and prosperity of the tribal people. Gradually, with the government taking up the management of the forests as the natural resources, there has come up a constant tension between the adivasis and the government. It has been of little concern to the government that the forests are central to the social customs and rituals of the adivasis.

2018-19

List of Research Paper and Books

2018-19

Books and Chapters in edited volumes / Book Published and papers in National / international Conference Proceeding perTeaching during the years.

Sr. No	Faculty	Title of Paper	ISBN No.
1	Dr. P.L. Wankhede	Farmers suicide and its impact	978-81-934270-5-7
2	Dr. Anandprakash Bhele	शेतकरी आत्महत्या घोरण,कारणे व परिणाम	978-81-934270-5-7
3	Dr. Minakshi Kubde	महाराष्ट्रातील कृषिप्रगती व अडचणी	978-81-934270-5-7
4	Dr. Madhuri Zade	शेतकऱ्यांच्या आत्महत्या सामाजिक व आर्थिकप्रश्न	978-81-934270-5-7
5	Dr. Sunita Bhoikar	विदर्भातील शेतकऱ्यांचा आत्महत्या व उपायोजना	978-81-934270-5-7

PRINCIPAL VC.
Dr. Ambedkar College of
Social Work, Wardha

Scanned with CamScanner

**FARMERS IN INDIA : CONCERNS
AND SOLUTIONS**

By
DR. RAJSHREE MESHAM
DR. R. R. SOMKUWAR
DR. PRANALI PATIL
Editor in Chief

COLLEGE OF SOCIAL WORK, KAMPTEE
Old Court Building, Lala Oli, Kamptee, Nagpur

PRINCIPAL I/c.
Dr. Ambedkar College of
Social Work, Wardha

Farmers in India : Concerns and Solutions

Published By:
College of Social Work, Kamptee
Old Court Building, Lala Oli, Kamptee
Phone : (O) 07109282759
Email : principal.cswkamptee@gmail.com

Publisher & Distributor :
Sivali Publications
25, Lane 8, Vishwakarma Nagar,
NAGPUR-440027
Email: shashibhowate@gmail.com
(M) 9881712149

First Edition: 2018

ISBN: 978-81-934270-5-7
©2018, Editor in Chief

Composing:
Sivali Graphic Nagpur
(M)-09881712149

Printing:
Vansh Creation, Nagpur

Price: Rs. 700/-

- All rights reserved. No part of this publication should be reproduced, stored in retrieval system, or transmitted in any form or by any means: electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without the prior written permission of the editor in chief and the publisher.

This book has been published in good faith that the material provided by authors is original. Every effort is made to ensure accuracy of material, but the publisher and the printer will not be held responsible for any inadvertent errors. In case of any dispute, all legal matters are to be settled under Nagpur jurisdiction only.

PRINCIPAL I/c.
Dr. Ambedkar College of
Social Work, Warana

Scanned with CamScanner

**FARMERS IN INDIA : CONCERNS
AND SOLUTIONS**

By

DR. RAJSHREE MESHAM

DR. R. R. SOMKUWAR

DR. PRANALI PATIL

Editor in Chief

COLLEGE OF SOCIAL WORK, KAMPTEE

Old Court Building, Lala Oli, Kamptee, Nagpur

Scanned with CamScanner

EX 67

INDEX

1	Farmers in India	Dr. Pranali K. Patil	1	23
2	Promoting Indian Agriculture and Resolving Problems Through Social Work Intervention	Dr. R. R. Somkuwar	14	24
3	Crucial Issues of Indian Farmers: In Quest of Solutions	Dr. Vijay J. Shingnapure	21	25
4	Status of Widows of the Farmers Who Have Committed Suicide in India	Priya K. Patil	26	26
5	Understanding Outcome and Status of Agriculture Policy	Nishant Mate	35	27
6	Organic Farming in India: Challenges and Prospects	Dr. R. M. Patel	42	28
7	Farmers' Suicide in India: A Myth or Reality	Dr. J. R. Mahanty	50	29
8	Farmers Suicide and Its Impact	Dr. M.N. Parmar	56	30
9	Climate Change and Agriculture In Gujarat: Challenges, Prospects and Suggestions	N. D. Vasava	61	31
10	Marginal Farmers in Vidharbha Region: Opportunities & Challenges	Dr. Vinay V. Dhongle	66	32
11	Historical inputs From Five Year Plans on Agricultural Sector	Dr. Vandana M. Ingle	73	33
12	Sustainable Development a Solution for Farmer's Suicide	Madhavi Peddada	79	34
13	Agrarian Crises and Challenges	Dr. Rajeev P. Chauhan	86	35
14	Agricultural Policy and its Impact on Pardi Farmers	Abhay R. Shiende	94	36
15	Agrarian Crises, and the Challenges with Health	Sonali R. Khandekar	102	37
16	Psycho-Social Aspect of Farmers Suicide Widows and Social Work Intervention	Dr. Seema Lobo	113	38
17	Gender inequality in Agriculture Sector in Maharashtra	M. M. Meshram	118	39
18	Farmers Suicide: Reasons and Remedies	Ranjana H. Ade	125	40
19	Problems of Farmers in an Agrarian Economy	Sulok B. Raghuvanshi	130	41
20	Farmers in India: Concerns and Solutions	Ratndip B. Gangale	137	42
21	Farmer Suicide in India	Harshna R. Sonkusare	145	43
22	Government Programme: Digital Empowerment of Farmers	Kalpna S. Mukunde	150	44

ISBN !

PRINCIPAL I/c.
Dr. Ambedkar College of
Social Work, Wardna

23	Performance of Women in Indian Agriculture	Dr. Vinod G. Gajghate	157
24	Multipronged Agricultural Strategy Need of the Hour	Dr. N. N. Daware	162
25	Agriculture Productivity in Vidarbha	Dr. Kavita P. Kanholkar	167
26	Agrarian Crisis : Causes and Remedies	Vijay S. Ganvir	174
27	Agriculture in Vidarbha : Performance And Problem Areas	Kavita N. Badwaik	181
28	Magnitude and Etiology Behind Farmers Suicide in India	Dr. Sanjoo C. Utpure Dr. Jyoti S. Khare Utpure	186
29	शेतकरी कुटुंबाच्या शैक्षणिक समस्या व उपाययोजना	डॉ. राजश्री मेश्राम	१९३
30	शासनाचे धोरण: शेतकऱ्यांच्या वाढत्या आत्महत्या	डॉ. सविता भा. चिवंडे	204
31	शेतकरी आत्महत्या व मानवी अधिकार एक दृष्टिक्षेप	मनीष प्रभाकरराव मुडे	213
32	शेतकरी आत्महत्या व शासनाची जबाबदारी	डॉ. चंद्र के. पोपटकर	220
33	शेतकरी आत्महत्या : कारणे, धोरण, परिणाम व उपाययोजना	डॉ. आनंद प्रकाश भेले	226
34	ग्रामीण शेती विकासात आधुनिक तंत्रज्ञानाचा सहभाग	नरेश यादवराव पेंदाम	236
35	शेती विकास आणि शेतकऱ्यांच्या आत्महत्या व उपाय	वंसत भाऊराव राठोड	246
36	विदर्भातील कृषी उत्पादन व उद्योग	रेखा ला. मेश्राम	252
37	वैदर्भिय अल्पभूधारक शेतकऱ्यांच्या समस्या व त्यांचे निर्मूलन	सतिश ढोके	258
38	लिंगभाव आणि स्त्री शेतकऱ्यांच्या समस्या	क्रिष्णा पासवान	263
39	पारधी जमातीतील शेतकऱ्यांची स्थिती व आव्हाने	डॉ. प्रल्हाद एस. धोटे	268
40	भारतीय कृषी व्यवस्थेतील महिलांची स्थिती	प्रविण दि. मुधोळकर	271
41	विदर्भातील शेतीची स्थिती आणि समस्या	डॉ. दयानंद ऊ. राजत	279
42	भारतीय शेतकऱ्यांच्या सामाजिक समस्या	डॉ. प्रकाश सु. सोनक	284
✓ 43	महाराष्ट्रातील कृषी प्रगती व अडचणी	डॉ. मिनाक्षी एन. कुबडे	291
44	भारतीय कृषी अर्थव्यवस्थेत डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांचे योगदान व आधुनिक कृषीव्यवस्था	डॉ. एच. यू. पेटकर	295
45	विदर्भातील शेतकऱ्यांच्या समस्या सरकारी योजना व तरतूदी एक दृष्टिक्षेप	डॉ. ललीता ई. पून्य्या	303
46	डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर : शेती आणि शेतकरी	शशिकांत व्ही. डांगे	310
47	प्रकल्पग्रस्त शेतकरी व समस्या	मनोज ह. होले	315
48	सॅन्ड्रिय शेती : शेतकऱ्यांच्या उत्थानाचा जाहीरनामा	डॉ. बाबा शंभरकर	323
49	शासन धोरणे आणि शेतीकरिता कार्यक्रम	प्रज्ञा प्र. पाटील	328
50	शेतकऱ्यांच्या आत्महत्या कारणे आणि उपाय	महेंद्र अ. पखाले	334
51	विदर्भातील शेतकरी आणि आत्महत्या	डॉ. सी.पी. साखरवाडे	342
52	महाराष्ट्रातील शेतकरी आत्महत्या आणि उपाययोजना	शैलेश डी. बलकी	346

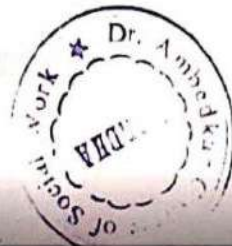
PRINCIPAL I/c.
Dr. Ambedkar College of
Social Work, Wardna

53	भारतातील शेतकऱ्यांच्या विकासात्मक अडथडे व उपाय योजना	प्रशांत एन. शंभरकर	352	80	शेतकरी आत्महत्या
54	शेतकरी विकासामध्ये एकात्मिक पाणलोट विकास व्यवस्थापन	डॉ. लोकेश बी. नंदेश्वर	361	81	भारतीय शेतकरी आर्थिक
55	आत्महत्याग्रस्त शेतकऱ्यांच्या विधवांच्या समस्या	स्वाती एम. उगेगुणे	372	82	शेतकरी आत्महत्या
56	आधुनिक काळातील भारतीय कृषी अर्थव्यवस्थेचा इतिहास	डॉ. रत्नापल एम. डोहणे	380	83	शेतकरी आत्महत्या
57	आत्महत्याग्रस्त शेतकऱ्यांच्या विधवांची स्थिती	कु. उषा सु. खडगे	384	84	भारतीय शेतकरी
58	भारतीय कृषीपुढील प्रमुख समस्या आणि उपाय	मुरलीधर एम. नाकडे	391	85	भारतीय शेतकरी
59	विदर्भातील शेतकऱ्यांच्या आत्महत्या: पाणी व्यवस्थापन	सुहास उ. चापमारे	397	86	कृषी मंडळ
60	शेती सदर्भात शासनाची धोरणे	के. व्ही. निंबाते	402	87	भारतीय शेतकरी
61	महात्मा जोतीबा फुलेंचा शेतकऱ्यांचा असुड आणि शेतकऱ्यांची आजची स्थिती	सतिशकुमार प. भवड	408	88	शेतकऱ्यांच्या समस्या
62	भारतीय कृषी उद्योगावरील परिणाम व समस्या	डॉ. साधना वि. मोंदेकर	413	89	शेतकऱ्यांच्या आत्महत्या
63	शेतकऱ्यांच्या आत्महत्या : शेतकरी चळवळी	डॉ. अरविंद बा. पोंगडे	418	90	शेतकऱ्यांच्या समस्या
64	भारतीय शेतीची कामगिरी आणि सद्यस्थिती एक दृष्टीक्षेप	डॉ. होमराज टी. राठोड	425	91	भारतीय शेतकरी
65	शेतकऱ्यांच्या आत्महत्या - सामाजिक व आर्थिक प्रश्न	डॉ. माधुरी एच. घ्राडे	431	92	भारतीय शेतकरी
66	आत्महत्याग्रस्त शेतकऱ्यांची कौटुंबाची व सामाजिक स्थिती : समाजकार्य हस्तक्षेप	राहुल जी. गोंडाने	440	93	शेतकरी
67	वर्तमान काळातील शेतकऱ्यांच्या समस्या व उपाय	विद्या के. पैसारे	448	94	भारतीय शेतकरी
68	भारतीय शेती - आव्हाने व उपाय योजना	डॉ. जयमाला लाडे	453	95	शेतकऱ्यांच्या समस्या
69	गोमीखुर्द प्रकल्प प्रभावीत शेतकऱ्यांचे प्रश्न	डॉ. अजय के. मेश्राम	463	96	भारतीय शेतकरी
70	शेतकरी आत्महत्या चिंतन	बळीराम मा. भांगे	467	97	भारतीय शेतकरी
71	ग्रामीण भारतातील शेती : ग्रामगीता	डॉ. प्रशांत रा. देशमुख	472	98	शेतकऱ्यांच्या समस्या
72	विदर्भातील शेतकऱ्यांच्या आत्महत्या, कारणे व उपाय योजना	डॉ. सूनिता भोईकर	477	99	शेतकऱ्यांच्या समस्या
73	डिजिटल इंडिया आणि शेतकरी	चंदु आर पाटील	484	100	शेतकऱ्यांच्या समस्या
74	शेतकऱ्यांच्या आत्महत्येची कारणे आणि उपाय	बाळकृष्ण का. रामटेके	489	101	शेतकऱ्यांच्या समस्या
75	शेतकरी आत्महत्या : योग व प्राणायाम एक माध्यम	कुमुद व्ही. चारमोडे	495	102	भारतीय शेतकरी
76	भारतीय शेती - इतिहास, झालेले परिवर्तन आणि काळाची गरज	सचिन त्रि. हुंगे	503	103	शेतकरी आत्महत्या
77	भारतीय शेती अवस्था आणि समस्या	आर. बी. गुरीले	508	104	शेतकऱ्यांच्या समस्या
78	महाराष्ट्र शासनाचे कृषीसंबंधीत धोरण : उपाययोजना	संगिता टी. पाठराबे	512	105	शेतकऱ्यांच्या समस्या
79	शेतकऱ्यांच्या आत्महत्या : व्यावसायिक समाजकार्यसमोरील आव्हान	डॉ. नल्लिनी एम. भगत	519	106	शेतकऱ्यांच्या समस्या
				107	ग्रामीण अर्थव्यवस्था
				108	कालमुसगात मजूर
				109	भारतातील शेतकरी

PRINCIPAL I/c.
Dr. Ambedkar College of
Social Work, Wardha

80	शेतकरी आत्महत्या: कारणमिमांसा	वैशाली एस पाटील	525
81	भारतीय शेती आणि समस्या	सुधाकर माटे	529
82	शेतकरी आत्महत्या उपाययोजना	रागिणी मोटघरे	537
83	शेतकरी आत्महत्या व उपाय योजना	डॉ. रविंद्र आर. सहारे	541
84	भारतातील शेतकरी आत्महत्यांची कारणमिमांसा व उपाय	डॉ. रंजना एस लांजेवार	547
85	भारतीय शेतीच्या समस्या व उपाय	डॉ. नरेश एस. कोलते	553
86	कृषी संकटे आणि आव्हाने	Dr. Ilyas. G. Beparl	556
87	महाराष्ट्राची कृषी परिस्थिती व उपाय	के. आर. पोटटुळे	562
88	शेतकऱ्यांच्या समस्या, कारणे आणि उपाय	डॉ. संतोष मेंढेकर	566
89	शेतकऱ्यांचे आंदोलन व मूल्यमापन	कमलेश मानकर	570
90	शेतकऱ्यांच्या समस्या सोडविण्यात शेतकरी चळवळीचे योगदान	विशाखा के. मानकर	579
91	भारतीय शेतीची सद्यस्थिती व समस्या	डॉ. मनोज श्री. पवार	583
92	भारतीय शेती : समस्या आणि उपाय	अंकोश भा. चवरे	587
93	शेतकरी समस्या : आता चर्चा नको उपाय हवेत	दिव्या तु. कोरडे रिया गी. सहारे करण देशमुख	594
94	भारत : खरचं कृषीप्रधान ?	जयेश अ. पाटील धनश्री अ. ठाकरे करण देशमुख	599
95	शेतकऱ्यांन पुढील प्रश्न व उपाय	डॉ. राजेंद्र या. बारसागडे	602
96	भारतीय शेती क्षेत्रामधील सिंचनाची आवश्यकता व उपाययोजना	डॉ. लक्ष्मीकांत चोपकर	608
97	आत्महत्या प्रतिबंध : उपाय	विलास वि. धबाले	615
98	विदर्भातील शेतीची स्थिती आणि शेतकरी आत्महत्या	राजु दि. भोंगाडे	619
99	वैदर्भिय शेतकऱ्यांच्या आत्महत्या - एक वास्तविकता	डॉ. धनराज चौखुंडे	628
100	शेतीतील जोखीमीचे व्यवस्थापन काळाची गरज	डॉ. वर्षा गगणे	634
101	वैदर्भिय शेतकऱ्यांच्या आत्महत्या	डॉ. कैलाश फुलमाळी	642
102	आत्महत्याग्रस्त शेतकरी विधवांच्या कौटुंबिक समस्या	लता म. गभने डॉ. शुभांगी कि. डांगे	651
103	शेतकरी जीवनाची व्यथा : एक आकलन	डॉ. अनिल बोपचे	660
104	वैदर्भिय शेतकऱ्यांच्या आत्महत्या व प्रमाण	प्रमोद ह. पौनिकर	664
105	शेतकऱ्यांची दशा आणि दिशा	डॉ. सतिश फोपसे	669
106	शेतकऱ्यांच्या आत्महत्या- एक आढावा	डॉ. मंगला कडवे	676
107	ग्रामिण अर्धव्यवस्था	धनंजय इंगोले	680
108	कालमुसंगत सर्वोर्धित शेतीचे सगुणा राईस टेक्निक	विजय एम. पुबळे	688
109	भारतातील शेतकऱ्यांच्या आत्महत्यांना जबाबदार घटक	सिध्दार्थ बी.टेंभूर्णे	694

PRINCIPAL i/c.
Dr. Ambedkar College of
Social Work, Wardha

110	विदर्भातील शेतकरी व त्यांच्यापुढील आव्हाने व उपाय	विकास एन. अडयाळकर	698
111	शेतकऱ्यांसाठी शासनाचे धोरण योजना	तक्षशिला मोटघरे	704
112	भारतातील शेतकरी : समस्या आणि उपाय	डॉ. साधना डी. गागडे	709
113	शेतकऱ्यांची आत्महत्या : एक ज्वलंत समस्या	डॉ. अतुल म. महाजन	717
114	भारतीय ग्रामीण विकासात शेतीची स्थिती	राजु के. माटे	723
115	बिटी कपाशीवर गुलाबी बोंडअळीचा प्रादुर्भाव- कारणे व उपाय	रुपाली रा. देगमुख	728
116	शेतकऱ्यांच्या आत्महत्या : कारणे आणि उपाययोजना	डॉ. प्रविण के. कोहले	730
117	महाराष्ट्र शासनाच्या कृषी कर्जमाफी व शेतकऱ्यांची स्थिती	मनोज चं. कोवे किरणकुमार मनुरे	735
118	बद्वारपुर इंडस्ट्रीयल लिमिटेडच्या प्रदुषणाचा शेतीवर परिणाम	सागर वि. नागोसे किरणकुमार मनुरे	746
119	विदर्भातील शेती आणि उत्पादने	क्रांती नं. मुनेश्वर	752
120	विदर्भातील शेतकऱ्यांच्या आत्महत्यांच्या शेतकरी समुदायावर झालेला प्रभाव व शासकीय धोरण	डॉ. सारला धाबेकर (रणदिवे)	758
121	भारतीय शेतीपुढील आव्हाने	रोशन तु. गजबे	764
122	किसानोंकी प्रमुख कृषि योजनाएँ	ज्योती नाफतोडे	767
123	किसान आत्महत्या विश्लेषण	नंदकिशोर भगत	773
124	कृषि संकट व प्रवासन	संजीव कुमार	777
125	राष्ट्रीय किसान निती एवं आवश्यकताएँ	डॉ. अशोक रा. सलामे	783
126	किसानों की आत्महत्या : समस्या और समाधान	जयंत म. धूल डॉ. राजश्री मेश्राम	789
127	परियोजना पिडीत भुधारक व पुर्नवास और पुर्नस्थापना निती	ओमप्रकाश डी. कश्यप	797
128	देग के किसानों की ज्वलंत समस्याएँ और आत्महत्या	पौर्णिमा ह. रहांगडाले	803
129	The Plight of Widows of Farmers in India	Dipratna Raut	807
130	Prevalence and Reasons of Farmers Suicides	Prashant K. Jambhule	814
131	Development of Agricultural in India	Dr. Vijay R. Bhangre	819
132	Farmers' Suicide in Vidarbha Region: A Myth	Dr. Kalpana Jamgade	823
133	Exploring Livelihood in Distressed Vidarbha, India	Dr. Vijaykumar Tupe	830
134	Indian Agriculture Performance and Problem	Dr. Ajay Kumar S. Mohobansi	837
135	Indian Farmers : Issues and Solutions	Mukul Zade, Mayur Misalkar Pranay Chaudhari Karan Deshmukh	841
136	Farmer's Issues and Solution	Pratiksha Makasare Harsh Mandhani Karan Deshmukh	847

Introduction:

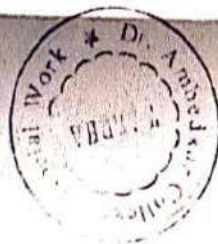
Agriculture is the main source of food and raw material for the Indian economy. It is considered the backbone of the Indian economy. The total income of the farmer is about 10% of the total income of the country. The output of the agriculture production is about 10% of the total output of the country. The main crops of the agriculture production are wheat, rice, sugarcane, and oilseeds.

In spite of the fact that the agriculture production is the main source of food and raw material for the Indian economy, it is still facing many problems. The main problems are the low productivity, the high cost of production, and the low price of the agricultural products. Along with these problems, the farmer is also facing the problem of the low income.

Agriculture Performance

Among the various agricultural products, the main crops are wheat, rice, sugarcane, and oilseeds. The production of these crops is increasing steadily. The total production of the agriculture production is about 10% of the total output of the country. The main crops of the agriculture production are wheat, rice, sugarcane, and oilseeds.

Assit. Professor

PRINCIPAL I/c.
Dr. Ambedkar College of
Social Work, Wardha

**शेतकरी आत्महत्या : कारणे, धोरण, परिणाम व
उपाययोजना**

■ डॉ. आनंद प्रकाश भेले

७५% भारतीय जनता शेतीवर आधारीत आहे. हाक्रीकांतीनंतर देशाला अन्नधान्याचा बाबतीत स्वयंपूर्ण केले. तरीही शेकडो लोक उपामर्यादेत शेतकऱ्यांच्या आत्महत्या वाढत आहे. हा कृत्रिम नर हत्याच होय. येथील उद्योगपती अरबो कोटींची लूट करतात, देशाला फसवतात, नादार करून ओरड होत नाही, भाववाद होण्याची, शेअरमार्केट कमी होण्याची अर्थतजोरीवर बोझा होण्याची भाषा सरकार करीत नाही. पण शेतीधोरणाचा विचार सरकारी तजोरी वर भार येत आहे असे सांगितले जाते. महागाई वाढणार हे जाते. याचाच अर्थ शेतकरी कधीही सरकारसाठी महत्वाचा नव्हता. व दिसते. जे शेतकरी जीवंत आहे कारण मरता येत नाही म्हणून. जीवंत आहून चांगले आहेत असे नव्हे. ज्यांनी आत्महत्या केल्यात त्यांच्या कुटुंबाचा आहे हे घरात जाऊन सरकारने व उद्योजकांनी बघावे त्यानंतरच ते माणसे किड्यांचे जीवन जगतात हे ठरवावे. आज समृद्धी महामार्ग तयार होत शेतकऱ्यांच्या समृद्धीचा विचार मात्र होतच नाही. हे लोक व शासनाच्या हीच संवेदनशिलता या लेखाच्या माध्यमातून निर्माण करण्याचा प्रयत्न

भारत हा कृषी प्रधान देश आहे. या देशाचा व्यवसाय प्रामुख्याने कृषी देशातील जास्तीत जास्त जनता ग्रामीण भागात राहात. प्रामुख्याने कृषी व्यवसाय व रोजगार करून स्वतःचा व कुटुंबाचा उदरनिर्वाह करतात. तसेच आर्थिक विकासाचा कणा हा कृषीच आहे.

भारताच्या एकूण रोजगाराच्या ५८% रोजगार शेतीतून मिळत अजूनही दारिद्र्य रेषेखालील ७५% जनता आपला उदरनिर्वाह फक्त भारतात कर्ज आणि मालमत्ता यांचे प्रमाण शेतकऱ्यांच्या बाबतीत आहे. शेती खेरीज इतर कामासाठी त्याला कर्ज मिळत नाही आणि

■ सहाय्यक प्राध्यापक डॉ. आंबेडकर कॉलेज ऑफ सोशल वर्क, वर्धा

PRINCIPAL I/c.
Dr. Ambedkar College of
Social Work, Wardha

महामार्ग, धोरण, परिणाम

डॉ. आनंद प्र...

आहे. हरिक्रांतीनंतर शेतकरी शेतकडे लोक उपासमाने... नर हत्याच होय. येथील फसवतात, नादार करण... कमी होण्याची अडचण... पण शेतीधोरणाचा विचार... जाते. महागाई वाढणार हे... महत्वाचा नक्कलता. व... नाही म्हणून. जीवंत आहेत... त्यांच्या कुटुंबाची... त्यांनंतरच ते माणसे... महामार्ग तयार होत आहे... हे लोक व शासनाच्या... करण्याचा प्रयत्न होत...

शेक शेतकरी त्याचे एकूण उत्पन्न काढते वेळी महागाई अंतर्भूत... आधीच कमी आधारभूत किंमत धरून उत्पन्न काढले जाते.

उत्पन्न ४ पट, दुग्ध उत्पादन ६ पट, मत्स्य उत्पादन ९ पट, ... शेतीचा वाटा राष्ट्रीय उत्पन्नात कमी दाखविला जात... इतका आहे. (तिवारी, लोकमत, २००५) (मुळीक...)

खाजगीकरण उदारीकरण व जागतिकीकरण... पुरस्कार मोठ्या प्रमाणात करण्यात आला. कृषी... रासायनिक खते, औषधी व जैविक बियाणे विशेषत B.T. ... वापरही वाढला. त्यामुळे शेतीचे उत्पन्न वाढले पण... इतर देशांच्या तुलनेत भारतात दहशेवटी वाढ ही कमीच... उत्पादकता दिसून येईल. अमेरिका प्रति... इंडोनेशिया ११००, इस्त्रालय १७००, ११००, ब्राझील १२५०... मार्च २००६) यावरून जगाच्या तुलनेत भारत किती...

सरकारचा दृष्टीकोण तपासला असता आणखी एक... पंचवार्षिक योजनेंतर्गत योजना आयोगाकडून... इतर क्षेत्रापेक्षा फारच कमी होती. पुढील आकडेवारीवरून... दुर्लक्ष लक्षात येईल.

व्यवसाय	एकूण तरतुद	शेतीसंबंधी तरतुद	एकूण तरतुदीशी प्रमाण
१९५१-५६	२३७८	३५४	१४.८
१९५६-६१	४५००	५०१	११.३
१९६१-६६	८४७७	१०८९	२.७
१९६६-६९	६६२५	११६०	१६.७
१९६६-७४	१५७७९	२३२०	१४.९
१९७४-७९	३९४२६	४८६५	१२.३
१९८०-८५	१६५००	५६९५	५.८
१९८५-९०	१८००००	१०५२५	५.९
१९९०-९७	४३४१००	२२४६५	५.२

PRINCIPAL I/c.
Dr. Ambedkar College of
Social Work, Wardha

नववी	१९९७-२००२	८५९२००	४२४६२
दहावी	२००२-२००७	३१८८९०	२२६६८

वरील आकडेवारीवरून स्पष्ट लक्षात येईल की, कृषीच्या तरतूदी (अर्थ संकल्पात) तरतूद किती खाली आली. (बोक्रे दिवाकर २००८ टाटा इन्स्टिट्यूट ऑफ सोशल सायन्सी, मुंबई यांनी सुध्दा आपल्या मान्य केले आहे. (इ बीड पृ. १३३)

भारतातील कापूस उत्पादकांची सबसीडी बंद करण्यात आली चालू आहे. आस्ट्रेलिया मध्येही ती चालू आहे. तसेच शेतीकरिता कर्ज प्रमाणात होत नाही. आधुनिक शेतीमुळे शेतकरी कर्जाच्या बोझातच राहतो. राष्ट्रीय बँकांनी वलीष्ट केलेली प्रक्रिया व शेतकऱ्यांची नादारीपण यामुळे कर्ज उचलता येत नाही. पर्यायी खाजगी (सावकारी) कर्जे, मोठ्या प्रमाणात त्यातही विना परवानाधारक सावकारांची कर्जे यामुळेही बरेच शेतकऱ्यांना झाली नाही. यामध्ये आणखी एक थरारक सत्य हे की, भारतात एकूण शेतकऱ्यांपैकी १३.९% कर्ज हे सावकारी दरमहा ४ ते ५% व्याजाने अर्थात व्याजकर ४८ ते ६०% यामुळे शेतकरी हा पूर्णतः सावकारी पाशात मानसीकदृष्ट्या खचीकरण सुरु झाले.

अशा शेतकऱ्याचे कर्जाचे प्रमाण आंध्रप्रदेश ८२%, तामिलनाडू पंजाब ६५.३% (भारतीय किसान महासंघ)

शेतकऱ्यांच्या न्हासाला आपसी महत्वाची कारणीभूत बाब म्हणजे अन्य उत्पादनाला योग्य भाव न देणे. कापसाला त्याच्या लागवड खर्चाला २५% कमी भाव मिळतो. कारण किमान भाव १५% महागाई अथवा निर्धारित केला जातो. ही बाब टी हक्क यांनी सुध्दा मान्य केली आहे. (२०१३, पृ. २४७)

भारत सरकारने १९९१ पासून डब्ल्यू टी.ओ. WTO धोरण आणले खऱ्या अर्थाने शेतकऱ्यांच्या स्थितीतील घसरण सुरु झाली. यात शेतकऱ्यांना उत्पादनाचे गणित जमले नाही, कर्जबाजारीपणा, जमिनीचे तुकडे, सिंचनाचा पुरेक व्यवसायाचा न्हास, नगदी पिकाची ओढ, निसर्गाचा असमतोलपणा व व्यापारीकडून शोषण ३० पध्दतीमुळे शेतकरी रसातळाला पोहचला (द्वय २००३). १९७२ मध्ये कापसाला प्रतिकिंटल सोन्याचा (रु.२००) भाव होता कापूस व सोन्याचा भाव यात ६ ते ७ पट फरक आहे. १९९७ मध्ये कापसाचा

Dr. Ambedkar College of Social Work, Wardeo

नववी	१९९७-२००२	८५९२००	४२४६२
दहावी	२००२-२००७	३१८८९०	२२६६८

वरील आकडेवारीवरून स्पष्ट लक्षात येईल की, कृषीच्या तरतूदी (अर्थ संकल्पात) तरतूद किती खाली आली. (बोकले दिवाकर २००८, टाटा इन्स्टिट्यूट ऑफ सोशल सायन्सी, मुंबई यांनी सुध्दा आपल्या मान्य केले आहे. (इ बीड पृ. १३३)

भारतातील कापूस उत्पादकांची सबसीडी बंद करण्यात आली चालू आहे. आस्ट्रेलिया मध्येही ती चालू आहे. तसेच शेतीकरिता कर्जमुक्त प्रमाणात होत नाही. आधुनिक शेतीमुळे शेतकरी कर्जाच्या बोझातच राहतो. राष्ट्रीय बँकांनी क्लिष्ट केलेली प्रक्रिया व शेतकऱ्यांची नादारीपण कर्ज उचलता येत नाही. पर्यायी खाजगी (सावकारी) कर्जे, मोठ्या प्रमाणात त्यातही विना परवानाधारक सावकारांची कर्जे यामुळेही बरेच शेतकऱ्यां झाली नाही. यामध्ये आणखी एक थरारक सत्य हे की, भारतात एक शेतकऱ्यांपैकी १३.९% कर्ज हे सावकारी दरमहा ४ ते ५% व्याजाने व्याजकर ४८ ते ६०% यामुळे शेतकरी हा पूर्णतः सावकारी पागाट मानसीकदृष्ट्या खच्चीकरण सुरु झाले.

अशा शेतकऱ्यांचे कर्जाचे प्रमाण आंध्रप्रदेश ८२%, तामिलनाडू पंजाब ६५.३% (भारतीय किसान महासंघ)

शेतकऱ्यांच्या न्हासाला आपसी महत्वाची कारणीभूत बाब म्हणजे अन्य उत्पादनाला योग्य भाव न देणे. कापसाला त्याच्या लागवड खर्चाच्या २५% कमी भाव मिळतो. कारण किमान भाव १५% महागाई अर्थात निर्धारित केला जातो. ही बाब टी हक्क यांनी सुध्दा मान्य केली आहे. (२०१३, पृ. २४७)

भारत सरकारने १९९१ पासून डब्ल्यू टी.ओ. WTO धोरण खऱ्या अर्थाने शेतकऱ्यांच्या स्थितीतील घसरण सुरु झाली. यात शेतकऱ्यांच्या उत्पादनाचे गणित जमले नाही, कर्जबाजरीपणा, जमिनीचे तुकडे, निष्पत्ती पुरक व्यवसायाचा न्हास, नगदी पिकाची ओढ, निसर्गाचा असमतोल व व्यापारीकडून शोषण ३० पध्दतीमुळे शेतकरी रसातळाला पोहचला (२००३). १९७२ मध्ये कापसाला प्रतिकिटल सोन्याचा (रु.२००) कापूस व सोन्याचा भाव यात ६ ते ७ पट फरक आहे. १९९७ मध्ये

PRINCIPAL I/c.
Dr. Ambedkar College of
Social Work, Wardha

२००४ पर्यंत १७०० वर आला. याच कारणामुळे आंध्रप्रदेशमध्ये शेतकऱ्यांच्या आत्महत्येच्या झाल्या. महाराष्ट्रात एक अधिकार योजनेमुळे आधार होता. पण ६५००. २००१ वर आत्महत्येचे प्रमाण वाढले. केरळ, तामिलनाडू मध्ये ही आत्महत्येची शेतकरी आत्महत्या करू लागला. (जावंधिया विजय २००६, ३१)

आत्महत्येचे वर्तमान स्वरूप :

वर्तमान स्थितीत आत्महत्येचे प्रमाण वाढत आहे. दर दिवसाला सरासरी ४२ आत्महत्येच्या घडतात. यामध्ये महाराष्ट्र दुसऱ्या क्रमांकावर आहे. उत्तरप्रदेश सर्वाधिक आत्महत्येच्या असूनही आत्महत्यांचे प्रमाण २.६% आहे. (नॅशनल क्राईम रेकार्ड). आर.बी.ने गोळा केलेल्या माहितीनुसार महाराष्ट्रात कर्जबाजारी शेतकऱ्यांचे सर्वाधिक म्हणजे ४४५३ आहे. केरळ मध्ये वर्षभरात १५०० हून अधिक आत्महत्याची आत्महत्या होते.

विदर्भामध्येही शेतकऱ्यांच्या आत्महत्येचे प्रमाण वाढत आहे. सद्या महाराष्ट्रात विदर्भ आत्महत्येमध्ये प्रथम स्थानी आहे. देशोन्नती वर्तमान पत्रानुसार २००७ पर्यंतचा आकडा विदर्भात २७७४ होता. दै. लोकमत नुसार हाच आकडा २००७ पर्यंत ३६१६ होता.

वर्ष २००१ ते २००७ चे विवरण खालीलप्रमाणे आहे.

वर्ष	२००१	२००२	२००३	२००४	२००५	२००६	२००७	एकुण
आत्महत्या संख्या	३७८	३९२	३९६	४९४	४६८	४८६	१००९	३६१६

(स्रोत : लोकमत १८ नोव्हें. २००७)

२००७ या एका वर्षात विदर्भात एकूण १२१२ आत्महत्या झाल्या. या आत्महत्येत अमरावती १९१, यवतमाळ ३१३, वर्धा १०७, चंद्रपूर ५१, गडचिरोली १५, नागपूर ४६, गोंदिया ४५, भंडारा ३५, अकोला ९८, वाशिम १५८ व बुलढाण्यामध्ये १४८ आत्महत्या झाल्या होत्या (दै. लोकमत नोव्हें. २००७)

२००६ मध्ये माजी पंतप्रधान डॉ. मनमोहन सिंग यांनी शेतकऱ्यांना मदत किंवा आधार म्हणून ते जेव्हा वर्धा जिल्ह्यातील वायफड या गावाला आले तेव्हा शेतकरी पॅकेजची घोषणा केली. २००६ पासून शेतकरी पॅकेजद्वारे (११० बिलियन रुपये) विदर्भासाठी लागू करून अंमलबजावणी सुरु झाली. (पाटील चंद्र, २०१३, पृ. २८२) त्याही नंतर शेतकरी आत्महत्येचे सत्र विदर्भात चालूच राहिले. २००७ नंतर शेतकरी आत्महत्येची संख्या खालील प्रमाणे.

PRINCIPAL I/c.
Dr. Ambedkar College of
Social Work, Wardha

२००७	२००८	२००९	२०१०	२०११	२०१२
१२४६	१२६८	९१६	७४८	९१८	९१६

(पाटील चंद्र : फार्मर्स सुसाईड २०१३)

अध्ययनाचे उद्देश :

- वास्तविक पाहता २००७ नंतर शेतकऱ्यांना आर्थिक मदत
- कर्जमाफी व काही सहाय्य करण्यात आले. तरीही शेतकऱ्यांचा मुरुरुच का?
- शासकीय धोरणाच्या अंमलबजावणीत काही दोष होते का?
- आर्थिक सहाय्य हीच फक्त रोगाची औषध नाही मुख्य उपाय का नाही?
- शेतकऱ्यांचाच मुळात दोष आहे व आर्थिक लाभासाठी हे काय करायचे?
- तसेच आत्महत्या झाल्यानंतर त्यांच्या कुटुंबाची अवस्था काय करायची?

हे प्रश्न निर्माण झाल्याशिवाय राहतच नाही तर त्याची उत्तरे शेतकऱ्यांच्या वाटू लागली आहे. कारण कुटुंबाचा मुख्य कणा गेल्यावर तो कुटुंबाचा आर्वाह आहे. प्रचंड मानसिक, आर्थिक व सामाजिक कलंकाच्या बोझाला तोंड देऊन त्यामुळे एकाच कुटुंबात २, ३, ते ४ आत्महत्या झाल्याच्या घटना जिल्ह्यात झालेल्या आहेत. ह्या दुहेरी कृत्रीम संकटाची पूर्णतरत झाले आहे.

अध्ययन क्षेत्र :

प्रस्तुत शोध अभ्यास हा वर्धा जिल्ह्यातील शेतकऱ्यांचा कुटुंबाचा ह्रस्वर प्रकाश टाकणारा आहे. वर्धा जिल्हा हा एकुण ६००० चौ.कि. असून जवळपास १३ लाख लोकसंख्या व ८ तालुक्यात समाविष्ट एकूण जवळपास ८१.१३% लोकसंख्या ही शेती व शेतीविषयक आहे.

जिल्ह्याची ९१% शेती निसर्गावर अवलंबून आहे (कोरडवाहू ही विदर्भातील दोन जिल्हे महाराष्ट्रात शेतकरी आत्महत्येच्या असून २०१७ पर्यंत वर्धा जिल्ह्यात ३५९ आत्महत्या झाल्या कार्या. वर्धा) या एकूण ३५९ आत्महत्यांपैकी १०० पात्र कुटुंबाचा अध्ययनात करण्यात आला आहे.

PRINCIPAL I/c.
 Dr. Anandkar College of
 Social Work, Wardha

वर्धा जिल्ह्यातील आत्महत्या

वर्ष	शेतकरी आत्महत्या संख्या
२०१४	२८
२०१५	१६४
२०१६	१५७
२०१७	१०

(स्त्रोत : जिल्हाधिकारी कार्यालय, वर्धा)

साहित्य परिक्षण :

सन २००१ नंतर विशेषता शेतकऱ्यांच्या आत्महत्ये संदर्भात भारतात सरकारी, स्वयंसेवी संस्था, शैक्षणिक संस्था, विविध अभ्यास समित्या व संशोधन केंद्राद्वारे अभ्यास होत आहे. या संदर्भात १९९० च्या दशकात 'द हिन्दू' या वर्तमानपत्राचे संपादक पी. साईनाथ यांनी भारतातील शेतकऱ्यांच्या आत्महत्येविषयी लिखाण केले. त्यात कर्ज, बाजारभाव व रासायनिक खतांचा ज्यादा वापर व सरकारी धोरण ह्या बाबी कारणीभूत धरल्यात. राष्ट्रीय गुन्हेगारी तपास संस्था भारत सरकारद्वारे १९९७-२००५ च्या काळात देशातील एकूण आत्महत्येमध्ये ६०% (१००००) शेतकरी. २००६ वर्षात १५२० आत्महत्यापैकी फक्त ५७७ अर्थात ४०% केसेस पात्र होत्या. कमी उत्पादन, कर्ज, मानसिक दडपण, खर्च जास्त इ. बाबी कारणीभूत सांगितल्या. "Performance Audit of Farmers Package" या अहवालात CAG भारत सरकार. नगराचा मुळ उद्देश पूर्ण करण्यामध्ये पॅकेज अयशस्वी ठरले याचे मुळ कारण दोषपूर्ण अंमलबजावणी होय (घोडेस्वार देविदास) TISS मुंबई अभ्यासगट असे म्हणतो की (२००५). मोठे शेतकरी जास्त आत्महत्या करतात. बियाणांच्या खाजगी कंपन्याद्वारे शेतकऱ्यांची लूट होते. उत्पादनाच्या आधारभूत किंमती निश्चित नाही व व्यापाऱ्यांवर / बाजारपेठेवर नियंत्रण नसणे ह्या मुख्य बाबी आहेत.

इंदिरा गांधी इन्स्टिट्यूट ऑफ रिसर्च अँड डेव्हलपमेन्ट च्या मते कापसाला कमी भाव मिळतात व कमी पावसामुळे उत्पन्न कमी होते हेच मुख्य कारण होय. तर डॉ. नरेंद्र जाधव, समितीच्या मते (२००६) असे म्हणतात की केंद्र सरकारने ३७५० कोटी रु व महाराष्ट्र सरकारने १०७५ कोटी रु दिले. त्यातून शाश्वत शेती, जीवनउन्नत कार्यक्रम, जलसिंचन पाणलोट, फळबागा, दुग्धव्यवसायातून वाढ व्हावी असे सांगितली. याशिवाय भारत सरकारने स्वामीन्ऋधन, यशदा पुणे,

PRINCIPAL i/c.
Dr. Arunbha College of
Social Work, Warana

१. शेती जीवन जगतात. कुटूंबात एक व्यक्ती मेला म्हणून पुढील मेले नाहीत असे नाही. एकाच कुटूंबात एकापेक्षा अधिक (महत्तम चार) आत्महत्या झाल्या आहेत. (यवतमाळ व वर्धा अहवाल, प्रत्यक्षपाहणी)
२. आत्महत्येनंतर सर्वात प्रथम कुटूंबासमोर आर्थिक संकट निर्माण झाले व दुसरे म्हणजे मानसिक आघात होय.
३. आजही सर्वच कुटूंबे मानसिक आघात (लज्जा, कमीपणा) व तणाव मानतात.
४. सर्व कुटूंबांना आर्थिक मदत मिळाली पण ७९% लोकांना पूर्ण रक्कम मिळाली नाही ४००००० ते ७५०००० रु. पर्यंत फक्त २५% लोकांनाच १०००००० रु. पर्यंत मदत मिळाली.
५. शेती कशी कसावी ही सर्व लोकांसमोर मोठी समस्या झाली आहे.
६. आत्महत्येचा परिणाम मुलांच्या शिक्षणावर जास्त होत आहे. शिक्षण बंद करावे लागत आहे. ह्याचा परिणाम मुलांच्या शिक्षणावर प्रामुख्याने जास्त आहे. ५०% लोकांच्या मते नातेवाईक दूर गेले व संबंध ठेवीत नसल्याचे दिसते.
७. सर्वच आत्महत्या २ ते ०६ वर्षांच्या आतील आहेत व त्या १० एकर च्या हाती लागूनच मध्यम व लहान शेतकऱ्यांच्या आहे. बऱ्याच लोकांनी शेती करणे बंद केले आहेत. मजुरी करण्याचे प्रमाण वाढत आहेत. शेतीपेक्षा मजुरी चांगली असे लोकांना वाटते.
८. मुलावाळांचे शिक्षण व विवाह करणे तसेच शेती करणे ह्याच समस्या प्रामुख्याने आहेत.
९. विधवा महिलांना तर गुलामीचे जीवन, मुलांचा भार, सारच्या लोकांनी एकटे राहणे व जमीन व घराची मालकी न मिळणे इ. समस्या जास्त भेडसावत आहेत.
१०. सर्वच उत्पादनांना अतिशय अल्प बाजारभाव मिळतो ही प्रमुख प्रकारची कमजोरी आहेत.
११. सरकार प्रयत्न कमी पडतात. कारण १५-२०% लोकांना विहीरी मिळाल्या पण मंटरपंप नाही, पाणी नाही, शेतीसाठी बैलजोडी, साहित्य अशा अनेक बाबी नुसते शेतकरी आजही त्रस्त आहे.
१२. १५-२०% लोकांना घरकुल मिळाले अन्यथा सर्व लोक मातीकुड व गवताच्या घरात राहतात. सर्वच पात्र आत्महत्या ह्या कोरडवाहू, शेती करणाऱ्यांची आहे.
१३. सर्वच कमी कुटूंबात दूध किंवा अन्य जोडधंदा दिसतो. ७०% लोकांना कुटूंबे मजुरी हा जोडधंदा करतात.

PRINCIPAL I/c.
 Dr. Ambedkar College of
 Social Work, Wardha

डी.एस.गोयल अहवाल लक्षात घेवून उपाय योजना केल्यातरी आत्महत्या न होण्याचे सामान्य कारणे पुढीलप्रमाणे आहे.

१. जमिनीचे लहान तुकड्यात रूपांतर.
२. निसर्गाचा आघात (वादळी पाऊस, अति पाऊस, कोरडा दुष्काळ व बर्फापात).
३. कमी उत्पादन
४. नगदी पिकांच्या उत्पादनात वाढ व ह्याच शेतकऱ्यांची आत्महत्या.
५. कमी बाजारभाव.
६. रासायनिक खतांच्या अतिरेक वापर व उत्पादनखर्च अधिक
७. बाजार / व्यापारी शोषण
८. कर्ज
९. सिंचन क्षेत्राचा अभाव (५-६%)

प्रस्तुत संशोधनाचे निष्कर्ष :

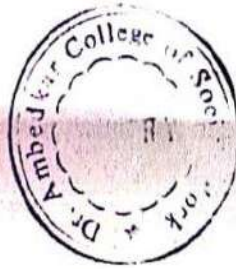
१. बहूदा सर्वच ठोक छोटे कास्तकार असून ३५ ते ६० वर्ष या वयोगटात अधिक आहे.
२. सर्वाधिक आत्महत्याग्रस्त हिंदू जातीतील व त्यानंतर अनुसूचित जातीतील बहुतांश आत्महत्या फाशी लावून अथवा विष पिऊनच झाल्या आहेत.
३. सर्वच कास्तकारांवर कर्जाचा बोझा होता व ते कर्ज ६० हजार रुपये ते ४ लाख पर्यंत असल्याचे दिसते.
४. बँकेचे कर्जा व्यतिरिक्त, खाजगी कर्ज परतफेडीची समस्या प्रमुख कारणे. नगरपालिका तालुका निर्माण करण्यास कारणीभूत आहे.
५. सततच्या नापिकीमुळे आर्थिक स्थितीत घसरण होणे, पुन्हा कर्ज घ्यावा लागत घरात ताणतणाव निर्माण होणे.
६. कुटुंबे लहान (५२%) संयुक्त कुटुंबे ४८% असली तरी कुटुंबात नापिकी नाही. कारण विभक्त कुटुंबात नचचवतज लेजमउ नसते. त्यामुळे आर्थिक आधार राहिला नव्हता.
७. काही प्रकरणात आपण मेल्यानंतर कुटुंबाला काहीतरी मदत मिळेल. ही मदत होती. ह्याचाच अर्थ असा की इतक्या खालच्या पातळीवर शेतकऱ्यांच्या समस्या पसरत आहे. येथेच उपाय शोधण्याची गरज आहे. म्हणूनच शेतकरी नचचवतज जावंधिया म्हणतात, जे शेतकरी जीवंत आहे ते चांगल्या स्थितीत नसून मुळीच नाही ते मरू शकत नाही म्हणून जीवंत आहेत. (जावंधिया, विजय)
८. प्रत्येक कुटुंब आजही कर्जात आहेत. प्रचंड आर्थिक अडचणीत आहेत.

PRINCIPAL I/c.
Dr. Ambedkar College of
Social Work, Wardha

उपाय योजना व शिफारशी :

१. विमा योजनेत नियमित नाही व सर्व लोक तिचा फायदा घेत नाही. विमा योजनेत आणले नाहीत. दर वर्षीच पिकांचे अनाकलन होत असल्याने रोगांमुळे नुकसान होते. यावर्षीच बोंडअळीमुळे ३०% नुकसान झाले. ७०% शेतकऱ्यांचे झाले आहे. कुठे कुठे ५०% पेक्षा अधिक नुकसान व गारपीठी ने झाले.
२. सततची नापिकी ही पावसामुळे होते तेव्हा सिंचन क्षेत्र वाढवणे. ६% शेतीच सिंचनाची आहे. त्यामुळे कालवे, तलाव, वीज विजपंप अर्थात शेतकऱ्याला शेती पूर्णतः करता येईल अशा विविध योजने, अनुदान पध्दतीने मिळाले पाहिजे.
३. सर्वात प्रथम शेतकरी स्वयंपूर्ण झाला पाहिजे त्यासाठी शासकीय चांगले बियाने, खते स्वतः द्यात मिळणे, गरजेचे आदी.
४. कुरण विकास, फळबाग, फुलबाग, मसाले पीक इ. सादर करणे गट, बचतगट तसेच वैयक्तिक योजनेतून पूरक व्यवसाय घ्यावे आहे.
५. उत्तम बी, चांगला भाव, बाजार व्यवस्थेत शोषण बंदी घ्यावी जाईल अशी व्यवस्था निर्माण झाली पाहिजे त्याशिवाय बाजार येणार नाही.
६. विशिष्ट शैक्षणिक सवलत, प्रवेशासाठी राखीव जागा, प्रवेश व परीक्षा शुल्क माफ व बसतीगृहात प्रवेश घ्यावे.
७. सर्व पिके सरकारने खरेदी करावे. एक अधिकार घ्यावा. पिके सरकार खरेदी करित नाहीत. नाफेडचे निकष किती असणे कृषी उत्पादन समितीत उत्पादन नेत नाही चुकीचे धोरण आहे.
८. स्वामी नाथन आयोगाची अंमलबजावणी करणे, त्यांना स्वतःच सोबतच त्यांना आत्मनिर्भर करणे व शेतीला उद्योगाचा दर्जा देणे.
९. प्रत्येक ग्रामपंचायतमध्ये समुपदेशक, मानसतंत्र, तसेच समुदाय व नियमित वेतनावर नेमावा. त्यामुळे व्यक्ती, गट, समुदाय मानसिक समुपदेशन, बळ, समाधान, शक्ती, आधार व आत्मनिर्भरता.
१०. त्यामुळे सामुदायिक विकास कार्याची गती वाढेल व आत्मनिर्भरता.

YB
PRINCIPAL I/c.
 Dr. Ambedkar College of
 Social Work, Warana

(Editor) : Farmer Suicide in Vidarbha: Agrarian
Publication, Nagpur.

आत्महत्या बळीराज्याच्या (२००९) आर.बी. प्रकाशन,

Editor: (2007) Prayas, Published By NVK Sansthan Min-
Affairs & Sport India

(२००८) - शेतकऱ्यांच्या आत्महत्या डायमंड प्रकाशन, पुणे,

(२००५): शेतकऱ्यांच्या आत्महत्या व ग्रामीण कंत्राटीकरण
मुंबई

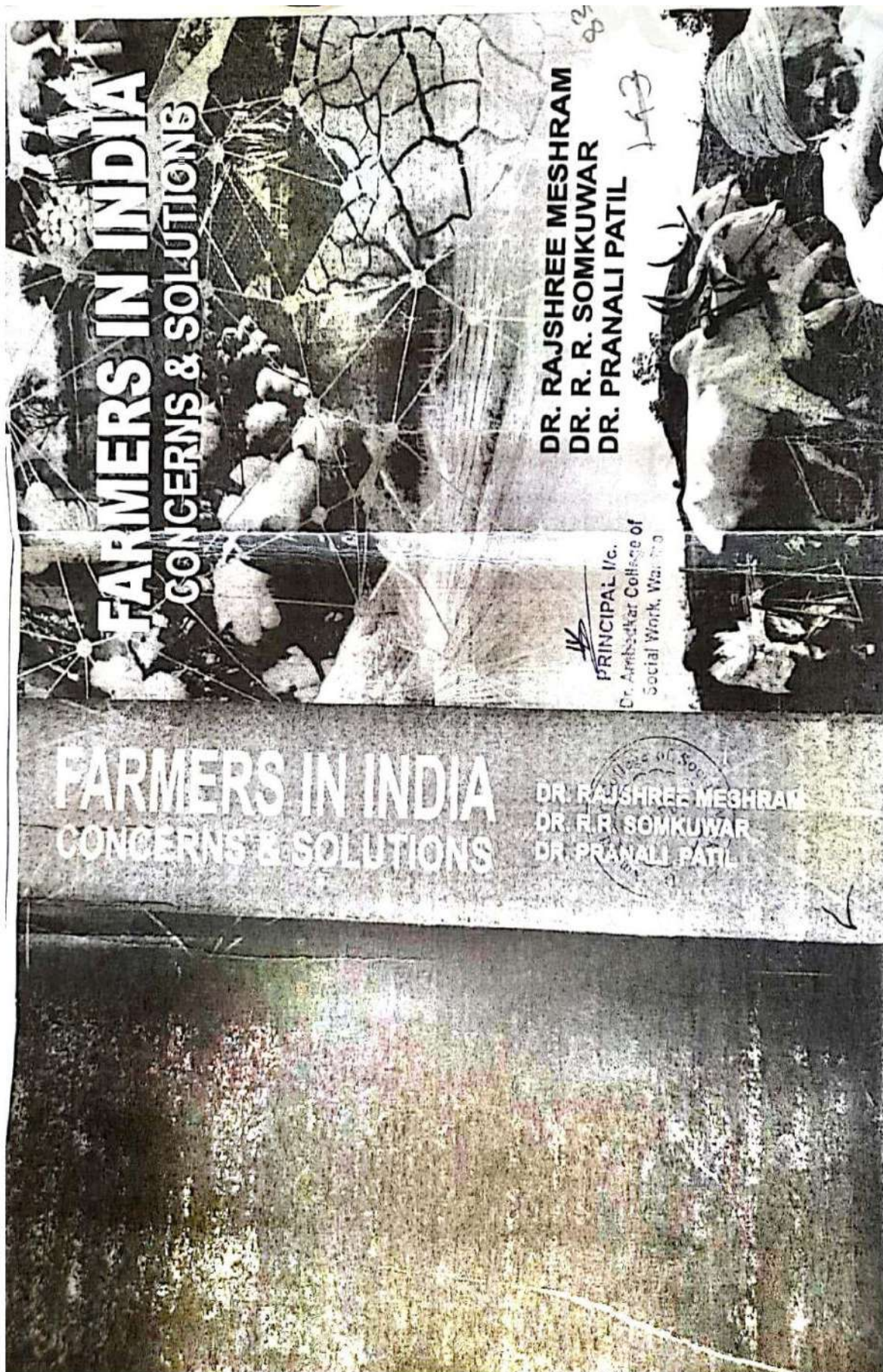
(२००८) : शेतकरी आत्महत्या व कृषी क्षेत्रापुढील आव्हाने.

जिल्हा अधिकारी कार्यालय, वर्धा.

■ ■ ■ ■

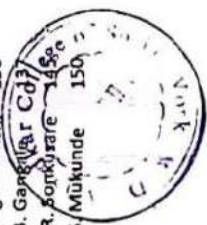

PRINCIPAL I/c.
Dr. Ambedkar College of
Social Work, Wardha

Scanned with CamScanner

I N D E X

1	Farmers in India	Dr. Pranali K. Pillai	1
2	Promoting Indian Agriculture and Resolving Problems Through Social Work Intervention	Dr. R. R. Somkulkar	14
3	Crucial Issues of Indian Farmers: In Quest of Solutions	Dr. Vijay J. Shinde	21
4	Status of Widows of the Farmers Who Have Committed Suicide in India	Priyal K. Patil	26
5	Understanding Outcome and Status of Agriculture Policy	Nishant Mate	35
6	Organic Farming in India: Challenges and Prospects	Dr. R. M. Patel	42
7	Farmers' Suicide in India: A Myth or Reality	Dr. Mohan C. Patel	50
8	Farmers' Suicide and its Impact	Dr. J. R. Mahant	56
9	Climate Change and Agriculture in Gujarat: Challenges, Prospects and Suggestions	Dr. M. N. Parmar	61
10	Marginal Farmers in Vidharbha Region: Opportunities & Challenges	Dr. Pravin L. Wankhede	66
11	Historical Inputs From Five Year Plans on Agricultural Sector	M. D. Vasava	73
12	Sustainable Development a Solution for Farmer's Suicide	Dr. Vmjay V. Dhongre	79
13	Agrarian Crises and Challenges	Dr. Vandana M. Ingle	86
14	Agricultural Policy and its Impact on Pardhi Farmers	Madhavi Peddada	94
15	Agrarian Crises, and the Challenges with Health	Dr. Rajeev P. Chauhan	102
16	Psycho-Social Aspect of Farmers Suicide	Abhay R. Shende	113
17	Widows and Social Work Intervention	Sonali R. Khandekar	118
18	Gender Inequality in Agriculture Sector in Maharashtra	Dr. Seema Lobo	125
19	Farmers' Suicide: Reasons and Remedies	M. M. Meshram	130
20	Problems of Farmers in an Agrarian Economy	Ranjana H. Ade	137
21	Farmers in India: Concerns and Solutions	Sulok B. Raghunwansi	145
22	Farmer Suicide in India	Ratndip B. Gajjar	150
	Government Programme: Digital Empowerment of Farmers	Harshna R. Somvare	150
		Kalpana S. Mukunde	150

PRINCIPAL
Dr. Anandkar College
Social Work, Wardhe

23	Performance of Women in Indian Agriculture	Dr. Vinod G. Gajghate	157
24	Multipronged Agricultural Strategy	Dr. N. N. Daware	152
25	Need of the Hour		
26	Agriculture Productivity in Vidarbha	Dr. Kavita P. Khanolkar	167
27	Agrarian Crisis : Causes and Remedies	Vijay S. Ganvir	174
28	Agricultural in Vidarbha : Performance And Problem Areas	Kavita N. Badwalk	181
29	Magnitude and Etiology Behind Farmers Suicide in India	Dr. Sanjoo C. Utpure	186
30	शेतकरी कुटुंबाच्या शैक्षणिक समस्या व उपाययोजना	Dr. Jyoti S. Khare Utpure	199
31	शासनाचे धोरण, शेतकऱ्यांच्या वाढत्या आत्महत्ये	डॉ. गजनी मेघा	204
32	शेतकरी आत्महत्या व शासकीय अधिकाऱ्यांक दृष्टिकोन	डॉ. सविता भा. विजडे	213
33	शेतकरी आत्महत्या व शासनाची जबाबदारी व उपाययोजना	मनीष प्रभाकरराव मुंडे	220
34	शेतकरी आत्महत्या : कारणे, धोरण, परिणाम व उपाययोजना	डॉ. चं. के. चोपडकर	226
35	शेतकरी आत्महत्या : कारणे, धोरण, परिणाम व उपाययोजना	डॉ. अनंद प्रकाश भेले	236
36	शेतकरी आत्महत्या व शासनाचा महत्त्व	नेहा यादवाव पेंदाय	246
37	शेतकरी आत्महत्या व शासनाचा महत्त्व	वंसत भाऊराव राठोड	252
38	शेतकरी आत्महत्या व शासनाचा महत्त्व	रेखा ता. मेघा	258
39	शेतकरी आत्महत्या व शासनाचा महत्त्व	मनिषा ढोके	263
40	शेतकरी आत्महत्या व शासनाचा महत्त्व	डॉ. प्रल्हाद एम. घोडे	268
41	शेतकरी आत्महत्या व शासनाचा महत्त्व	प्रबिन दि. मुंभोजकर	271
42	शेतकरी आत्महत्या व शासनाचा महत्त्व	डॉ. दयानंद उ. राज	279
43	शेतकरी आत्महत्या व शासनाचा महत्त्व	डॉ. प्रकाश सु. गोंयक	284
44	शेतकरी आत्महत्या व शासनाचा महत्त्व	डॉ. मिनारी ए. कुबडे	291
45	शेतकरी आत्महत्या व शासनाचा महत्त्व	डॉ. ए. व्ही. पेंडकर	295
46	शेतकरी आत्महत्या व शासनाचा महत्त्व	डॉ. ललीता ड. सुतार	303
47	शेतकरी आत्महत्या व शासनाचा महत्त्व	शशिकांत व्ही. डांगे	310
48	शेतकरी आत्महत्या व शासनाचा महत्त्व	मनोज ह. होले	315
49	शेतकरी आत्महत्या व शासनाचा महत्त्व	डॉ. बाळा शंभकर	323
50	शेतकरी आत्महत्या व शासनाचा महत्त्व	प्रताप प्र. पाटील	328
		महेंद्र अ. पडाते	334
		डॉ. सी.पी. साखवाडे	342
		शैलेश डी. बलकी	346

53	भारतातील शेतकऱ्यांच्या विकासात्मक अडथळे व उपाय योजनेचा विकास	प्रभाण एम. शंभरकर	352
54	शेतकरी विकासात्मक एकरधिक पायालोट विकास व्यवस्थापन	डा. लोकेश बी. शंभरकर	361
55	आत्महत्याप्रसन्न शेतकऱ्यांच्या विधवांच्या समस्या	स्वामी एम. उदीपणे	372
56	आधुनिक काळातील भारतीय कृषी अर्थव्यवस्थेचा इतिहास	डा. लयाल एम. शोले	380
57	आत्महत्याप्रसन्न शेतकऱ्यांच्या विधवांची स्थिती	डॉ. जगदु. खडसे	384
58	भारतीय कृषीपुढील प्रमुख समस्या आणि उपाय	मुतालीब एम. नाकाडे	391
59	विदर्भातील शेतकऱ्यांच्या आत्महत्याः पणजी व्यवस्थापन	गुरेश 3. वाघमारे	397
60	शेती सन्धान शासनाची धोरणे	के. व्ही. विवारे	402
61	भारताचा जमीन सुलेशेचा शेतकऱ्यांचा अनुड आणि शेतकऱ्यांची आर्थिक स्थिती	सतिशकुमार प. पवड	408
62	भारतीय कृषी उद्योगातील परिणाम व समस्या	डा. साधना वि. मोंडेकर	413
63	शेतकऱ्यांच्या आत्महत्या : शेतकरी चळवळी	डा. अश्विनी बा. पोंगडे	418
64	भारतीय शेतकरी कामगिरी आणि सरुविकाची एक दृष्टीरेष	डा. रोमण टो. राठोड	425
65	शेतकऱ्यांच्या आत्महत्या - सामाजिक व आर्थिक प्रश्न	डा. माधुरी एच. शांडे	431
66	आत्महत्याप्रसन्न शेतकऱ्यांची कौटुंबिक व सामाजिक स्थिती : समाजकार्य द्शमक्षेत्र	पादुल बी. गोंडाले	440
67	वर्तमान काळातील शेतकऱ्यांच्या समस्या व उपाय	विना के. शंभर	448
68	भारतीय शेती - आर्थिक व उपाय योजनेचा	डा. चंद्रकांत लाडे	453
69	गोसावुड प्रकल्प प्रभावी शेतकऱ्यांचे प्रश्न	डा. अरवि के. शंभर	463
70	शेतकरी आत्महत्या विवेचन	बशीराम भा. भांग	467
71	ग्रामीण भारतातील शेती : ग्रामीणता	डा. प्रशांत प. देशमुख	472
72	विदर्भातील शेतकऱ्यांच्या आत्महत्या, कारणे व उपाय योजनेचा	डा. सुशिला शंभरकर	477
73	डिस्ट्रिक्ट इंडिया आणि शेतकरी	चंद्र आर पाटील	484
74	शेतकऱ्यांच्या आत्महत्याची कारणे आणि उपाय	बाळकृष्ण का. पाटील	489
75	शेतकरी आत्महत्या : धोका व प्राणघात एक साध्याम	कुमुद व्ही. चारुगोडे	495
76	भारतीय शेती - इतिहास, प्रगल्भे परिचय आणि काळाची गरज	सविन वि. सुणे	503
77	भारतीय शेती अर्थसत्ता आणि समस्या	आ. बी. शैली	508
78	महाराष्ट्र शासनाचे कृषीसंबंधीत धोरणे : आधुनिकीकरण	संजिव आ. पाटील	512
79	शेतकऱ्यांच्या आत्महत्या : व्यावसायिक समस्याकारणसंबंधीत आढावा	डा. शंजिव एम. भात	519

PRINCIPAL II.C.
Dr. Ambedkar College of
Social Work, Wardha

80	शेतकरी आत्महत्या: कारणासमाप्ती	वैशाली एम पाटील	525
81	भारतीय शेती आणि समस्या	गुणकर माडे	529
82	शेतकरी आत्महत्या उपाययोजना	राशिनी मोटवरे	537
83	शेतकरी आत्महत्या व उपाय योजनेचा	डा. रविंद्र आर. साठे	541
84	भारतातील शेतकरी आत्महत्यांची कारणसमाप्ती व उपाय	डा. रंजना एम. साठेकर	547
85	भारतीय शेतकऱ्यांच्या समस्या व उपाय	डा. रंजना एम. कोलते	553
86	कृषी मंडळ आणि आर्थिक	Dr. Illyas. G. Begpari	556
87	महाराष्ट्रातील कृषी परिस्थिती व उपाय	के. आर. पाटील	562
88	शेतकऱ्यांच्या समस्या, कारणे आणि उपाय	डा. संतोष मोडकर	566
89	शेतकऱ्यांच्या आत्महत्याचे कारणे आणि उपाय	कमलेश मानकर	570
90	शेतकऱ्यांच्या समस्या सोडविण्यात शेतकरी चळवळीचे योगदान	विशाखा के. मानकर	579
91	भारतीय शेतकरी सरुविकाची व समस्या	डा. मनोज श्री. पवार	583
92	भारतीय शेती : समस्या आणि उपाय	अंकाश भा. चवरे	587
93	शेतकरी समस्या : आला चर्चा नको उपाय हजेत	दिव्या गु. कोर्डे	594
94	भारत : खरव कृषीउपाय ?	दिव्या गी. शंभर	599
95	शेतकऱ्यांच्या सुधील प्रश्न व उपाय	कमल देशमुख	599
96	भारतीय शेती क्षेत्रामधील सिंचनाची आवश्यकता व उपाययोजना	जयेश अ. पाटील	602
97	आत्महत्या प्रतिबंध : उपाय	डा. रॉबर्ट या. बोरसागाडे	608
98	विदर्भातील शेतीची स्थिती आणि शेतकरी आत्महत्या	डा. लक्ष्मीकान्त चौपकर	608
99	वैदर्भिय शेतकऱ्यांच्या आत्महत्या - एक वास्तविकता	विलास वि. पवारले	615
100	शेतीतील जोडीगीचे व्यवस्थापन काळाची गरज	राजू वि. भांगडे	619
101	वैदर्भिय शेतकऱ्यांच्या आत्महत्या	डा. पनराज चौवुडे	628
102	आत्महत्याप्रसन्न शेतकरी विधवांच्या कौटुंबिक समस्या	डा. वर्षा गणगे	634
103	शेतकरी शेतकऱ्यांची समस्या : एक आकलन	डा. कैलाश पुतलमाळी	642
104	वैदर्भिय शेतकऱ्यांच्या आत्महत्या व प्रमाण	लता म. गणगे	651
105	शेतकऱ्यांची दशा आणि दिशा	डा. शुभांगी कि. डांगे	660
106	शेतकऱ्यांच्या आत्महत्या - एक आढावा	डा. अनिल बापणे	664
107	ग्रामीण अर्थव्यवस्था	प्रमोद र. धोमिकर	669
108	कारणसमाप्ती संबंधित शेतीचे सणुणा परिसर दैनिक	डा. सतिश कोपसे	676
109	भारतातील शेतकऱ्यांच्या आत्महत्यांना न्यायदात घटक	पनंजय शंभरे	680
		दिव्य एम. पुळवे	688
		सिद्धार्थ बी. देशपूर	694

सूचना व उपाय योजना -

- १) सरकारने संपूर्ण भारतातील छोट्या शेतकऱ्यांना योग्य त्या सवलती देवून त्यांच्या शेती सुधारणेच्या कार्यास मदत करावी.
- २) प्रत्येक योजना राबवितांना गरीब शेतकऱ्यांना त्याचा पूर्णपणे लाभ मिळवता आहे किंवा नाही याकडे लक्ष द्यावे.
- ३) आत्महत्येच्या प्रमणावर योग्य ते उपाय तयार करावे व त्यातून त्यांची सुटका करावी.
- ४) योग्य सिंचनाची व्यवस्था करावी की ज्याचा लाभ शेतकऱ्यांना होईल.
- ५) शेतकऱ्यांना नवीन तंत्रज्ञानाच्या सोयी मोफत उपलब्ध करून द्याच्या.
- ६) त्यांना बी-बियाने मोफत पुरवावे.
- ७) त्यांना शासकीय अनुदान द्यावे.

संदर्भ सूची -

- १) घाटोळे प्रा. श. ना. ग्रामीण समाजशास्त्र व सामूहिक विकास, श्री मंगेश प्रकाशन, नागपूर, दि.आ. १९९४.
- २) नागगोंडे गुरूनाथ, सामाजिक आंदोलने, कॉन्टिनेन्टल प्रकाशन, पुणे, प्र.आ., १९८६.
- ३) भिडे जी.एल., पाटील, एन.डी. महाराष्ट्रातील समाजसुधारणेचा इतिहास, फडके प्रकाशन, कोल्हापूर, तेरावी आवृत्ती.
- ४) अग्रवाल जी. के., पाण्डेय एस. एस., ग्रामीण समाजशास्त्र, आगरा बुक स्टोर, आगरा, दि.आ. १९८५-८६.
- ५) नरके हरी, महात्मा फुले साहित्य आणि चळवळ, डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर, महात्मा फुले, राजश्री शाहू चरित्र साधने प्रकाशन समिती, उच्च व तंत्र शिक्षण विभाग, महाराष्ट्र राज्य, मंत्रालय, मुंबई-२१, प्र.आ. २००६
- ६) काचोळे डॉ. दा.धो., ग्रामीण समाजशास्त्र, कैलाश पब्लिकेशन, औरंगाबाद, प्र.आ. १९९०.
- ७) लोटे रा.ज., भारतीय समाज आव्हाने आणि समस्या, पिंपळपुरे अँड कं. पब्लिशर्स, नागपूर, वृ.आ. जून २०१५.
- ८) भांडारकर पी. एल. शब्बीर शेख, पालकर जी. के. भारतीय सामाजिक समस्या, एस. चन्द आणि कंपनी (प्रा.) लि. नवी दिल्ली, दि.आ. १९९०.

महाराष्ट्रातील कृषी प्रगती व अडचणी

■ डॉ. मिनताक्षी एन. कुबडे

महाराष्ट्र राज्याचे भौगोलिक दृष्ट्या जमीन कृषीच्या दृष्टीने उन्हास प्रतीचे असल्यामुळे महाराष्ट्रात शेती उदरोग जास्तीत जास्त प्रमाणात आढळून येतो. कृषीला पुरक नैसर्गिक वातावरण, विजेची मुबलकता, पाण्याची मुबलकता, जमसंख्येची मुबलकता, औद्योगिक मापनांची मुबलकता इत्यादींमुळे कृषी क्षेत्राकडे आर्थिक दृष्ट्या नफ्याचे क्षेत्र अशी ओपक्षा केली जाते. त्याचप्रमाणे केंद्र सरकार तथा राज्य सरकार आदींना कृषी क्षेत्राला भाषाटीची अपेक्षा व विरवाम असल्यामुळे शासन विविध योजनांद्वारे कृषी क्षेत्राला वाढीस सहायता देण्याचा प्रयत्न करते. त्यामुळे महाराष्ट्र राज्यातील कृषी क्षेत्र हे देशात एक अग्रणी म्हणून संपूर्ण देशात गणले जाते. स्वातंत्र्यानंतर काळात संपूर्ण देशाने जगा विविध क्षेत्रात प्रगती केली. त्याचप्रमाणे कृषी क्षेत्रातही प्रगती दिसून आली. याचा परिणाम म्हणून कृषीच्या क्षेत्रकाळात वाढ कृषी क्षेत्राकडे सुशिक्षित जमसंख्येची ओढ इ. परिणाम दिसून आले. सन १९१५-१६ मध्ये तत्कालीन कृषी मंत्रालयक श्रीयुतम विट्ठिल यांनी जमिनीची पुनर्बाबविण्यासाठी केलेल्या प्रयोगाचे आगादायक निष्कर्ष आल्यानंतर सन १९२२ पासून मृद संधारणाची कामे चालू सुरू केली. सन १९४२ मध्ये संमत झालेल्या जमीन सुधारणा कायदा १९४३ मध्ये अमलात आल्यापासून जमीन सुधारणांची विविध कामे कृषी खात्यामार्फत राबविण्यात येवू लागली. सन १९४३ मध्ये तत्कालीन सरकारने कृषि व इतर पुरक क्षेत्रातील समस्यांचा विचार करून शेतीकरीता प्रथम सर्वकच कृषी धोरण आखले. या धोरणानुसार कृषी उत्पादनासाठी पाण्याचा सिंचन म्हणून उपयोग करण्यास सुरुवात झाली. सन १९५७ पासून तालुका विभागून केंद्रमार्फत दर्जेदार विधाने उत्पादनास सुरुवात झाली. या काळात लागवडीखालील क्षेत्राच्या विस्ताराबरोबरच सिंचनखालील क्षेत्र वाढवण्यावर भर दिला गेला. सन १९६१-६२ मध्ये रसायनिक खतांच्या वापरामाठी विशेष मोहिम हाती घेण्यात आली. महाराष्ट्र राज्याच्या कृषी विभागातर्फे वाढवलेली नवनवीन संगोपन आपुत्कीकरणाकडे वाटचाल तांत्रिकीकरणाकडे वाटचाल, उत्कृष्ट मार्गदर्शन आर्थिक सहाकार्याच्या विविध योजना इ. मुळे राज्याच्या कृषी क्षेत्रात भरभराट दिसून

PRINCIPAL IIC.

Dr. Ambedkar College of
Social Work, Wardha

■ डॉ. आंबेडकर कॉलेज ऑफ सोशल वर्क, वर्धा.

येते. महाराष्ट्र राज्य कृषी विभागाद्वारा आजच्या घडीला पुढील योजना अस्तित्वात आहे.

भूमि सुधारणा महाराष्ट्र शासन योजना :-

- १) आदर्श गांव संकल्प व प्रकल्प (मुद् ५) योजनेची माहिती.
- २) डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर कृषी स्वावलंबन योजना.
- ३) आदिवासी उपाययोजना/बिरसा मुंडा कृषी क्रांती योजना.

कृषी क्षेत्रातील प्रगतीचा अहवाल :-

(महाराष्ट्र राज्य) (अन्नधान्य), क्षेत्र हेक्टर उत्पादन, लक्षटन, उत्पन्न कि. ग्रॅम/हेक्टर, (खरीप, रबी, उन्हाळी एकुण)

वर्ष	क्षेत्रफळ	लक्ष/हेक्टर उत्पादन	लक्ष टन उत्पन्न
२०००-०१	९८.२४	८४.९६	८६५
२००५-०६	९३.०३	९७.७६	९०५१
२०१०-११	८९.८५	१२३.१७	१३७१
२०१६-१७	८४.९०	१२६.४६	१४८९

कृषी क्षेत्रातील समस्या :-

१) अल्पमूधारणा व विचटित मूधारणा :-

एकत्रित शेत जमीनीवर विकासात्मक कामे करणे आर्थिक दृष्ट्या सोयीचे ठरते. याउलट महाराष्ट्रात अल्पमूधारक शेतकऱ्यांची संख्या महत्त्व असून केवळ १.६% शेतकऱ्यांची संख्या (१० हेक्टर हून अधिक) १९९०-९१ साली नोंदविल्या गेली. या कारणाने लाभदायी शासकीय योजना मोठ्या शेती क्षेत्रावर राबविणे जितक्या सोयीचे जाते. तेवढ्याच अडचणीचे ते अल्प क्षेत्रफळावर राबविण्यास होते. या कारणाने जागतिक स्तरावरील मूधारणा योजना या राष्ट्रीय व राज्य स्तरावर फेल ठरल्या.

२) बियाणे :-

उत्पादनात व उत्पन्नात वाढीकरिता व कृषी उत्पन्नात सातत्य राखण्याकरिता बियाणांची प्राप्ती हे अत्यंत महत्त्वाची व गुंतागुंतीची बाब होय. खात्रीलायक उत्कृष्ट बियाणांचे वितरण ज्याप्रमाणे किचकट आहे. त्याचप्रमाणे या बियाणांचे उत्पादनाही किचकट बाब आहे. दुर्दैवाने उत्कृष्ट प्रतीचे बियाणे शेतकऱ्यांकरिता आवाक्याबाहेर असते. विशेषतःहा अल्पमूधारक शेतकरी कमतरता असल्याने बियाणांच्या वाढत्या किमतीमुळे खरेदीस मुकतात.

Dr. Ambedkar College of
Social Work, Wardha

३) खते व उर्वरके :-

कृषीक्षेत्रात झालेल्या प्रगतीमुळे वर्षातून दोन किंवा तीन पिके घेण्याइतपत प्रगती आज कृषीक्षेत्रात झालेली आहे. पण त्या प्रमाणात खते व उर्वरकांचे उपलब्धता आकर्षक देशात तसे महाराष्ट्र राज्यात नसल्याकारणाने शेती उत्पन्नात व प्रतीत घट दिसू येते.

४) मांडवलाची कमी उपलब्धता :-

शेतीकरिता लागणारा वित पुवठा शासनातर्फे तथा शासकीय संस्थातर्फे मिळविल्यात अनेक अडचणी असल्याकारणाने तसेच अशासकीय व अवैध वित पुवठा सहजरित्या उपलब्ध असल्याकारणाने शेतीची उत्पन्नाचा मोठा वाटा हा ज्याजाची परतफेड करण्यात जातो. परिणामी शेतकऱ्याचा लाभ हा घटत्या प्रमाणात दिसून येतो. १९५०-५१ साली ६८.६% वित पुवठा हा अशासकीय मागाने कृषी क्षेत्रात दाखल झाला होता.

५) अपुरी साठवणुकांची व्यवस्था :-

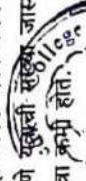
ग्रामीण क्षेत्रात साठवणुकीच्या व्यवस्थेचा अभाव अपुण असतो. यामुळे शेतकऱ्यांना आपले उत्पादन तत्परतेने विकणे लागते. त्यामुळे त्यांना भविष्यात वाढणाऱ्या किमतीचा फायदा घेता येत नाही.

६) कृषी बाजारपेठ :-

ग्रामीण स्तरावर बाजारपेठेची उपलब्धता नसल्याकारणे शेतकऱ्यांना आपले उत्पादन दूरवर असलेल्या बाजारपेठेमध्ये विशेषतः शहरांमध्ये न्यावे लागते. याठिकाणी व्यापाऱ्यांद्वारे व बाजारपेठेची संबंधित इतर तत्वांद्वारे एकत्रित रित्या संचटित होवून शेतकऱ्यांची लूट घडवून आणतात. व शासकीय यंत्रणेला नमवितात यामुळे नुकसान मात्र उत्पादक शेतकऱ्यांचे होते.

७) शेतीचे तंत्रीकीकरण :-

उत्पादन इर्चात घट आणण्याकरिता शेतीचे मोठ्या प्रमाणात व मोठ्या यंत्रांद्वारे तंत्रीकीकरण करणे अतिशय कमी खर्चाचे पडते. पणु देशात व राज्यात शेतकी धारणा अल्प तंत्र तुकड्यामध्ये विखुरली असल्यामुळे नांगणी, पणणी, पाणी व्यवस्था, वाहतुक व्यवस्था इ. अनेक कामे करणे कठीण पडते. शेतीची तुकड्यांची संख्या जास्त असल्याकारणे यंत्रांची संख्या जास्त जागेल. परिणामी उत्पादन खर्चात वाढ होवून नफ्याची मात्रा कमी होते.

Solutions

१। दक्षता शेतकऱ्याने घेणे गरजेचे आहे. कृषी क्षेत्राचा विकास व्हावा
दिलेले नाही आहे व पुढेही शेतकऱ्यांनी जाणीव ठेवून स्व-
उद्योगपतीच्या घश्यात घालून घ्यावे. काही वर्षांत शेतकरी ही
खाली सरकारच्या त्या दिशेने

शेतकऱ्यांच्या आत्महत्या - सामाजिक व आर्थिक प्रश्न

■ डॉ. माधुरी एच. झाडे

कृषी क्षेत्र हा भारताचा पाया आहे. म्हणून प्रथम
ग्रामोद्योगांना प्रोत्साहन मिळावे, कृषी क्षेत्राचा विकास व्हावा
मंडळीचे जतन करून तसेच प्रत्यक्ष ग्रामस्थांच्या हाताला काम
माधावा तरच देशाचा विकास होईल व भारत एक बलशाली
भारताच्या एकूण लोकसंख्येपैकी ८५ टक्के जनता
शेती व शेतीशी निगडित व्यवसाय करित होती.
असेल तर खेडे स्वयंपूर्ण करणे गरजेचे आहे. म्हणून
'खेड्याकडे चला' हा नारा दिला होता. १९४७ साली महात्मा गांधी
'ग्रामोद्योग कॉन्फरन्स' पुढे भाषण देतांना म्हणाले जे दिल्लीचे दर्शन
नवे. तुम्हाला खराखुरा भारत पहावयाचा असेल तर
खेडे लागेल. भारताचे खरे स्वरूप खेड्यात आहे. खेड्याचा जोपर्यंत
नव्या भारताचा जन्म होणार नाही किंवा भारताची प्रगती
शकणार नाही.

आर्थिक नियोजनाच्या प्रक्रियेला १९५१ मध्ये सुरुवात झाली. ग्रामीण
नियोजनाची व्यवस्थित अंमलबजावणी झाली
शेती विकास नक्कीच झाला असता परंतु या नियोजनामधील
अडथळा बनल्या पर्यायाने गावाचा विकास होण्याऐवजी
लागली.

ग्रामीण विकासाची खरी सुरुवात १९६० पासून झाली परंतु या
प्रादेशिक समतोल न साधता काही विभागांना भरपूर सुविधा
विभागामध्ये आर्थिक मागासलेपण निर्माण झाले.

डॉ. माधुरी एच. झाडे

PRINCIPAL Wc.
Dr. Ambedkar College of
Social Work, Warana

महाराष्ट्रामध्ये विदर्भाच्या वाटयाला आर्थिक मागासलेपण आले म्हणूनच विदर्भातील शेतकऱ्यांच्या आत्महत्येचा प्रश्न पुढे आला. विदर्भाच्या ग्रामीण विभागाची स्थिती फार दयनीय आहे. दिवसेंदिवस गाव ओस पडत चालली व शहरे फुगत चालली. दुर्दैव गाव ही मानसिक समाधानाचे केंद्र मानल्या जायची आज मात्र गाव हे समस्यांचे केंद्र बनत चालले आहे. अनेक सोयी सुविधा युक्त गावातील माणूसपण निघून गेले व शरीरामध्ये भर घातली गेली याला कारण शहरी व भौतिकवादी संस्कृती असून शेतकऱ्यांमध्ये तसेच तोट्यात असणारी शेती यामुळे शेतकरी हवालदिल झाले.

विदर्भातील ग्रामीण विभागाकडे, शेती व्यवसायाकडे शासनाचे होत चाललेले दुर्लक्ष, खाऊजा धोरण, जीवघेणी स्पर्धा, अस्थिर बाजारपेठा यामुळे विदर्भातील शेतकरी भरडून निघत आहे. या परिस्थितीत समोर जाण्याची क्षमता नाही म्हणूनच विदर्भातील शेतकरी आत्महत्येचा प्रश्न पुढे येत आहे. सरकारची नव-नवीन धोरणे ग्रामीण विकासाला पोषक असली तरी ती एक मायाजाळ वाटायला लागली. कारण त्याची अंमलबजावणी होतांना दिसत नाही. म्हणून ग्रामीण विकासाला व शेती व्यवसायाला अवकळा आली.

संशोधन पध्दती :

प्रस्तुत संशोधन निबंधाकरिता अनेक संदर्भग्रंथ, मासिके, संशोधन पत्रिके, नियतकालिके, वेगवेगळी वर्तमानपत्रे, चर्चासत्रे तसेच तज्ज्ञ मंडळी व काही शेतकऱ्यांशी केलेली चर्चा महत्त्वपूर्ण ठरली.

संशोधनाचे उद्देश :

१. आर्थिक स्थिती व शेतकरी आत्महत्या
२. सामाजिक स्थिती शेतकरी आत्महत्या
३. शेतीविषयक शासनाची धोरणे

गृहीतत्ये :

कोणत्याही स्वरूपाचे अध्ययन करण्याकरिता गृहीतत्ये फार महत्त्वपूर्ण व ठरवित असतात. कारण संशोधनाला योग्य दिशा देण्याचे काम गृहीतत्ये असते. प्रस्तुत अध्ययनाकरिता खालील गृहीतत्ये घेण्यात आले.

१. उत्पादन खर्च व शेतमालाला मिळणारा भाव, यातील प्रचंड तफावत शेतकरी सातत्याने कर्जबाजारी होतो, कर्जाचा डोंगर एवढा मोठा होतो की, जगणं असह्य होऊन शेतकरी आत्महत्येकडे वळतांना दिसतो.

PRINCIPAL I/c.
Dr. Ambedkar College of
Social Work, Wardha

२. कधी ओला तर कधी कोरडा दुष्काळ यामुळे सातत्याने शेतीतील उत्पादनात घट होते. कौटुंबिक गरजांच्या पूर्ततेकरिता त्यांचेजवळ काहीही उरलेले नसते. शेतीकरीपणा त्यांच्या सहनशक्तीपलीकडे गेलेला असतो अशावेळी तो कोलमडून घडून आत्महत्येला जवळ करीत असतो.

आत्महत्या संदर्भात इमाईल दुर्खीम यांचे विचार :

क्रान्तिमध्ये १८५८ ते १९१७ या काळामध्ये इमाईल दुर्खीम नावाचा एक समाजशास्त्रज्ञ होऊन गेला. त्यांनी समाजाचे अनेक अंगांनी अध्ययन देखील केले. त्यांनी समाजातील श्रमविभाजनावर आधारित (जीम'नबपंस वपअपेपवद वरिंडवनत) हा ग्रंथ १८९३ मध्ये लिहिला. त्यानंतर त्यांनी अनेक ग्रंथ लिहिले. त्यापैकी १८९७ मध्ये (जीम'नबपकम) हा महत्वपूर्ण ग्रंथ लिहिला. यामध्ये त्यांनी आत्महत्या ही वैयक्तिक घटना नसून ती सामाजिक कारणामुळे घडून येते असे लिहिले व त्यानंतर त्यांनी आत्महत्येच्या कारणांचा शोध घेतला.

१८८० पासून युरोपच्या सामाजिक परिस्थितीत फार मोठे बदल होत गेले त्यामुळे समाजामध्ये आत्महत्याचे प्रमाण फार झपाट्याने वाढत गेले. वाढत्या आत्महत्या हा त्या समाजात चिंतेचा व चिंतनाचाही विषय ठरला होता आणि त्यामागे असणाऱ्या कारणांचा शोध घेणे अभ्यासकांना, विचारवंतांना गरजेचे वाटू लागले होते. अनेक संशोधक आपआपल्या दृष्टीकोनातून, अभिवृत्तीतून आत्महत्यांची कारणे शोधण्याचा प्रयत्न करीत होते. त्यामध्ये मनोवैज्ञानिक, वांशिक, आर्थिक इत्यादी कारणे पुढे येत होती. दुर्खीमला मात्र ही कारणे पुरेशी वाटत नव्हती तर त्यामध्ये काहीतरी गफलत होत आहे असे त्यांना वाटत होते. त्याची अशी खात्री होती की, आर्थिक बदलामुळे सामाजिक जीवनात अनेकांगी परिवर्तने होत आहे त्यांच्याशी आत्महत्येचा नक्कीच संबंध असला पाहिजे अर्णि समाजशास्त्रीय अनुभव प्रामाण्यवादी संशोधनाची तंत्रे वापरून तो संबंध नक्कीच सिध्द करता येईल. त्यांच्या मते आत्महत्या हे जरी व्यक्ती पातळीवर घडत असले तरी ते तसे नसते. सामाजिक संरचनेतील बदल आणि आत्महत्येची भावना तीव्र करण्यास ती कशी व कितपत कारणीभूत ठरते हे तपासून पाहिलेच पाहिजे अशी निकड त्याला जाणवली. अभ्यासाअंती हे त्याच्या लक्षात आले की, सरंजामशाहीतून औद्योगिक भांडवलशाहीत तेथील समाजाचे ते संक्रमण सुरू झाले होते. त्या क्रमात समाजात अनेक विघटनकारी शक्तींनी थैमान घातले होते. समाजाला एकत्र राहणाऱ्या सामाजिक अनुबंधाची पकड शिथिल झाली होती. माणसांना एकाकीपणा भेडसावू लागला होता आणि त्याचे समाजजीवन प्रमाणकशून्य झाले होते. ह्या परिस्थितीच्या परिणामस्वरूप त्या समाजातील लोकांच्या आत्महत्येच्या प्रवृत्ती बळावल्या होत्या.

PRINCIPAL W.C.
Dr. Ambedkar College of
Social Work, Warana

Scanned with CamScanner

दुर्खीम अशा निष्कर्षाप्रत पोहचला होता की, समाज सरंचनेतील पर्याप्त आत्महत्याचे प्रमाण अवलंबून असते. समाजाच्या किंवा विशिष्ट समुहाच्या विपन्नतेचे जेव्हा तेथील व्यक्ती सामुहिक उद्दिष्टावरील व सामाजिक प्रमाणकावरील निष्ठा ऐक्यभावनांच्या दृष्टीने आवश्यक त्या पातळीवर राखू शकत नाही. तेव्हा नैतिक व मानसिक आरोग्य ढासळते आणि अशा परिस्थितीत त्या अधिक आत्महत्या होतात.

शेतकरी आत्महत्या व शेतीविषयक निती :

प्रस्तुत संशोधन निबंध लिहित असतांना मर्यादा येत असल्या तरी मार्गावर वरिष्ठा आत्महत्याचा आढावा घेतला असता प्रामुख्याने महाराष्ट्रातील विदर्भ शेतकऱ्यांच्या आत्महत्या मोठ्या प्रमाणावर झाल्यात व आजही होत आहेत. प्रामुख्याने कापूस उत्पादक शेतकऱ्यांच्या आत्महत्यांचे प्रमाण अधिक दिवस वेगवेगळ्या आकडेवारीमधून पश्चिम विदर्भ व पूर्व विदर्भातील वर्धा जिल्हा शेतकऱ्यांचे आत्महत्यांचे प्रमाण अधिक आहे. यामध्ये वर्धा, यवतमाळ, जिल्ह्यात मोठ्या प्रमाणात कापूस उत्पादक होते.

आज विदर्भातील शेतीच्या प्रश्नाने अनेक राजकीय नेते, सामाजिक विद्वान शेती तज्ज्ञ हादरून गेले आहे. खुद्द माजी पंतप्रधान मनमोहनसिंग यांनी १५ २००६ रोजी या संदर्भात लालकिल्यावरून जाहिर चिंता व्यक्त केली. १८ २००६ ला दिल्ली येथील दुसऱ्या राष्ट्रीय कृषी परिषदेत शेतीची अवस्था शेततीविषयक व ग्रामीण विकास विषयीच्या आपल्या दृष्टिकोनात मूलभूत बदल वेळ आली आहे. असेही प्रतिपादन माजी पंतप्रधानांनी केले. तत्कालीन केंद्रीय शरद पवार यांनी ३० नोव्हेंबर २००७ रोजी राज्यसभेत १९९७ ते २००० कालावधीमध्ये देशभरात जवळजवळ दिड लाख शेतकऱ्यांनी आत्महत्या केल्या कबुली दिली.

महात्मा फुल्यांनी त्यांच्या शेतकऱ्यांचे असूड या ग्रंथामध्ये शेतकऱ्यांच्या अवस्थेचे चित्रण केले. धर्मव्यवस्थेने सुध्दा शेतकऱ्यांवर वेगवेगळ्या चालिरिती, मुल्यांच्या माध्यमातून अन्यायच केला त्यामुळे तरे सातत्याने पिचला गेला. शेकडो वर्षांपासून इथला शेतकरी पिळला जात आहे, पिचला जात आहे आणि त्याचे दृष्य स्वरूप आत्महत्या होत आहे. नेहरूंनंतर या देशाचे पंतप्रधान लालबहादूर शास्त्री झाले. त्यांनी सी. सुब्रह्यन्यम यांना कृषीमंत्री पद दिले. हे पद त्यांना अपमान वाटले कारण नेहरूंच्या मंत्रीमंडळात ते उद्योगमंत्री होते. एका बाजूला कृषी

PRINCIPAL I/c.
Dr. Ambedkar College of
Social Work, Warana

देशाची दंडी पिटायची तर दुसऱ्या बाजूला उद्योगाला प्रतिष्ठा प्रदान करायची अशी निती यावरून दिसून येते. सी. सुब्रह्यमन्यम यांनी नंतर चाळीस वर्षांपूर्वी शेती तोटयात असल्याची कबुली दिली. भूतपूर्व केंद्रीय कृषीमंत्री अजितसिंग मुन्दा नंतरच्या काळात शेती तोटयात आहे हे जाहिरपणे मान्य करतात.

१९५० च्या दरम्यान देशात अन्नधान्याचे उत्पादन ५० मिलियन टन होते. हरितक्रांतीच्या दरम्यान १०० मिलियन टन झाले. पाच वर्षांपूर्वी अन्नधान्याचे उत्पादन २२९, मिलियन टन आहे. अन्नधान्याचे उत्पादन १९५० नंतर चौपट-पाचपटीत वाढले परंतु शेती व शेतकऱ्यांच्या परिस्थितीत सुधारणा झालेली दिसत नाही. राष्ट्रीय शेतकरी आयोगाचे माजी सदस्य डॉ. रमाकांत पितळेच्या 'रिच अॅग्रीकल्चर अँड पुअरफार्मर' या पुस्तकात दिलेल्या आकडेवारीनुसार १९९१ मध्ये शेतकऱ्यांचे दरडोई उत्पन्न ३८०२ रुपये होते. १२ वर्षांनंतर म्हणजे २००२-०३ मध्ये ते उत्पन्न ३७३० रुपये पर्यंत खाली आले व आज त्याहीपेक्षा खाली आहे. याचाच अर्थ उत्पादनात वाढ होत गेली पण शेतकऱ्यांचे उत्पन्न वाढले नाही तर उलट कमी होत गेले.

आज रासायनिक खते बीबियाणे किटकनाशके ह्याचा फार मोठया प्रमाणामध्ये शेतीमध्ये वापर होऊ लागला. त्यामुळे शेती खर्चीक होत गेली. आज शेती ही भांडवलधारीत होत गेली त्यामुळे बाजारभावामध्ये उदा. खते, बीबियाणे किटकनाशके फार मोठी वाढ होत गेली. त्या तुलनेने शेतमालाला कमी भाव मिळाला. खर्च अधिक व उत्पादन कमी यामुळे शेतकरी असह्य होत गेला व शेवटी त्यांनी आत्महत्येला जवळ केले.

आर्थिक स्थिती व शेतकरी आत्महत्या :

अनेक वर्षांपासून शेतकरी आत्महत्या करीत आहे. परंतु मागील २०-२५ वर्षांपासून शेतकरी आत्महत्येमध्ये मोठया प्रमाणात वाढ झालेली दिसून येते. याला अनेक कारणे जबाबदार आहेत. शेतकरी आत्महत्यासाठी प्रामुख्याने आर्थिक कारण महत्त्वपूर्ण दिसून येते. कर्जबाजारपणा सावकारीपाश, शेतीचे होत गेलेले तुकडे, गोठयामध्ये गुरेढोरे नसणे, मुला-मुलींच्या लग्नाचे प्रश्न, बिघडलेले गृहस्वास्थ्य, बाजारपेठेमधील अनियंत्रित भाव, वाढती महागाई, शासनाच्या सोयी सुविधांची अनियमितपणा, कधी ओला तर कधी कोरडा दुष्काळ इत्यादी घटक प्रामुख्याने शेतकऱ्यांची आर्थिक घडी बिघडविण्याकरिता कारणीभूत ठरते. तसेच रासायनिक खते बीबियाणे व किटकनाशके यामुळे शेतीचा पोत ढासळत गेला व उत्पादन कमी होत गेले. या रासायनिक खते, बीबियाणे व किटकनाशकामुळे शेतीतील .मीकिटके, गांढुळ, उंदिर हे नामशेष झाल्यामुळे उत्पादनावर देखील त्याचा परिणाम झाला.

PRINCIPAL I/c.
Dr. Ambedkar College of
Social Work, Wardha

सातत्याने पर्यावरणाचा न्हास होतांना दिसून येत आहे. फार मोठ्या प्रमाणात होणारी जंगलतोड, वेगवेगळे सॅटलाईट, गोठविलेल्या नद्या, उंच उंच इमारती, साधनसंपत्तीचा न्हास, यामुळे प्रत्यक्ष अप्रत्यक्षरीत्या शेतीवर परिणाम होऊन उत्पादन घट होत आहे. शेतकऱ्यांचे संपूर्ण जीवनचक्र बिघडलेले आहे. आपल्या कुटुंबाच्या गरजांची पूर्तता तो करू शकत नाही. मुला-मुलींच्या गरजा भागवू शकत नाही. कुटुंबाचा समाधान देवू शकत नाही. त्यामुळे शेतकरी सातत्याने ताण-तणावात असून काळ्या त्याचा कल आत्महत्याकडे वळतांना दिसतो.

सामाजिक स्थिती व शेतकरी आत्महत्या :

अगदी दहा-पंधरा वर्षांपूर्वीपर्यंत ग्रामीण भागात संयुक्त कुटुंबाचे प्राबल्य होते. एका गावामध्ये अनेक आडनावाची-गोत्राची कुटुंबे राहात होती. त्यामुळे अडीअडचणीच्या वेळी एक दुसऱ्यांना अंतःकरणातून मदत करित होती. गावात कोणत्याही कार्यक्रमाप्रसंगी (सुख दुःख) संपूर्ण गाव एकत्र येत होते. त्यामध्येही भांडवंदकी अधिकघट्ट होती. जीवाला जीव देणारी माणसेही ग्रामीण भागामध्ये होती. त्यामुळे कोणालाही एकाकी / एकटे वाटत नव्हते. एकावर संकट ओढावले तर अनेकांचे मदतीचे हात पुढे येत होते. त्यामुळे मानसिक समाधान वाटत होते. अनेक कार्यक्रमानिमित्त सढळ हाताने दानधर्म करायचे. जिव्हाळा, आपुलकी, प्रेम हे ग्रामीणांच्या नसानसात भिनले होते. कोणत्याही घरचा पाहूणा हा आपलाच पाहूणा आहे त्यामुळे त्याचा संपूर्ण गावामध्ये मानसमान व्हायचा. कट्ट्यावर बसून शेतकरी शेतीविषय चर्चा करायचे, सुख दुःखावर चर्चा करायचे एकंदरीत संपूर्ण समाज व्यवस्थेमध्ये गावामध्ये एकीचे वातावरण असायचे परंतु आज घराघरातील, माणसमाणसामधील जैविक व मानसिक एक्याला तिलांजली दिल्या जात आहे. संयुक्त कुटुंबाची जगण विभक्त कुटुंबानी घेतली आहे. त्यामुळे माणसांमध्ये यांत्रिकपणा आला, संबंदांमध्ये सुध्दा यांत्रिकपणा आला, कामापुरते संबंध, मदतीच्या संकल्पनेचा अस्त झाला. मदतीऐवजी व्यवहार आला. त्यामुळे शेतकरी एकटा पडला. भौतिक सानिध्याच्या अधिक जवळ गेला त्यामुळे कर्जाचे डोंगर वाढत गेले. शेतीची नापिकी, बाजारभावा यामुळे सामाजिक प्रतिष्ठा पणाला लागली. पूर्वीचा वाडा आता खंडर झाला. साधन संपत्तीचा अस्त झाला. नवीनपिढी (मुले-मुली) शहराकडे धावू लागली. शेतकरी एकांगी जीवन जगू लागला. त्यामुळे अगदी शारीरिक मानसिक व आर्थिक खर्चाचा होत गेल्यामुळे व सामाजिक प्रतिष्ठा गमावल्यामुळे जगण्यात अर्थ वाटत नाही अशा मनामध्ये आत्महत्यास्तराचे विचार घर करून स्वतःला संपविण्यातच त्यांना उर्ध्व लागला.

PRINCIPAL W.C.
Dr. Ambedkar College of
Social Work, Wardha

दुःखहरणाच्या यंत्रणा नामशेष झालेल्या क्रोध, हिंसा, आत्मघात अशा प्रवृत्तींना बेलगाम करण्याचा विचार सदसदविवेकाच्या वाटा बुजविणाऱ्या ह्या प्रमाणकविरहीत सामाजिक वास्तवात दुर्खींम म्हणतो त्याप्रमाणे उफाळणाऱ्या सामुहिक प्रवृत्ती आत्महत्याच्या लाटांना जन्म देत असतात. भावाकुल व्यक्ती त्या लाटांमुळे झपाटल्या जातात आणि त्यांच्या कचाट्यात सापडतात. आज ही वेळ लाखांचा पोरिंदा असलेल्या सर्जनशिल शेतकऱ्यांवर आली व त्यांची संख्या लाखोच्या घरात गेली.

शेती व शासकीय निती :

शेतीसंदर्भात शासकीय पातळीवर कोणतेही सरकार गंभीर असल्याचे दिसून येत नाही. जागतिकीकरण, मुक्त अर्थव्यवस्था, जागतिक व्यापार संघटना, यांचेही भारतीय शेतीवर गंभीर परिणाम झाले. विकसित देश आजही जागतिक व्यापार संघटनेचे नियम धाब्यावर बसवून आपल्या देशातील शेतकऱ्यांना अनुदाने देतच आहे.

१९९७ पासून जागतिक पातळीवर भारताची ओळख ही कापूस आयातदार देश म्हणून होऊ लागली. आपल्या देशातील २५ हजार कापूस उत्पादकांना दरवर्षी ३ अब्ज डॉलरपेक्षा अधिक अनुदान देणाऱ्या अमेरिकेतून कापूस भारतात येणार असेल तर या अनुदाने स्पष्टतः भारतीय कापूस उत्पादक शेतकऱ्यांचा निभाव कसा लागणार व कापसात येणारी जागतिक मंदी मोठ्या प्रमाणात अनुदानित कापूस आयात होणार अशा परिस्थितीत भारतीय शेतकऱ्यांना कोणत्याही प्रकारचे संरक्षण नाही. या कचाट्यात तो कसा तग धरणार?

चारपाच वर्षांपूर्वी ५० ते ६० लाख टन गव्हाची आयात केल्या गेली. गव्हावरचे आयात शुल्क हटविण्यात आले. गव्हाच्या आयातीचे मुक्त परवाने देण्यात आले. देशात दरवर्षी सरासरी ५० ते ६० लाख टन खाद्यतेलाची आयात होते. त्याकरिता १५ हजार कोटी रुपयाचे परकीय चलन मोजल्या जाते. डाळीच्या आयातीतही मोठ्या प्रमाणात वाढ होत आहे. उलट मक्याचे भाव थोडेबहुत वाढल्याबरोबर मक्यावर निर्यातबंदी लादल्या गेली. कांदा महाग झाल्याबरोबर 'कांद्याने आणले डोळ्यात पाणी' म्हणून हाकाटी होते. चिन व पाकिस्तानामधून तात्काळ कांदा आयात केला जातो. परंतु कांदा जेव्हा स्वस्त होतो तेव्हा कोणाच्याच डोळ्यात पाणी येत नाही. सरकारी हस्तक्षेप होत नाही. एकतर कांदा महाग झाल्यावर सरकारी हस्तक्षेप होत असेल तर त्याचे भाव एकदम पडल्यावरही सरकारी हस्तक्षेप व्हायला पाहिजे परंतु दुर्दैवाने तसे होत नाही. आणि यातच शेतकऱ्यांचे मरण अटळ असते.

PRINCIPAL I/c.
Dr. Ambedkar College of
Social Work, Warana

भारत हा कृषीप्रधान देत आहे असे आपण सगळेजण म्हणतो परंतु स्वातंत्र्य
६५ वर्षांनंतर कर्मचाऱ्याकरिता सहा वेतन आयोग येतात परंतु शेतकऱ्यांसाठी
राष्ट्रीय शेतकरी आयोग आणि त्यांच्याही शिफारशीला केराची टोपली दाखविली जाते.

पंचवार्षिक योजनांमध्ये शेतीवर होणारा खर्च कमी कमी होत गेला व
बजेटमध्ये अत्यल्प खर्च शेतीवर होतांना दिसतो. यावरून शासनकर्त्यांची निती आत्म
निदर्शनास येते.

आज भारतीय शेती व्यवसायावर चारही दिशाकडून मारा होतांना दिसतो असे
तो थोपविण्याचा आम्ही प्रयत्न देखील करीत नाही तर त्यावर वारपांगी मलमळ
करण्याचे काम करतो. अगदी शेतकऱ्यांच्या जीवावर येईपर्यंत आम्ही त्यांच्याकडे
दुर्लक्ष करतो व त्यानंतर उलटया बोंबा मारणे चालू करतो. (उदा. व्यसनाधिनता,
कर्जबाजारीपणा, हुंडा, सामाजिक प्रतिष्ठा इ.) यामुळे शेतकरी आत्महत्या करतो परंतु
अनेक वर्षांपासून आम्ही आमच्या शेतकऱ्यांना कर्जातून मुक्त करण्याकरिता टोम
पावले उचलली नाही. याकरिता समाजप्रबोधनाची गरज आहे.

निष्कर्ष :

शंभर सव्वाशे वर्षांपूर्वी इमाईल दुखिम यांनी आत्महत्येसंदर्भात मांडलेले विचार
व त्याकाळात युरोपच्या सामाजिक परिस्थितीमध्ये वेगाने झालेले बदल संजामशाहीतून
भांडवलशाहीत तेथील समाजाचे जे संक्रमण सुरु झाले त्या काळातच युरोपमध्ये मोठया
प्रमाणात आत्महत्याचे सत्र सुरु झाले.

भारतामध्ये देखील जमिनदारी व्यवस्थेचा अस्त व भांडवलशाही व्यवस्थेचा
उदय मोठया प्रमाणात झाला. त्यामुळे शेतीची दशा होऊन बाजारभाव, खते, बी
बियाणे, किटकनाशके यांच्या किंमती गगनाला भिडल्यामुळे शेतकरी हवालदिल होऊन
आत्महत्येच्या जाळयात अडकला.

अर्थव्यवस्थेतील असमतोल, कृषीविषयक जीवघेणी धोरणे, भौतिकवादाचा
उच्चांक, जीवघेण्या स्पर्धा, वाढती महागाई, सामाजिक प्रतिष्ठा, मुला-मुलींच्या लग्नाचे
प्रश्न, शिक्षणाचे प्रश्न, कधी ओला दुष्काळ तर कधी कोरडा दुष्काळ यामध्ये शेतकरी
सारखा पिचून गेला. दिवसागणिक तो ताण-तणावाखाली जीवन जगू लागला व या
तणावामधूनच जीवनाविषयी नैराश्य येऊन तो आत्महत्या करू लागला.

शिफारशी :

शेतकऱ्यांच्या आत्महत्येला प्रतिबंध घालावयाचा असेल तर शेतीला पुढे
व्यवसाय, शेतमालाला योग्य भाव, ग्रामोद्योगाचे पुनरुज्जीवन, शेतीविषयक योजनांची

PRINCIPAL I/c.
Dr. Ambedkar College of
Social Work, Warana

योग्य अंमलबजावणी व बजेटमध्ये वाढ करून सोयी सुविधा पुरविणे, सिंचनाच्या भरपूर सुविधा, चोविस तास वीज पुरवठा तसेच शेतीला व्यवसायाचा दर्जा देणे.

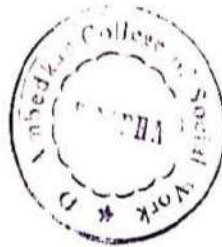
शेतकरी करीत असलेल्या शेतीसंदर्भात कृषी विभागाशी संबंध साधून विविध पिके, फळे घेता येईल याकरीता प्रात्याशिके, शैक्षणिक भेटी आयोजित करण्यात याव्यात जेणेकरून शेतकऱ्यांच्या आर्थिक स्तरात वृद्धी होण्यास मदत होईल.

कृषी विद्यालये, महाविद्यालयांच्या माध्यमातून शेतकऱ्यांकरिता वेगवेगळ्या पिकांविषयी कार्यशाळेचे आयोजन करण्यात यावे. शैक्षणिक अभ्यासक्रमांमध्ये कृषीविषय आवश्यक करून विद्यार्थ्यांमध्ये शेतविषयक रुची कशी निर्माण करता येईल यासंदर्भात आराखडा तयार करावा.

संदर्भ :-

- १) आगलावे प्रदीप, पारचात्य आणि भारतीय समाजशास्त्र, श्री साईनाथ प्रकाशन, १ भगवाघर कॉम्प्लेक्स धरमपेठ, नागपूर ४४००१०
- २) ब्रम्हे सुलभा, शेतकरी जात्यात, धनंजयराव गाडगीळ, जन्मशताब्दी प्रबोधन माला-२०
- ३) भोळे भास्कर, शेतकऱ्यांच्या आत्महत्येचे समाजशास्त्र, संपादक परिवर्तनाचा वाटसरू अंक ईद दिपावली २००६
- ४) देसाई स.श्री., भारतीय अर्थव्यवस्था, निराली प्रकाशन, बुधवार पेठ, पूणे भालेराव निर्मल
- ५) नाडगोंडे गुरुनाथ, ग्रामीण समाजशास्त्र, कान्टीनेन्टल प्रकाशन, विजयानगर, पूणे-३०
- ६) तायडे पुष्पा, विदर्भाचा ग्रामीण विकास, गिताई प्रतापनगर, वर्धा
- ७) तिजारे बाबा, सामुदायिक विकास आणि विस्तार शिक्षण, महाराष्ट्र विद्यापीठ ग्रंथनिर्मिती मंडळ, औरंगपूर, औरंगाबाद
- ८) वैद्य एन.बी., विदर्भाची अर्थव्यवस्था, मंगेश प्रकाशन, नागपूर
- ९) वानखडे चंद्रकांत, प्रश्न समजला उमजणार केव्हा, सेमिनार पेपर, फार्मर सुसाईड इन इंडिया, ०२/१०/२०१०

■■■■

PRINCIPAL I/c.
Dr. Ambedkar College of
Social Work, Wardha

Scanned with CamScanner

विदर्भातील शेतकऱ्यांच्या आत्महत्या : कारणे व उपाय

■ डॉ. सुनिता भोईकर

प्रस्तावना :-

भारताला स्वातंत्र्य मिळून आज ७० वर्षे झाले आहेत. तरी भारतीय समाज अनेक प्रकारच्या सामाजिक समस्या सोडविण्याचा निकराने सामना करित असल्याचे दिसून येते. आजच्या काळात भारतीय समाजामध्ये अनेक प्रकारच्या सामाजिक समस्यांना अनागोंदी कारभार माजलेला असल्याचे दररोजच्या वर्तमान पत्रातील मजकूरावरून दिसून येतो. या समस्यांचे मुख्य कारण म्हणजे आधुनिक समाजामध्ये सामाजिक व नैतिक नितीमुल्यांचा, आदर्शांचा कमी होत चाललेला प्रभाव होय. त्यामुळे समाजामध्ये खून, दरोडे, चोरी, व्यभिचार, लूट, भ्रष्टाचार, फसवणूक, बेबंदशाही व पांढरपेशी गुन्हे अशा अनेक प्रकारच्या गुन्ह्यांमध्ये वरचेवर वाढ होताना दिसून येते. त्यामुळे समाजजीवन गढूळ झालेले आहे. अशा बदलत्या संक्रमण अवस्थेमध्ये भारतीय लोकांना स्वतःला जुळवून घेता न आल्यामुळे व्यक्तीमध्ये आत्महत्येची प्रवृत्ती निर्माण होवून व्यक्ती आत्महत्या करण्याकडे प्रवृत्त होवू लागल्याचे दिसून येते.

भारतामध्ये आत्महत्येचे स्वरूप विविध अंगाने दिसून येते. जसे सासरच्या जांचाला कंटाळून विवाहिते (सुनेनी) केलेली आत्महत्या. आंतरजातीय विवाहास घराच्या विरोध झाल्यामुळे प्रेमीयुगूलांनी एकमेकां येवून केलेली आत्महत्या, परिक्षेत अपयश आल्याने विद्यार्थ्यांनी केलेली आत्महत्या, वरिष्ठांच्या जांचाला कंटाळून पोलिस शिपायाने स्वतःच्या बंदुकीतून गोळ्या झाडून केलेली आत्महत्या, विनयभंग सहन न झाल्यामुळे तरुणीने केलेली आत्महत्या. शेतीमध्ये अपेक्षित उत्पन्न न झाल्यामुळे व कर्जाची परतफेड करू न शकल्याने शेतकऱ्याने केलेली आत्महत्या. अशा अनेक प्रकारच्या माध्यमातून लोक स्वतःची हत्या करित असल्याचे दिसून येते.

आत्महत्या ही आत्महत्याची प्रक्रिया आहे. त्यामुळे समाजाचे विघटन होत आहे. प्रत्येक व्यक्तीच्या जीवनात आशा व आकांक्षा ही जीवनाच्या उंबरठ्यावर उमलणारी दोन फुले आहेत. प्रत्येकाच्याच आशा-आकांक्षा पूर्ण होतीलच असे नाही.

■ डॉ. आंबेडकर समाज कार्य महाविद्यालय वर्धा

PRINCIPAL I/c.
Dr. Ambedkar College of
Social Work, Warana

Scanned with CamScanner

परंतु माणसाला परिस्थितीनुसारच जीवन जगावे लागते. त्यांच्या आशा व आकांक्षांची पूर्तता योग्य वेळी न झाल्यामुळे व्यक्ती मानसिक दृष्ट्या निराशा होते. ही निराशा व्यक्तीच्या जीवनामध्ये बैचेनी व दुःख पोहचवत असते. त्यामुळे व्यक्तीला सभोवतालचे वातावरण प्रमाणकशून्य वाटू लागते. अशा प्रकारच्या वातावरणामध्ये वावरत असतांना तो आत्महत्या या प्रवृत्तीकडे वळतो.

आत्महत्येचा सिध्दांत स्पष्ट करतांना इमार्शल दुर्खीम म्हणतात. "व्यक्ती आपल्या समाजाप्रती असलेल्या कर्तव्याचे उल्लंघन आत्महत्येद्वारा करतो. या दृष्टीने आत्महत्या हे एक सामाजिक तथ्य आहे. ते मानसिक तथ्य नाही, म्हणजेच आत्महत्या हा सामाजिक एकीकरणाच्या अभावाचा परिणा आहे" (१) अशा प्रकारे सामाजिक एकीकरणाच्या अभावामुळे व्यक्ती स्वतःला संपवून टाकण्यासाठी गळफास घेतो, विषारी औषध प्राशन करणे, धावत्या रेल्वेसमोर उडी घेणे, विहीरीत उडी मारणे, उंच डोंगरावरून दरीत कोसळणे, भरधाव वेगात गाडी चालवून धडक मारणे, नस कापून घेणे या वेगवेगळ्या माध्यमांच्या साह्याने व्यक्ती आत्महत्या करित असतो.

विदर्भातील शेतकऱ्यांच्या आत्महत्या ही एक ज्वलंत समस्या आहे. विदर्भ हा अनेक प्रकारच्या खनिज संपत्तीने संपन्न असून सुध्दा विदर्भातील शेतकरीच जास्त प्रमाणात आत्महत्या का करतात ? हे महाराष्ट्र सरकार समोरील एक आव्हान आहे. विदर्भातील शेतकऱ्यांच्या आत्महत्येमागची कारणे शोधून त्यावर वेळीच उपायोजना केल्यास सुखी संपन्न असलेल्या विदर्भावर ही काळरात्र ओढवणार नाही. तसेच आत्महत्या करणाऱ्यामध्ये शेतकऱ्यांचेच प्रमाण सर्वात जास्त आहे. अख्या जगाचा पोशिंदा असणारा हा शेतकरी अशा प्रकारे स्वतःच्याच सुपील जमीनीमध्ये स्वतःलाच गाडून घेतांना दिसून येते.

भारत हा कृषीप्रधान देश असून भारतातील ७० टक्के लोकांच्या उदरनिर्वाहाचे साधन हे शेती आहे. तसेच एकूण राष्ट्रीय उत्पन्नामध्ये शेती क्षेत्राचा वाटा हा ४० टक्के आहे. परंतु जे लोक शेती क्षेत्रावर प्रत्यक्ष किंवा अप्रत्यक्षपणे अवलंबून आहेत. त्यांच्या मूलभूत गरजा (अन्न वस्त्र, निवारा, आरोग्य व शिक्षण) भागविण्यासाठी शेतीतील मिळणारे उत्पन्न हे कमी पडत आहे. त्याचे कारण म्हणजे जमीनीचे झालेले असमान वितरण होय. भारतातील २० टक्के लोकांकडे एकूण जमीनीच्या ७० टक्के मालकी आहे. तर ५० टक्के जमीनमालक हे सिमांत शेतकरी आहेत. त्यांच्याकडे एक हेक्टरपेक्षा कमी जमीन आहे. अशा प्रकारे जमीनीचे असमान वितरण अनिश्चितपणे पडणारे पाऊस, निकृष्ट दर्जाची किटकनाशके, खते, दर्जेदार बी-बियांनाचा अभाव, आधुनिक शेती तंत्रज्ञानाचा अभाव, सिंचनाचा अभाव अशा अनेक प्रकारच्या कारणामुळे

PRINCIPAL I/c.
Dr. Ambedkar College of
Social Work, Wardha

शेतामध्ये कमी प्रमाणात उत्पादन होत आहे. शेतातील पिक लागवडीसाठी केलेल्या खर्चाएवढेही उत्पन्न त्या शेतामध्ये मिळत नाही. त्यामुळे शेतकरी वरचेवर अधिकच गरीब होत चालला आहे. सावकाराचे कर्ज वाढत चालले आहे. अशा प्रकारे कृषीक्षेत्राची होत चाललेली वाईट स्थिती तसेच शेतीमालाला योग्य प्रकारे मिळत नसलेली किंमत, पाऊस जास्त पडल्यामुळे झालेली अतिवृष्टी तसेच फ़ऊस न पडल्यामुळे निर्माण झालेला कोरडा दुष्काळ, अशा अनेक प्रकारच्या कारणामुळे शेतकऱ्यामध्ये आत्महत्या करण्याचा प्रवृत्तीस चालना मिळत असल्याचे दिसून येते. अशा प्रकारच्या खालावत चाललेल्या परिस्थितीचा सामना करण्याचे बळ खचत चालले आहे. त्या परिस्थितीचा ते निकराने सामना करू न शकल्यामुळे विदर्भातील शेतकऱ्यामध्ये आत्महत्येचे प्रमाण वाढत असल्याचे वास्तव चित्र दिसून येते.

विदर्भातील अमरावती, अकोला, बुलढाणा, यवतमाळ, वाशिम आणि वर्धा हे सहा जिल्हे शेतकरी आत्महत्याग्रस्त मानले जातात. "या जिल्ह्यासाठी केंद्र सरकारने ३ हजार ७८५ कोटी रूपांचे पॅकेज जाहीर केले तर राज्य सरकारने १ हजार ७५ कोटीचे पॅकेज दिले होते. अ मलबजावणीसाठी वसंतराव नाईक शेती स्वावलंबन मिशन ची स्थापना करण्यात आली, पण आत्महत्यांच आलेख अजूनही वाढतच आहे." (२) शेती आणि शेतकरी भारतीय अर्थव्यवस्थेचा कण समजला जातो. शेतकऱ्यामुळे भारत देश हा अन्नधान्याच्या उत्पादनात स्वावलंबी बनला होता. प्राचिन काळापासून भारतीय शेती ही संपन्न होती. परंतु मागील तीन दशकापासून अनेक प्रकारच्या कारणामुळे राष्ट्रीय उत्पन्नात कृषी क्षेत्राचा वाटा घटत चालला आहे. याला शासनच जबाबदार आहे. "शासनाच्या कर्जमाफीच्या घोबगेनंतर जुलै ते ऑक्टोबर या चार महिन्यात बुलढाणा जिल्ह्यात १०३, अमरावती जिल्ह्यात १०१ तर यवतमाळ जिल्ह्यात १२ शेतकऱ्यांनी आत्महत्या केलेल्या आहेत." (३) या आत्महत्या घडण्यामागची कारणे म्हणजेच औद्योगिकरण, नागरीकरण, जागतिकीकरण या घटनेमुळे शेतीक्षेत्राकडे सरकारचे होत असलेले दुर्लक्ष होय.

विदर्भातील शेतकऱ्यांच्या आत्महत्येची कारणे :-

(१) सरकारचे शेतकऱ्यांविषयीचे चुकीची धोरणे -

सरकारने राबविलेल्या उदारीकरण व औद्योगिकरणाच्या धोरणामुळे उद्योगधंद्यावरील अनावश्यक बंधने व किंमतीवरील नियंत्रण काढून टाकणे आहे. व शेतकऱ्यांना देण्यात येणारे औद्योगिकरणामुळे शेतकऱ्यांच्या सुपीक जमीनी हस्तांतरीत करून त्यांना देशोधडीला लावत आहेत. त्यांच्या पूर्णवसणची व विस्थापनाची योग्य प्रमाणात सोय केल्या जात नाही. त्यामुळे शेतकरी आत्महत्या करण्याकडे वळत असल्याचे चित्र दिसून येते.

PRINCIPAL I/c.
Dr. Ambedkar College of
Social Work, Wardha

(२) दुष्काळ व नैसर्गिक आपत्ती -

विदर्भातील शेती ही पावसाच्या पाण्यावरच अवलंबून आहे. त्यामुळे शेतकरी हा निसर्गाच्या भरवश्यावरच शेती करित असतो. पावसाच्या भरवश्यावर शेतकरी शेतामध्ये महागाडी बी-बियाणे लावतो, पण ऐनवेळी पाऊस पडत नाही, तरी कधी-कधी जास्तच पाऊस पडून त्यांच्या हाती आलेल्या पिकांचे नुकसान होते. अशा नैसर्गिक आपत्तीच्या कारणामुळे शेतकऱ्यांवर फार मोठे संकट कोसळते व त्यातून तो बाहेर पडणे फारच कठीण जाते. त्यामुळे तो आत्महत्तेकडे प्रवृत्त होतो.

(३) कुटूंबात कमविणारा एक व खाणारे अनेक -

विदर्भातील शेतकऱ्यांच्या कुटूंबात कमविणारा एकटाच असतो, तर खाणारे अनेक असतात. त्यामध्ये मुले, म्हातारी आई-वडील, त्यामुळे त्यांच्या एकट्याच्या कमाईवर एवढ्यांचे भागत नाही. त्यातच वरचेवर वाढत जाणारी महागाई, मुलांच्या शिक्षणाचा खर्च, आई-वडीलांच्या आजारपणाचा खर्च त्यांच्या एकट्याच्या उत्पन्नात भागत नाही. त्यामुळे एकट्या कुटूंब प्रमुखांना वैफल्य येते, त्यातूनच तो आत्महत्तेकडे वळतो.

(४) सिंचन सुविधांचा अभाव -

विदर्भातील शेती ही डोंगराळ भागामध्ये वसलेली आहे. शेतीक्षेत्राचा विकास घडवून आणायचा असेल तर सिंचन सुविधामध्ये वाढ होणे गरजेचे आहे. परंतु विदर्भातील पावसाचे पाणी नदी-नाल्यातून वाहून जाते. पाण्याला बांध घालून आडवला जात नाही. त्यामुळे शेतकऱ्यांमध्ये नैराश्य निर्माण होते व पाण्याअभावी शेतीतील पिके वाळून जातात. हाती आलेले पिक वाळल्यामुळे शेतकऱ्यांमध्ये नैराश्याची स्थिती येते. त्यातूनच तो आत्महत्त्या या प्रवृत्तीकडे वळत असतो.

(५) शेती क्षेत्रावरील वाढता लागलागवडीचा व मजूरीचा खर्च -

आजच्या महागाईच्या काळामध्ये प्रत्येक वस्तूची किंमत वाढलेली आहे. तसेच शेती क्षेत्रावर काम करण्यासाठी मजुरांची कमतरता भासत आहे. त्यामुळे वरचेवर मजूरीच्या दरामध्ये सुध्दा वाढ होत आहे. तसेच शेतामध्ये बि-बियाणे, किटकनाशके, खते, औषधे यामध्ये वरचेवर वाढच होतांना दिसून येते. त्यामुळे शेतकरी अधिकच गरीब होत चालला आहे.

(६) योग्य मालाला योग्य बाजारपेठ न मिळणे :-

शेतकऱ्यांच्या शेतीमालाला योग्य बाजारपेठ मिळत नाही. सावकार व व्यापारी लोक मन मानेल त्या दराने शेतकऱ्यांचा माल खरेदी करतात. तसेच शासनाने ठरविलेला

PRINCIPAL I/c.
Dr. Ambedkar College of
Social Work, Wardha

हमीभाव हा नेहमीच कमी असतो आणि तो सुध्दा योग्य वेळी शेतकऱ्यांना मिळत नाही. म्हणून त्यांचा माल व्यापारी, दलाल खूप कमी भावाने विकत घेतात. अशा प्रकारे मेहनत करून मिळविलेल्या धान्याला बाजारपेठेमध्ये कमी किंमतीत विकणे लागते. त्यामुळे त्यांचा उत्पादन खर्च ही त्यातून निघत नाही.

(७) औद्योगिकीकरणाचा प्रभाव -

विदर्भातील शेती व्यवसायावर औद्योगिकीकरणाचा जास्त प्रभाव पडला असल्याचे दिसून येते. शेतकऱ्यांच्या सुपीक जमीनीमधून जाणारा समृद्धी महामार्ग, विमानतळ रुंदीकरण, औद्योगिक वसाहती, कारखाने इत्यादीमुळे त्यांची सुपीक जमीन नापीक होत आहे. रहदारीमुळे व कारखान्यातील निष्पाणात धूर, कारखान्यातील राख, दुर्घात पाणी हे नदी-नाल्यात, शेतामध्ये टाकत असल्यामुळे शेतकऱ्यांच्या सुपीक जमीनी नापिक होत आहेत.

अशा अनेक प्रकारच्या कारणामुळे विदर्भातील शेतकऱ्यामध्ये आत्महत्येचे प्रमाण वाढत असल्याचे चित्र दिसून येते.

शेतकऱ्यांच्या आत्महत्येचे निराकरण करण्यासाठीच्या उपाय योजना :-

(१) शेतकऱ्यांनी आधुनिक पध्दतीने शेती करून पारंपारिक पिकासोबतच बागकाम, दुग्ध व्यवसाय, कुकूटपालन, शेळी व मेंढी पालन अशा प्रकारचे पूरक व्यवसाय करावे.

(२) जमीनीची उत्पादकता वाढविण्यासाठी शासनाने जलसिंचनाची सोय उपलब्ध करून देण्यात यावी. नदीवर धरणे, तलाव, बांधारे बांधून शेतकऱ्यांना सिंचनाची सोय उपलब्ध करून देण्यात यावी व शेतकऱ्यांसाठी त्या पाण्याचा अपव्यय न करता त्याचा योग्य प्रकारे वापर करून कृषी विकास घडवून आणावा.

(३) शासनाने शेतकऱ्यांना विनाअट केवळ त्यांच्या शेतीच्या पुराव्यावर (७/१२ नमुना) कर्ज उपलब्ध करून देण्यात यावे. कर्जाची सोय महसूल विभागामार्फत करण्यात यावी. म्हणजेच बँकेकडून शेतकऱ्यांची होणारी फसवणूक कमी होईल व त्यांना वेळेवर कर्ज उपलब्ध होईल.

(४) शासनाने वित्त पुढाकाराने खाजगी सावकारांना योग्य व्याज घेऊनच कर्ज देण्याची सक्ती करावी, त्यांची अंमलबजावणी न करणाऱ्यावर कडक कार्यवाही करण्यात यावी.

(५) शेतकऱ्यांना शेतीच्या आधुनिक तंत्रज्ञानाची माहिती वेळेवर करून द्यावी. त्यासाठी दरवर्षी कार्यशाळा घेऊन शेतकऱ्यांना नविन आधुनिक शेती पध्दतीची माहिती करून द्यावी.

PRINCIPAL I/c.
Dr. Ambedkar College of
Social Work, Warananagar

(६) शेतकऱ्यांच्या शेतीमालाला शासनाने योग्य हमी भाव जाहीर करून त्याचा मुआवजा योग्य वेळी देण्यात यावा, तसेच त्याच दराने प्रत्येक व्यापाऱ्यांला शेतकऱ्यांचा माल विकत घेण्यास भाग पाडावे.

(७) शेती मालाच्या दराविषयी वेळोवेळी सर्व दैनिकातून तसेच रेडीओ, दूरदर्शनवरून त्यांची माहिती शेतकऱ्यापर्यंत पोहचविण्यात यावी. जेणे करून शेतकऱ्यांना शेतीमालाच्या दराविषयी योग्य माहिती मिळेल.

(८) दुष्काळ, महापूर, अतिवृष्टी इत्यादीमुळे शेतीमालाचे झालेले नुकसान भरून काढण्यासाठी शासनाने कृषी विमा निगमच्या साहाय्याने शेतकऱ्यांसाठी पिक विमा योजनेचा मोबदला देण्यात यावे.

(९) दुष्काळ, अतिवृष्टी अशा परिस्थितीत शेतकऱ्यांच्या जनावरांच्या वैरण चान्याची पुरेशा प्रमाणात उपलब्धता करण्यात यावी.

(१०) शेतकऱ्यांच्या कुटुंबाला आर्थिक परिस्थितीतून बाहेर काढण्यासाठी शासकीय योजनेच्या माध्यमातून त्यांना धान देण्यात यावे व त्या मोबदल्यात धान्याची व्यवस्था करण्यात यावी.

(११) विदर्भातील आत्महत्या करणारे शेतकरी बहुसंख्येने आदिवासी, अशिक्षित, व्यसनी आहेत, त्यांना यापासून परावृत्त करण्यासाठी प्रबोधनात्मक कार्यक्रम राबविण्याची अंमलबजावणी करावी.

निष्कर्ष :-

विदर्भातील शेतकऱ्यांच्या आत्महत्या घडून येण्याला अनेक घटक जबाबदार आहे. त्यामध्ये शासनाचे शेतकऱ्यांविषयीची चुकीचे धोरणे, शेतीमालाला योग्य प्रकारे नसलेला भाव, कोरडवाहू जमीनी सिंचनाखाली न आणणे, सुपीक जमीनीचे होणारे अधिग्रहण, वाढत जाणारी रस्ते वाहतूक, विदर्भातील पाणी, इतरत्र वळवणे, कारखानदारीमुळे पर्यावरणाचे होणारे नुकसान, शेतकऱ्यांमध्ये वाढत जाणारी व्यवसायधिनता अशा अनेक प्रकारच्या कारणामुळे विदर्भातील शेतकरी आत्महत्या या वाईट प्रवृत्तीकडे वळत असल्याचे दिसून येते. संपूर्ण देशाला अन्न पुरविणारा शेतकरीच आज उपाशीपोटी झोपतो आहे. एके काळी सोन्याचा धूर निघणाऱ्या या देशातून आज शेतकऱ्यांच्या सरणाचा धूर निघत असल्याचे वास्तव चित्र विदर्भात दिसू आहे. यावर शासनाने वेळीच उपाययोजना केली नाही तर विदर्भातील शेतीचे वाळवंट होण्यास वेळ लागणार नाही.

(Signature)
PRINCIPAL I/c.
 Dr. Ambedkar College of
 Social Work, Wardha

संदर्भ

- आगलावे प्रदिप (२०१७) मुलभूत समाजशास्त्रीय विचार, श्री साईनाथ प्रकाशन, नागपुत, प्र. क्र. ६२
- दै. लोकसत्ता दि. २२ सप्टेंबर २०१५., दै. महाराष्ट्र टाईम्स, अमरावती, दि. १९ नोव्हेंबर २०१७

■■■■

PRINCIPAL I/c.
Dr. Ambedkar College of
Social Work, Wardha

2019-20

List of Research Paper and Books

Dr. Ambedkar College of Social Work, Wardha
2019-20

Books and Chapters in edited volumes / Book Published and papers in National / international Conference Proceeding per Teaching during the years.

Sr.No	Faculty	Local/ Regional/ National / International	Title of Paper
1	Dr P.L. Wankhede	Book	Information technolog ISBN 78-81 94266303
2	Dr V.M. Vitankar	Book	वृन्द आणि सामाजिक संकेत ISBN -978-93-83164-78

PRINCIPAL I/c.
Dr. Ambedkar College of
Social Work, Wardha

Scanned with CamScanner

प्रकाशक :
श्री मंगेश प्रकाशन,
२३, नवी रामदासपेठ, नागपूर-४४० ०१०
फोन नं. : ०७१२-२४३७२७६,
मो. : ९८२३८०७२७६

ISBN : 978-93-83164-73-8

प्रथम आवृत्ती २०१९

किंमत ₹२००/-

- टाईपसेटिंग : हरसुलकर कॉम्प्युटर सेंटर, बजाजनगर, नागपूर,
 मुद्रण : श्रीसमर्थ प्रिंटर्स, नागपूर.

१०७ २२७
१०६
१०८

मृतुचक्र
आणि लाल, गुलाब
वाटतो. पण ग्रीम
टाकतो. तीच हवं
आणि उदासवाणी
वृद्ध शब्द जरी उ
यासारखे विशेषण
वाटतो. परंतु कि
कोणालाच नाकार
येतात. त्याची ति
एकदा का शारीरिक
आणि दैनंदिन का
अशा या
माहिती जाणून घे
स्थिती त्याची वास्
अधिकाधिक जाणून
करणारी आणि व
अशावेळी ज्येष्ठांचं
समजून घ्यावी, उ
दृष्टीने काही प्रयत्
समाजाचा
व समाजातील स्था
पिढीतल्या अंतरा
स्वतः कसे हाताळ
वाटत असले तरी
दृष्टीने लिखाण

PRINCIPAL I/c.
Dr. Ambedkar College of
Social Work, Wardha

Scanned with CamScanner

सांख्यिकी

Dr. P. L. Wankhede - Statistics : Information and Technology

माहिती तंत्रज्ञान

STATISTICS AND INFORMATION TECHNOLOGY

डॉ. प्रविण वानखेडे

सांख्यिकी व माहिती तंत्रज्ञान - डॉ. प्रविण वानखेडे

डॉ. प्रविण एस्. वानखेडे
सहस्रगुणी प्राध्यापक
डॉ. आंबेडकर कॉलेज ऑफ
सोशल वर्क, वर्धा.

पीएच.डी.गार्ड : राष्ट्रसंत तुकडोजी महाराज नागपूर विद्यापीठ, नागपूर
जिल्हा प्रमुख : डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर फेलोशिप सन्मान प्राप्त, जिल्हा तहसील
अध्यक्ष : मैत्री फाऊंडेशन, वर्धा.
कार्याध्यक्ष : जिल्हा कर्मचारी सामाजिक न्याय महासंघ, वर्धा
संलग्नार : श्रमिक पत्रकार संघ, वर्धा
सदस्य : तुळीपट रोयल सोसायटी, वर्धा
: डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर प्राध्यापक प्रवर्धन
वाहिनी, वर्धा
: जिल्हा कार्यवाही फोरम, सामान्य रुग्णालय, वर्धा

सचिव : जिल्हा भारतीय दलीत साहित्य अकादमी, वरी इटिडीया
वतीने डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर फेलोशिप सन्मान प्राप्त, जिल्हा तहसील
पत्रांतून अनेक लेख, शोध व साहित्य प्रकाशित व्यक्तिसत्त्व विकास व
कौशल्य विकास, तुळीपट विकास शिबिर अनेक कार्यशाळा आदि
केट सरकारच्या खंड व युवा मंत्रालयाच्या नेहरू युवा केंद्राच्या वतीने
जिल्हा युवा पुरस्कार प्रदान, अ.भा.दलित तरुण संघटना, नागपूर
वतीने महात्मा ज्योतिबा फुले समाज गौरव सन्मान प्रदान केल्या व
असोसिएशन, वर्धाच्या वतीने युवा गौरव पुरस्कार प्रदान, गेल्या २०
वर्षांमध्ये पत्रकारिता क्षेत्रात कार्यरत तर लोकमत समाजात हिन्दी शैलीत
पाच वर्षे जिल्हाप्रतिनिधी म्हणून काम पाहिले. गेल्या २२ वर्षांपासून
अध्ययन व अध्यापनाच्या क्षेत्रात कार्यरत

SIVALI PUBLICATIONS, NAGPUR
M. 9881712149

ISBN: 978-81-94...

2020-21

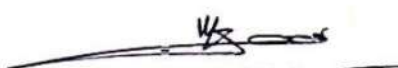
List of Research Paper and Books

2020-2021

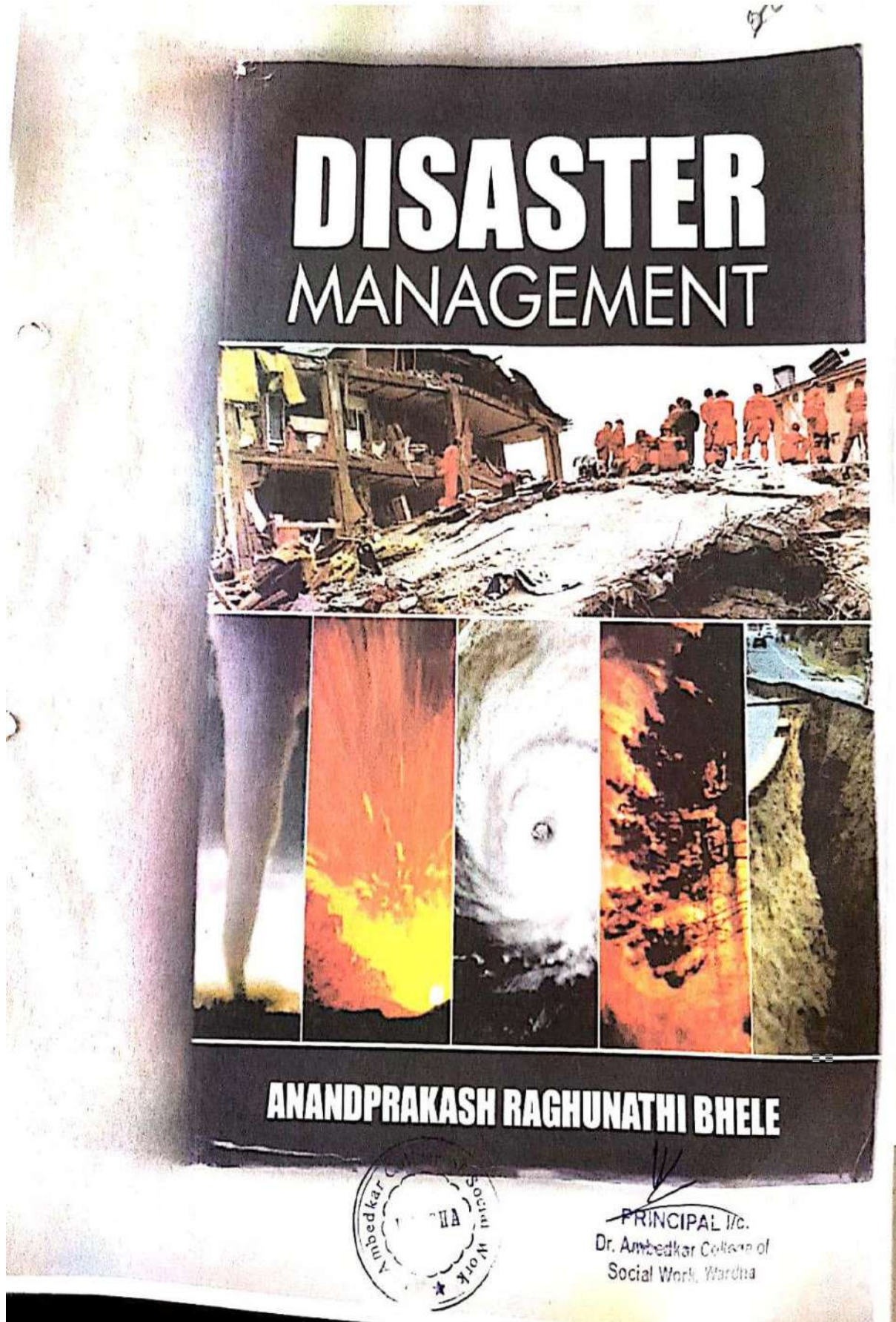
Books and Chapters in edited volumes / Book Published and papers in National / international Conference Proceeding per Teaching during the years.

Sr.No	Faculty	Local/ Regional/ National / International	ISBN No.
1	Dr. Anandprakash Bhele	Disaster Management (Book)	978-93-91542-21-4

PRINCIPAL I/c.
Dr. Ambedkar College of
Social Work, Wardha

Scanned with CamScanner

Scanned with CamScanner

DISASTER MANAGEMENT

Dr. Anandprakash Raghunathi Bhele

Published By:

CURRENT PUBLICATIONS

PRINCIPAL I/c.
Dr. Anandprakash College of
Social Work, Wardeha
Scanned with CamScanner

Disaster Management

© Author

First Edition : 2021

ISBN : 978-93-91542-21-4

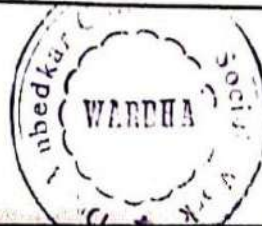
Price: ₹ 925/-

[No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system or transmitted, in any form or by any means, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without prior written permission of the publisher].

Published By:
CURRENT PUBLICATIONS
A-15 Kalakunj, Maruti Estate Road,
Opp. R.D. Higher Sec. School
Maruti State, Shahganj-Bodla Road, Agra - 282010 (U.P.)
Mob.: +91 9457780387, 7017544862
E-mail: currentpublications001@gmail.com

Typeset By : *Chandan Kumar "Raja"*
+91.9871773127

Printed at : Aryan Digital Press — Delhi

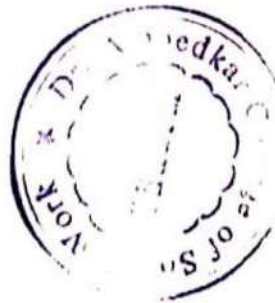

PRINCIPAL I/c.
Dr. Amratkar College of
Social Work, Warbha

Scanned with CamScanner

CONTENTS

Preface	V
Meaning and Classification of Disasters	1
Disaster Management Cycle	30
Disaster Management – Recent Trends	60
Disaster Preparedness: Indian Context	89
Disaster Prevention	120
Vulnerability Analysis and Risk Assessment	142
Disaster Mitigation	162
Search, Rescue and Evacuation	181
Emergency Operations Centre	193
Rehabilitation and Reconstruction	211
Disasters and Development	246
Disaster Management Strategies	269
Bibliography	293
Index	299

PRINCIPAL I/c.
Dr. Ambedkar College of
Social Work, Wardha

Scanned with CamScanner

Disaster management is a multidisciplinary area, covering a wide range of issues such as monitoring, forecasting, evacuation, search and rescue, relief, reconstruction and rehabilitation. It also requires multi-spectral governance as scientists, planners, volunteers and communities all have important roles to play. These roles and activities span during and post-disaster phases. Besides, shift of emphasis from disaster response to risk reduction has opened up areas of exploratory research in the subject. Vulnerability refers to the susceptibility of a community to a hazard. Vulnerability analysis seeks to predict disasters by ensuring timely preparedness on the part of people and institutions and concerned government agencies. The emerging arena of disaster mitigation is also becoming an integral aspect of development planning, policy formulation and implementation. This is where this book comes in. It contains chapters in the form of conceptual and empirical case studies from India and other developed countries. The blend of theory, research and policy makes this book eminently worthwhile for anyone interested in disaster vulnerability and mitigation together with monitoring and forecasting and policy perspectives. It would be useful for students, researchers and teachers of geography, environmental studies, disaster management, civil engineering and policy science.

Anandprakash Raghunathi Bhele, Ph.D., M.S.W., B.S.C. and NET. He has 26 years of experience in teaching and research. He has attended 17 National and 4 International Conferences, Workshops and seminars. He has published several research papers in National and International journals as well as few articles in edited books. He has done one research project sponsor by Indian Council Of Social Science Research, New Delhi. He is presently working as Associate Professor at Dr. Ambedkar College of

Social Work, Wardha, Maharashtra state. He is a NAAC coordinator and working on various committees in the college. He has participated in social and religious movement and associated with various social and voluntary organization such as Ushakal Society, Sant Gangebaba, Bahuddeshiya Society, Buddhist Royal Society, Samta Sainik Dal, Bhartiya Bauddha mahasabha and Tri-Ratna Bauddha Mahasangh. He was instrumental in Development of Siddharth Nagar slum community in Wardha by organizing various Socio-economic, political and religious activities for the youth and women for which he was honored by Manibhai Desai Foundation Urali Kanchan Pune as the Best Teacher in 2008, Dr. Babasaheb Ambedkar Samaj Ratna Purskar by TARUN Sangathan Nagpur. He has Professional membership of Maharashtra Social Work Educations Association (MASWE-Delhi) and National Association of Professional Social Work in India (NAPSWI). His major area of interest is slum development, women empowerment and development of scheduled caste and tribes.

₹ 925/-

CURRENT PUBLICATIONS

A-15 Kalakunj, Maruti Estate Road,
Opp. R. D. Higher Sec. School
Maruti State, Shahganj - Bodla Road,
AGRA-282 010 (U.P.)
Mob. : 09457780387, 07017544862
E-mail : Currentpublications001@gmail.com

ISBN: 978-93-91542-21-4

PRINCIPAL I/c.
Dr. Ambedkar College of
Social Work, Wardha

List of Research Paper and Books

**Total Books and chapters in edited volume / Books published and paper
in national / International conference Preceding**

2021-22

Author Name	Books	Title of Paper	Year	ISBN No	Publication / Website
Dr. Vilas Wani	-	Right to quality education	2021-22	978-93-91305-49-9	Aadhar publication Amravati
Dr. Sunita Bhoikar	-	Right of Woman in India	-	978-93-5506-230-7	Akshita publication Delhi
Dr. Minakshi Kubade	-	Mahilanchi Suraksha Va Mahavadhikar	-	978-93-91305-56-6	Aadhar publication Amravati
Dr. Sunita Bhoikar	-	Human Right & Constitution of India	-	978-93-556-230-7	Edited Mr Nahar Patil & Ruksana bano Educational Publication Aurangabad
Dr. Vijayata Vitankar	-	Tan - Tanav Vavasthapan	-	978-93-92865-32-9	Educational Publication Aurangabad
Dr. Sonita Bhoikar	-	Sampreshanach and tatwc	-	978-93-928665-32-9	Educational Publication Aurangabad
Dr. Vijayata Vitankar	Counselling		-	978-620-4-20639-4	Lambert Academic publishing Prakashan
Dr. Vijayata Vitankar	NET/SET/ Pariksha Samaj karya		-		Vidhyabharati Sajj yoti publication Nagpur
Dr. Madhuri Zade	-	Maharashtratra Shekari chalvativaA dhunikrushivavastha	-	978-93-91210-80-7	
Dr. Vijayata Vitankar	Samajkaryatini/Samu pdeshan		-	978-93-5268-6551	

PRINCIPAL Vc.
Dr. Ambedkar College of
Social Work, Warananagar

ISBN 981
Contemporary Human Rights

Editor
Dr. Sandip B. Kale

Contemporary Human Rights

■ Dr. Sandip B. Kale

■ *First published*, – 10th December - 2021

© Editor

■ **Published by**

Prof. Virag Gawande for
Aadhar Publications,
Behind Govt. VISH,
New Hanuman Nagar,
Amravati – 444 604.

■ **Printed by**

Aadhar Publications,

■ All rights reserved. No part of this publication may be reproduced or transmitted, in any form or by any means without permission. Any person who does any unauthorized act in relation to this publication may be liable to criminal prosecution and civil claims for damages.

■ Price : 200/-

■ ISBN-978-93-91305-49-9

197

E

I am very happy to p
Human Rights.All the pr
a concerted effort to cla
human rights through vari
75th Year of Indian Indep
Human Rights Day. An
cooperation with the profe
explicate their views in or
has been a boon for the
life through the present
rights seekers will defin
book.

The Constitution
for all citizens to have the
development. Rights to E
rights, right against explo
rights aims to ensure that
economic and political ju
modern way. Of course,
everyone should have th
human right as a fundame
provides guidelines to the
do the right thing in the fi
the guidelines of state poli

The aim of work
political participation of
system and to accel
empowerment through hu
system in the human rig
Also, right to privacy, ri

PRINCIPAL I/c.

Dr. Ambedkar College of
Social Work, Warananagar

Scanned with CamScanner

14	Human Rights of Vulnerable Groups. Prof. Ashok Kisan Wakade	102
15	Power and Identity in Last Man in Tower Rupesh S. Wankhade	109
✓ 16	Right to Quality Education Dr. Vilas Mahadeorao Wani	✓ 117
17	An Analytical Study of Consumer Exploitation and Consumer Rights in the Indian Economy Dr. Subhash Taterao Pandit	122
18	Human Rights based approach for International Migration Vijay N. Patil /Aniket A. Shinde	129
19	Marital Rape in India: A Human Rights Approach Samir Nimba Chavan	138
20	Indian Constitutional Provision and Universal Declaration of Human Rights: A Study Dr. Gajanan S. Sharma	143
21	Impact Of Covid-19 On Human Rights In Small Business Sector Dr. Ravindra Borkar	154
22	Human Right And Education Dr Anuradha Sandip Golhar Dr.Sandip Bhonjiba Golhar	160
23	Kautilya's Thoughts On The State And Good Goverenance Jayshri S. Biradar	163
24	A Legal Analysis of Protection Human Rights of Old Age People In India Dr. Kalpana V. Jawale	168
25	Mental Health and Human Rights: Significance and Needof Social Work Interventions Mr. Rahul L. Jungari	177

Scanned with CamScanner

Right to Quality Education

Dr. Vilas Mahadeorao Wani

Assistant Professor Dr Ambedkar College of
Social Work Wardha ,

Phone No - 9325591204, E-Mail ID : vilaswani@gmail.com

Introduction :-
Right to education is the constitutional provision for all boys and girls. In comparison to urban area quality education is very much better. Poor quality education is leading to poor learning outcomes in India, ultimately pushing children out of the education system and leaving them vulnerable to child labour, abuse and exploitation. Many classrooms continue to be characterised by teacher absence, rote learning, corporal punishment and discrimination. Assessment measurements show that many of those students who are in school are not learning the basics of literacy and numeracy or the knowledge and skills necessary for their all-round development as specified under the right to education Act.

What to be done to ensure a child friendly learning environment where all children benefit from gender-sensitive and safe classrooms, as well as the availability of improved water, sanitation, hygiene and mid-day meal practices.

Every girl and boys in India has the fundamental right to quality education one that helps them to acquire basic literacy and numeracy, enjoy learning without fear and feel valued and safe irrespective of where they came from. For the first time in 10 years, reading and arithmetic scores have improved in public funded elementary grade (ASER-2016) in seven states [Chhattisgarh, Jharkhand, Punjab, Haryana, Telangana and Uttarakhand]. The percentage of children who can read at grade 3 level has increased by 7% at grade 3 level since 2014. This improvement in learning is possible but takes time.

Nevertheless, ASER 2018 shows that in grade 3, only 40 percent of children can read grade 2 level text fluently. The national achievement survey (NAS) which was conducted for grades 3, 5 and 8 gave a similar picture with only 45.2 percent of students achieving the targeted performance levels across all subjects and classes at the national level.

States such as Madhya Pradesh, Rajasthan, Uttar Pradesh, Chhattisgarh, Jharkhand, Bihar, Odisha and Andhra Pradesh with large population of children from Scheduled Caste (SC) and Scheduled Tribe (ST) and Minority Communities have the lowest scores in the NAS 2017 girls scored slightly higher or as the same level as boys.

While Government both state and central have invested in large scale learning assessment data for improving the delivery of education rather than letting it remain a simple data collection exercise. Successful performance in schools is supported by a wide range of abilities, attitudes and socio-emotional competencies beyond traditional literacy and numeracy skills. Quality education contributes to learning and are an aspect of quality education. While there is an understanding around the importance of life skills, there is a possible lack of alignment between traditional curricula and a life skill learning agenda and lack of understanding of how these can be developed across the education continuum.

The NEP (National education policy) brings this focus stressing the importance of learning by doing. Since March 2020, schools in India have been closed and learning has shifted to remote home based learning for those who can access it. School closures will impact learning across the education system. Gains in enrolment, school completion and learning must not get eroded due to the combination of schools being closed and socio-economic hardships related to covid-19. According to the World Bank five months of school closure due to covid-19 will result in an immediate loss of 0-6 years of schooling adjusted for quality, bringing the effective learning that a student can achieve down from 7-9 years to 7-3 years during this

of school closure, efforts have been made by Government to ensure continuity of learning of children while they have been in school. Digital tools including internet based high-tech tools like apps and online learning classes, social media platform, television and radio were used extensively.

India is now looking at delivering education programmes more rapidly and speedily to employ solutions. The accelerate impact of a large scale across intervention targeted of children and adolescents covid-19 presently to act and transform the education system through technology using it as an important tool of capacity building, inclusiveness and quality learning, without replacing the essential role of teachers/facilities. While technology is not silver bullet to solve the problem of inequalities in access and learning, it has a huge potential for changing how teaching and learning is delivered in India, if employed in systematic and inclusive way.

Empowering teachers, frontline workers, children and adolescents and increasing access to and quality of learning. Presently one third of the 2.6 millions secondary schools in India have ICT labs and a functional computers, universal access to technology in homes is yet a dream in tribal areas, interiors locations, rural areas and amongst children with disabilities. Children with pass or no access to technology face most challenges in continuing to learn. There is a proportional access to the internet across state, further expanding into the rural-urban schism, where is percent people of over five years of age in rural areas can use the internet against 37 percent in urban areas additionally. The digital dichotomy extends to the access to hardware and devices where the poorest students and marginalised communities, including girls, do not have access to smart phones and even if they do, internet connectivity remains poor.

The main area of UNICEF engagement and support is elementary education especially early grades and the transitions to secondary education. As school remains classes and children learn

remotely, UNISEF will engaged with state government for expanded access to remote learning options.

UNISEF will support the expanded use of technology and use of online system to improve governance in education, capacity of teachers, support system. Other education funding and participation of children for enhanced learning and development. But at the same time recognizing that quality learning requires quality teachers and teaching.

Implementation of the national education policy (NEP) priority UNSEF will provide technical support at national and level in the key areas related to curriculum revision, assessment and reporting, foundational learning, life skills and guidance.

Six basic elements influence the quality of education :-

- 1) Teacher and teaching method. The teacher is perhaps the important factor in the quality of education.
- 2) Educational content
- 3) Learning environment
- 4) School management
- 5) Precondition of pupils
- 6) Funding and organisation

These six element can be useful for better quality learning forwarding to the way of quality education. There are three pillars support quality education; Access to quality teacher, use of learning tools and professional development and the establish safe and supporting quality learning environment.

Conclusion :-

Today's quality education will be fruitful for the civilized society who is builder of the nation and they can their higher education because of only quality education. "Dr. Babasaheb Ambedkar not only elementary education for education is most essential to keep ahead in competition communities in our progress" He said, higher education in the

that education which can enable you to occupy the tragically places in the administration. He wanted people to cultivable of freedom and equality among themselves. He regarded it is a merit to reach the door of light and perception to the regions of darkness and ignorance. He emphasised on education for social emancipation.

In the era of globalization, when the foreign universities are to we need to equate ourselves by all means. Being quality of higher education caring about the expectation of students, we need to established minimum standards of quality of teaching-learning process etc.

Dr. D. (2009), Total quality management, Himalaya Publishing House, Nagpur.

Dr. D. (2009), Total quality management in education MS Board

Dr. D. (2009), Implementing the right to education; A Compendiums

Dr. D. (2009), Implementing the right to education; A Compendiums

[Signature]

PRINCIPAL I/c.
Dr. Ambedkar College of
Social Work, Warana

Women Empowerment *A Need of The Hour*

Mr. Naresh W. Patil, India

Dr. Muthmainnah, Indonesia

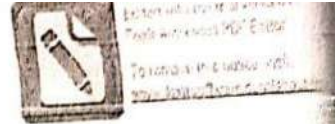

Akshita Publishers and Distributors
Delhi-110053 (India)

PRINCIPAL I/c.
Dr. Ambedkar College of
Social Work, Wardha

Scanned with CamScanner

Published by :
Akshita Publishers and Distributors
 H.No. J-180/5-A, 4th Pusta,
 Pahari Hotel Wali Gali
 Opposite Ajay Medical Store,
 Kartar Nagar, Delhi-110053
 E-mail: abooks2019@gmail.com
 Mobile: 9968053557

Women Empowerment A Need of The Hour

© Authors

Date of Publications: 21st March, 2022

First Edition 2022

ISBN: 978-93-91120-33-7

All rights reserved no part of this work may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without the prior written permission of the publishers.

This Book has been published in good faith that the material provided by author is original. Every effort is made to ensure accuracy of material but the publisher and printer will not be held responsible for any inadvertent errors.

PRINTED IN INDIA

PRINCIPAL I/c.

Dr. Anand

Social Work, Wazirpur

Published by Akshita Publishers and Distributors, Delhi-110053. Laser Type Setting at Shahab Computers, Printed at Milan Enterprises, Delhi-110012.

Scanned with CamScanner

Foreward

Empowerment of Women in the 21st century plays an important role in the development of the country. Women constitute almost half of the population in the world and access to education has been one of the most pressing demands of book on Women's Right Movements. Women's education has also been a major preoccupation for both the government and civil society as educated women can also play a vital role in socio-economic factor. Through proper education and guidance, women can enhance the quality of their own lives along with others. They can put every step ahead to achieve their own goals and make the society aware about their various achievements. Thus, they can show the true power of Women Empowerment.

It is great to admit that the present situation motivates the entire girl society by showing the power of women's empowerment. Economic empowerment also provides a shield against all mistreatments and abuses that rural and urban women in India have grown accustomed to. As a profitable and empowered member, she will not only break the threads of traditional male supremacy and dependency but also work hand-in-hand along with her male counterparts. On an equal footing, you can claim your rights, assert yourself and be recognized. Over the past decades, several women in urban India and World have witnessed such emancipation and the reserve could further augment this growing strength in numbers. Emancipated women will enrich the women's civil society and animate the virtuous circle to work for a more disadvantaged lot. This social empowerment will help them take a proactive role in aligning certain societal distortions. Women will find a voice against teasing and insensitivity they face in the urban environment. They can better lead the crusade against female fetishism and thus correct the prevailing demographic imbalance.

This book is one of the best for learning about the various issues and challenges that women face. It would provide insight into how we can overcome the various aspects of the problem. All of the authors had covered every aspect of today's women, and it would be an excellent reference book for future researcher.

Dr. Sangeeta B. Dongare
Assistant Professor
Department of Zoology

Government College of Arts and Science, Aurangabad, Maharashtra, India

Preface

Almost half of the population of the world is represented by women. Gender equality between men and women can equally contribute to the overall development of society. To achieve sustainable development in all arenas of life the empowerment and autonomy of women as well as improvement of women's social, political and economic status is important. Social and political development of women totally depends on gender equality. In economic activities women's participation is increasing day by day throughout the world. In the changing social cultural environment women are introducing themselves in the new era.

This edited book contains various chapters which are overwhelmingly interwoven together with the main issue of empowerment of women throughout the world. The concept of empowerment of women flows from power. The empowerment of women means equipping women to be economically independent, self-reliant, have positive esteem to enable them to face any difficult situation and they should be able to participate in the development activities. In western nations empowerment of women is frequently connected with specific phases of women's rights movement in history.

This edited book is an attempt to show that women empowerment ranges from self-strength to efficiency building of women. Women empowerment is not possible unless and until women come with and help to self-empower themselves. Women empowerment can be observed in different ways like social, economic, political, educational and psychological etc. Empowerment of women is very vital as it equips and allows women to make life determining decision through the various issues in the society. Women empowerment allows them to achieve their desired goals.

Women empowerment in the society as well as across the world can be achieved through various ways which has been included in the various chapters of this book. Women empowerment can be possible boosting her self-esteem i.e. encouraging her and make them special and strong. It is necessary to shut down negativity which are spread through social media which will help for empowering them. To achieve the economic empowerment of women it is required that she must be supported to run business.

Lastly it is to say that empowering women starts with us. We must show support for women around us by realising them of their own strength. To change the life story for women and seeing real change is a team effort. Hence share the information of women empowerment with the women in your life and encourage them to take positive action in their life.

Every chapter of the book have gone through a progression of thorough peer review processes which upgrades its quality and subsequently can be alluded to with certainty by researcher, professionals of women empowerment and understudies. The editors wish that this book motivates the perusers to think and effectively partake in conquering the difficulties concerning women empowerment across the world. We are grateful to the peer reviewer, authors, and other people who have added to making this book effective.

Mr. Naresh W. Patil, India

Dr. Muthmainnah, Indonesia

PRINCIPAL I/c.
Dr. Ambedkar College of
Social Work, Warananagar

Scanned with CamScanner

Index

Foreward	(v)
Preface	(vii)
List of Contributors	(ix)
1. Justice for Women—An Essay on Evolution of Women Rights in India —Ms. Takshashila Jadhav	1
2. The Emerging Leadership of Rural Women in Gram Panchayat —Mr. Naresh W. Patil	5
3. Power for Women: the New Managerial Challenge of Omani Companies —Ms. Wedad Salim AL-Siyabi	9
4. Representing New Women In the Virtual Era —Ahmad Al Yakin	15
5. Changing Status of Women Among the 'Jarao Tribe' of Manipur —Ms. Alita Tarao M. & Elija Chara	19
6. Malnutrition of Tribal Children and Women in Dhule District of Maharashtra —Miss. Meghavee G. Meshram	23
7. The National Policy on Empowerment of Women, 2001 —Dr. Shilparani Suryabhan Dongre	28
8. Women's Rights and Economic Empowerment —Ms. Rania Lampou	31
9. Tribal Literacy in the Nashik District of Maharashtra, India —Dr. Rajendra Sitaram Pawar	36
10. Pragmatic Approaches of Dr. Babasaheb Ambedkar on Elevation of Women and Hindu Code Bill —Dr. S. S. Ramajayam	40
11. Portrayal of Women in TV Advertisements —Dr. G. Kamalaselvi	44
12. Promoting Gender Equality: The Case of Educational Context —Dr. Phori J. R.	47
13. Self Help Groups as Effective Process for Women Empowerment: A Study in Pendurthi Mandal of Visakhapatnam District —Mr. Ramanayya Kondru & Dr.V.Venkateswarlu	53
14. Women Empowerment and Education —Mr. Md. Shafikul Islam Khan	57

PRINCIPAL I/c.
Dr. Ambedkar College of
Social Work, Mumbai

15. The Critical Analysis of Empowerment of Hindu Women under Laws of Marriage and Inheritance in India
–Ms. Kavita N. Hedao
16. Psychological and Physical Problems of Women and Disabled People
–Mrs. Mohana Lakshmi K.
17. Domestic Violence in Indian Families: A Worst form of Human Rights Violation
–Sudhansu Sekhar Datta
18. Indian Women and Constitutional Values: An Overview
–Dr. Hina Nishat
19. Women's Perspective Towards Environment Friendly Practices for Management of Menstruation: An Analysis
–Ms. Bushra Barkati
20. Rights of Women in India
–Dr. Sumita Bhoikar
21. Protection of Woman's Rights Through Public Interest Litigation in India
–Dr. Gajanan S. Mehkarkar
22. Women to Making Investment in Capital Market
–Trie Nadilla
23. Domestic Violence in World - Some observations on Issues of Domestic Violence
–Ms. Darshana R. Chavda
24. Literature: Women Writing as Means towards Empowerment
–Ms. Rekha Mahadev & Dr. Umakant S. Patil
25. Women Empowerment through Agriculture
–Mr. Sandipan Babasaheb Jige
26. Education and Health Status of the Paniya Tribal Women in the Reference of Wayanad District
–Dr. Shoja Rani B.N & Mrs. Liya Joy
27. Assessment of Women's Rights and Violence
–Devesh Kumar Soni & Dr. Rajeev Verma
28. Indian Woman and her Health Problems
–Dr. Jaysheela Bawantrao Manohar
29. Women's Narratives from the Detention Camps of Assam
–Smt. Swagata Sarkhel
30. Legal Empowerment of Indian Women
–Dr. Kamble C. N.
31. The Transition of Women Status in Tamilnadu: Special Reference to Sex Ratio
–Dr. S. Sridhar
32. Women Empowerment and Education in India
–Dr. Nagaraj V. Gudaganavar & Dr. C. M. Math
33. Women Safety and Cybercrime
–Ms. Ayushi Saxena & Mr. Harshit Mohan

Chapter-20

Rights of Women in India

-Dr. Sunil

Introduction

The UN adopted the Universal Declaration of Human rights on 10th December 1948 that proclaims that all human beings are born free and have equal right to dignity. Similarly equality in decision making, social freedom, equal access to education and right to choose an occupation of one's selection. In the market gender equality, we'd like to the empowerment of women, and focus on areas that are important for their well being. Women's empowerment, economic, social, political, is significant to growth of any nation. We should shield and nurture human rights.

Women do not need to be polite to someone who is making them feel uncomfortable. You should stand up for what I mean right?

If this is being read by a female, I'm probably hitting my goal. In India, it is seen that women are not aware of their rights and that continues to remain recessive in society. Only an aware person can stand between just and unjust and this article would surely help you become just.

In India, there is no paucity of laws for women. Our Constitution provides exclusive rights for their protection and development. Furthermore, IPC, CrPC and Evidence Act are also active for the protection of women and their protection. We have some special laws as well for effective implementation of laws for women against abuse, Harassment, violence, inequality etc. against them such as the Protection of Women from Domestic violence Act, 2005; the Immoral Traffic (Prevention) Act, 1956; the Dowry Prohibition Act, 1961; the Indecent Representation of Women (Prohibition) Act, 1986; the Sexual Harassment of Women (Prevention, Prohibition and REDRESSAL) Act, 2013; the Hindu Marriage Act, 1955 etc.

Constitutional Rights available to Women in India

- Fundamental right to equality before Law that is, equal protection of laws in India - Article 14
- Prohibition of discrimination on grounds of religion, race, caste, sex or place of birth - Article 15(3) empowers state to make any special provision for women and children - Article 15(3)
- Equality of opportunity in matters of public employment or opportunity to any office - Article 16 prohibits discrimination on ground of sex - Article 16
- Freedom of speech and expression and freedom to practice any profession or occupation, trade or business - Article 19
- Protection of life and personal liberty - Article 21
- Right to Privacy - Article 21

* Dr. Babasaheb Ambedkar College of Social Work, Wardha, Maharashtra, India

PRINCIPAL Wc.

Dr. Babasaheb Ambedkar College of
Social Work, Wardha

Scanned with CamScanner

- Right to property- Art. 300-A
- Political rights- women reservation in for instance, panchayats. Art 15 of the Constitution allows special provisions for women and children to be made for their welfare.
- Under the Legal Services Authorities Act women and children are entitled to free legal aid.
- Under the Constitution of India, the Directive Principles of State Policy contain duties of the State to apply these principles while making laws. These principles state that state shall direct its policies to secure those citizens, men and women equally have the right to an adequate means of livelihood, that there is equal pay for both men and women, provide free and compulsory education for children and duty to improve public health. Whereas in case of violation of fundamental rights, these rights are enforceable, that is, a victim can seek legal redress through a court of law, the directive principles are only a guiding factor and its non observance is not actionable before court of law.

Primary Rights of Women

Right to Maintenance

Maintenance includes the fundamental wants of life like food, shelter, clothes, education, health care etc. A married woman is entitled to urge maintenance from her husband even when her divorce until she remarries. Maintenance depends on the quality of living of the woman and circumstances and income of the husband. Section 125 of the Code of Criminal Procedure, 1973, puts an obligation on the husband to take care of her divorced wife except once the woman lives in adultery or refuses to live together with her husband without reasonable cause or once each of them live individually by mutual consent. Under the Hindu Marriage Act, 1955 also facilities maintenance but to Hindu women only. Whereas, the Dissolution of Muslim Marriage Act, 1939 covers only Muslim woman.

Right to Equal Pay

Women have gender neutral laws. A male and a female is entitled to a similar pay for identical work. The Equal Remuneration Act provides for identical. It ensures payment of equal remuneration to each men and women employee for the same work or work of an identical nature. In the context of recruitment and service conditions, there will be no discrimination on the basis of gender.

Right to Dignity and Decency

Dignity and decency are women's personal jewels. Anybody who tries to grab and disrobe her modesty account a wrongdoer and law fine entails its penalization. Every lady has the right to live in dignity, without fear, coercion, violence and discrimination. Law respects women's dignity and modesty. The Criminal Code provides for the punishments for offences committed against ladies like molestation (Sec. 354A), sexual assault with intent to disrobe her (Sec. 354B) or to outrage her modesty (Sec. 354), paraphilia (Sec. 354C), etc.

In case the lady herself is accused of an offence and inactive, she is behaved and forbidden decency. Search and seizure ought to be created with strict relevancy decency by a girl law officer and her checkup ought to be dispensed by a girl medical man or in management of a girl medical man. In rape cases, up to now a girl law officer ought to register the FIR. Moreover, she can't be inactive when sunset and sunrise apart from a special permission of the official by a woman police officer.

Right against Domestic Violence

Right against force every lady is entitled to the correct against force together with her by enactment of the Protection of women from domestic violence Act in 2005. Domestic Violence its ambit not only Physical abuse but also mental, sexual and economic abuse.

So, if you're a daughter or a woman or a live-in partner and is subjected to any of such partner or husband or his relatives or by person associated with you by blood or adoption who lived with you in an exceedingly shared home, then you're well covered under the provision violence Act and should request totally different remedies provided therefrom. You may call helpline no. "1091" and register your complaint. They will inform police about your case. You may the women's cell of your area which you can find with help of google. They provide special women and help them lodge their cases before the Magistrate after drafting their complaints in a You may also approach the police to register your case.

The Indian Penal code also provides protection to such women who are subjected to Domestic under Sec 498A by punishing the husband or his relatives with the imprisonment which may and fine.

Rights at Workplace

You have a right to have a ladies toilet where you work. At places, with more than employees, providing facilities for care and feeding of youngsters is necessary. Further, the State the Govt. had put in to ensure the safety of women at workplaces. The Hon'ble Supreme Court State of Rajasthan, had laid down exclusive guidelines for protection of women from Sexual workplace, following which, the Govt. in 2013, has enacted an exclusive legislation- The Sexual Women at Workplace (Prevention, Prohibition and Redressal) Act, 2013 for that end. So, if workplace, asks you for sexual favors, or makes sexually colored remarks and whistles looking obscene songs looking at you, touches you inappropriately, or shows pornography, then all the Sexual Harassment and you may complain to the Internal complaints committee which is required by the employer at each office or branch with 10 or more employees. The District Officer is constitute a Local Complaints Committee at each district, and if required at the block level. Also, also, penalizes Sexual Harassment under 354A by providing an imprisonment of 1-3 years.

Right against Dowry

Right against gift Dowry system i.e. giving and taking of dowry by bride or bridegroom oldsters at, before or when the wedding is penalized by gift Prohibition Act, 1961. The Act, any property or valuable security given or united to be either directly or indirectly by one person however doesn't embody dower or mahr within the case of persons to whom the Muslim Personal applies. If you give, take or abet giving or taking of dowry, then you shall be punishable imprisonment of 5 years and minimum fine of Rs. 15,000.

Right to Free Legal Aid

Right to free legal aid if you're associate aggrieved lady, you're entitled to assert free the legal services authorities recognized beneath the Legal Services Authorities Act, 1987 or not you'll be able to afford legal services on your own. There are District, State, and National Authorities constituted at District, State and National level respectively. Legal services the conduct of any case or alternative legal proceedings before any Court or court or authority legal matters.

Right of Private Defense / Self-Defense

Right of personal defense/ protection it is a defensive right. you'll be able to cause hurt, grievous hurt or death in protective your body or another person's body from the attacker. However you'll be able to attacker while not attracting liability and penalization solely in certain circumstances.

Conclusion

Indian Law protects ladies all right. These eight commonest however basic Rights of ladies ought to be known by each Indian lady. an individual WHO is aware of law, doesn't would like any weapon. Law itself is his strength that makes him the foremost powerful person. Awareness regarding your rights causes you to good things. simply providing you're responsive to your rights, are you able to fight against any injustice carried out by a person, at the geographical point, or within the society. Hence women "Don't be burdened, recognize your rights and claim them as a result of once one lady stands up for her, "Say no to gift, it breeds violence."

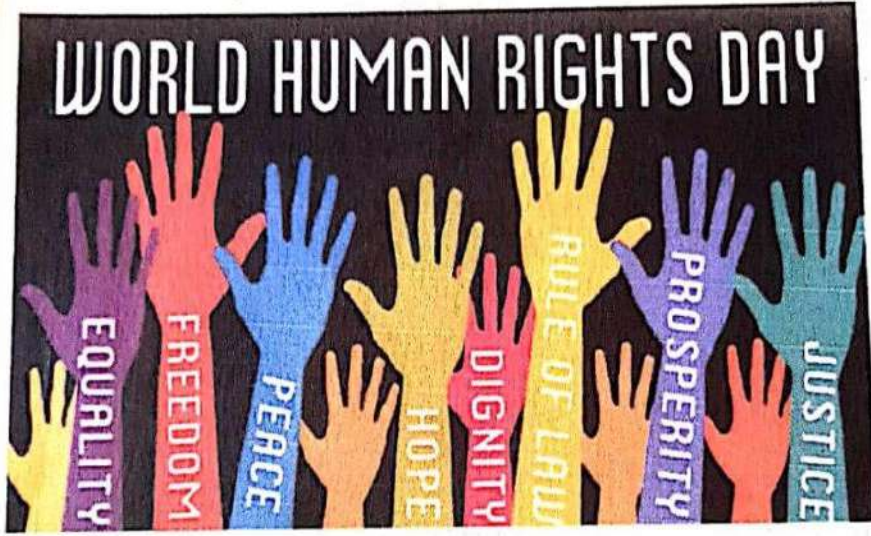
References

- "Gender Inequality Index" (PDF). *HUMAN DEVELOPMENT REPORTS*. Retrieved 29 October 2021.
- "The Global Gender Gap Report 2018" (PDF). *World Economic Forum*. pp. 10–11.
- Panihar, Lalita Dhar (2011). *Women and law: from impoverishment to empowerment*. Lucknow: Eastern Book Company. ISBN 9789350280591.
- Rao, Mamta (2008). *Law relating to women and children (3rd Ed.)*. Lucknow: Eastern Book Co. ISBN 9788170121329. ...women and the protection provided under various criminal, personal and labour laws in India
- Narayan, Jitendra; John, Denny; Ramadas, Nirupama (2018). "Malnutrition in India: status and government initiatives". *Journal of Public Health Policy*. 40 (1): 126–141. Doi: 10.1057/s41271-018-0149-5. ISSN 0197-5897. PMID 30353132. S2CID 53032234.
- "Women related law: - All compiled – Into Legal World". Into Legal World. Archived from the original on 7 December 2017. Retrieved 7 December 2017.
- "Women related law: - All compiled – Into Legal World". Into Legal World. Archived from the original on 7 December 2017. Retrieved 7 December 2017.
- "women Rights in India: Constitutional Rights and Legal Rights". EduGeneral. (3 August 2017). Retrieved 30 June 2020.

[Signature]
PRINCIPAL Vc.
Dr. Ambedkar College of
Social Work, Wardha

समकालीन मानवी हक्क

सपांदक
डॉ. रिता एम. धांडेकर

PRINCIPAL Mc.
Dr. Ambedkar College of
Social Work, Wardha

समकालीन मानवी हक्क

■ डॉ. रिता एम. धांडेकर

■ प्रथम आवृत्ती - १० डिसेंबर २०२१

© प्रकाशक व संपादक

■ प्रकाशक

आधार पब्लिकेशन, अमरावती.

हनुमान मंदिराजवळ, पाठ्यपुस्तक मंडळा समोर,

वि.म.वि.कॉलेज मागे, अमरावती

मो. ९५९५५६०२७८

email- aadharpublication@gmail.com

■ मुखपृष्ठ संकल्पना

विलास पवार

सरिता ग्राफिक्स, अमरावती

■ अक्षरनुळवणी

सरिता ग्राफिक्स,

कटोरा रोड, अमरावती

■ Price : 200/-

ISBN-978-93-91305-56-7

सुचना.- सदर अंकामध्ये प्रकाशित झालेल्या लेखास, संपादक, प्रकाशक, मालक, मुद्रक जबाबदार राहणार नाही. या अंकामध्ये प्रकाशित झालेले लेख लेखकाचे त्यांचे वैयक्तिक मत आहे.

समकालीन मानवी हक्क

संपादक

डॉ. रिता एम. धांडेकर

सहयोगी प्राध्यापक व राज्यशास्त्र विभाग प्रमुख,
सेवादल महिला महाविद्यालय, नागपूर.

आधार पब्लिकेशन्स, अमरावती

Scanned with CamScanner

अनुक्रमणिका

अ. क्र.	लेख	लेखक	पु.क्र.
1	महिला सुरक्षा एवं महिला अधिकार डॉ.(श्रीमती) शक्ति जैन		1
2	भारत में मानवाधिकार की स्थिति डॉ. किशोर बी. वासनिक		15
3	भारतीय लोकतंत्र में मौलिक अधिकारों का महत्व डॉ. कृष्णा सोलंकी		23
4	महात्मा गांधी व मानवाधिकार डॉ. डी.एन.प्रसाद		27
5	महिलाओं के कानूनी अधिकार प्रा.कविता आर. किर्दक		33
6	महिलांची सुरक्षा व मानवाधिकार डॉ.मीनाक्षी कुबडे		38
7	भारतीय संविधान आणि मानवी अधिकार : एक चिकित्सक अध्ययन डॉ.सुभाष दौलतराव उपाते		45
8	भारतीय स्त्रीवर्गाचे हक्क व मानवाधिकार प्रा.डॉ. एन. आर. वर्मा		56
9	मानवी हक्क आणि सामाजिक न्याय : एक समाजशास्त्रीय मुल्यमापन प्रा.डॉ.नाजूकराम बनकर		63
10	स्त्रीवाद आणि सामाजिक समानता प्रा.डॉ.सौ. मंगल एकनाथ डोंगरे		68
11	आदिवासी समाज आणि मनाव अधिकार डॉ. रमेश बलभीम जाधवर		75
12	मानवी हक्क : न्यायालयीन प्रक्रिया एक चिंतन प्रा.डॉ. राठोड एस.जी.		83
13	भारतीय राज्यघटना व मानवाधिकार प्रा.डॉ. संजय एम. अवधुत		87

है तो इससे बचा जा सकता है । लेकिन बहुत सारी
जो उसके बारे में सही जानकारी नहीं है । संविधान में
के हित में जो कानून बनाये हैं उसका सही समय पर
कर सकती है । जानकारी और ज्ञान की कमी सामाजिक
बाधाओं, सामाजिक संस्थाओं की उदासीनता और व्यवस्था
चलते महिलाओं तक सस्ता और सुलभ न्याय नहीं पहुँच
है । इसलिए महिलाओं को अपने अधिकारों के बारे में
गहना होगा ।

इस सूची :

डि.एम.एस - पूर्व तथा पश्चिम में मानव अधिकार

के - महिला और मानव अधिकार, अर्जून पब्लिसिंग
दिल्ली.

कृष्ण कुमार - महिला कानून एवं मानवाधिकार

नेश प्रसाद सिंह, पृथ्वी पाल - भारत में मानव अधिकार,
विद्यालय प्रकाशन सागर.

महिलांची सुरक्षा व मानवाधिकार

डॉ. मीनाक्षी कुबडे

डॉ. आंबेडकर कॉलेज ऑफ सोशल वर्क, महात्मा फुले

कॉलनी सावंगी रोड, वर्धा.

meenakshi.kubde1974@gmail.com

संपर्क नं. 9823894821

प्रस्तावना :

प्रत्येक माणसाला जीवन जगण्याचा सामाजिक प्रतिष्ठेचा आणि सुरक्षिततेचा अधिकार आहे. मानवाच्या स्वाभाविक प्रतिष्ठेचा आणि गुणवत्तेचा आदर करणे हा मानवी अधिकाराचा आधार आहे. ते एक मूल्य आहे. भारतीय राज्यघटनेनेही हा एक मूलभूत अधिकार मानला आहे. मानवी अधिकाराच्या वैश्विक जाहिरनाम्यातील पाचव्या कलमामध्ये कोणत्याही व्यक्तीला अमानुष किंवा मानहानीची वागणूक भोगावी लागता कामा नये असे म्हटले आहे. यादृष्टीने विचार करता स्त्रियांच्या मानवी हक्काची व मानवी प्रतिष्ठेची जाणूक करण्यासाठी त्यांना स्वातंत्र्य आणि समानता पुरवण्याची बरोबरीने मिळणे गरजेचे आहे. हे जर साध्य करायचे असेल तर स्त्रियांचा सामाजिक, आर्थिक विकास साधेल अशा भोगणाऱ्या अंमलवजावणी करणे आवश्यक आहे. समाजाचा सर्वांगीण विकास या दोहोंही समान महत्त्व आहे. व्यक्तीच्या विकासात मानवाधिकाराचा सार्थक होऊ शकतो; जेव्हा व्यक्तीच्या विकासात मानवाधिकाराचा भूमिका सार्थक स्वरूपात लागू केल्या जाईल. सध्या अशा शारीरिक आणि मानसिक दृष्टीकोनातून स्त्रियांच्या अधिकारांना राखण होऊ शकत नाही, समाजातील संस्कृतीचे रक्षण होऊ शकत नाही.

एकीकडे स्त्रीला देवी म्हणून तिची पूजा केली जाते, परित्यक्तीनुसार मितेमारख्या देवीलाही स्वतःचे घर लागले. सामान्यतः ग्रामीण काळापासून ते आजपर्यंत समाजामध्ये दुय्यम दर्जाचीन वागणूक मिळत आलेली आहे. आपल्या अधिकागप्रती स्त्रीच्या अधिक संचर्ष करावा लागत आहे. सैवधानिक तरतुदी आणि कायदे अमुन मुळा महिलांचे शोषण आणि अन्यायाचा गळेत दिवसेंदिवस वाढव होत आहे. देशा विश्वासाच्या दृष्टीने जात असतांना आजही महिला अमुश्रुधित आहेत. मानवी मुख्य धिंता आहे.

विषय विश्लेषण :

भारताला स्वातंत्र्य मिळून ७४ वर्षे झालीत. परंतु आजच्या भारतीय स्त्रीच्या सामाजिक, राजकीय, आर्थिक, शैक्षणिक व आरोग्य विषयांक स्थितीचा आढावा घेण्यास घटकादायक चित्र समोर येते. पाहिले महिलांच्या समान हक्काच्या, महिलांच्या विकासाच्या दृष्टीने मानवी अन्वयनामध्ये प्रमाण वाढत आहे. नहाराष्ट्राचा विचार करता NCRI च्या अहवालानुसार २०२० या वर्षामध्ये एकूण ३३.५ महिला-मूलींवर बलात्कार झाल्याची नोंद आहे. तसेच एकाच वर्षात ३५.० घटना घडल्या आहेत. याचाच अर्थ महिलांना अमानुष वागणूक आहे. असच वास्तव चित्रण समोर येते.

महिला सुरक्षा व कायद्याची भूमिका :

भारतीय संविधानाच्या भाषिक पाहणी अहवालातनुसार महाराष्ट्रातील महिलांच्या मन्वयवाच्या भूभागानी आकडेवारी विचार करण्यास भाग पाडलेली आहे.

अतिप्राचीन आणि प्राचीन काळी मानव विकासांसाठी कुठलीही कायदेशीर मुसंड्याची गरजच नव्हती. परंतु त्यानंतर मध्ययुगातील बदललेल्या वातावरणाने व विविध राष्ट्रांच्या एकमेकांवरील अतिक्रमणाने ही गरज भासू लागली. संयुक्त राष्ट्रसंघाच्या विधीनियमांच्या प्रस्तावनेमध्ये मुलभूत मानवाधिकारांना, मानवजीवनांची प्रतिष्ठा व मुल्य आणि स्त्री-पुरुषांच्या समान हक्कांचा पुरस्कार केला आहे व हक्कांना दुजोरा दिला आहे. जगातील लोकांच्या आर्थिक व सामाजिक सुधारणेसाठी आंतरराष्ट्रीय यंत्रणा राबविण्यासाठी त्याचप्रमाणे महिलांच्या हक्कामधील सुधारणेसाठी संयुक्त राष्ट्रसंघाच्या विधीनियामध्ये आणि अन्य मानवाधिकार संसाधनांच्या आचारसंहितामध्ये आवश्यक त्या तरतूदींचा समावेश करण्यात आलेला आहे.

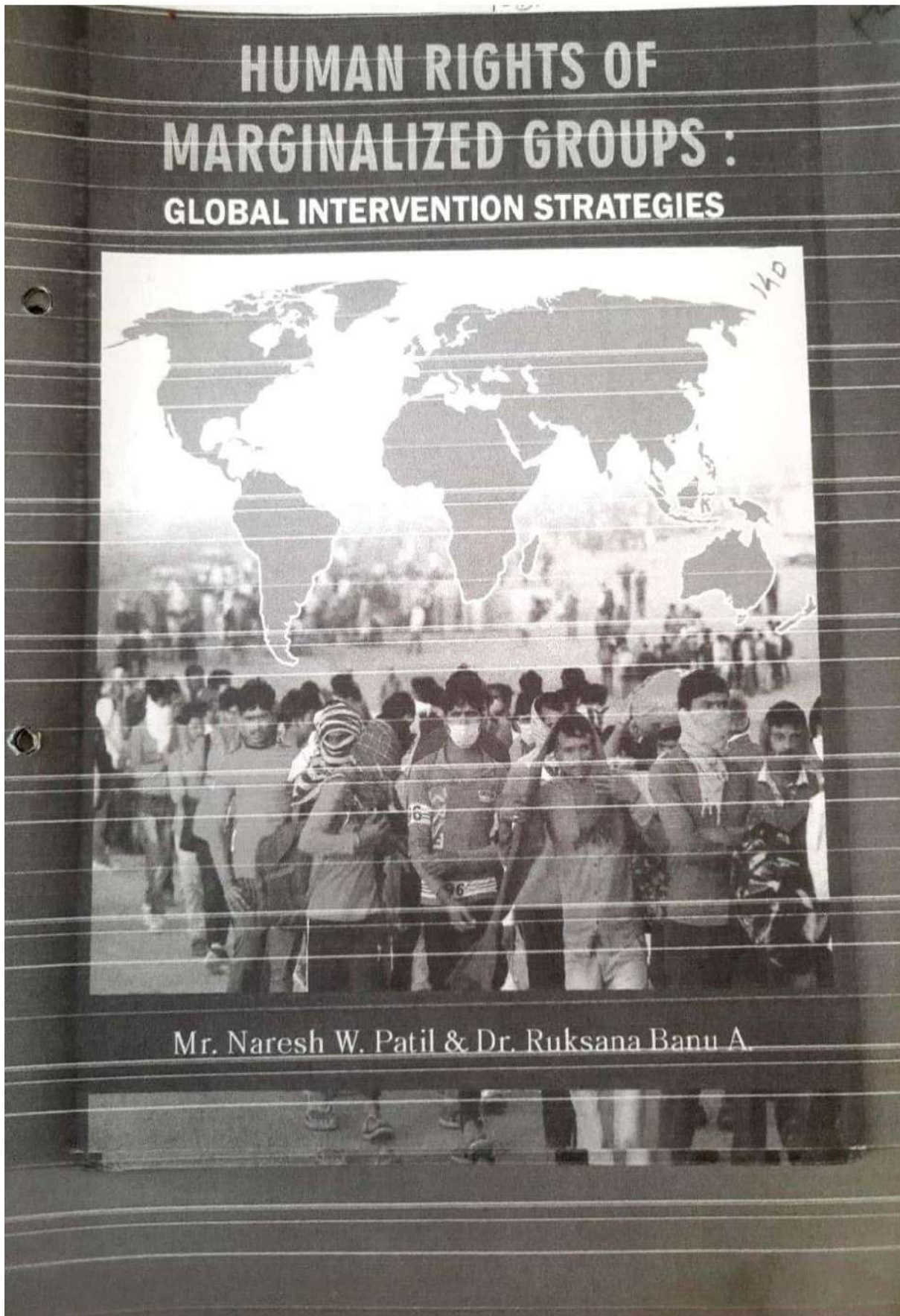
प्रत्येक माणूस व्यक्तिगत आणि सामाजिक विकासासाठी आपले नविन, अभिव्यक्ती, व्यवसाय तसेच संस्कृतीच्या अधिकारांना स्वाभाविकपणे उपयोग करीत असतो. लोकशाही समाज व्यवस्था व्यक्तिविकासासाठी तसेच स्वसुखेसाठी हे अधिकार अत्यावश्यक ठरतात. समाजात स्त्री आणि पुरुष दोघांनाही महत्व असून समाजाचा सर्वांगीण विकास तेव्हाच शक्य होईल जेव्हा स्त्रियांच्या विकासात मानवी अधिकारांची भूमिका सामाजिक विकासात आणली जाईल.

प्रत्येक माणूस हा स्वतःच त्यांच्या या हक्कांचा मुख्यता आहे. स्वातंत्र्योत्तर काळात लोकशाही तत्वाबरोबरच, मानवी हक्कां जाणीव काही प्रमाणात स्त्री-पुरुषांमध्ये होऊ लागली आहे. अधिकारांच्या बाबतीत संरक्षणाचा प्रश्न निर्माण होऊ लागला आहे. शासनाकडून व स्थानिक पातळीवर देखिल घेण्यात आली वर्षास वर्ष सरकारने महिला सक्षमिकरण वर्ष म्हणून घोषित केले. हा दिवस महिला दिन म्हणून साजरा होवू लागला. याच स्थितीत पाहिले तशी सुधारणा होऊ शकली नाही.

राष्ट्रीय महिला आयोग, इंडियन मेडीकल असोसिएशन, युनिसेफ, संस्थानी घेऊन महिला कल्याण व महिला संरक्षणाच्या दृष्टी-महत्वाची पावले उचललीत. या संस्थांच्या सक्रिय योगदानाच्या परिणामातून संयुक्त राष्ट्रसंघाने ०७ नोव्हेंबर १९६७ ला स्त्री अधिकाराने हनन रोखण्यासाठी एक घोषणापत्र पारित केले. या घोषणापत्रात सर्व स्त्री-पुरुष समान असून त्यांच्यात कोणत्याही प्रकारचा लिंगभेद विषयक विचार केला जाऊ नये. स्त्री अधिकारांच्या मानवात राजकीय, धार्मिक, सामाजिक, विवाहित स्त्रियांची राष्ट्रीयता, योग्य नियम, शिक्षण व रोजगार इत्यादी अधिकारांचा विशेष महत्त्व केला आहे. तसेच सर्व प्रकारच्या निवडणूकांमध्ये मतदानाने भागीदार आणि सर्व सार्वजनिक महत्त्वपूर्ण पदांवरील नियुक्त्यांमध्ये स्त्रियांना विशेष अधिकार देण्यात आले आहेत.

भारतीय राज्यघटनेच्या अनुच्छेद १४ ते १८ मध्ये समतेच्या तत्वाची हमी स्थिती असतली तरी अनेक क्षेत्रात स्त्रिया पुरुषांच्या तशी मानव आज हजार पुरुषांनागे नऊशे सतावीस इतके स्त्रियांचे संख्या आहे. भारत सरकारने विवाहाप्रमाणेच घटस्त्रे करणे अटीतटीच्या प्रमाणात नगरण्याचा अधिकार दिला आहे. स्त्रियांच्या अधिकारांचा विकास गृहीताने पत्नीच्या अधिकारांसाठी विशेष तरतूद कोर्टात आहे. राष्ट्रीय मानवाधिकार आयोग स्त्रियांच्या अधिकारांच्या न्यायिक समायोजनाच्या माध्यमातून ७३, ७४ व ८१ व्या सुविधानानुसार स्त्रियांचा एक अन्वयानुसार भूमिका पार पाडण्यासाठी सुधी प्राल लोकां सक्षमिकरण दिवसाचे इन्क व कायदे तसेच काटेकोर १९९९ मधील संयुक्त आंतरराष्ट्रीय आहे.

1. भारतीय राज्यघटनेच्या अनुच्छेद १४ ते १८ मध्ये समतेच्या तत्वाची हमी स्थिती असतली तरी अनेक क्षेत्रात स्त्रिया पुरुषांच्या तशी मानव आज हजार पुरुषांनागे नऊशे सतावीस इतके स्त्रियांचे संख्या आहे. भारत सरकारने विवाहाप्रमाणेच घटस्त्रे करणे अटीतटीच्या प्रमाणात नगरण्याचा अधिकार दिला आहे. स्त्रियांच्या अधिकारांचा विकास गृहीताने पत्नीच्या अधिकारांसाठी विशेष तरतूद कोर्टात आहे. राष्ट्रीय मानवाधिकार आयोग स्त्रियांच्या अधिकारांच्या न्यायिक समायोजनाच्या माध्यमातून ७३, ७४ व ८१ व्या सुविधानानुसार स्त्रियांचा एक अन्वयानुसार भूमिका पार पाडण्यासाठी सुधी प्राल लोकां सक्षमिकरण दिवसाचे इन्क व कायदे तसेच काटेकोर १९९९ मधील संयुक्त आंतरराष्ट्रीय आहे.

Scanned with CamScanner

CONTENTS

1	Human rights, Peace Education, and STEM	Miss. Rania Lampou	1
2	Crimes, Social & Gender Injustices and Human Rights Violation	Dr. Gangadevi Sennimalai Marimuthu,	7
3	Protection of Human Rights of Women and Children in India	Asstt. Prof. Meghatee G. Meshram	11
4	Human and Fundamentals of Human Rights	Dr. Swapnaja Pathak	18
5	Socio-Economic Status and Human Rights of 'Maids'	Nilendu Biswas	23
6	<i>Emerging Issues in Human Rights Education: Ethics of Technology</i>	<i>Dr. Muthmainnah</i>	27
7	Concept, History & Evolution of Human Rights	Mr. Naresh W. Patil	31
8	Human Rights of Under-Trial Prisoners under Indian Legislations	Dr. Shilparani Suryabhan Dongre	37
9	Human Rights and Surrogate Motherhood	Preetisha Choudhury	42
10	Human Rights during the Pandemic: Way Ahead	Dr. Preeti Shrivastava Dr. Ruksana Banu	47
11	Review on the Impact of COVID-19 on Human Rights in India	Dr. Rajendra Sitaram Pawar	52
12	Human Rights & Gender Justice	Mr. Rahul Ms. Shelja Singh	57
13	Dr. Babasaheb Ambedkar: A Human Rights Visionary	Dr. Vinod Kumar Cherukuri	65
14	Human Right Perspectives of Child Labour	Dr. Kamble C.N.	70
15	Indian Constitution and Evolution of Human Rights Commission in Contemporary Society.	Dr. G. Raja Mouli	75
16	Mental Health and Human Rights	Madhubala Rathore	80
17	Inclusive Education and Disabled Children: A Critique	Ms. Noble A. Paliath	84
18	Human Rights and Inclusive Education at K-12 Schools	Dr. Kotra Balayogi	88
19	Child Rights during Covid Pandemic	Dr. P. Nathiya Abhinaya V, Lisha M L	94

xii

PRINCIPAL Vc.
Dr. Ambedkar College of
Social Work, Wardha

20	Person with Disabilities and Human Rights: An Overview	Namrata Babhulkar	99
21	Protection of Human Rights in India	Miss. Meghavee G. Meshram	104
22	Locating Human Rights in Literature	Dr. Amit. Y. Kapoor	109
23	The Status of the Human Rights among Siddi Tribal Women- With Special reference to the Western Ghats Region of Uttar Kannada in Karnataka	Prof. S. S. Hiremath	113
24	Rights of Migrant Workers under International Human Rights Law	Sudeep Kumar Saket	118
25	History of Human Rights	Mrs. Gurvinder Kaur	122
26	The Transgender Persons (Protection of Rights) Act- 2019: A step towards safeguarding Human Rights of the Transgender	Dr. Lalita Bisen	125
27	Human Rights and Literature	Dr. Alok Kumar Singh	130
28	A Study on Violation of Human Rights of Dalits in India: Need for Intervention Strategies.	Dr. V. Venkateswarlu, K Swaroop Paul Kumar,	135
29	Constitutional Provisions and Right to Information Act: A Fundamental Human Right	Dr. K. Mohana Rao Dr.V.Venkateswarlu	140
30	Human Rights: A feminine Perspective	Dr. Aditi Matilal	146
31	A Study of Violation of Human Rights through Human Trafficking	Miss. Mahera Imam	151
32	<i>Local Self Governance and Protection of Human Rights</i>	Mr. Naresh W. Patil	155
33	<i>Every Child's Right to Humanity</i>	<i>Madhumita Chakraborty</i>	<i>161</i>
34	<i>Law of Re-production- Rights and Issues involved</i>	<i>Dr. B. Lavaraju,</i>	<i>166</i>
35	<i>A Journey of Contemporary Women in Quest for Identity in Anita Nair's Ladies Coupe</i>	<i>Rekha Mahadev Dr. Umakant S. Patil</i>	<i>171</i>
36	Protection of Children from Sexual Offences in India: Legal Perspective	Dr. P. R. L. Rajavenkatesan	175
37	Human rights: Minor trafficking in Jharkhand	Dr. Navlata,	179

38	Technological problems and Rights of ageing people	Bhaskar Y. Kathane	183
39	Human Rights and Women	Dr. Nilima Arvind More	188
40	Recognition of Human Rights among Children in India--- A Purview	Dr. P. Charles Christopher Raj	193
41	Challenges of Child Labors in Eateries of Eastern Vidarbha	Dr. Payal Chamatkar	199
42	Human Rights and UNO	Dr. Sushila Sharma	205
43	Women's Property and Inheritance Rights	Shrikant Muchandi Prof. Y. S. Balavantago	211
44	Human Rights and Constitution of India	Dr. Surita Bhoikar	216
45	Protection of Domestic Workers in India: Problems and Perspectives	P. Satheesh Dr. P. R. L. Rajavenkatesan	221
46	Human Rights and Indigenous People in India	Dr. G. Sheela Edward	225
47	Human Rights & Sustainable Development Goal No.5- Gender Equality	Dr. Sharmila Ramteke	229
48	The Great Climate Migration and the Human Causality- Climate Change, Displacement and Human Rights	Dr.P.Narender Reddy	235
49	The Impact of COVID-19 Pandemic on Human Rights in throughout	Fr. Baiju Thomas	240
50	Evolution of Human Rights	Trupta Deorao Wakde	245
51	Participative Water Management: Safeguarding the Basic Human Right	Dr Purnajyoti Brahma: Dr. Supriya Mudgal Brahma:	251
52	Right to Development and Environment Protection	Ms. Shilpa S. Jibhenkar	257
53	Human Rights and Literature	Dr. Gurpreet Kour	262
54	Human Trafficking in Indian Society: A Sign of Silent Brutality	Sudhansu Sekhar Datta	266
55	Human Rights Concerns for the Older People	Dr. Priyanka K. Ambade- Ukey	270
56	Child Labour and Human Rights	Dr. Rahul Tiwari	275
57	Right to Privacy: Human Right Protection- A Judicial activism in Indian legal Perspective	Dr. Gajanan S. Mehkarkar	280
58	Human Rights of Women and	Mrs. Jamini Devi	284

Human Rights and Constitution of India

❖ Dr. Sunita Bhoikar

*Dr. Babasaheb Ambedkar College of Social Work
Wardha, Maharashtra, India*

Introduction

Human rights are the basic rights available to any human being by virtue of his birth in the human race. It is inherent in all human beings irrespective of their nationality, religion, language, sex, color or any other consideration. The Protection of Human Rights Act, 1993 defines Human Rights as: "human rights" means the rights relating to life, liberty, equality and dignity of the individual guaranteed by the Constitution or embodied in the International Covenants and enforceable by courts in India".

Protection of human rights is essential for the development of the people of the country, which ultimately leads to development of the nation as a whole. The Constitution of India guarantees basic human rights to each and every citizen of the country. The framers of the Constitution have put their best efforts in putting down the necessary provisions. However, with continuous developments taking place, the horizon of human rights has also expanded. The parliamentarians are now playing a great role in recognizing the rights of people and passing statutes, amending provisions etc. as and when required.

Human Rights in India

India is the biggest democracy in the world. Being democratic country one of the main objectives is the protection of the basic rights of the people. The government of India has given due consideration to the recognition and protection of human rights. The Constitution of India recognizes these rights of the people and shows deep concern towards them.

The Universal Declaration of Human Rights contains civil, political, economic, social and cultural rights. The constitution guarantees most of the human rights contained in the Universal Declaration of Human Rights. Part III of the constitution contains civil and political rights, whereas economic, social and cultural rights have been included in Part-IV of the Constitution.⁸ All the statutes have to be in concurrence of the provisions of the Constitution.

Development of Human Rights

Human Rights in India originated a long time ago. It can easily be recognized from the principles of Buddhism, Jainism. Hindu religious books and religious texts like Gita, Vedas, Arthasatra and Dharmashstra also contained provisions of

human rights. Muslim rulers like Akbar and Jahangir were also very much appreciated for his regard for rights and justice. During the early British era, the people suffered a great violation of several rights and this led to the birth of modern Human Rights jurisprudence in India.

On January 24, 1947, the constituent Assembly voted to form an advisory committee on Fundamental Rights with Sardar Patel as the Chairman. A draft list of rights was prepared by Dr. B. R. Ambedkar, B. N. Rau, K. T. Shah, Harman Singh, K. M. Munshi and the Congress expert committee. Although there were few amendments proposed, there was almost no disagreement on the principles incorporated. The rights in the Universal Declaration of Human Rights were almost completely covered in the Indian Constitution either in Fundamental Rights or Directive Principles of State Policy. Nineteen fundamental rights were covered in Motilal Nehru Committee Report, 1928 out of which ten appear in the Fundamental Rights whereas three of them appear as Fundamental Duties.

International Human Rights and Fundamental Rights (Part III of COI)

India had signed the Universal Declaration on Human Rights January 01, 1942. Part III of the Constitution India 'also referred as magna carta' contains the Fundamental rights. These are the rights which are directly enforceable against the state in case of any violation. Article 13(2) prohibits the state from making any law in violation of the Fundamental Rights. It always provides that if a part of law made is against the Fundamental Rights, that part would be declared as void. If the void part cannot be separated from the main act, the whole act may be declared as void.

Critical Evaluation

Constitution of India provides safeguards for the protection of human rights, however, for the effective implementation of the human rights Government of India has enacted the 'Protection of Human Rights Act, 1993', which provides for the establishment of the National Human Rights Commission, State Human Rights Commission in various states and also the Human Rights Courts at the district level and Indian judiciary is also working to protect the human rights of the people of India as well as to provide speedy remedy to the victim of human rights violation. Despite such efforts by the Government sought objectives have not yet been achieved due to the following reasons:-

i. Though Constitution of India has enumerated various rights but there are large number of people who are not even aware of these rights guaranteed by the Constitution due to their vulnerable conditions and struggle of every day survival. These are the people who are mostly victims of human rights violation but they cannot think to approach court as they are more worried about their daily wages instead of protecting their basic human rights.

ii. Though Constitution enshrined duties of the State under Part IV i.e. Directive Principles of State Policy to enact laws and to work for the welfare of the people of India in various spheres whereas these directive principles are not enforceable in the Courts and one cannot approach court if the Government does not enforce these principles.

iii. The Human Rights Commission is expected to be completely independent in its functioning. But there is no provision for the independence of the Commission. Infact, there are provisions in the Act which draw attention to the dependence of the Commission on the Government these are discussed as follow:-

- Commission is dependent upon the Government for its human resources for its functions as per Section 11 of the Act.

- Finance is considered as the blood of an organization. Section 32 of the Act makes the commission dependent on central government for its finances as the section stated that "the Central Government shall pay to the Commission by way of grants such sums of money as it may consider fit".

- Human Rights commission is only a fact finding body and it has got no power to adjudicate upon the disputed facts and also to issue any order to any party or government so as to be complied with.⁵⁷The Commission's findings are only advisory to the government. It is at the discretion of the government whether to accept or reject the findings and recommendations of the commission as there is no provision which makes the recommendations binding on the government.

- Commission does not have power to constitute a special investigation team for purposes of investigation and prosecution of offenses arising out of violations of human rights.

v. Unlike the Supreme Court and High Courts Commission cannot inquire into any matter which is pending before state human rights commission or before human rights courts despite the gravity of matter concern as provided under Section 36(1) of the Act.

v. Act has put a 1 year limitation period for seeking redressal of grievances before the human rights commissions. Human rights commissions cannot investigate an incident if the complaint was made more than one year after the incident as provided under Section 36 clause 2. Therefore, a large number of genuine grievances go unaddressed if the victim fails to approach the commission on time due to whatsoever reasons.

vi. It is not mandatory for the State government to establish state human rights commissions and human rights courts. Sections 21 provide "A State Government may constitute a body to be known as the (Name of the State) Human Rights Commission to exercise the powers conferred upon, and to perform the functions assigned to, State Commission under this chapter". Section 30 provide that "For the purpose of providing speedy trial of offenses arising out of violation of human rights, the State Government may, with the concurrence of the

Chief Justice of the High Court, by notification, specify for each district a Court of Session to be a Human Rights Court to try the said offenses."

Conclusion

Human Rights are the basic rights which form the essential part of his/her development as a human being. The constitution acts as a protector of those basic rights as Fundamental Rights and DPSPs. More emphasis has been given to the fundamental rights and they are directly enforceable in the court of law. From a deep study of Part III and Part IV of the Indian Constitution, it is easily evident that almost all of the rights provided in UDHR (Universal Declaration on Human Rights) are covered in these two parts.

Judiciary has also taken great steps such as relaxing rules of 'locus standi' and now any other person in place of the ones affected can approach Court. The apex court has interpreted the Fundamental Rights available to a citizen and now rights like right to privacy, right to clear environment, right to free legal aid, right to fair trial etc. also find place in the Fundamental Rights. Our founding fathers were men of great vision and integrity. In fighting for liberation from colonial rule and drafting our national charter- imbued with a socialistic spirit - they have both left us (their descendants) a valuable heritage and expressed their basic faith in our ability to solve through democratic processes the most complex problems.

They had envisaged the Judiciary as a bastion of rights and of justice, and, therefore, decided to rely on the Supreme Court to define and enforce the guarantees of Part III. They were, in effect, acknowledging the peculiar competence of that branch of government to perform such crucial tasks. Such expectations, is after all, the heart of our constitutional blueprint of justifiable Fundamental Rights. It is, therefore, the judiciary's responsibility to ensure that their faith was not unfounded. Indeed, on the occasion of the Seventy Fifth Anniversary of India's independence, there is no more vital task to which we (citizens and the judiciary) can dedicate ourselves. Our task is arduous but certainly not insurmountable. A crucial ingredient in the success or failure of a national task of this magnitude is the dream that inspires hard and sustained work and the vision that impels the enduring belief in the future greatness of India. The eminent historian, E.P. Thompson's poignant words will perhaps inspire us in our collective endeavor and give us some idea of the momentous destiny that India is called upon to fulfill. He writes: India is not an important country but perhaps the most important country for the future of the world. All the convergent influence of the world run-through this society: Hindu, Muslim, Christian, Secular, Stalinist, Liberal, Maoist, Democratic-Socialist, and Gandhian. There is not thought that is being thought in the East or the West which is not active in some Indian mind. If that subcontinent is rolled up into authoritarianism, if that varied intelligence and creativity should be submerged into conformist darkness, it would be one of the

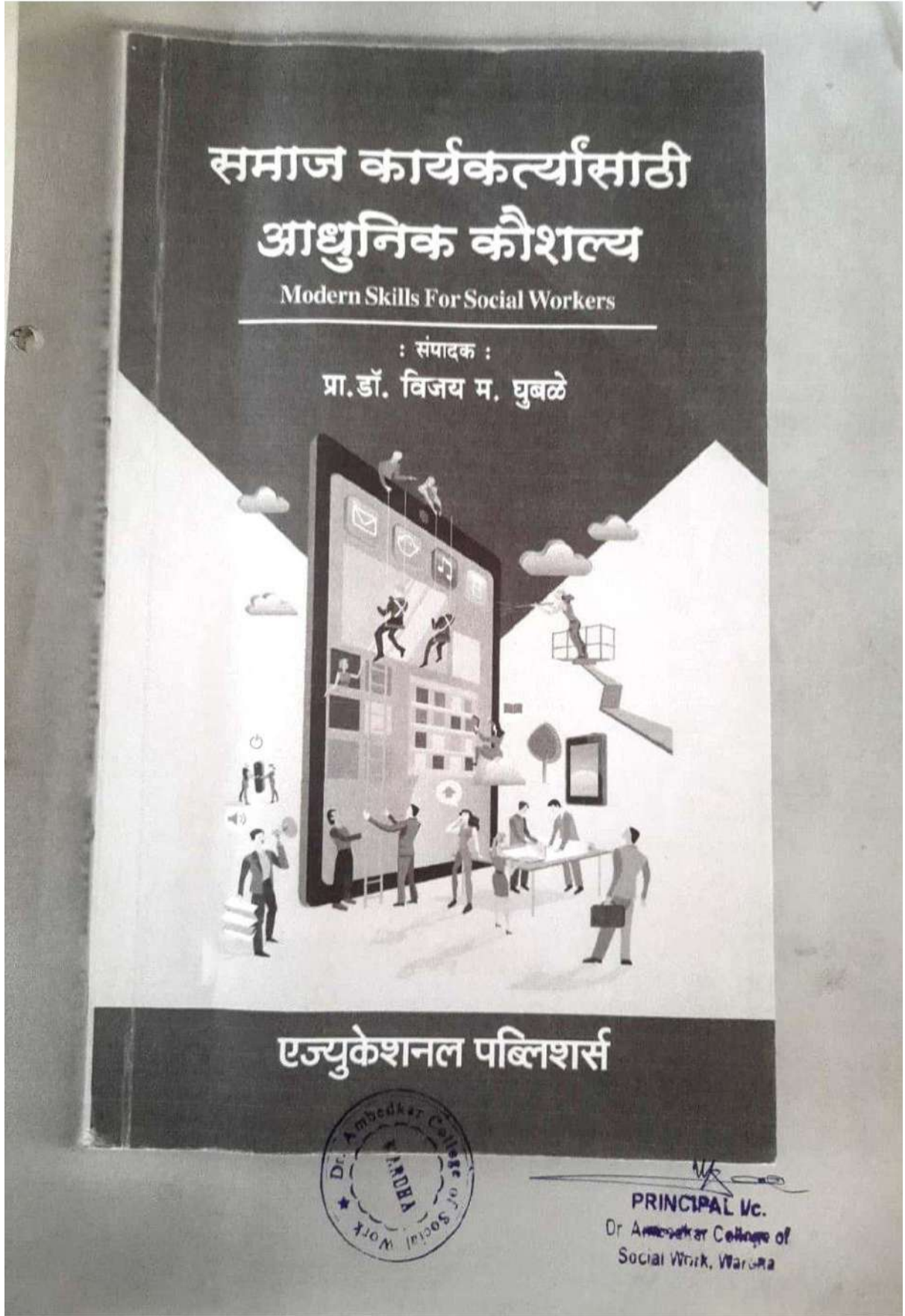
greatest defeats of the human record, sealing the fate of a penumbra of other Asiatic nations.

References

- Dr. Anant Kalse (2016), a brief lecture on "Human Rights in the Constitution of India", available at: <http://mls.org.in/books/H-2537%20Human%20Rights%20in.pdf>.
- Amartish Kaur (2017), "Protection of Human Rights in India – A Review", Jamia Law Journal, Vol.2
- Saumendra Das and N.Saibabu (2014), "Indian Constitution: An Analysis of the Fundamental Rights and the Directive Principles", ARS – Journal of Applied Research and Social Sciences, Vol.1, Issue.17, December 2014, ISSN 2350-1472".
- P. Lal, *supra* note 294, at 129
- See, e.g., Maneka Gandhi v. Union of India, A.I.R. 1978 S.C. 597.
- See INDIA CONST. art. 141.

PRINCIPAL Wc.
Dr. Ambedkar College of
Social Work, Warana

Scanned with CamScanner

समाज कार्यकर्त्यांसाठी आधुनिक कौशल्य

Modern Skills For Social Workers

: संपादक :

प्रा.डॉ. विजय म. घुबळे

सहायक प्राध्यापक

मातोश्री अंजनाबाई मुंदाफळे समाजकार्य
महाविद्यालय, नरखेड, जि. नागपूर

एज्युकेशनल पब्लिशर्स

Scanned with CamScanner

- ❖ समाज कार्यकर्त्यांसाठी आधुनिक कौशल्य
Modern Skills For Social Workers
- © प्रा.डॉ. विजय म. घुबळे
- ISBN No. : 978-93-92865-32-9
- प्रकाशक :
एज्युकेशनल पब्लिशर्स अँड डिस्ट्रिब्युटर्स
गोकुळवाडी, औरंगपुरा, औरंगाबाद.
दूरध्वनी क्र.: ०२४०-२३२९२०४
भ्रमणध्वनी : ०९९७००६७९७१
ई-मेल : educationalpub@gmail.com
web: www.educationaldp.com
- मुद्रक : महारुद्रा ऑफसेट, औरंगाबाद.
- अक्षरजुळणी :
विनायक कॉम्प्युटर, औरंगाबाद.
- प्रथमावृत्ती :- २०२२
- ₹ ३००/-

३९. ताण-तणाव व्यवस्थापन

डॉ. विजयता एम. विटनकर

सहायक प्राध्यापक

डॉ. आंबेडकर कॉलेज ऑफ सोशल वर्क वर्धा

ताण-तणावाने वेढलेल्या मानवी आयुष्यात केव्हा, कुठे, कुणी, कुठल्या स्वरूपात ताण-तणाव निर्माण होईल हे सांगता येत नाही. आरोग्य, व्यवसाय, नातेसंबंध, कौटुंबिक वा व्यावसायिक अशा वेगवेगळ्या पातळीवर आपण सर्वजण कमी-अधिक प्रमाणात 'ताण-तणाव' अनुभव करीत असतो. त्यासोबतच आपल्याला असलेल्या ताण-तणावाचे आपण आपल्या परीने योग्य समायोजनही (Adjustment) करण्याचा सुद्धा प्रयत्न करीत असतो. परंतु बरेचदा आपले ताण-तणाव जेव्हा आकस्मिक आक्राळविक्राळ स्वरूप धारण करतात. तेव्हा आपण घाबरून जातो. किंबहुना गोंदाळून जातो. ही सामान्य बाब आहे. अशात आपल्यासमारे मानसशास्त्रीय स्वरूपात दोनच पर्याय निर्माण होतात. १) पळ काढणे (Flight) किंवा २) सार्ष करणे (Fight) निर्माण झालेला ताण-तणाव संपवण्यासाठी आपले शरीर पळ काढण्यासाठी वारंवार खूप सूचना करीत असते. तशा प्रकारचे विविध हार्मोन्स सुद्धा आपल्या शरीरात निर्माण होत असतात. मानसिक पातळीवर बोलायचे झाल्यास निर्णय प्रक्रिया कमजोर पडलेली असते. अशा वेळेस आपण निवडलेल्या पर्यावरणाच पुढली दिशा ठरणार असेल तर योग्य घेणे क्रमप्राप्त ठरते. सिंह मागे लागल्यास समोरासमोर झुंज वा संघर्ष देणे हे शहाणपणाचे ठरणार नाही. पण पळ काढून प्रश्न सुटत नसतील तर झुंज देण्यासाठी देखील आपलेच शरीर आपल्याला मदत करण्यासाठी तयार राहते. त्यासाठी आवश्यक असणारे हार्मोन्स एकवटून आपल्याला झुंज देण्यासाठी मदत करीत असतात. पळ आणि संघर्ष या दोन्ही पर्यायासाठी शरीर आणि मानसिक पातळीवर आवश्यक असणारे सर्वच घटक आपल्या शरीरात व मानसिक प्रक्रियेत सर्वांमध्येच उपलब्ध असतात. या दोन्ही पर्यायांपैकी एकच पर्याय निवडणे क्रमप्राप्त असल्यास आपला संघर्ष विरोधातून किंवा आक्रमकतेतून निर्माण होणारा नसेल वा तो बचावात्मक व नैसर्गिक संघर्ष असल्यास अधिक उपयुक्त व दीर्घकालीन स्वरूपाचा ठरेल, अशा ताण-तणावाच्या परिस्थितीमध्ये संघर्ष करणे योग्य आहे. अशा परिस्थितीत या ताणाचे व्यवस्थापन करणे करावयाचे ही देखील एक कला आणि ही कला अवगत करणे आज काळाची गरज आहे.

तणाव (Stress) ही एक मानसिक अवस्था आहे. कोणत्याही प्रासंगिक बदलला दिलेला नकारात्मक शारीरिक व भावनिक प्रतिसाद म्हणजे तणाव होय. तसेच मनातील अनावश्यक व नकारात्मक विचारांच्या गर्दीमुळे मनाची जी स्थिती होते तिला 'तणाव' असे

समाज कार्यकर्त्यांसाठी आधुनिक कौशल्य

२७९

Scanned with CamScanner

म्हणतात. एखाद्या परिस्थितीत मागण्या व उपलब्ध साधनसामग्री यामध्ये असमतोल निर्माण झाल्याने शरीराची जी अवस्था होते. तिला तणाव असे म्हणतात. परिस्थितीत अचानक बदल झाल्यामुळे अशी अवस्था निर्माण होते.

ताणाशी योग्य प्रकारे जुळवून न घेता आल्यामुळे जीवनातील आनंद, स्वास्थ्य हरवलेल्या व्यक्तींची संख्या दिवसेंदिवस वाढतच आहे. आरोग्याची किरकोळ तक्रारी किंवा गंभीर आजाराच्या स्वरूपात अनेक व्यक्ती ताणाची किंमत मोजताना दिसतात. याशिवाय तणामुळे मद्यपान, धुम्रपान, अंमलीपदार्थ सेवनासारख्या समस्या उद्भवतात.

लहान-थोर पुरुष-स्त्रिया सर्वांनाच कमी-जास्त प्रमाणात ताण हा असतो. माणसावरील ताण माणसाच्या शारीरिक व मानसिक आरोग्यावर अनिष्ट परिणाम तर करतो. त्याचबरोबर समाजातील बऱ्याच समस्या व विकृती यांनाही तो प्रत्यक्ष किंवा अप्रत्यक्षरीत्या जबाबदार असतो.

कारणे : तणाव निर्माण होण्यासाठी अनेक कारणे जबाबदार आहेत. त्याचे दोन भागात वर्गीकरण करता येईल. सध्याच्या परिस्थितीत तणावांचे प्रमाण आणि त्यांची कारणे मोठ्या प्रमाणात वाढायला लागली आहे.

१. **बाह्य कारणे :** एकूण तणाव निर्मितीमध्ये बाह्य घटकांचा केवळ ५-१० टक्केच वाटा आहे. उदा. कामाच्या ठिकाणचे व घरातील वातावरण, आर्थिक स्थिती, सामाजिक समस्या प्रकृती इ.

२. **आंतरिक कारणे :** एकूण तणाव निर्मितीमध्ये आंतरिक घटकांचा ९०-९५ टक्के वाटा असतो. सध्याच्या जीवन पद्धतीतील बदलांमुळे तणाव निर्माण होत आहे, असे म्हटल्यास चुकीचे ठरणार नाही. कोणतीही परिस्थिती स्वतः तणावपूर्ण नसते. एखाद्याच्या स्वभावानुरूप त्या परिस्थितीकडे पाहण्याच्या त्यांच्या दृष्टिकोनावर सर्व अवलंबून असते. स्वभावातील काही दोषांमुळे नेहमीची परिस्थिती देखील तणावपूर्ण होऊ शकते.

त्यात दुःख घटना, आत्यंतिक आनंददायी घटना, स्वभाव गुणधर्म, संशयिपणा, कमी आत्मविश्वास, न्यूनगंड, अपराधीपणाची भावना, भीती, अहंकार, राग, द्वेष इ.

दुष्परीणाम :

१) **शारीरिक दुष्परीणाम :** पित्ताचा विकास, भूक न लागणे, वजन कमी होणे, हृदयरोग, दमा, रक्तदाब, मधुमेह, यकृत/मूत्रपिंड आदींचे विकार इ.

२) **मानसिक दुष्परीणाम :** लगेच दमणे, अतिरिक्त राग येणे, विकृत व्यक्तिमत्त्व, निरुत्साह, उदासिनता, निद्रानाश, विस्मरण, भावनाविवशता इ.

उपाययोजना : तणावावर सर्वसाधारणपणे दोन स्तरावर उपाययोजना केल्या जातात.

१. **शारीरिक स्तरावर उपाय -** उदा. झोपी जाणे, कामावरून जरा विश्रांती घेणे, सहलीला जाणे, व्यायाम करणे, नियमित फिरायला जाणे, आवडीच्या कामात मन गुंतवणे हे सर्वच उपाय केवळ कृतीच्या स्तरावर असल्यामुळे ते तात्पुरत्या स्वरूपाचे असतात.

समाज कार्यकर्त्यांसाठी आधुनिक कौशल्य

===== २८०

बन्याचदा या कृतीमुळे ही परिस्थिती पूर्णतः नियंत्रणात येणे शक्य नसते. मनातील नकारात्मक विचारावर नियंत्रण मिळविणे आणि व्यक्तिगत स्तरावर त्यातून उपाय शोधणे हेच महत्त्वाचे असते.

२. **मानसिक स्तरावर उपाय :** ध्यानाद्वारे विविध तंत्रांच्या सहाय्याने आपण आपले मन शांत करतो. जेणे करून शरीरातील पॅरासिम्पेरेटिक प्रणालीद्वारे शरीर शांत होते. ध्यान म्हणजे मनाची एकाच विषयावर एकात्मता साधने होय. ध्यानाच्या सहाय्याने शारीरिक व मानसिक ताण कमी होतो.

३. इतर उपाय :

- १) कुठल्याही गोष्टीवर तात्काळ प्रतिक्रिया देणे टाळा.
- २) आत्मविश्वास निर्माण करणाऱ्या आणि सकारात्मक विचार करणाऱ्या व्यक्तींशी सतत चर्चा करा.
- ३) खूप जास्त कामाचा ताण आल्यास प्राधान्यक्रम ठरवून काम करा.
- ४) आवडीचे छंद जोपासा.
- ५) कुटुंबासोबत सहलीला जा, मित्रांसोबत वेळ घालवा.
- ६) दिवसातून एकदा डोळे बंद करून विचारप्रक्रिया हळूहळू थांबवा.

आपले तणावमुक्त जीवन आपल्यासोबत राहणाऱ्या व्यक्तीच्याही आयुष्यात आनंद निर्माण करणे. त्यामुळे आयुष्यात आलेल्या ताणाचे व्यवस्थापन करणे अतिशय महत्त्वाचे कार्य आहे.

ताण-तणाव व्यवस्थापनाची तंत्रे व पद्धती :

- १) **सहन होईल तेवढाच ताण घ्या :** अनेक व्यक्ती एकावेळी अनेक कार्यात स्वतःला गुंतवतात. त्यामुळे प्रत्येक ठिकाणी भूमिका निभावताना अनावश्यक ताण येतो. त्यामुळे आपल्या प्रकृतीला झेपेल एवढेच कार्य करावे. जेणे करून कामाचा ताण न येता त्या कार्याचा आनंद घेता येईल.
- २) **आत्मविश्वास जागृत ठेवा :** आत्मविश्वास हा यशाचा मार्ग आहे. त्या आधारेच व्यक्ती संकटांना, ताण-तणावांना सहज तोंड देऊ शकतो. तो नसेल तर साध्या-साध्या गोष्टींचा ताण येतो. त्यामुळे आत्मविश्वाची पातळी नेहमीच उच्च ठेवा.
- ३) **सकारात्मक विचार करा :** जीवनात यशापयश उनसावलीच्या खेळाप्रमाणे चालतच राहणार. मोठ्यामोठ्या लोकांनाही अपयशाचा सामना करावा लागतो. तेव्हा केवळ यशाकरिताच नाही तर जीवनातील प्रत्येक गोष्टीकडे सकारात्मक दृष्टीने बघा अपयश आलेच तर स्वतः स्वतःला तीन सूचना द्या.
 - अ) जे झाले त्यापेक्षाही वाईट होऊ शकले असते, पण झाले नाही.
 - ब) असेच अपयश वेळोवेळी इतरांना तसेच आपणासही पूर्वी झाले नाही. त्यात वाईट वाटून घेण्यासाखे काहीच नाही.

- क) ते झाले ते होऊन गेले आता. पुढे काय करता येईल.
- ४) **प्रोत्साहन देणाऱ्या समूहात रहा :** तुमच्या भोवतालचे लोक तुमचा आत्मविश्वास वाढवू शकतात आणि खर्चीसुद्धा करू शकतात. त्यामुळे नकारात्मक विचार करणाऱ्या आपल्या क्षमतांवर संशय निर्माण करणाऱ्या लोकांपासून लांब रहा आणि आपल्या प्रोत्साहन देणाऱ्या लोकांची सोबत करा. त्यांच्यासोबत जास्तीत जास्त वेळ घालवा.
- ५) **व्यायाम आणि इतर पद्धती :** ताण-तणाव व्यवस्थापनामध्ये व्यायामाला फार महत्त्व आहे. व्यायाम फक्त शारीरिक सुदृढतेकरिताच नाही तर मानसिक आरोग्यासाठी देखील खूप महत्त्वाचा आहे. नियमित व्यायाम करणाऱ्या व्यक्तींजवळ तणावाच्या प्रसंगांना तोंड देण्यास उपयुक्त असे शरीरही असते. त्याशिवाय व्यायामामुळे आपल्या शरीरात एडॉफिन्स नावाची मज्जारसायने निर्माण होतात. ही रसायने म्हणजे शरीरांतर्गत असलेली वेदनाक्षमके आहेत. त्यामुळे रोगप्रतिकारक क्षमता वाढते असे संशोधनातून आढळून आले आहे. त्यामुळे व्यायाम केल्यानंतर आपणास उत्साही वाटते.

ताण-तणाव व्यवस्थापन कौशल्य : “जीवन ताणाशिवाय जगताच येत नाही. त्याचे नियंत्रण करता येते हे एक व्यवस्थापन आहे.”

मनुष्य जीवन हे जसे अडथळे, संघर्ष व समस्या यापासून मुक्त नाही तसेच ते आनंदापासूनही दूर नाही. बाह्य घटनांच्या परीणामापासून दूर राहण्यासाठी स्वतःला स्वतंत्र व सक्षम ठेवले पाहिजे (हम्लोल्ट २००७)

मनवाच्या उत्पत्तीपासून आजपर्यंत बालकापासून वृद्धापर्यंत जर कोणती गोष्ट त्यांची कायम साथ करित असेल तर ती म्हणजे 'ताणत (Stress) होय. एकविसाव्या शतकात तर 'ताण हा परवलीचा शब्द होऊन गेला आहे. एकविसावे शतक हे मानसिक विकारांचे शतक होण्याची संभाव्यता जाणवते.

आपली प्रत्येक मानसिक क्रिया ही आपल्या शरीरातील स्वायत्त संस्थेकडून कार्यान्वित केलेल्या मनोशारीरिक प्रतिसादाशी संबंधित असते. त्यामुळे आपणास मानसिक क्रिया किंवा ताण-तणाव समजावून घेताना स्वायत्त नससंस्था समजावून घेणे महत्त्वाचे वाटते.

जेव्हा ताण निर्माण होतो तेव्हा आपल्या शरीरात काही विशेष बदल होतात. आपल्या मेंदूतून संदेश मिळाल्यामुळे आपले शरीर या ताणाचा प्रतिकार किंवा ताणापासून पलायन करण्यासाठी सज्ज असते. आपल्या रक्तात एंड्रिनलीन हे संप्रेरक ओतले जाते. या एंड्रिनलीनचे कार्य मुख्यतः प्रतिकार करण्यासाठी हृदयगती वाढवणे तसेच प्रतिकार/पलायन करण्यासाठी स्नायुंना स्वतः पुरवठा वाढवणे हे असते. ही सर्व क्रिया सिम्पेथॅरिक स्वायत्त नससंस्था पार पाडते.

मानवी शरीर हे अब्जावधी नसपेशींचे बनलेले आहे. वेदनइंद्रिया आणि शरीराच्या

विविध अवयवापासून नसपेशीमार्फत माहिती मेंदूला प्राप्त होते. मेंदून वेदनानुभवाचा अर्थ लावला जाऊन माहिती जतन केली जाते. निर्णय घेतले जातात आणि सर्व प्रकारच्या मनोशारीरिक क्रिया आणि प्रतिक्रिया नियंत्रित केल्या जातात. भावभावना, स्मृती आणि वर्तनाचे नियंत्रण करण्याचे कार्य नससंस्थेकडून केले जाते.

ताण नेहमीच अपायकारक असतो का? तर त्याचे उत्तर नाही. मानवी जीवन ताणाशिवाय जगताच येत नाही. परीक्षेचा ताण आहे म्हणून विद्यार्थी अभ्यास करतो. कोणताही ताण नसेल तर माणूस थोड्याच वेळात निष्क्रिय बनेल. पण आयुष्यात ताणावाचे प्रमाण मिठासारखे असते. मीठ नसेल तर जेवण आळणी होईल आणि फार वाढून गेले तर खारट होईल. एकविसाव्या शतकातील धकाधकीच्या व जीवघेण्या स्पर्धेत स्वतःला ताणमुक्त ठेवणे आयुष्याचा मनमुराद आनंद घेणे शिवाय योगनिद्रा, श्वसनाचे व्यायाम, हास्य, आहार, संगीत, निसर्गाचे सानिध्य यासारख्या अनेक ताण व्यवस्थापन तंत्रांच्या माध्यमातून आपल्या मनाचा ताण कमी करता येतो.

ताणाला सायलेंट किलर ऑफ मॉडर्न एज (Silent Killer of Modern Age) असे म्हटले जाते. त्यामुळे एकविसाव्या शतकात यशस्वी जीवन जगण्यासाठी प्रत्येकाने आपल्या क्षमता, वेळ, वय इत्यादी लक्षात घेऊन ताण-तणाव व्यवस्थापनाचा अवलंब करावा. खूप आनंद, दुःख व ताण इ. बाबी या आपल्या अंतर्गतच आहेत. आपले जीवन अधिक संपन्न सुखी ठेवण्याकरिता ताणाचे योग्य व्यवस्थापन करणे ही २१ व्या शतकाच्या आजची गरज आहे.

संदर्भसूची :

१. विटनकर, विजयता (२०१५), समाजकार्यातील समुपदेशन, नागपूर : अनंत प्रकाशन.
२. तणावाचे व्यवस्थापन : www.loksatta.com
३. व्यवस्थापन ताणाचे : www.loksatta.com
४. तणाव : mr.wikipedia.org
५. ताण-तणाव : www.psychologywayofpositivelife.com
६. व्यवस्थापन तणावाचे : marathiworld.com

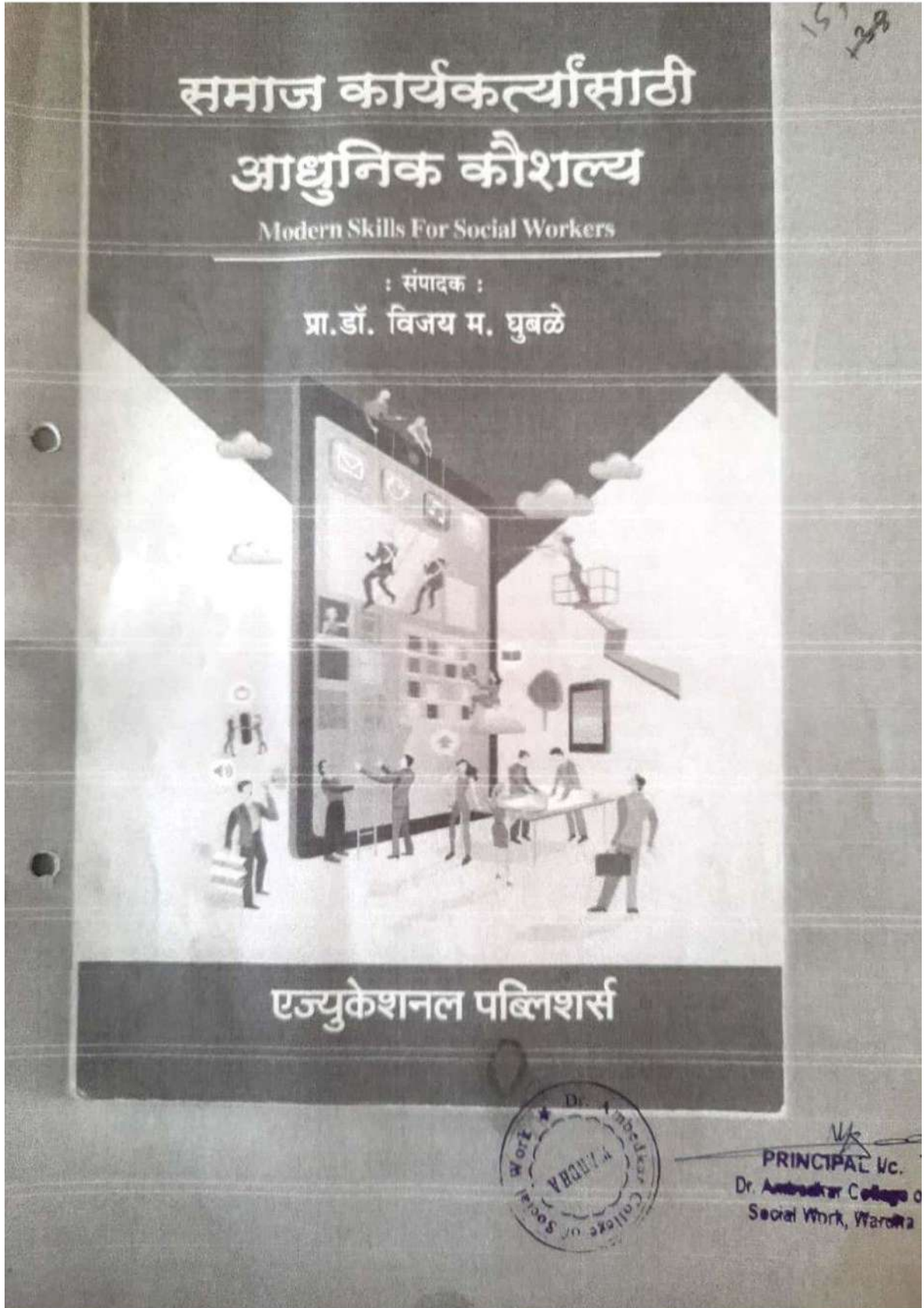
समाज कार्यकर्त्यांसाठी आधुनिक

PRINCIPAL I/c.

Dr. Ambedkar College of
Social Work, Warananagar

Scanned with CamScanner

Scanned with CamScanner

- ❖ समाज कार्यकर्त्यांसाठी आधुनिक कौशल्य
Modern Skills For Social Workers
- © प्रा.डॉ. विजय म. घुबळे
- ISBN No. : 978-93-92865-32-9
- प्रकाशक :
एज्युकेशनल पब्लिशर्स अॅण्ड डिस्ट्रिब्युटर्स
गोकुळवाडी, औरंगपुरा, औरंगाबाद.
दूरध्वनी क्र.: ०२४०-२३२९२०४
भ्रमणध्वनी : ०९९७००६७९७१
ई-मेल : educationalpub@gmail.com
web: www.educationaldp.com
- मुद्रक : महारुद्रा ऑफसेट, औरंगाबाद.
- अक्षरजुळणी :
विनायक कॉम्प्युटर, औरंगाबाद.
- प्रथमावृत्ती :- २०२२
- ₹ ३००/-

विभाग - १

संदेशावहन कौशल्य

२६.	योग ध्यान व प्रार्थना प्रा.डॉ. प्रशांत रा. देशमुख	१११
२७.	योग, ध्यान पद्धती प्रा.उज्वला सुखदेवे	११५
२८.	वास्तववादी भावनिक वर्तनाचा शिडांत प्रा.डॉ. प्रतिभा डी पगार	२१२
२९.	तर्कसंगत भावनिक वर्तन उपचार पद्धती प्रा.डॉ. प्रफुल्ल ई. डोळे	२२३
३०.	समष्टीवादी उपचार पद्धती : समुपदेशनातील एक दृष्टिकोन प्रा.डॉ. मनीषा प्र. शुक्ल	२२७
३१.	योग, ध्यान प्रा.डॉ. रमेश काशीराम शेंडे	२४१
३२.	संगीत उपचार पद्धती प्रा.डॉ. कालिंदी रामभरे	२४७
भाग -५		
आधुनिक कौशल्य :		
३३.	समाज कार्यात समुपदेशन कौशल्य डॉ. वैशाली मल्हार	२५२
३४.	सहभागातून नावीन्यपूर्ण कौशल्य विकास सहा.प्रा. सुनिता जगताप	२५२
३५.	व्यावसायिक समाज कार्यकर्ता म्हणून करिअर घडवतांना डॉ. पी. एम. राहापूरकर	२५९
३६.	प्रभावी सावरीकरण प्रा. डॉ. विजय म. घुबळे	२६५
३७.	समाजकार्य शिक्षणातील प्रत्यक्ष कृतीकरिता जीवन कौशल्ये प्रा. डॉ. चंद्रप्रभा निकम	२७५
३८.	संप्रेषणाची तत्त्वे आणि अडथळे डॉ. सुनीता भोईकर	२७९
३९.	ताण-तणाव व्यवस्थापन डॉ. विजयता एम. विटनकर	२८४
४०.	संदेशवाहनातील तत्त्वे आणि अडथळे प्रा.डॉ. राहुल यशवंतराव निकम	२८४

अचानक बदल झाल्यामुळे अशी अवस्था निर्माण होते.

ताणणी योग्य प्रकारे जुळवून न घेता आल्यामुळे जीवनातील आनंद, स्वास्थ्य हरवलेल्या व्यक्तीची संख्या दिवसेंदिवस वाढतच आहे. आरोग्याची निरकोळ तक्रारी विना गंभीर आजाराच्या स्वरूपात अनेक व्यक्ती ताणाची किंमत गोडताना दिसतात. याशिवाय ताणामुळे मद्यपान, धुम्रपान, अंगलीपदार्थ सेवनासारख्या समस्या उत्पन्नतात.

सहान-शोर पुरुष-स्त्रिया सर्वांनाच रग्मी-जास्त प्रमाणात ताण हा असतो. माणसावरील ताण माणसाच्या शारीरिक व मानसिक आरोग्यावर अतिशय प्रभावित करतो. त्याचबरोबर समाजातील बऱ्याच समस्या व विकृती यांनाही तो प्रत्यक्ष किंवा अप्रत्यक्षरीत्या जबाबदार असतो.

कारणे : तणाव निर्माण होण्यासाठी अनेक कारणे जबाबदार आहेत. त्याचे दोन भागात वर्गीकरण करता येईल. सध्याच्या परिस्थितीत तणावाचे प्रमाण आणि त्याची कारणे मोठ्या प्रमाणात वाढायला लागली आहे.

१. बाह्य कारणे : एकूण तणाव निर्मितीमध्ये बाह्य घटकांचा केवळ ५-१० टक्केच वाटा आहे. उदा. कामाच्या ठिकाणचे व घरातील तातावरण, आर्थिक स्थिती, सामाजिक समस्या प्रकृती इ.

२. आंतरिक कारणे : एकूण तणाव निर्मितीमध्ये आंतरिक घटकांचा ९०-९५ टक्के वाटा असतो. सध्याच्या जीवन पद्धतीतील बदलांमुळे तणाव निर्माण होत आहे, असे म्हटल्यास चुकीचे ठरणार नाही. कोणताही परिस्थिती स्वतः तणावपूर्ण नसते. एखाद्याच्या स्वभावानुसार त्या परिस्थितीकडे पाहण्याच्या त्यांच्या दृष्टिकोनावर सर्व अवलंबून असते. स्वभावानेच गंभीर दोषांमुळे नेहमीच परिस्थिती देखील तणावपूर्ण होऊ शकते.

त्यात दुःख घटना, आर्थिक आनंददायी घटना, स्वभाव गुणधर्म, संशयिता, धर्मी आत्मविश्वास, न्यूनगंड, अपराधीपणाची भावना, भीती, अहंकार, राग, द्वेष इ.

दुष्परीणाम :

१) शारीरिक दुष्परीणाम : पिताचा विकास, भूक न लागणे, वजन कमी होणे हृदयरोग, दमा, रक्तदाब, मधुमेह, यकृत/मूत्रपिंड आदीचे विकार इ.

२) मानसिक दुष्परीणाम : लगेच दमणे, अतिरिक्त राग येणे, विकृत व्यक्तिमत्त्व, निवृत्ती, उदासिनाता, निद्रानाश, विस्मरण, भावनाविवशता इ.

उपाययोजना : तणावावर सर्वसाधारणपणे दोन स्तरावर उपाययोजना घेतल्या जाऊ शकते.

१. शारीरिक स्तरावर उपाय - उदा. झोपी जाणे, कामावरून लगेच विश्रांती घेणे, सहलीला जाणे, व्यायाम करणे, नियमित फिरायला जाणे, आवडीच्या कामात मन घालणे हे सर्वच उपाय केवळ कृतीच्या स्तरावर असल्यामुळे ते तात्पुरत्या स्तरावर तणावनाशक

समाज कार्यकर्त्यांसाठी आधुनिक कौशल्य

नकारात्मक विचारावर नियंत्रण मिळविणे आणि व्यक्तिगत स्तरावर त्यातून उपाय शोधणे हेच महत्त्वाचे असते.

२. मानसिक स्तरावर उपाय : ध्यानाद्वारे विविध तंत्रांच्या सहाय्याने आपण शांतपणे मन शांत करतो. जेणे करून शरीरातील पॅरामिमेंटिक प्रणालीद्वारे शांत शांत होतो. ध्यान म्हणजे मनाची एकाच विषयावर एकात्मता साधणे होय. ध्यानाच्या सहाय्याने शारीरिक व मानसिक ताण कमी होतो.

३. इतर उपाय :

- १) कुटुंबातील गोष्टींवर तात्काळ प्रतिक्रिया देणे टाळा.
- २) आत्मविश्वास निर्माण करणाऱ्या आणि सकारात्मक विचार करणाऱ्या व्यक्तींशी सतत चर्चा करा.
- ३) खूप जास्त कामाचा ताण आल्यास प्राधान्यक्रम ठरवून काम करा.
- ४) आवडीचे छंद जोपासा.
- ५) कुटुंबासोबत सहलीला जा, मित्रांसोबत वेळ घालवा.
- ६) दिवसातून एकदा डोळे बंद करून विचारप्रक्रिया हळूहळू थांबवा.

आपले तणावमुक्त जीवन आपल्यासोबत राहणाऱ्या व्यक्तींच्याही आयुष्यात आनंद निर्माण करणे. त्यामुळे आयुष्यात आलेल्या ताणाचे व्यवस्थापन करणे अतिशय महत्त्वाचे कार्य आहे.

ताण-तणाव व्यवस्थापनाची तंत्रे व पद्धती :

- १) **सहन होईल तेवढाच ताण घ्या :** अनेक व्यक्ती एकावेळी अनेक कार्यात स्वतःला गुंतवतात. त्यामुळे प्रत्येक ठिकाणी भूमिका निभावताना अनावश्यक ताण येतो. त्यामुळे आपल्या प्रकृतीला झेपेल एवढेच कार्य करावे. जेणे करून कामाचा ताण न येता त्या कार्याचा आनंद घेता येईल.
- २) **आत्मविश्वास जागृत ठेवा :** आत्मविश्वास हा यशाचा मार्ग आहे. त्या आधारेच व्यक्ती संकटना, ताण-तणावांना सहज तोंड देऊ शकतो. तो नसेल तर साध्या साध्या गोष्टींचा ताण येतो. त्यामुळे आत्मविश्वासाचा पातळी नेहमीच उच्च ठेवा.
- ३) **सकारात्मक विचार करा :** जीवनात यशापयश अनसावलीच्या खेड्याप्रमाणे चालतच राहणार. मोठ्यामोठ्या लोकांनाही अपयशाचा सामना करावा लागतो. तेव्हा केवळ यशाकारिताच नाही तर जीवनातील प्रत्येक गोष्टीकडे सकारात्मक दृष्टीने बघा अपयश आलेच तर स्वतः स्वतःला तोंड सुचना घ्या. जे झाले त्यापेक्षाही वाईट होऊ शकले असते, पण झाले नाही. असेच अपयश वेळोवेळी इतरांना तसेच आपणांसही पूर्वी झाले नाही. त्यात वाईट वाटून घेण्यासोबे काहीच नाही.

समाज कार्यकर्त्यांसाठी आधुनिक कौशल्य २८९

क)

ते ज्ञाले ते होऊन गेले आता. पुढे कार्य करता येईल.

ख)

प्रोत्साहन देणाऱ्या सभूहात रहा : तुमच्या जीवतालचे लोक तुमचा आस्पाव वाढवू शकतात आणि खर्चीमुढा करू शकतात. त्यामुळे नकामताम, निवार करणाऱ्या आपल्या क्षमतांवर संशय निर्माण करणाऱ्या लोकांपासून तुम वग आणुन आपल्या प्रोत्साहन देणाऱ्या लोकांनी सोबत करा. त्यांच्यापासून आर्थीन जास्त वेळ घालवा.

ग)

व्यायाम आणि इतर पद्धती : ताण-तणाव व्यवस्थापनामध्ये व्यायामाचा फार महत्त्व आहे. व्यायाम फक्त शारीरिक सुदृढतेकरिताच नाही तर मानसिक आरोग्यासाठी देखील खूप महत्त्वाचा आहे. नियमित व्यायाम करणाऱ्या व्यक्तीजवळ तणावाच्या प्रसंगांना तोंड देण्यास उपयुक्त असे शरीरही असते. त्याशिवाय व्यायामामुळे आपल्या शरीरान एंडोर्फिन्स नावाची पदार्थासयने निर्माण होतात. ही रसायने म्हणजे शरीरानर्जात असलेली वेदनाक्षमके आहेत. त्यामुळे रोगप्रतिकारक शक्ती वाढते असे संशोधनानून आढळून आले आहे. त्यामुळे व्यायाम केल्यानंतर आपणाम उत्साही वाटते.

ताण-तणाव व्यवस्थापन कौशल्य : "जीवन ताणाशिवाय जगताच येत नाही. त्याचे नियंत्रण करता येते हे एक व्यवस्थापन आहे."

मनुष्य जीवन हे जसे अडथळे, संघर्ष व समस्या यापासून मुक्त नाही तसेच न आनंदपासूनही दूर नाही. बाल्य घटनांच्या परिणामापासून दूर राहण्यासाठी स्वताच्या स्वतः व सक्षम टोचले पाहिजे (हन्सोल्ट २००७)

मानवाच्या उत्पत्तीपासून आजपर्यंत बालकापासून वृद्धापर्यंत जर कोणी ओए एम्पी कायम साय करीत असेल तर ती म्हणजे ताणत (Stress) होय. एकदिवसाचा शतकात तर ताण हा परवलीचा शब्द होऊन गेला आहे. एकदिवसाचे शतक हे मानसिक विकारांचे शतक. हॉण्याची संभाव्यता जाणवते.

आपली प्रत्येक मानसिक क्रिया ही आपल्या शरीरातील स्नायूत यंत्रणेकडून प्रेरित केलेल्या मनोशारीरिक प्रतिसादारीची संवेधित असते. त्यामुळे आपणामा मानसिक क्रिया ही ताण-तणाव समजावून घेताना स्वायत्त नससंस्था समजावून घेणे महत्त्वाचे आहे.

जेव्हा ताण निर्माण होतो तेव्हा आपल्या शरीरगत काही नियम घडून येतात जसेच मॅट्टून संदेश मिळाल्यामुळे आपले शरीर या ताणाचा प्रतिकार करून घ्यायला लागते. कणयानाठी सज्ज असते. आपल्या रक्तात ग्लूकोजची मात्रा जास्त राहते. यी एंड्रिनलीनचे कार्य मुख्यतः प्रतिकार करणाऱ्या शरीरातील ताणातून प्रतिकार पलायन करणाऱ्यासाठी स्नायूना स्वतः पुढे वाढवणे हे असते. ही प्रतिकार प्रतिकार स्वायत्त नससंस्था पार पाडते.

मानवी शरीर हे अक्वावधी नससंशीचे यंत्रणे आहे. वेदनाद्विग्न कर्मी, इतर

समाज कार्यकर्त्यांसाठी आधुनिक कौशल्य

PRINCIPAL Wc.
Dr. Ambekar College of
Social Work, Warananagar

विशेष अवस्थापासून नमपेशीपार्कत पाहिती मॅट्टून प्राप्त होते. मॅट्टून घटनामुपेक्षातून जगात लागून जाऊन पाहिती जन्म केली जाते. निर्णय घेतले जातात आणि सर्व प्रकरणांम मनोशारीरिक क्रिया आणि प्रतिक्रिया नियंत्रित केल्या जातात. मानवाच्या, स्मृती आणि कर्तव्याचे नियम ठरवून घेणे आवश्यक असते.

ताण वेदनांचे अपायकारक प्रभाव घालू शकतात. मानवी जीवन ताणाशिवाय जगताच येत नाही. परिश्रमाचा ताण आहे म्हणून निराश्री अस्थाम करणे कोणताही ताण नसत तर माणूस थोड्याच वेळात निष्क्रिय येतो. पण आणुनान ताणापासून प्रमाण मिटावण्याचे अर्थ. मॅट्टू नसत तर जेवण आडव्या होईल आणि पार पाडू नये तर खाद्य होईल. एकदिवसाच्या शतकातील यकाश्कांच्या व जीवोपेक्षा समर्थ स्वतःला ताणामुक्त ठेवणे अनुपेक्षा मनुमुगट आनंद येणे शिवाय योगनिद्रा, धुसनाचे व्यायाम, हास्य, आहार, संगीत, निर्माणचे मानसिक योग्य यामाख्या अनेक ताण व्यवस्थापन तंत्राच्या माध्यमानून आपल्या मनाचा ताण कमी करता येतो.

ताणाला सायलेंट किलर ऑफ मॉडर्न एज (Silent Killer of Modern Age) असे म्हटले जाते. त्यामुळे एकदिवसाच्या शतकात यशाची जीवन जगण्यासाठी प्रत्येकाने आपल्या क्षमता, वेळ, वय इत्यादी दृष्टीतून ताण-तणाव व्यवस्थापनाचा अवलंब करावा. खूप आनंद, दुःख व ताण इ. बाबी या आपल्या अंतर्गत आहेत. आपले जीवन अधिक संपन्न मुळी ठेवण्याकरिता ताणाचे योग्य व्यवस्थापन करणे ही २१ व्या शतकाच्या आजची गरज आहे.

संदर्भसूची :

1. विटनकर, विजयलता (२०१५), समाजकार्यातील समुपदेसन, नागपूर : अंतंत रचयान.
2. ताणावाचे व्यवस्थापन : www.loksatta.com
3. व्यवस्थापन ताणाचे : www.loksatta.com
4. ताणत : mr.wikipendia.org
5. ताण-तणाव : www.psychologywayofpositivelife.com
6. व्यवस्थापन ताणाचे : marathiworld.com

162
LH

समाज कार्यकर्त्यांसाठी आधुनिक कौशल्य

Modern Skills For Social Workers

: संपादक :

प्रा.डॉ. विजय म. घुबळे

एज्युकेशनल पब्लिशर्स

PRINCIPAL I/c.
Dr. Ambedkar College of
Social Work, Warananagar

Scanned with CamScanner

समाज कार्यकर्त्यांसाठी आधुनिक कौशल्य

Modern Skills For Social Workers

: संपादक :

प्रा.डॉ. विजय म. घुबळे

सहायक प्राध्यापक

मातोश्री अंजनाबाई मुंदाफळे समाजकार्य
महाविद्यालय, नरखेड, जि. नागपूर

एज्युकेशनल पब्लिशर्स

Scanned with CamScanner

- ❖ **समाज कार्यकर्त्यांसाठी आधुनिक कौशल्य**
Modern Skills For Social Workers
- © **प्रा.डॉ. विजय म. घुबळे**
- **ISBN No. : 978-93-92865-32-9**
- **प्रकाशक :**
एज्युकेशनल पब्लिशर्स अॅण्ड डिस्ट्रीब्युटर्स
गोकुळवाडी, औरंगपुरा, औरंगाबाद.
दूरध्वनी क्र.: ०२४०-२३२९२०४
भ्रमणध्वनी : ०९९७००६७९७१
ई-मेल : educationalpub@gmail.com
web: www.educationaldp.com
- **मुद्रक : महारुद्रा ऑफसेट, औरंगाबाद.**
- **अक्षरजुळणी :**
विनायक कॉम्प्युटर, औरंगाबाद.
- **प्रथमावृत्ती :- २०२२**
- **₹ ३००/-**

३८. संप्रेशनाची तत्त्वे आणि अडथळे

डॉ. सुनीता भोईकर

डॉ. आंबेडकर कॉलेज ऑफ सोशल वर्क, वर्धा

विचार आणि भावना यांचे आदान प्रदान हे मानवी जीवनाचे अविभाज्य अंग आहे. व्यक्तींमध्ये होणाऱ्या विचार आणि भावना यांच्या आदान प्रदानामुळेच माणसे एकमेकांच्या जवळ येतात, जोडली जातात. एकमेकांना जाणून समजून घेतात. त्यामुळेच कुटुंबाचा आणि समाजाचा घटक म्हणून जगतांना विचार व भावनांची देवाण - घेवाण महत्त्वाची ठरते. त्याचे आदान प्रदानाला संप्रेषण असे म्हणतात. संप्रेषणात एका व्यक्तीकडून दुसऱ्या व्यक्तीकडे कल्पना, विचार किंवा अन्य कोणत्याही माहितीचे वहन होत असते. या माहितीचे केवळ वहन होणे. संप्रेषणाचा उद्देश नसतो तर, माहिती प्राप्त होणाऱ्या व्यक्तीच्या ती लक्षात आणून द्यावी हा संप्रेषणाचा प्रमुख उद्देश असतो.

संदेशवहनाच्या व्याख्या व अर्थ : विविध शास्त्रज्ञांनी संदेशवहनाच्या विविध व्याख्या केल्या आहेत. त्यापैकी काही प्रमुख व्याख्या खालीलप्रमाणे आहेत. ई.जी. मेयरच्या मतानुसार "संप्रेषणाचे तात्पर्य एका व्यक्तीच्या विचाराशी व शक्तीशी दुसऱ्या व्यक्तीला परिचित करण्याशी आहे."

लुईस अॅलन यांच्या मते, "एका व्यक्तीद्वारे दुसऱ्या व्यक्तीला एखादी गोष्ट समजाविण्यासाठी केलेल्या समस्त क्रियांचा समोवशा संदेशवहनात होतो. संदेशवहन ही सांगण्याची ऐकूण देण्याची आणि समजून घेण्याची एक पद्धतशीर व निरंतरपणे करण्यात येणारी क्रिया होय. "न्युमन आणि समर यांच्या मते" संदेशवहन म्हणजे दोन किंवा जास्त व्यक्तींनी परस्परांशी माहिती, कल्पना, भावना किंवा संवेदना यासंबंधी केलेली देव-घेव होय.

बेल्सन आणि गिल्सन यांची व्याख्या : "शब्द अक्षरे, चिन्हे यांच्या सहायाने केलेले अंतरप्रवण म्हणजे संगोपण होय. या मार्गाने एक व्यक्ती अर्थ व समज अवगत करून देते."

वरील सर्व व्याख्यांवरून संदेशवहनाना अर्थ स्याटोगो संदेशवहनात केवळ एका व्यक्तीच्या भावना किंवा मते व्यक्त होऊन उपयोग नसतो. वर त्या व्यक्तीपर्यंत त्या योग्य प्रकारे पोहचणे देखील आवश्यक असते. त्याप्रमाणे संदेश देण्याचा जो हेतू किंवा उद्देश आहे. तोच हेतू किंवा उद्देश संदेश स्वीकारणाऱ्यांच्या मनात उत्पन्न झाला पाहिजे. जर संदेश स्वीकारणाऱ्याला संदेशाचा अर्थच समजला नाही. ते संदेशवहन पूर्ण होणार नाही. एवढेच नव्हे तर त्या संदेशावर संदेश स्वीकारणाऱ्याचे अनुकूल प्रतिक्रियादेखील व्यक्त होणे आवश्यक असते.

प्रभावी संदेशवहनाची तत्त्वे : संदेशवहन प्रक्रियेत काही तत्त्वांचे पालन केल्यास ही प्रक्रिया प्रभावी ठरते ती तत्त्वे खालीलप्रमाणे विशद करता येईल.

समाज कार्यकर्त्यांसाठी आधुनिक कौशल्य

२७५

Scanned with CamScanner

१) स्पष्टता : संदेश स्पष्ट अशा शब्दात किंवा चिन्ह संकेतात दिल्या गेले पाहिजे. स्पष्ट असेल तर ज्या व्यक्तीपर्यंत तो पोहचवायचा आहे. त्यास त्या संदेशाचा उद्देश कळला. (संदेशदात्याला अपेक्षित असणारा) तरच अपेक्षित परिणाम मिळू शकतो. नाहीतर याउलट गोंधळाची परिस्थिती निर्माण होते. त्यामुळे संदेशातून एकेच उद्देश देणाऱ्याला अपेक्षित असणारा अर्थ निघेल अशा स्वरूपात संदेशाची शब्दरचना करावी.

२) पर्याप्तता :- संदेश पर्याप्त असावा. संदेश घेणाऱ्याची बुद्धीचा पातळी, शक्ती, संदेशदात्याने संदेशाची लांबी निश्चित करावी. जर संदेश खूप लांबलचक असेल तर घेणाऱ्याच्या मनात गोंधळ निर्माण होऊ शकतात. तसेच संदेश कंटाळावा येऊ शकतो. याउलट जर संदेश अपुरा असेल तर त्याचा अर्थच संदेशप्राप्त करणाऱ्याला येणार नाही. म्हणून संदेश पर्याप्त असावा.

३) संक्षिप्तता : संदेश संक्षिप्त स्वरूपाचा असावा जर तो खूप लांबलचक असेल तर प्राप्तकास तो कंटाळावाणा वाटण्याची शक्यता आहे. यामुळे प्राप्त का संदेशाचा उद्देश मिळू शकते. संदेशामध्ये संक्षिप्तता आणण्यासाठी अनावश्यक माहिती देण्याचे टाळावे. अर्थाचा शब्दांचा व वाक्यप्रचाराचा वापर टाळावा. कोणताही संदेश देत असताना तो संक्षिप्त व कमीत कमी शब्दांत कसा देता येईल याची काळजी संदेशदात्याने घेतली पाहिजे.

४) सातत्यपणा :- संदेश देणाऱ्याने संदेश देतांना संदेशात सातत्य ठेवावे. सातत्य असावे. प्रत्येक संदेशात विविधता नसावी. प्रत्येक क्रमानुसार दिला जाणाऱ्या संदेशात योग्य असा परस्परसंबंध असावा. जर हा परस्पर संबंध नसेल तर संदेश देणाऱ्याचा संभम निर्माण होण्याची शक्यता असते.

५) योग्य वेळ :- प्रत्येक संदेशवहनाने कार्य वेळेच्या वेळी केले पाहिजे. संदेश पोहचला नाही तर कार्यसिद्धी होणार नाही. म्हणूनच संप्रेषणाने वेळेच्या तत्वाचा अर्थ आहे. दैनंदिन जीवनात या ना ना विचार करून संप्रेषण कार्य करावे, योग्य वेळी संदेशवहनाने यश अवलंबून आहे.

६) सुसंगतपणा :- संदेश देणाऱ्याने संदेश देतांना गुरांगनपणा आणणे संदेशदात्यांच्या प्रत्येक संदेशात विविधता असेल तर संदेश घेणाऱ्याच्या मनात संभम होऊन संदेशवहनाची परीणामकारकता कमी होते.

७) अचूक माध्यमाची निवड :- संदेशाची परीणामकारकता ही न्यायानुसार माध्यमावर अवलंबून असते. संदेश लेखी, तोंडी की, सांकेतिक भाषेत सांगितला जातो. संज्ञापकाच्या दृष्टीने महत्त्वपूर्ण ठरते. भाषा हे माध्यम असेल तर मापा विनचूक अर्थ व्यवस्थीतपणे संदेशप्राप्तकर्त्याला कळायला हवा. वैयक्तिक बाबी या तोंडी स्वरूपात आणि सार्वजनिक बाबी या घोषणा आणि सूचना फलकाच्या झाल्यास त्याची परीणामकारकता जास्त असते.

८) सहकार्य : संदेशदाता व संदेश स्वीकारणारा यांच्यात संदेश वहनाची

समाज कार्यकर्त्यांसाठी आधुनिक कौशल्य

Scanned with CamScanner

असतांना जेवढे सहकार्य जास्त असेल तेवढी संदेशाची परीणामकारकता वाढत असते. या दोन्हीमध्ये योग्य सहकार्य नसेल तर संदेशाला योग्य प्रतिसाद मिळणार नाही.

१) माध्यमाची विविधता : संदेशवहनासाठी एकाच प्रकारच्या माध्यमावर किंवा तंत्रावर भर नसावा एकच संदेश वेगवेगळ्या माध्यमातून द्यावा लागतो. उदा. साक्षर लोकांसाठी भाषा किंवा लिखित मजकूर हे माध्यम राहिले तर निरक्षरांसाठी चिन्हे व चित्रे हे माध्यम राहिले संदेशवहनात वरील तत्वांचा अवलंब केल्यास संदेशवहन प्रभावी ठरते.

संदेशवहनातील अडथळे :- संदेशवहनात आचार - विचार, कल्पना, मते, कृती, संदेश इत्यादी बाबींची देवाण-घेवाण केली जाते. परंतु अनेकदा संदेशवहनाच्या प्रक्रियेत अडथळे येतात. संदेशवहनातील अडथळांमुळे संदेशप्राप्तकर्त्यापर्यंत योग्य पद्धतीने संदेशदात्याचा संदेश पोहचत नाही. संदेशवहनातील अडचणी किंवा अडथळे वेळीच दूर करण्यात आले पाहिजेत. संदेशवहनात येणाऱ्या अडचणी किंवा अडथळे खालीलप्रमाणे आहेत.

१) वितरण साखळीतील दोष : संदेशदाता संदेश पोहचविण्यासाठी विविध साधनांचा वापर करतो. या साधनांच्या यांत्रिक व्यवस्थेत काही दोष निर्माण झाल्यास संदेशवहन प्रक्रियेत अडचणी निर्माण होते. आजच्या काळात संदेश पोहचविण्यासाठी दूरदर्शन, मोबाईल, संगणक, माहिती महाजाल, पोस्ट खाते अशा साधनांचा वापर केला जातो. संदेश पोहचविण्यासाठी एक वितरण साखळी तयार केलेली असते. यातील एखाद्या घटकात बिघाड झाल्यास साखळीवर वितरित परीणाम होऊन संदेशवहन प्रक्रियेत अडचणी निर्माण होतात.

२) आवाज/ध्वनी :- कोणताही संदेश जर आवाज / ध्वनीच्या स्वरूपात पोहचवायचा असेल तर संदेशप्राप्तकर्त्याला स्पष्ट व योग्य ध्वनी ऐकू येणे आवश्यक आहे. परंतु कोणत्याही कारणाने जर ध्वनी ऐकू येण्यात अडचणी निर्माण झाल्यास संदेशप्राप्तकाला काहीही आकलन होणार नाही.

३) संदेशप्राप्तकर्त्याचा क्षमता :- संदेशदात्याने किती योजनाबद्ध व पद्धतशीरपणे संदेशवहनाचे कार्य केले. तरीही संदेशवहन प्रक्रियेचे यश संदेश प्राप्तकर्त्याच्या क्षमतेवर अवलंबून आहे. संदेशप्राप्तकर्त्याला संदेश जाणून घेऊन, समजून घेऊन, स्वीकारून त्याचा योग्य अर्थ लावता आला पाहिजे. यासाठी संदेशप्राप्तकर्ता शारीरिक, मानसिक, बौद्धिक व भावनिक पातळीवर सक्षम असायला हवा.

४) आत्म संकुचित प्रवृत्ती :- संदेश प्राप्तकर्ता किती प्रमाणात आत्म संकुचित प्रवृत्तीचा आहे. यावरही संदेशवहन प्रक्रियेचे यश अवलंबून असते. एखादा संदेश ऐकून घेतांना त्या संदेशावर संदेशप्राप्तकर्त्याच्या भावना, मते, विचार इत्यादींचा प्रभव पडतो. त्याला जी बाब योग्य वाटेल ती बाब तो स्वीकारतो. व त्याला योग्य न वाटल्यास बाबी बरेचदा त्या योग्य असूनही केवळ त्याला पटत नाही. म्हणून तो स्वीकारत नाही. त्यामुळे संदेशवहनात परिपूर्णता येत नाही.

५) समूह मूल्यांचा प्रभाव :- प्रत्येक व्यक्ती कोणत्या ना कोणत्या समूहाचा सदस्य असतोच. त्यामुळे त्या समूहातील लोकांचा, त्यांच्या विचारांचा प्रभाव त्या व्यक्तीवर असतो.

त्यामुळे परक्या समूहाचे विचार योग्य असूनही तो स्वीकारण्यास तयार नसतो. कधी-कधी विचार पटले तरीही समूहाच्या धाकामुळेही ते स्वीकारले जात नाही. त्यामुळे संदेशवहन प्रक्रियेत अडथळे निर्माण होतात.

६) पिढीतील अंतर :- संदेशदाता व संदेशप्राप्तकर्ता यांच्यात पिढीचे अंतर असल्यास संदेशवहन प्रक्रियेत अडथळा निर्माण होण्याची शक्यता असते. त्यामुळे संदेशवहन प्रक्रियेत अडथळा निर्माण होण्याची शक्यता असते, पिढीतील अंतरामुळे दोघांचा विचार, भावना, मते, दृष्टिकोन इ. घटकात भेद असण्याची शक्यता असते. त्यामुळे संदेशवहन प्रक्रियेत अडथळा निर्माण होण्याची शक्यता असते.

७) पूर्वग्रह :- अनुभव अथवा प्रत्यक्ष माहिती मिळण्यापूर्वी निश्चित केलेली दोन मते म्हणजे पूर्वग्रह होय. संदेशवहन प्रक्रियेत संदेश स्वीकारणाऱ्या व्यक्तीचे पूर्वग्रह असणारी व्यक्ती त्याबद्दलची वस्तुनिष्ठ माहिती ही स्वीकारण्यास तयार नसते.

८) भाषिक अडथळे :- भाषिक पार्श्वभूमी आणि दुर्मपानर आधारित अवरोध येऊ शकतात. भाषिक अडथळ्यामुळे शाब्दिक आणि लिखित अशा दोन्ही स्तरावर अवरोध प्रत्येकाची शैक्षणिक आणि सांस्कृतिक पानभूमी ही वेगवेगळी असते. एखादा संदेश स्वीकारणाऱ्यास जसा समजला ज्या अर्थाने तो समजला नसताना तो ध्वनीप्रतीत होईल.

९) भौगोलिक अडथळे :- वातावरणामुळे भौतिक अडथळे निर्माण होतात. दोन व्यक्ती संप्रेषण करित असताना दोघांमधील भौगोलिक अंतर, मर्यादित वेळ, वादळ किंवा इतर नैसर्गिक आपत्तीमुळे संप्रेषणात अडथळे निर्माण होतात.

१०) संदेशवाहकास संदेशवहन मार्गाचा वैशिष्ट्यपूर्ण रीतीने उपयोग करता न येणे. संदेश वाहकास संदेश मार्गाचा वैशिष्ट्यपूर्ण उपयोग करून संदेश पोहचविला आला पाहिजे. जर तो योग्य मार्गाचा अवलंब करण्यास कमी पडला तर संदेश वहन योग्य प्रकारे होत नाही. संदेशवहन प्रक्रियेत वरीलप्रमाणे अडथळे निर्माण होऊ शकतात.

References :

- Vishwakosh.marathi.gov.in
- www.shaalaa.com

- Mr.wikipedia.org
- testmoz.com

समाज कार्यकर्त्यांसाठी आधुनिक कौशल्य

2016
PRINCIPAL Mc.
Dr. Ambedkar College of
Social Work, Warana

Scanned with CamScanner

प्रकाशक

श्री मंगेश प्रकाशन,

२३ नवी रावदासपेट, नागपूर-४४० ०१०

फोन नं. : ०८१२-२४३७२७६

मो. : ९८२३८०७२७६

121
1/1

ISBN : 978-93-83164-73-8

प्रथम आवृत्ती २०१९

किंमत ₹ २००/-

PRINCIPAL Vc.
Dr. Ambedkar College of
Social Work, Warananagar

- टाईपसेटिंग : हरमलकर कॉम्प्युटर सेंटर, बजाजनगर, नागपूर
- मुद्रण : श्रीसमर्थ प्रिंटर्स, नागपूर

Scanned with CamScanner

वृद्ध आणि सामाजिक संवेदना

(ज्येष्ठ नागरिकांच्या आजच्या समस्या)

172
15/1

डॉ. विजयता विटणकर - वंजाळकर
एम.एस.डब्ल्यू., एम.फील., सेट, पीएच.डी.
सहाय्यक प्राध्यापक,
डॉ. आंबेडकर कॉलेज ऑफ सोशल वर्क, वर्धा

डॉ. सुनिल एम. साकुरे
एम.एस.डब्ल्यू., एम.फील., पीएच.डी.
प्राचार्य,
एस.आर.मानीडवार समाजकार्य महाविद्यालय,
पडोली, चंद्रपूर

श्री मंगेश प्रकाशन

PRINCIPAL Vc.

Dr. Ambedkar College of
Social Work, Warananagar

२३, नवी रामदासपेठ, तरुणभारत जवळ, नागपूर-४४० ३१०

Scanned with CamScanner

डॉ. विजयता विटनकर - बजाळकर

एम एम डब्ल्यू, एम पीएल, सेट, पीएच.डी.

डॉ. आवेंडकर कॉलेज ऑफ सोशल वर्क, वर्धा येथे १० वर्षांचा मुन
सहा. प्राध्यापक पदावर कार्यरत.

- "समाजकार्यातील समुपदेश" पुस्तक प्रकाशित
- दना भेमे इन्स्टिट्यूट ऑफ मेडिकल सायन्स वर्धा येथे अभ्यास मंडळात सदस्य म्हणून कार्यरत.

- महिला कामगारांच्या समस्या - सखी साहित्य - वामविश्व
- बालमजूरी-निर्मूलन - मार्गदर्शनात्मक कार्यक्रम
- सृजन पुस्तक वेध, 'स्पंदन' स्वरचित लघुकथा
- नागपूर आकाशवाणीमध्ये कार्यक्रम सादर.
- मा.डॉ. सिद्धार्थ काणे, कुलगुरू, ग.ज.म. हजाच्या हस्त गौरव व प्रशस्तीपत्र
- विविध विषयावर वर्तमानपत्रात प्रकाशित लेख, सतत लिखाण कार्य सुरू
- नागपूर दूरदर्शनवर वृद्धांच्या समस्यांचे मुलाखत कार्यक्रम प्रसारित
- महाविद्यालयात समुपदेशन केन्द्राची प्रमुख
- आंतरराष्ट्रीय, राष्ट्रीय आणि राज्यस्तरावर विविध संशोधन व लेख प्रकाशित
- विद्यार्थ्यांना, समुदायात विविध विषयावर समुपदेशन करणे, व्याख्यान देणे.

डॉ. सुनिल एम. साकुरे (एम एम डब्ल्यू, एम पीएल, पीएच.डी.)

प्राचार्य, एम. आर. मामीडवार समाजकार्य महाविद्यालय,

पडोली नन्द्रपूर

पुरस्कार: महाराष्ट्र शासनाचा आदर्श शिक्षक पुरस्कार २०१२-१३

भूषविलेली पदे:

- गोंडवाना विद्यापीठ समाजकार्य अभ्यास मंडळाने अध्यक्ष (२०१२-१५)
- गोंडवाना विद्यापीठाच्या आंतरविद्याशास्त्रीय अभ्यास विद्याशाखेने अधिष्ठाता म्हणून कार्यरत (२०१७ पासून)
- सत गाडगेबाबा अमरावती विद्यापीठाच्या संशोधन मान्यता समिती (RRC) सदस्य

मार्गदर्शन: राष्ट्रसत तुकडोजी महाराज नागपूर विद्यापीठातर्फे

पाच विद्यार्थ्यांना पीएच.डी. वाहाल

परीक्षक: अनेक विद्यापीठांच्या समाजकार्य विद्याशाखेच्या

पीएच.डी. पदे परीक्षक

श्री मंगेश प्रकाशन

सोमरवार शाळेसमोर, रामदासपेट, नागपूर-४०, पिन ४४११०१

PRINCIPAL I/c.

Dr. Avinash College of Social Work, Warde

Dr. Vijaya. 17

Imprint

Any brand names and product names mentioned in this book are subject to trademark, brand or patent protection and are trademarks or registered names, common names, trade names, product descriptions etc. even without a particular marking in this work is in no way to be construed to mean that brand protection legislation and could thus be used by anyone.

Cover image: www.ingimage.com

Publisher:

LAP LAMBERT Academic Publishing

is a trademark of

Dodo Books Indian Ocean Ltd., member of the OmniScriptum S.R.L

Publishing group

str. A.Russo 15, of. 61, Chisinau-2068, Republic of Moldova Europe

Printed at: see last page

ISBN: 978-620-4-20639-4

Copyright © Vijayata Vitankar

Copyright © 2021 Dodo Books Indian Ocean Ltd., member of the

OmniScriptum S.R.L Publishing group

FOR AUTHOR USE ONLY

COUNSELLING

FOR AUTHOR USE ONLY

Writer

Dr. Vijayata Vitankar- Vanjalkar

M.S.W., M.Phil.P.D.SET (Social Work)

Assistant Professor

Dr. Ambedkar College Of Social Work, Wardha (Maharashtra)

INDIA

UP
PRINCIPAL, I/c.
Dr. Ambedkar College of
Social Work, Wardha

लेखिकेचा परिचय :

डॉ. विजयता विटमकर-वजाळकर

एच एन डब्ल्यू. एच फिन. पी एचडी
नागपुर विद्यापिठ

175
453

डॉ. आंबेडकर कॉलेज ऑफ सोशल वर्क, वर्धा येथे ७ वर्षांपासून सह प्राध्यापक पदावर कार्यरत.

वृद्धाश्रमात वास्तव्य करणाऱ्या वृद्धांच्या कौटुंबिक, आर्थिक आणि आरोग्य विषयक समस्यांचे समाजकार्य दृष्टीकोनातून अध्ययन ह्या विषयात २०१५ ह्या वर्षी आचार्य पदवी प्राप्त केली.

महिला कामगारांच्या समस्या- सखी साहित्य "वामविश्व"

- बालमजुरी निर्मुलन - मार्गदर्शनात्मक कार्यक्रम
- सृजन पुरतक वेध
- 'स्पंदन' स्वरचित लघुकथा

या विषयावर नागपुर आकाशवाणीवर कार्यक्रमाचे प्रयोग

स्त्री समानता : वैचारिक मंथन, स्त्री तु जननी हे, वृद्धांच्या समस्या, सासु-सुनेच्या नात्यातील गोडवा इ. विषयावर वर्तमानपत्रातील प्रसिद्ध प्रकाशित लेख सोबतच इतरही सामाजिक व कौटुंबिक विषयावर सतत लिखान कार्य सुरु

"वृद्धांच्या समस्यांचे निराकरण" ह्या विषयावर विशेष मुलाखत-नागपुर दूरदर्शनवर कार्यक्रम प्रसारित.

आंतरराष्ट्रीय, राष्ट्रीय आणि राज्यस्तरावर विविध संशोधन विषयावर ३० पेक्षा जास्त शोध प्रबंध प्रकाशित.

डॉ. आंबेडकर कॉलेज ऑफ सोशल वर्क, वर्धा महिला अध्ययन केंद्राची प्रमुख

समुपदेशन या विषयावर विविध ठिकाणी व्याख्यान.

समाजकार्याची विशेष आवड आणि विविध सामाजिक संघटनांमध्ये सक्रीय सहभाग.

अनंत प्रकाशन

१२४, रेशिमबाग, नागपुर-१ फोन : (०७९२) २४४४४४

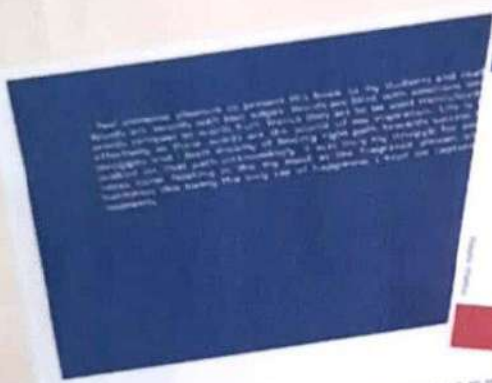

ISBN 978-93-6268-655-1

PRINCIPAL Vc.
Dr. Ambedkar College of
Social Work, Warananagar

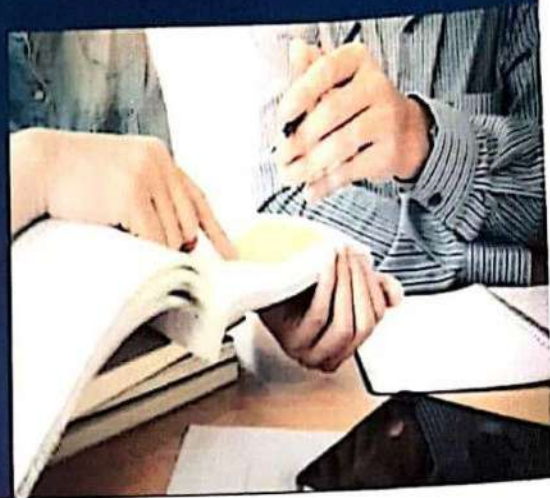
9 789352 686551

W
PRINCIPAL I/c.
Dr. Ambedkar College of
Social Work, Warana

Cover page
ISBN meth ²⁰²⁰

I feel immense pleasure to present this book to my students and readers. Words are swords with two edges. Words are filled with emotions similarly words conquer or words hurt. Hence they are to be used meticulously and effectively as these words are the source of my inspiration. Life is full of struggles and I least dreamy of finding right path towards success. Albeit I walked on that path unknowing. It was truly my struggle for existence. Ideas came floating in the my mind as the fragrance pleases us. In my hardships this being the only ray of happiness, I kept on capturing these moments.

Vijayata Vitankar

Counselling

Dr. Vijayata Manoharan Vitankar is an assistant professor at Dr. Ambedkar College of Social Work. She is having 12 years of teaching experience and a recognized Ph. D. Supervisor of R. T. M., Nagpur University. She has published 22 research papers in various national and international journals. She has published 2 books. She is an active counsellor.

Vijayata Vitankar

LAP LAMBERT
Academic Publishing

PRINCIPAL I/c.
Dr. Ambedkar College of
Social Work, Warananagar

विद्यापीठ अनुदान आयोग (U.G.C.) तर्फे घेण्यात येणाऱ्या राष्ट्रीय पात्रता परीक्षा (NET),
सावित्रीबाई फुले पुणे विद्यापीठातर्फे राज्यस्तरीय पात्रता परीक्षेच्या (SET) व
सर्व विद्यापीठांच्या पीएच.डी. प्रवेश परीक्षा (PET) समाजकार्य पेपर क्रमांक २ करिता

NTA
UGC

विद्याभारती सेट/नेट समाजकार्य

पेपर क्र. २

मुद्देसूद माहितीसह परीक्षाभिमूख वस्तुनिष्ठ प्रश्नसंच

डॉ. विजयता विटणकर - वंजाळकर

SET / NET / PET

समाजकार्यातील समुपदेशन

डॉ. विजयता विटनकर-वंजाळकर
COUNSELING IN SOCIAL WORK
Dr. Vijayata Vitankar - Vanjalkar

Scanned with CamScanner

Dr. Vijayata Vitankar- Vanjalkar
M.S.W., M.Phil, SET, Ph.D.(Social Work)
Assistant Professor

The 13 Year's Teaching Experience in PG Teacher at Dr. Ambedkar College of Social work, Wardha (Maharashtra) And Recognized Ph.D. Supervisor by Rashtrasant Tukadoji Maharaj Nagpur University, Nagpur.

Special Performances :

- Board of study Member at Datta Meghe Institute of Medical science(2018-2019)
- Many Published in Newspaper's on Social Issue.
- 25 Research paper and Articles published in state, National and International level.

Resource Person:

- N.S.S. Camp, Village Camp and Colleges.
- Adult Continuing and extension education Dept. R.T.M., Nagpur University.
- Doordarshan Kendra, Nagpur
- Akashvani Kendra.(Nagpur, Yevatmal and wardha).

Book Published: वृद्ध जीवन सामाजिक सुरवेदना

Awards:

- Felicitated with state Level Vidhaybhushan Award in 2016
- Felicitated by Vice-Chancellor R.T.M. Nagpur University Nagpur for Best Work Aajivan Adhayan Centre in 2019.
- Felicitated with National Level Shikashak Ratan Award in 2021
- Felicitated with International Level "Global Innovative Educator Award in 2021

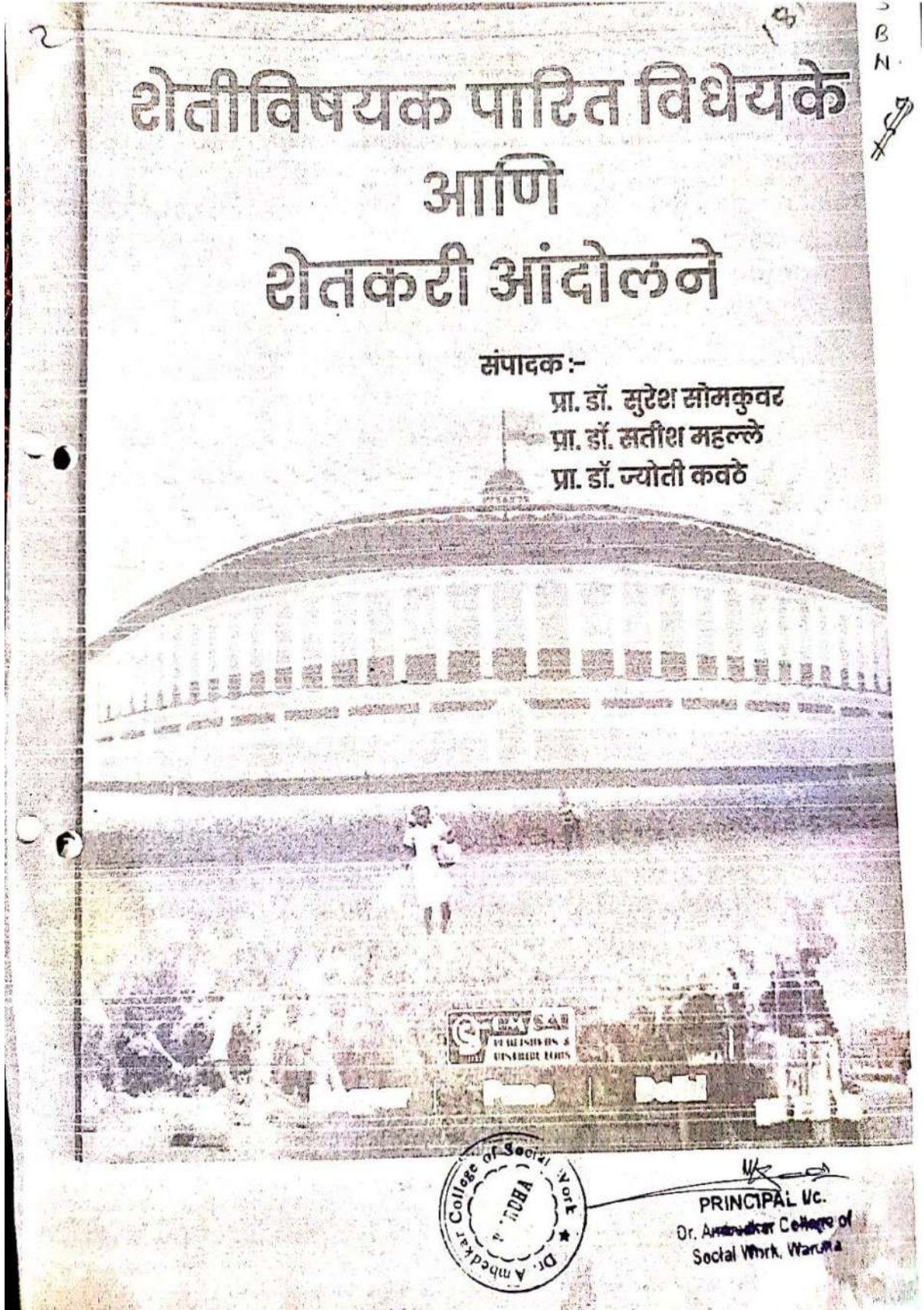
 Anant Prakashan
124 Reshimbag, Nagpur - 440 009

ISBN

ISBN 978-93-9261-655-1

9 789352 686551 >

Scanned with CamScanner

182

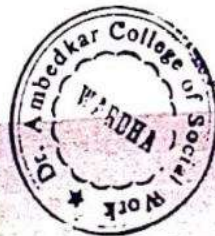
- शेतीविवेक पारित विषयके आणि शेतकरी आंदोलने
- © सर्व हक्क प्रकाशकाधिन

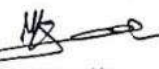
No part of this book shall be reproduced, stored in retrieval system, or translated in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying and/or otherwise without the prior written premission of the publishers.

- ISBN : 978-93-91201-80-7
- प्रथम आवृत्ती : २०२१
- प्रकाशक :
श्री. गणेश राऊत
ओम साई पब्लिशर्स आणि डिस्ट्रीब्युटर्स
२९, इंदिरानगर, टी.बी. वार्डच्या मागे, नागपुर.
मो.नं. : ९९२३६९३५०६, ई-मेल: ospdnagpur@yahoo.com
- मुद्रक व डिस्ट्रीब्युटर्स :
साई ज्योती पब्लिकेशन
मो.नं. : ९७६४६७३५०३
ई-मेल : sjp10ng@gmail.com, वेब साईट : www.saijyoti.in
- सेल्स ऑफिस :
बुक्स एन बुक्स
६५, शॉप नं. २, राधिका पॅलेस,
हनुमान नगर रोड, मेडिकल चौक, नागपुर.
मो.नं. : ९९२३५९३५०३
- शाखा :
पुणे शाखा :
२०३, परिस स्पर्श हाईट,
अंबामाता मंदीर रोड,
अंबाई दर, धायरी,
पुणे-४११०४१.
मो.नं. : ९४२०३१८८८४
न्यु दिल्ली शाखा :
२१३, ब्रह्म हाऊस, ३-२८
अंसली रोड, दरियावाडा,
न्यु दिल्ली-११०००२.
मो.नं. : ८८८८८८८८८८८८.
९३२०६०६६००
- अक्षर रचना :
श्री गणेश ग्राफिक्स, नागपुर.

अनुक्रमणिका

१.	चुआड आदिवासी शेतकऱ्यांचे आंदोलन (इ.स. १७६९ ते १८०५) लक्ष्मण न. गोरे	०१-०६
२.	भारतीय कृषी व्यवस्था कायदे आणि आंदोलने (विशेष संदर्भ : वर्धा जिल्हा) डॉ. एच. यु. पेटकर	०७-१३
३.	महाराष्ट्रातील शेतकरी चळवळी व आधुनिक कृषी व्यवस्था डॉ. माधुरी झाडे	१४-२०
४.	शेतीविषयक पारित विधेयके आणि शेतकरी आंदोलने डॉ. अरूणा थुल (देवगडे)	२१-२५
५.	जागतिकीकरणाचे ग्रामीण भागातील शेती व इतर व्यवसायातील परिणाम प्रा. कोल्हे तुकाराम त्रिंबकराव	२६-३०
६.	शेतीविषयक पारित कायदे आणि शेतकरी आंदोलन डॉ. गजानन रा. सोमकूर	३१-३५
७.	शेतीविषयक पारित विधेयके व शेतकरी आंदोलनाचे विश्लेषणात्मक अध्ययन डॉ. रुपेश वामनराव खुबाळकर, डॉ. अमोल गिरिधरराव आवंडकर	३६-४३
८.	कृषी विधेयक २०२० आणि शेतकरी आंदोलनाची कारणमीमांसा मनिषा एस. सोनटवके	४४-४८
९.	शेतीविषयक पारित विधेयके आणि शेतकरी आंदोलने प्रा. डॉ. निता सोमनाथे (गमणे), श्रीमती गोपिकाबाई भुरे	४९-५५
१०.	शेतकरी आंदोलनाची दिशा व दशा प्रा. डॉ. सरला वसंतराव मेथ्राम	५६-५९
११.	कृषि विधेयकाची गरज आणि समोरील आव्हाने डॉ. आशिष ठाणेकर	६०-६५
१२.	नवीन कृषी कायदा २०२० आणि शेतकरी आंदोलन डॉ. प्रवीण भास्करराव हाडे	६६-७२

PRINCIPAL Vc.
 Dr. Ambedkar College of
 Social Work, Warananagar

184

१५

यावाडपत्रक पारित विद्यार्थी आणि यातकरी आचार्य

महाराष्ट्रातील शेतकरी चळवळी व आधुनिक कृषी व्यवस्था.

डॉ. माधुरी झाडे

डॉ. आंबेडकर कॉलेज ऑफ सोशल वर्क, वर्धा.

९४२३४२०२६३, madhurizade@gmail.com

भारतीय समाजव्यवस्थेचा अभ्यास करित असताना भारत हा कृषीप्रधान देश आहे यासोबतच भारतीय समाजव्यवस्थेचा प्रमुख गाण हा कृषी व्यवस्थेची निगडीत आहे असे आपण अनेकदा भाषणात, वर्तमानपत्रात तसेच मासिकांमधून ऐकत, वाचत असतो. आजही ६० टक्क्यांपेक्षा अधिक जनता ही ग्रामीण भागात राहते व शेती तसेच शेतीशी निगडीत व्यवसाय करतात. परंतु अजुनही त्यांच्या जीवनमानामध्ये परिवर्तन झालेले दिसून येत नाही. भौतिक घटकामध्ये थोड्याफार प्रमाणात बदल झालेले दिसून येतात परंतु आर्थिक व्यवस्था अजुनही बेताचीच असलेली दिसून येते. याकरिता वेगवेगळे घटक कारणीभूत असले तरी सर्वात कारणीभूत शासनाची धोरणे आहेत.

डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांनी भारतीय कृषी व्यवस्थाविषयी आपली अभ्यासपूर्ण भूमिका विशद केली. त्यांच्या मते शेती व्यवसाय हा मानवी जीवनामध्ये सर्वात महत्त्वाचा व्यवसाय आहे. तो प्राथमिक व सर्वात असा प्राचीन व्यवसाय आहे. मानवाला जीवत राहण्याकरिता ज्या ज्या घटकाची गरज आहे त्या प्राथमिक गरजांची पूर्तता या व्यवसायामधून केली जाते. यासोबतच शेतीच्या व्यवसायाशी संबंधित पुरक व्यवसाय उदा. दुग्धपालन, मासेमारी, कुक्कुटपालन, शिकार खनिज प्राप्ती करून मानव आपल्या भौतिक गरजांची पूर्तता करित असतो. म्हणून हे ही घटक त्यांच्या जगण्याकरिता साधने उरतात. मानवाला आवश्यक असणाऱ्या प्राथमिक गरजांची पूर्तता उदा. अन्नधान्याचे उत्पादन शेती व्यवसायामधून करण्यात येते. त्यामुळे शेती व्यवसाय हा सर्वात महत्त्वाचा उद्योग असल्याचे मत 'स्मॉल होल्डींग इन इंडिया' या निबंधात डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांनी मांडले.

सामाजिक चळवळी

सामाजिक चळवळ म्हणजे काय? याबाबत सामाजिक विचारवंतांमध्ये एकमत असलेले दिसून येत नाही. तरीदेखील १९ व्या शतकाच्या सुरुवातीला युरोपमध्ये 'सोशल मुव्हमेंट' हा शब्द फार मोठ्या प्रमाणात वापरण्यात आला. तो सामाजिक-परिवर्तनाचा काळ होता. शोषित वर्गाच्या उध्दारासाठी काम करणाऱ्या राजकीय व्यक्तींनी नवीन समाजव्यवस्था अस्तित्वात आणण्यासाठी व त्या अनुषंगाने ध्येय-धोरणे आणि आर्थिक संबंध बदलविण्यासाठी जे कार्य केले त्या संदर्भात हा शब्द वापरण्यात आला. इ. स. १९५० च्या सुरुवातीला काही विचारवंतांनी 'सामाजिक चळवळ' या शब्दाची व्याख्या करण्याचा प्रयत्न केला. त्यात पॉल विलकिन्सन ह्यांचे नाव घ्यावे लागते. तसेच हा शब्द प्रथम वापरणाऱ्या रुडॉल्फ हेब्रेल्ड, वील स्मेलसर आणि जॉन विल्सन ह्यांची नावे घ्यावी लागतील. काही वेळा

एखाद्या गटाचा, समुहाचा किंवा विशिष्ट प्रसंगांना सरकारी दडपशाहीच्या विरोधात लोकांना केलेल्या प्रतिकारांचाही सामाजिक चळवळ म्हणून उल्लेख केला जातो परंतु जोपर्यंत हा प्रतिकार एखाद्या व्यक्तीचा किंवा काही व्यक्तींचाच असतो तोपर्यंत त्या प्रतिकाराला 'सामाजिक चळवळ' म्हणता येणार नाही असे मत स्कॉट यांनी मांडले. डेव्हीड बॅलीच्या मते, सामाजिक चळवळ हा 'बेकायदेशीर सामाजिक निषेध' आहे. मात्र ज्यांना समाजात बदल घडवून आणावयाचा आहे त्यांच्या दृष्टीने या कृती कायदेशीरच असतात.

हर्बर्ट ब्लूमर यांच्या मते, "सामाजिक चळवळ हा समूहाने केलेला असा प्रयत्न असतो की ज्यामुळे जीवनाला एक नवीन दिशा प्राप्त होते"

लँग आणि लँग यांच्या मते, "सामाजिक चळवळ अशा एका व्यापक आधारावर असते की ज्याचा मुख्य उद्देश प्रस्थापीत सामाजिक व्यवस्थेतील नूलमूत स्वरूपावर प्रभाव टाकून त्यास नवीन स्वरूप प्रदान करणे"

टर्नर आणि विल्यम यांच्या मते, "एखाद्या समाजात किंवा मानवी समूहात लोक सामूहिकरित्या आणि सातत्याने अशी कृती करित राहतात की जी समाजात विरोध आणि परिवर्तन यांना चालना देते, तिला सामाजिक चळवळ म्हटले जाते"

बरोल सर्व व्याख्यांवरून आपल्या असे निदर्शनास येते की, प्रस्थापित व्यवस्थेचे जेव्हा समाजातील विशिष्ट समूहाच्या दृष्टिकोनातून अधिकांश दोष आढळून येते किंवा त्या समूहाच्या प्रगतिला मारक ठरते तेव्हा त्या व्यवस्थेमध्ये परिवर्तन घडवून आणण्याच्या दृष्टीने केलेले सामूहिक प्रयत्न म्हणजे सामाजिक चळवळ अशी सामान्यपणे आपण व्याख्या करू शकतो.

महाराष्ट्रातील शेतकरी चळवळीचा इतिहास पाहत असताना त्यांची वैचारिक पार्श्वभूमी आपणास महात्मा ज्योतिराव फुले यांनी लिहिलेल्या 'शेतकऱ्यांचा असूड' या पुस्तकात दिसून येते. हे पुस्तक महात्मा फुल्यांनी १८८३ मध्ये लिहिले. या पुस्तकामध्ये महात्मा फुल्यांनी शेतकऱ्यांची आर्थिक पिळवणूक / शोषण आणि सावकार, शासकीय धोरणे, सरजामदार ह्यांच्याकडून होणारे अमानुष शोषण यांचे विस्तृत वर्णन केले आहे. महात्मा फुल्यांनी वर्जात जन्मणाऱ्या जगणाऱ्या आणि मरणाऱ्या शेतकऱ्याची परिस्थिती सुधारण्याकरिता वैज्ञानिक दृष्टिकोन देऊन त्याचा विकास साधण्याची कल्पना त्यांनी मांडली.

स्वातंत्र्यानंतरच्या कालखंडामध्ये भारतात शेतकऱ्यांची अनेक आंदोलने झालेली दिसून येतात. अशा अनेक आंदोलनांमध्ये प्रामुख्याने डाव्या पक्षाचा व साम्यवादी पक्षाचा मोठ्या प्रमाणात पुढाकार असलेला दिसून येतो. यामध्ये विशेषत्वाने बंगालमधील तेभाग आंदोलन, तेलंगणामधील शेतकरी उठाव आणि वारली आदिवासींचे आंदोलन यांचा उल्लेख येतो. नंतरच्या काळामध्ये जमिनदारी निर्मूलन, कमाल जमीन धारण कायदा, कसेल त्याची जमिन या तत्त्वावर कुठ कायदे हे एकामागून एक संमत झाले.

महाराष्ट्रामध्ये सन १९८० ते ९० च्या दरम्यान अनेक आंदोलने झाली ही आंदोलने 'शेतकरी संघटना' यांनी केलीत. या आंदोलनांना बऱ्यापैकी यश देखील मिळाले. या आंदोलनाचा अभ्यास संशोधनकर्त्यांनी संशोधन पेपरमध्ये केला आहे. संशोधनकर्ती ही एका

PRINCIPAL Wc.
Dr. Ambedkar College of
Social Work, W. M.

शेतकरी कार्यकर्त्यांची मुलगी आहे. तीने हे आंदोलने लहानपणापासूनच बघितले आहे. तसेच आज ती सहाय्यक प्राध्यापक म्हणून मागील बारा वर्षांपासून कार्यरत आहे. आजही शेतकऱ्यांची स्थिती व महाराष्ट्रामध्ये १९८० ते १९९० च्या दरम्यान झालेली आंदोलने यांचा अभ्यास करण्याकरिता तिने 'महाराष्ट्रातील शेतकरी चळवळी व आधुनिक कृषी व्यवस्था' या विषयाची निवड केली आहे.

संशोधनाचे उद्देश

- १) महाराष्ट्रामध्ये सन १९८० ते १९९० च्या दरम्यान झालेल्या आंदोलनाचे अध्ययन करणे.
- २) या आंदोलनाचे स्वरूप जाणून घेणे.
- ३) आंदोलनाची फलश्रुती जाणून घेणे.
- ४) वर्तमान कृषी व्यवस्थेविषयी माहिती जाणून घेणे.

गृहीतकृत्ये

- १) महाराष्ट्रामध्ये १९८० ते १९९० च्या दरम्यान शेतकरी संघटनेने मोठ्या प्रमाणात आंदोलने केलीत.
- २) या आंदोलनामुळे मुख्यतः नगदी पिक घेणाऱ्या शेतकऱ्यांना फायदा झाला.
- ३) वर्तमान कृषी व्यवस्था व सरकारी कायदे शेतकऱ्यांवर आघात करणारे आहेत.

कांदा आंदोलन (मार्च १९८०)

चाकणच्या बाजारामध्ये कांद्याचे भाव एकदम गडगडले त्यामुळे शेतकरी संघटनेने १ मार्च १९८० ला रास्ता रोको आंदोलन केले. १० मार्चला शेतकऱ्यांनी आपआपल्या वैलंबंडीद्वारे चाकण येथे पुणे-नाशिक महामार्ग बंद करण्याचा सत्याग्रह सुरु केला. शेवटी १५ मार्च ला शासनाने नाफेड या सरकारी खरेदी विक्री संस्थेतर्फे कांदा खरेदी करणार अशी घोषणा केली. यातील बहुतांश नागण्या नान्य झाल्यामुळे शेतकरी संघटनेने आंदोलन मागे घेतले. परत एप्रिल महिन्यामध्ये शासनाने कांदा खरेदी बंद केल्यामुळे परत आंदोलन करण्यात आले. शासनाने परत कांदा खरेदीची घोषणा केल्यावर आंदोलन मागे घेण्यात आले.

ऊस आंदोलन (ऑगस्ट ते नोव्हेंबर १९८०)

ऊसाला ३०० रुपये प्रतिटन भाव मिळवा याकरिता नाशिक जिल्ह्यातील निफाड तालुक्यातील ऊस उत्पादकांनी शेतकरी संघटनेच्या नेतृत्वाखाली आंदोलनाची तयारी केली. यामध्ये गळतीच्या हंगामात साखर कारखान्यांना ऊस न देण्याचा ठराव करण्यात आला. साखर कारखाना महासंघाचे माधवराव बोरले यांनी शेतकऱ्यांच्या या मागणीला ठिकाण दर्शविला. पण इतर कारखान्यांनी मात्र सरकारच्या माध्यमातून दडपण आणण्याचा प्रयत्न सुरु केला. यामध्ये ऊसाच्या पिकासाठी आवश्यक पाणीपुरवठा व विजपुरवठा बंद केला तेव्हा १० नोव्हेंबरला नाशिक-धुळे-अहमदनगर जिल्ह्यातील शेतकऱ्यांनी 'रस्ता रोको' आंदोलन सुरु केले. तसेच खेरवाडी येथे 'रेल रोको' आंदोलन सुरु केले. ही आंदोलने अतिशय शांततापूर्ण

मार्गाने चालू असतानाच पोलीसांनी १० नोव्हेंबरला शेतकऱ्यांवर लाठीमार व गोळीबार केला. यामध्ये दोन शेतकऱ्यांचा मृत्यू झाला. शेतकरी नेत्यांसह अनेकांना अटक झाली. शेतकरी नेते शरद जोशी यांनी तुरुंगात आंदोलन सुरु केले. २० नोव्हेंबरला विदर्भातील शेतकऱ्यांनी एक दिवस चक्का जाम आंदोलन करून ऊस उत्पादक शेतकऱ्यांच्या आंदोलनाला पाठिंबा दर्शविला यामध्ये हजारो शेतकऱ्यांनी अटक करवून घेतली. शरद जोशींनी २४ नोव्हेंबरला उपोषण सोडले व २७ नोव्हेंबरला महाराष्ट्राच्या मुख्यमंत्र्यांनी ऊसाला ३०० रु. प्रति क्विंटल भाव देण्याची घोषणा केली.

दुध आंदोलन (जून १९८२)

धुळयामध्ये आयोजित करण्यात आलेल्या शेतकरी संघटनेच्या मेळाव्यामध्ये २२ एप्रिल १९८२ ला दुध आंदोलनाची घोषणा करण्यात आली. यासोबतच शेतकरी विरोधी असलेल्या शासकीय धोरणास हानून पाडण्याकरिता 'कर्जमुक्ती' व 'स्वदेशी' या चळवळी हाती घेण्याचे ठरविले. संघटनेच्या मागणीनुसार दुधाचे भाव वाढवून मिळणार नाही असे शासनाकडून उत्तर मिळताच २८ जून १९८२ ला दुध आंदोलन सुरु करण्यात आले. मात्र नाशिक, पुणे, धुळे, सांगली, सातारा इत्यादी जिल्ह्यांमध्ये शोडाफार प्रतिसाद वगळता इतरत्र मात्र या आंदोलनाला प्रतिसाद मिळाला नाही त्यामुळे हे आंदोलन फसले. शेतकरी संघटनेने हे मान्य करित आंदोलन मागे घेतले व त्यानंतर धुळे जिल्ह्यामध्ये मे १९८२ मध्ये या आंदोलनाच्या दुसऱ्या टप्प्याला सुरुवात झाली. दुधाच्या भावात वाढ न करण्याच्या शासनाच्या धोरणाचा निषेध करून शासनाचा विरोध असूनही धुळे जिल्हाधिकारी कार्यालयावर गाई गुरासह मोर्चा नेण्यात आला. पोलीसांनी या मोर्चावर जबर लातीहल्ला करून ते आंदोलन उधळून लावले.

कापूस आंदोलन (नोव्हेंबर-डिसेंबर १९८६)

२३ नोव्हेंबर १९८६ रोजी शेतकरी संघटनेने कापूस उत्पादकांचे आंदोलन सुरु केले. यामध्ये विदर्भातील नागपूर, चंद्रपूर, वर्धा, अमरावती, यवतमाळ, अकोला, बुलडाणा या जिल्ह्यात आणि मराठवाड्यामध्ये परभणी व नांदेड या जिल्ह्यामध्ये शेतकरी संघटनेने 'रास्ता रोको' आंदोलन केले. या आंदोलनात खुप मोठ्या प्रमाणात शेतकऱ्यांचा सहभाग असताना देखील शांततेत पार पडले त्यापुढच्या टप्प्यात कृत्रीम धाग्याची वस्त्र घालणाऱ्या प्रवाशांना अडविणे व त्यांच्या कापडावर संघटनेचा शिक्का मारणे असा कार्यक्रम आखण्यात आला तसेच रेल रोकोचाही निर्णय घेण्यात आला. त्यामुळे ८ ते १० हजार शेतकऱ्यांना अटक देखील करण्यात आली. सरकारने हे आंदोलन संपविण्याचे आटोकाट प्रयत्न केले. कापूस उत्पादकांचा पुढचा टप्पा कृत्रीम धाग्याच्या वस्त्राची खरेदी विक्रीपासून परावृत्त करण्याकरिता दुकानांसमोर पिकेटिंग करणे हा होता. परंतु हे आंदोलन सुरु होण्यापूर्वीच शासनाने शेतकरी मागत असलेली कापसाची किंमत मान्य केली तसेच एकाधिकार कापूस खरेदी योजना व निर्यातवाद यासंबंधिच्या संघटनेच्या मागण्या मान्य केल्या.

कर्जमुक्ती आंदोलन (१९८८-८९)

शेतकऱ्यांच्या शेतमीमालाला योग्य षाव मिळत नसल्याने शेतकऱ्यांची लुट होते. अशा तुटीचा धंदा करण्यासाठी सरकार जे कर्ज देते त्याची परतफेड करणे शेतकऱ्यांना जवळपास अशक्य आहे म्हणून शेतकऱ्यांना या कर्जातून मुक्त करावे असा दृष्टिकोन कर्जमुक्ती आंदोलनामागे होता. हे आंदोलन रस्त्यावर उतरून लढायचे नव्हते तर ते न्यायालयात लढायचे होते. शेतकरी संघटनेने गावोगावी शेतकऱ्यांना कर्जमुक्तीचे अर्ज वाढून ते भरून घेऊन न्यायालयामध्ये दाखल केले व कर्जवसुलीवर स्थगिती आणली. ही न्यायालयीन लढाई बऱ्याच दीर्घकाळपर्यंत चालली दरम्यान केंद्र सरकारने व नंतर राज्य सरकारनी कर्जमाफीची योजना मंजूर केली.

महाराष्ट्रामध्ये १९८० ते १९९० च्या दरम्यान याव्यतिरिक्त तंबाखू आंदोलनाची देखील सुरुवात झाली तसेच शेतकरी संघटनेने अनेक मेळावे, परिषदांचे देखील आयोजन केलीत व यामधूनच वेगवेगळ्या आंदोलनांना दिशा मिळत गेली. वरील आंदोलनापैकी दुध आंदोलन वगळता सर्व आंदोलने ही यशस्वी झालीत याचे श्रेय खऱ्या अर्थाने शेतकरी संघटनेच्या एकजुटीला व एकात्मतेला जाते.

आधुनिक कृषी व्यवस्था :

सर्व राजकीय, सामाजिक कार्यकर्त्यांच्या भाषणामध्ये सातत्याने भारत हा कृषीप्रधान देश आहे असे शब्द आपल्या कानावर पडतात. परंतु याच राजकीय व्यवस्थेने आपल्या कृषीप्रधान देशातील कृषी व्यवस्थेकरिता काय केले याचा विचारही तेवढाच महत्त्वाचा आहे. जर कृषीप्रधान देशासाठी शेत करणाऱ्या शेतकऱ्यांची स्थिती ही चांगली असावयास हवी होती. त्यांचे जीवनमान उंचावयास पाहिजे होते परंतु मात्र परिस्थिती फार वेगळी आहे. मागील २०-२५ वर्षांत तर शेतकऱ्यांची स्थिती अतिशय खालावलेली असून मराठवाडा, विदर्भातील अनेक शेतकऱ्यांवर आत्महत्या करण्याची वेळ आली आणि त्या आत्महत्यांमध्ये सतत वाढ होताना दिसून येत आहे.

शेतीसंदर्भात शासकीय पातळीवर कोणतेही सरकार गंभीर असल्याचे दिसून येत नाही. जागतिकीकरण, मुक्त अर्थव्यवस्था, जागतिक व्यापार संघटना यांचेही भारतीय कृषी अर्थव्यवस्थेवर गंभीर परिणाम झाले.

१९९७ पासून जागतिक पातळीवर भारताची ओळख ही कापूस आयातदार देश म्हणून होऊ लागली. आपल्या देशातील पंचविस हजार कापूस उत्पादकांना दरवर्षी सरासरी ३ अब्ज डॉलरपेक्षा अधिक अनुदान देणाऱ्या अमेरिकेतून कापूस भारतात येणार असेल तर विषम स्पर्धेत भारतीय कापूस उत्पादक शेतकऱ्यांचा निभाव कसा लागणार व कापसात असलेली जागतिक मंदी मोठ्या प्रमाणात अनुदानीत कापूस आयात होणार अशा परिस्थितीत भारतीय शेतकऱ्यांना कोणत्याही प्रकारचे संरक्षण नाही या कचाट्यामध्ये तो कसा तग धरणार?

साधारणतः १५ वर्षांपूर्वी ५० ते ६० टन गव्हाची आयात केल्या गेली. गव्हावरचे आयात शुल्क हटविण्यात आले. गव्हाच्या आयातीचे मुक्त परवाने देण्यात आले. देशात दरवर्षी सरासरी ५० ते ६० लाख टन खाद्यतेलाची आयात होते त्याकरिता पंधरा हजार कोटी रुपयाने परकीय चलन मोजल्या जाते. इटालीच्या आयातीतही मोठ्या प्रमाणात वाढ होत आहे. उलट मक्याचे भाव थोडेबहुत वाढल्याबरोबर मक्यावर निर्यातबंदी लादल्या जाते. कांदा महाग झाल्याबरोबर 'कांद्याने आणले डोळ्यात पाणी' म्हणून हाकाटी होते. चीन व पाकिस्तानमधून तात्काळ कांदा आयात केला जातो. परंतु कांदा जेव्हा स्वस्त होतो तेव्हा कोणाच्याच डोळ्यात पाणी येत नाही.

भारत हा कृषीप्रधान देश आहे असे आपण सगळेजण म्हणत असतो परंतु स्वातंत्र्याच्या ७३ वर्षांनंतर कर्मचाऱ्यांकरिता सातवा वेतन आयोग येतो परंतु शेतकऱ्यांसाठी एकच राष्ट्रीय शेतकरी आयोग आणि त्यांच्याही शिफारशीला केराची टोपली दाखविली जाते.

आज भारतीय शेतीवर चारही दिशांनी मारा होताना दिसतो आहे तो थोपविण्याकरिता आम्ही प्रयत्न करीत नाही तर त्यावर बरपांगी मलमपट्टी करण्याचे काम करतो. आजही शेतकऱ्यांच्या जीवावर येईपर्यंत आम्ही त्यांच्याकडे दुर्लक्ष करतो व त्यानंतर उलट्या बोंबा मारणे चालू करतो. (उदा. व्यसनाधिनता, कर्जबाजारीपणा, मुलीचे लग्न, सामाजिक प्रतिष्ठा इत्यादी) यामुळे शेतकरी आत्महत्या करतो. परंतु अनेक वर्षांपासून ठोस पावले उचलली नाहीत तर उलट नवनवीन कायदे करून त्यांना फसविण्याचेच प्रयत्न करीत आहोत. आजची आमच्या शासनाची निती ही शेतकरी विरोधी असून भांडवलशाही धार्जिन असल्याचे दिसून येते. त्यामुळेच आज आमच्या शेती व्यवसायावर फार मोठी संकटे येत आहेत.

प्रमुख निष्कर्ष

- १) महाराष्ट्रामध्ये १९८० ते १९९० च्या दरम्यान झालेले आंदोलन (दुध आंदोलन वगळता) यशस्वी झाली.
- २) महाराष्ट्रातील आंदोलन यशस्वीतेकरिता शेतकरी संघटनेची महत्त्वाची भूमिका आहे.
- ३) महाराष्ट्रातील १९८० ते १९९० च्या दरम्यानातील आंदोलनामध्ये उत्फुर्तपणे शेतकऱ्यांच्या प्रतिसाद फार मोठ्या प्रमाणात मिळाला.
- ४) आधुनिक कृषी व्यवस्था व सरकारची धोरणे कृषी व्यवस्थेकरिता मारक असून भांडवलदारांना पुरक आहे.

संदर्भग्रंथ सूची

- १) शहा, घनश्याम (२००८). भारतातील सामाजिक चळवळी. पुणे, डायमंड पब्लिकेशन.
- २) देवगांवकर, एस. जी., देवगांवकर, शैलेजा आणि डुमरे, जयमाला (२००९). सामाजिक चळवळी परंपरागत आणि नवीन. नागपूर, श्री साईनाथ प्रकाशन.
- ३) भोळे, भाष्कर (२००६). शेतकऱ्यांच्या आत्महत्येचे समाजशास्त्र. संपादक परिवर्तनाचा वाटसरु अंक दिपावली.

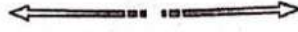

PRINCIPAL Mc.
Dr. Ambedkar College of
Social Work, Warananagar

२०

शांताविषयक पारित विषयक आणि शतकसा आदील्ले

- ४) कांबळे, सी. टी. आणि पबळे, टी. एस. (२०१०). भारतातील सामाजिक चळवळीची रुपरेषा. नांदेड, क्विण्टिक्व पब्लिकेशन.
- ५) कच्छवे, मापेती (२०१३). भारतीय शेती व जागतिकीकरण. परभाणी, न्यु गॅन पब्लिकेशन्स.
- ६) ढोबळे, विष्णू (२००९). शेतकऱ्यांच्या आत्महत्या जागतिकीकरणातील शोकांतिका. पुणे : सुगावा प्रकाशन.
- ७) देशमुख, सदानंद (२००२). बारोमास. पुणे : कॉन्टीनेंटल प्रकाशन.

आ. शांताविषयक
पुणे : सुगावा प्रकाशन
२०१३